

கந்தபுராணம்

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்
மூலமும்

வல்லவ இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்
ச.வமித்தியலிங்கபிள்ளை
உரையும்

வல்லவ வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்

கன்டா

2010

வல்ள

கந்தபுராணம்

தெய்வயானையம்மை
திருமணப்படலம்
மூலமும்

வல்வை இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்
ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை

உரையும்

வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்

கன்டா

2010

நூல் : தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்
மூலமும் உரையும்
முதற்பதிப்பு : தெரியவில்லை
இரண்டாம் பதிப்பு : துண்முகி வருடம் புரட்டாசி
அக்டோபர், 1956.
மூன்றாம் பதிப்பு : அக்டோபர் 2010ம் ஆண்டு.
கணனிப்பொறி அச்சு: உமா நகுலசிகாமணி
வெளியீடு : வல்லவ வரலாற்று ஆவணக்
காப்பகம், கன்டா.
அச்சகம் : விவேகாஅச்சகம், கன்டா

Title: Theivayanaiammai Thirumanapadalam.
Moolmum Uraiyum

First edition : Unknown

Second edition : October 1956

Third edition: October 2010

Type setting : Uma Nagulasigamany.

Publishers : Valvai Historical Document Conservation
Center, Canada.
www.vythistory.com

Printer : Viveka Printers

சமர்ப்பணம்

நூற்றாண்டுக்கு முன்பு வல்வையில் பிறந்து தாய் தமிழகத்தில் தமக்கும் எமக்கும் இலக்கியத்தில் முக வரிதந் துவிட்டதோடல்லாமல் வல்வை சிவன்கோயில் மடத்தில் பார திநிலைய முத்திராச அச்சு இயந்திர சாலையை நிறுவி சைவ அபிமானி என்ற பத் திரி கையை பல ஆண் உகளாக நடத்தி அன்று கிறிஸ் தவமதம் பரவிவரும் நிலைக்கு எதிராக எழுந்த சைவ சமய எழுச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றிய வல்வை இயற்ற மிழ்ப்போதகாசிரியர் ச.வயித் தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் பெருமையுடன் இப்பனுவல் களை மீளவும் தமிழ்த் தாயின் கரங்களில் சமர்ப்பிக்கின்

கிழமை.

தேய்வப்பாணையம்மை திருமணப்படலம்

(கந்தபுராணம்)

வல்லவ

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர்
ச.வ.யித்தியலிங்கபிள்ளை

உரையுடன்

யாழிப்பாணத்து நல்லூர்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுகநாவரவர்கள்

சிதம்பர சௌப்பிரகார வித்தியாசாலைத்
தருமபுரிபாலகர்

ச. பொன்னுஸ்வாமி அவர்களால்

1956

கெ.ஏ. ஜெ

வித்தியாநுபாலன அச்சகத்தில்
அக்டிடப்பட்டது

മീൻ പദ്ധിപ്പര

இன்றைய காலச் சூழலில் எமது தமிழ்ப் புலவர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவர்களது, கிடைத்தற்கு அரிய நூல்களை அறிந்து கொள்ளுவதுடன் அவற்றை ஆணைப்படுத் துவது முக்கியமானதாகும். ஆழியாத பழம் பதிவுகள் மட்டுமே அந்தப்பிரதேசத்தின் வரலாற்றை நிலை நிறுத்தக் கூடியவை.

19ம், 20ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த எமது புலவர்கள் பலர் ஈழத்தில் பிறந்து தமிழ்நாட்டினைத் தங்கள் தாய் நாடெனவே கரு தித் தமிழ்நாடு புகுந்து கற்றும் பணி செய்தும் பெருமை பெற்றும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். நல்லை நகருக்கு நாவலர் முகவரிதந்தார். வடமராட் சியில் (வல் வெட்டித்துறைக்கு), 1843ம் ஆண்டு மாசித் திங்களில் பிறந்து வாழும் முதல்மனிதர் என்ற பெருமையை தமிழ் நாட்டு, ஈழத்து சமய இலக்கிய வரலாற் றில் விலாசத்தைத் தந்தவர் இயற்றமிழ்ப் போதகா சிரியர் திரு.ச.வயித் தியலிங்கபிள்ளை அவர்கள்.

இவரின் உரை நூலின் ஒன்றான அருணகிரிநாதர் அருளிச் செய்த கந்தரலங்காரநாலை இவரின் நூற்றாண்டு (2001)ம் ஆண்டு நினைவு நாளில்

மீள்பதிப்புச் செய் திருந்தோம். இத்தகவ ஸையறிந்த வயித்தியலிங்க பிள் ளையின் பூட்டனும் எனது உறவினருமான, வல்லவைவைத் தீஸ்வரர் பக்தரும் (தொலுக்குமதலியுமான) திரு.ஆநாராய ணசாமி அவர்கள் தன்னிடம் புலவரின், தெய்வானை, வள்ளியம்மை திருமணப்படலஉரை இரண்டு நூல்களும் உள்ளன. அதை எடுத்து மீள்பதிப்புச் செய்யுமாறு ஆலோ சனை கூறினார். நாம் அதுவரைகாணாத சந்தோஷத்தில் மொன்றியல் நகரம் சென்று நூலைப் பெற்றுத் திரும்பிய வுடன் புலவரின் வழித்தோன்றலான எனது மனைவி உமா கணனியில் மீள்பதிப்புச் செய்யும் பணியை முடித்திருந்தார். எமக்கு ஏற்பட்ட சோதனை வேதனை காரணமாக பல வருடங்களின் பின்பு கணனியில் இருப் பவந்தை நூலாக மீள்பதிப்புச் செய்ய முருகன் துணைபுரிந்துள்ளார்.

கால் நூற்றாண்டு காலங்களுக்கு முன்பாக கந்தபூராண கலாச்சாரம் என்று கூறுமளவிற்கு யாழ், மற்றும் வடகிழக்குப் பகுதியிலுள்ள ஆலயங்களில் உற்சவ காலங்களில் வள்ளி திரு மணநாடகம், கதாப் பிரசங்கம், சொற்பொழிவு, வில்லிசை, பூராண படலம் ஆகியவை மூலமாக வள்ளி தெய்வயானை திருமணப் படல உரை நினைவு கொள்ளல் தொன்று தொட்டுள்ள வழக்கம். வல்லவை வைத்தீஸ்வரர் ஆலயத்தில் நான் அறிந்த வயதிலிருந்து எமது முன்னோர்களான திரு.மாணிக்கம், சோதிலிங்கம், மயில்வாக எம் வெங்கடாசலம் ஆசிரியர், ராசேந் திரம், சோதிலிங்கம், நடராசா சோதிசிவம் மற்றும்பலர் பாடலைப்படிப்பதும்

பொருள் வியந்துரைப்பதையும் கேட்டுள்ளேன். வல்வையில் உள்ளவர்கள் யாவரும்முதலில் செல்வச் சந்நிதி கோயிலுக்கும் பின்னர் வல்லவை சிவன்கோயிலுக்கும் அதன்பின்னர் பொலிகண்டி கந்த வனக்கடவை ஆகிய இம் மூன்று கோயில்களிலும் நடை பெறும் சூரன் போரிற்கு சென்றும், சூரன் ஆட்டும் பணியும் எமது ஊரவர்களுக்கு உண்டு. புலம் பெயர்ந்த மண்ணிலும் இத்திருத்தொன்டை ஆற்றுகின்றனர்.

மேற்படி இரு உரை நூல்களும் உயர் பாடசாலை பாடத் திட்ட நூலாகவும் இருந்ததாக கெளரவ. பேராசிரியர் திரு. கா.சிவத்தம்பி அண்ணா அவர்கள் கூறியிருந்தார். பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்கள் இவ்வரைகளின் தன்மையை (அவர் பற்றியநூலில்) ஆராய்ந்து கூறிய தாவது, வள்ளிஃப்பமை தெய்வானை திருமணப் படலங் களுக்கு, இவரது உரையினை நோக்கும்போது, இவரது ஆழந்த இலக்கிய ஞானம் நன்கு புலனாகின்றன. சிறப் பாக வள்ளியம்மை திருமணப்படலத்திற்கான உரை, அகப் பொருள்மிரபை நண்ணியதாக உணர்ந்து எழுதப்பெற்றது தெரிய வரும். நாட்டுச் சிறப்பிக் கூறும் முதல்பாடலுக்கான உரையே, உரைச்சிறப்பினை அறிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பான கோபுர வாயிலாக அமைந்துள்ளது. 122ம் பாடலான “நாற்றமும் தோற்றமும்” எனத் தொடங்கும் பாடலுக்கும் 164ம் பாடலான “தாய் துயிலறிந்து” எனத்தொடங்கும் பாடலுக்கும் எழுதப்பெற் றிருக்கும் உரைகள் போதகாசிரியரது ஆழந்த தமிழிலக்கிய அறி ஒக்கான “பதச் சோறாக” அமைந்திருப்பதாகக் காண வாம்

இன்று இவை யாவும் மறைந்து வருகின்றது.
-இஷ்டை அழியவிடாது காப்பதே கண்டா வல்லவை
வரலாற்று ஆவணக் காப்பகத்தின் செயற்பாடாகும்.
பல அன்பர்கள் வேண்டுதலை ஏற்று, தமிழனின்
தலைமைக் காவியமான 1956ம் ஆண்டு இரண்டாம்
பதிப்பாக ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் வித்தியாநு
பாலன அச்சகத்தில் பதிப் பித்த இவ்விரு
நூல்களையும் மூலமும் உரையுமாக மூன்றாம்
பதிப்பாக வெளியிடத் துணிந்தோம்..

எம்மை ஊக்குவித்த அனைவருக்கும் இரு நூல்
களையும் வாங்கிப்படிக்கட்டும் அன்பர்கள் அனைவருக்கும்
எங்கள் நன்றியறி தலை தெரிவிப்பதோடு இறையருளும்,
ஸ்லா நலன்களும் கிடைத்திட அவனருளாலே அவன்
தாள் பணிந்து இறைஞ்சி நிற்கின்றோம்.

அன்புடன்
ந.நகுலசீகாமணி,

உ.மா

5 அக்டோபர் 2010

வல்லவை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம்
கண்டா

(416) 438 7650

www.vvthistory.com

பதிப்புரை

மூவிருமுகங்கள் போற்றி முகம்பொழிகருணை போற்றி
ஏவரும்துதிக்கநின்ற இராஜதோள் போற்றிகாஞ்சி
மாகுடிவைகுஞ்செவ்வேள் மலரடிபோற்றியன்னான்
சேவலுமயிலும்போற்றி திருக்கைவேல் போற்றிபோற்றி.

சிவபுராணங்களீர் தமிழிற் சிறந்தவை சிவபிரானது
முகக்கண்ணாகத் தூலங்கும் பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்,
திருவிளையாடற் புராணம் என்பவையாம். இம்முன்றஞுள் மிக
வும் பரந்து பெரும்காப்பியக்கடலாய் நிலவுவது தமிழ்க் கந்த
புராணமே. இதன் செய்யுட்கள் 10000 - க்கு மேலன இது
பொருளாலும் அகலத்தாலும் தமிழ் நூல்களிற் சிறந்தது.
பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் உவ மாலங்காரங்கள் பொருந்
தியது. அறம் பொருள் இன்பம் வீடாகிய நான்கையும் விளக்கி
அடையும் வழியையும் சாதனத்தையும் காட்டுவது. பெரிய
புராணத்தைப்போல சிவபிரானது திருவருட்சிறப்பையும்
சிவனடியாரது திருவருட்சிறப்பையும் சிவனடியா ரது அன்புத்
திறத்தையும் கூறுவது. தேவாரம், திருவாசகம்போல் பக்தி
விளைவிக்கும் தோத்திரப்பாக்கள் நிரம்பப்பெற்றது. திருக்
கோவையார்போல பொருளிலக்கணத்திற்கு இல்ககியமாக
ஆஸ்ம ஈடுற்றமுறையை ஒருங்கே கூறுவது. சாத்திர நூலாகிய
சிவஞான சித்தியாரைப்போல் சைவசமய உண்மையை நாட்டிப்
பூர்ச்சமயங்களைக் கண்டிப்பது. ஆயினும் சிவோ பாசனையின்
பெருமையையும் சிவநிந்தையின் கொடுமையையும் உயிர்கள்
முத்தி அடையும் முறைமையையும் விளக்குதலே நோக் கமா
கக்கொண்டது.

இத்தகையசிறந்த தமிழ்ப்புராணம் திருக்கலி யாணப் படலம்,
தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம், திரு மணப் படலம்,
வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், என்னும் நான்கு படலங்களை

முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் கொண்டி ருப்பது மங்களகரத்தைப் போற்றியதெனலாம். கந்தசட்டி விரத முடிவில் வள் எனியம் மை தீரு மணப் படலத்தை எல் லோரும் படனஞ்செய்வது தொன்றுதொட்டுள் வழக்கம்.. தெய்வயானை யம்மையாரும் வள் எனியம் மையாரைப்போல் பிறிதோர் சக்தி (கிரியா) யாதலால் அவரது தீருமணப் படலமும் படனத்திற்கு உரியது. அதுவும் 268 திருவிருத்தங்களைக் கொண்டு மற் றையது போல் சிறப்புள்ளதைப் படித்தறியலாம். இத்தீரு மண படலத்திற்கும் யாழ்ப்பாணத்து வல்லுவெட்டித்துறை ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை விரிவுரை எழுதியுள்ளார். அது பலஆண்டுகளுக்கு முன் பிள்ளையவர்களின் சைவபிமானிப் பத்தி ராதிபராயிருந்த பொ.ஞானசபாபதி பிள்ளையால் பாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அப்பிரதி கள் இப் போது கிடைப்பது அருமையாயிருப்பதால் உரை நூலை மறையாத படி காப்பாற்ற வேண்டு மென்னுமாசையே அதனை இப்போது அச்சிடசெய்தது. இதை நாவலர் அச்சுக்கூட பிரசுரமாக ஏற்று உதவிபுரிந்த சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலைத் தரும பரிபாலராகத் திகழும் எனது நண்பர் ச.பொன்னுஸ்வாமி அவர்களுக்கு மிகவும் கடப் பாடுடையேன். குகதாசர்கள் அச்சிவ தொண்டரை வாழ்த்தி இந் நூலை வாசித்து பலன்டை வார்களாக.

கையிலார் கைகள் பெற்றும் காலிலார் கால்கள் பெற்றும் மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்றும் மூங்கைகள் மொழி யைப் பெற்றும் மையல்சேர் குநுட்ரானோர் வாள்விழி பெற்றும் சென்றார் ஜயன்மேலுள்ளம் வைத்தார்க்கு அனையதோ அரிதுமாதோ.

தீருமயிலை

மன்மத ஆவணி மூலம்

சே.வெ.ஜம்புலிங்கம்.

நாலாசிரியர் சரித்திரக் குறியீடு

கந்தபுராணத் தமிழாசிரியராகிய கச்சியப் பசி வாச் சாரி யார் காஞ்சிபுரத்தில் ஆதிசைவகுலத்தில் 800 ஆண் கூகூக்கு முன் விளங்கியவரென்ப. இவர் வடமொழி தென் மொழி ஆகிய இரு மொழியும் கற்றுச் சிறந்தவர். வேத சிவாகமங்கள் சமயசாத்திரங் கள் இலக்கண இலக்கியங்கள் திரிப்பு உணர்ந்தவர். இவருடைய பாடல்கள் இனிமை பயப்பன். குமரவேள் அருள்பெற்றவராதலால் இவரது புராணத்தை கிரமமாக அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர் குமாரக்கடவுளின் பத்தியும், விரும்பிய வரசித்தியும் பரமுத் தியும் பெறுவரென்பது உண்மை. இவரது சரித்திர விரிவை கந்தபுராணத் தில் (நாவலர் பதிப்பில்) காணலாம்.

கந்தபுராணம் முதலில் அச்சிடப்பட்டது ஆறுமுகநாவலர் வர்களாலேதான். அது நிகழ்ந்தது 1869 -ம் ஆண்டில். 10,346 பாடல்களை ஏட்டுச் சுவடியிலிருந்து எடுத்துச் சரிப் படுத்தி வசதி சிறிதும் இல்லாத 90 ஆண்கூகூக்கு முன் நாவலர் தனிமையாகப் பிரகரித்தத்து முருகப்பெருமான் திருவருளாலேயாம். இக் காலத்தில் பூராணங்களைச் சிலர் புறக் கணிக்கின்றனர். அவர்கள் பூராணத்தைப் பற்றி நாவலர் கூறியிருப்பதைச் சிந்திப்பார்களாக :-

“பரமசிவன் உலகத்தைப் படைத்தல் அழித்தல் முதலிய வைகளைக் கூறும் வேதவாக்கியப் பொருள்களை வலி யுறுத்தி விரித்து அறிவிப்பது. உலகத்தினது தோற்றுமும், ஒடுக்கமும், பாரம்பரியங்களும், மனுவந்தரங்களும், பாரம்பரியக்கதைகளுமா கிய இவ்வைந்தையுங் கூறுதலால் பூராணம் பஞ்சலக்கணம் எனவும் பெயர் பெறும். இதிகாசமும் பூராணத்துள் அடங்கும்.”

உரையாசிரியர் சுரித்திரக்குறிப்பு

இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் ச.வயித்தியலிங்க பிள்ளை 1843-ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணம் வல்லுவெட்டித்துறையில் பிறந் தவர். தந்தையார் சங்கரர் என்பார். இவர் உடுப்பிடிச் சிவசம்புப் புலவரிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றறிந்தவர். தமி ழிலும் சமஸ்கிரு தத்திலும் பாண்டித்தியமுடையவர். சைவசமய சாத்திரங்களில் மிகப் பயிற்சியுடையவர். சைவப்பிரகாசத்தின் பொருட்டு “சைவாபி மானி” என்னும் பத்திரிகையை நடாத் தியவர். சென்னையில் சில காலம் தங்கி தொல்காப்பியம் முதலிய இலக்கண நூல் களை அச்சிட்ட சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளையவர்களின் மதிப்பைப் பெற்றவர். எனது நண்பராயிருந்த மட்டக்களப்பு வித்தவான் ச.பூபாலபிள்ளையின் ஆசிரியருள் ஒருவராயிருந்தவர். பூபால பிள்ளை பாடிய சோம வாரவிரத மகிழையைக் கூறும் சீமந்தனி புராணம் இவரது பார்வை யிலேயே சென்னையில் 1894-ம் ஆண்டில் அச்சிடப்பட்டது.

இவ்வரையாசிரியர் இயற்றிய வேறு நூல்களாவன:- கந்தர ஸங்காரவுரை, கல்வளையந்தாதியுரை, வள்ளியம்மை திருமணப் படலவுரை முதலியன. இவர் 1901 -ம் ஆண்டில் இறந்தவர் என்ப.

பிறையனி சடைமுடிப் பிரான்தன் காதைகள்
இறையிமோர் மறுவில யாவு மேன்மையே
மறைபல சான்றுள வாய்மையே யவை
அறிஞர்க ணாடியே யவற்றைக் காண்கவே

கந்தபுராணத்திலுள்ள

சீல தோத்திரப் யாசுரங்கள்

அருவமும் உருவமாகி அநாதியாய்ப் பலவாய் ஒன்றாய்ப்
பிரமமாய் நின்றசோதிப் பிழுப்பதோர் மேனியாகக்
கருணைக்கூர் முகங்களாறுங் கரங்கள் பன்னிரண்டுங்கொண்டே
ஒருதிரு முருகன்வந்தாங் குதித்தனன் உலகமுய்ய.

எவ்வதம் பாலுமின்றி எல்லைத் ரமலற்குள்ள
மூவிருகுணானுக் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்தென்னப்
பூவியல் சரவணத்தன் பொய்கையில் வைகும்ஜூயன்
ஆவிகளாருளு மாற்றா லுறுமுகங் கொண்டான்றே.

மறைகளின் முடிவால்வாக்கால் மனத்தினா லளக்கொண்டாமல்
நிறைவுடன் யாண்டுமாகி நின்றிடும் நிமலமுர்த்தி
அறுமுக உருவாய்த்தோன்றி அருளொடு சரவணத்தின்
வெறிகமற் கமலப்போதின் வீற்றிருந் தருளினானே.

ஏலவார் குழலிறைவிக்கும் எம்பிரான் தனக்கும்
பாலனாகிய குமரவேள் நடுவுறும் பான்மை
ஞாலமேலுறு மிரவொடு பகலுக்கு நடுவாய்
மாலையான தொன்றுறிவின்றி வைகு மாறோக்கும்.

ஆதலீ னமதுசத்தி யறுமுக னவழும் யாழும்
பேதக மன்றால் நம்போற் பிரிவிலன் யாண்டும் நின்றான்.
ஏதமில் குழவி போல்வான் யாவையு முணர்ந்தான் சீரும்
போதகமும் அழிவில் வீடும் போற்றினர்க் கருளவல்லான்.

குந்தநம் ஜந்துமுகர்தந்த முருகேசநம் கங்கையுமைதன்
மைந்தநம் பன்னிரு புயத்தநம் நீபமலர் மாலைபுனையும்
தந்தெதநம் ஆறுமுக ஆதிநம் சோதிநம் தற்பரமதாம்
எந்தெதநம் என்றுமிளையோய்நம் குமாரநம் என்றுதொழுதார்.

முழுமதியன்னவாறு முகங்களு முந்நான்காகும்
விழிகளினருளும் வேலும் வேறுள படையின்சீரும்
அழகிய கரமீராறும் அணிமணித் தண்டையார்க்கும்
செழுமலூடி யுங்கண்டான் அவன் தவஞ்செப்பற்பாற்றோ.

வீறுகேதனம் வச்சிரமங்குசம் விசிகம்
மாநிலாதவே லபயமே வலமிடம் வரதம்
ஏறுபங்கய மணிமழுத் தண்டுவில்லிசைந்த
ஆற்றிரண்டுகை யறுமுகங்கொண்டு வேளடைந்தான்.

சசனே யவனாடலான் மதலையாயினன்காண்
ஆசிலாவவன் அறுமுகத்துண்மையா ஸறிந்
பேசிலாங்கவன் பரணொடு பேதகனல்லன்
தேசலா வகன்மணியிடைக் கதிர்வருதிறம்போல்.

தீயவை புரிந்தாரேனும் குமரவேள் திருமுனுற்றால்
தூயவராகி மேலைத்தொல்கதி யடைவரென்கை
ஆயவும் வேண்டும் கொல்லோ அடுசமர் இந்நாட்செய்த
மாயையின் மகனுமன்றோ வரம்பிலா அருள்பெற்றுய்ந்தான்.

ஆற்றிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்க வெற்பைக்
கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்க செவ்வேள்
ஏறிய மஞ்ஞை வாழ்க யானைதன் னணங்கும் வாழ்க
மாநிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்க்கீ ரடியா ரெல்லாம்.

மூலமும் உரையும்

கணபதிதுவன்

கந்தபுராணம்

தெய்வயானையும்மை

திருமணப்படலம்
மூலமும் உரையும்

காப்பு

திகட	சக்கரச்	செம்முக	மைந்துளான்
சகட	சக்கரத்	தாமரை	நாயக
ஙகட	சக்கர	விளைணி	யாவுறை
விகட	சக்கரன்	மெய்ப்பதம்	போற்றுவாம்.

நீல்

காய்ந்திடு தம்பகை கடந்து பொன்னகர்
வேந்தியன் முறையருள் வேற்கை வீரர்குக்
கூந்தலஞ் சீறப்பூக் குஞ்சரந் தனை
யீந்திட மகபதி யிதயத் தெண்ணினான்.

இதன்பொருள் முகபதி - இந்தினானவன், காய்ந்திடு தம் பகை கடந்து பொன்னர் வேந்து இயல்முறை அருள் வெல் கை வீரர்க்கு - (தம்மை) வெகுண்ட தம் பகை வராகிய குருபன் மணாதிய வசரரையழித்துத் (தனக்குப்) பொன்னகரத்து அரசியன் முறையைத் தந்தருளிய வேலா யுத்ததைத்தரித்த திருக் கரத்தினையுடைய வீரராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு, கூந்தலம் சீறப்பு றக் குஞ் சரந்தனை ஸந்திட இதயத்து எண் னினான் - அள கத்தைக் கொண்ட ஏருத்தத்தையுடைய தெய் வியானை யம்மையாரைக் (கன்னிகாதானமாகக்) கொடுக்கத் (துள்) மனத்தில் நினைத்தான் என்றவாறு.

தம்மையெனுஞ் செய்ப்புபொருள் அஹப்பிலையால் வருவிக் கப்பட்டது. தேவர்க்கு அசுரர் குலப்பகைவர்க்கது தொனிக்கத்

தம் பகையெனப்பட்டது. பகை குண வாகு பேயர். கடத்தல், தாண்டுதல் ஈண்டு அழித்தல். கூந்தல் ஈண்டுசுருளா முடித்த கூந்தல். அம் சாரியை. ஆழ கெனி னுமமையும். ஜராவ தயானை வளர்த்தமைபற்றி அம்மை யார் தெய்வயானையென் னும் திரு நூமாம் பெற்றாரென்க.

(1)

விருத்தம் தாகுமில் விழாவை யிந்திரன்
நிருத்தகு மாலயன் ஞேவர் தேர்வுற
வுரைத்தனன் வினவலு முவகை பெற்றுநின்
கருத்துநன் றாலெனக் கழறன் மேயினார்.

இ-ள். இந்திரன் விருத்தமது ஆகும் இவ்விழைவை திருந்தகு மால் அயல் தேவர் தேர்வுற உரைத்தனன் வினவலும் - அவ் விந்திரனானவன் நூதனமாகிய இவ் வெண்ணத்தை அழகு தகுந்ததிருமாலும் பிரம்ம தேவ ருந்தேவர்களும் உணர்தலுற வுரைத்து (இவ்வெண்ணம் நன்றோ அன்றோ உரைமினென) வினாவதலும், உவ கைபெற்று நின்கருத்து நன்றால் எனக்கழறன் மேயினார் - (அவர்கள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடன்) மகிழ்ச்சி பெற்று நினைதெண்ணம் நன்று என்று சொல்லுதலுற்றார். எ-று

அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. விழைவு ஆசைப்பெருக் கம், ஈண்டு அதனை விளைவித்த எண்ணம், இது காரியத் தொகா ர னமாக உபசரித்ததென்க உரைத்தனன் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சப் பொருளானது. ஆல் அசை.

(2)

பன்னிரு மொய்ம்புடைப் பகவன்பாற் படப்
பின்னலஞ் சுரிகுழற் பிடியும்பொய் கைவாய்
முன்னுற வருந்தவ முயன்று வைத்தன
னின்னுழி யதன்பய ணெய்திற்றே கொலாம்.

இ-ள். பின்னலஞ் சுரிகுழல் பிடியும் - பின்னலாகிய சுரித்த கூந்தலினையுடைய தெய்வயானையும்கையையும், பன்னிரு மொய்ம் புடைப் பகவன் பாஸ்பட முன்னுற அருங் தவம் பொய்கை வாய் முயன்று வைத்தனன் - பன் னிரண்டாகிய திருப்

புயங்களையுடைய சுப்பிரமணியப் பெரு மான்பாற் சேரும் பாடி முன்னே அரூமையாகிய தவத்தைச் சுரவன் தூதாகத் தின்கண்ணே செய்துவைத்தான். இன்னுழிஇ அதன் பயன் ஏ எழுதிற்று கொலாம் - இங்ஙனம் அத்த வப்பயனே யடைந் ததுபோலும். எ-று.

அம்சாரியை. பிடியும் என்பதிலும்மை உயர்வு சிறப்போடும் கப்பி ரமணியப்பெருமானுக்கு நீ கன்னிகாதானஞ்செய்யத்தக்க நல் வினையை முன்னே முயன்றுவைத்தனையன்றியென்று பொருள் படுதலான் எச்ச வும்மையென்க. பதம் என்பதற்கு ஐகவரியம், வீரியம், புகழ், திருஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறு பொருள் முன் மையால் பகவன் அவ் வாறு குணங்களையுமடையோனெனத் தொனித்தலுணர்க. இன்னுழிஇவ்வழி யென்பதன் மருத. ஏகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. கொல்கொலாம் என ஈறு விகாரப்பட்டது.

(3)

கயலுறழ் விழியுடைக் கடவுள் யானையை
வியல்வரை யெறிந்திடு வேற்கை யண்ணலுக்
கியல்புளி வதுவையா ஸ்தற் கிவ்விடை
முயலுதி கடிதென மொழிந்து வைகினார்.

இ-ள். வியல் வரை ஏறிந்திடுவேல் கை அண்ண லுக்கு பெரிய கிரவுஞ்சக்கிரியைக்கிழித்த வேற்படையைத் தரித்த திருக்கரத்தினையுடைய பெருமையிற்சிறந்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு, இவ்விடை- இங்ஙனம், கயல் உறழ் விழியுடைக் கடவுள் யானையை இயல்புளி வதுவையால் ஈதற்கு - கயன்மீன்போலுங் கண்ணினையுடைய தெய் வயானையம்மையை இயல்பாகிய விவாகமுறையாற் கொடுத்ததற்கு. கடிது முயலுதி என மொழிந்து வைகினார் - விரைவின் முயலுவா யென்று சொல்லியிருந்தார்கள். எ- று.

கயல் பிறழ்ச்சித்தொழிலாலும் வடிவுப்பண்பாலும் விழிக் குவுமை யானதென்க. இயல்புளி வதுவை, இயல் பின் கணுள் எதாகிய வதுவை, அது பிரம மன்றல், பிரமச் சாரியாய்த் தக்கானுமாயிருப்பவனுக்கே கண்ணிகையைக் கொடுப்பது

மூலமும் உரையும்

இயன்முறையாதவின்னென்க. ஈண்டு இயல்பு பெருவழக்கு, என் வகை மன்றல்களுள் பிரசாபத்தியம் ஆரிடம் தெய்வம் என்னும் முன்றுங்கள்னிகையை மற்றோர் கோட்பாடு பற்றிக் கொடுக்கு மன்றல்களாதவினாலும், காத் தவரும் ஆகரம் இராக்கதம் பைசா சம் என்னும் நான்குங் கள்னிகையைக் குரவர்கொடுத்தலன்றி நிகழுமன்றல்களா தவினாலும், அவை சிறுபான்மையவாய் இயற்கைக்கு மாறான மன்றல்க ளாயின வென்டிது வதுவை ஆகுபெயர்.

(4)

மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மலோ
ரொற்றினை நோக்கியே யொல்லை மேருவோம்
பொற்றையின் மனைவியைப் புதல்வி தன்னுட
னிற்றையில் விளித்தனை யேகு நீயென்றான்

இ-ள் மற்றது போழ்தினின் மகத்தின் செம்மல் ஓர் ஒற்றனை நோக்கியே - அச்சமயத்தில் வேள்விக்கு வேந் தனாகிய இந்திரன் ஒரு தாதுவனைப் பார்த்து, நீ மேரு ஆம் பொற்றையில் மனை வியைப் புதல்வி தன்னுடன் இற்றையில் ஒல்லை விளித்தனை எகு என்றான் - நீ மேரு வாகியமலையிலிருக்கின்ற (எனது) மனைவியைப் புத்திரியோடுஇன்றைக்கு விரைவில் அழைத் துவருவா யென்று சொன்னான். எ-று

மற்று அசை. போழ்ந்து பொழுதின் மருட். அது ஈண்டு அகரச்சுட்டுப்பொருட்டது நின்றது. ஏஅசை. விளித் தனை யென் னும் வினை முற்று வினையெச்சமானது.

(5)

என்றலுந் தாதுவ னிசைந்து மேருவிற்
சென்றனன் புலோமசைத் தெரிவை முன்புபோய்
நின்றனன் வணங்கின னினது சிந்தைபோய்
லொன்றிய கேளன வுரைத்தன் மேயினான்.

இ-ள் என்றலுந் தாதுவன் இசைந்து - என்று (இந்திரன்) சொல்லவும் அத்தாதுவனிசைந்து, மேருவில், சென்றனன் - மேரு கிரியிற்சென்று, புலோமசைத் தெரிவை முன்பு போய் நின்றனன் - இந்திராணியாகிய மகடுஉ-வக்கு முன் னர்ப்போய் நின்று,

வணங்கினன் - வணங்கி, நினது சிந் தெபோல் ஒன் றிய கேள் என உரைத்தல் மேயினான் - (ங்களரசியே) நின்னுடைய என்னம் போல நிகழ்ந் தனவற்றைக் கேளாயென்று சொல் வலுற்றான். எ-று

என்றால் சொல்லென்னுஞ் சொல்லெஞ்சிய சொல்லெச் சா. நின்றனாதிய மூன்று வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சாங் களாயினா. சிந்தை ஆகு பெயர்.

(6)

மாண்டனன் மெய்யகுர் மதலை தன்னொடு
சேண்டொட ரமராஞ் சிறையி னீங்கினா
ராண்டலை யுயர்த்தவ னனிகந் தன்னொடு
மீண்டனன் நிருப்பரங் குன்ற மேயினான்

இ-ள். வெய்யச் சூர் மாண்டனன் - கொடிய சூரபன் மனழிந் தான், மதலை தன்னொடு சேண் தொடர் அமராஞ் சிறையின் நீங்கினார் - (நின்னுடைய) புத்திர னாகி யசயந்தனோடு உயர்ச்சி பொருந்தியதேவர்களுஞ் சிறையினின்றும் நீங்கினார்கள், ஆண் டலை உயர்த்தவன் அனிகந்தன்னொடுமீண்டனன் திருப்பரங் குன் றம்மேயினான் - கோழிக் கொடியையுயர்த்திய சுப்பிரமணியப்பெரு மான் சேணையொடு (மகேந்திரபுரியைவிட்டு) மீண்டு திருப்பரங்குன் றத்திற் சேர்ந்தருளினார். எ-று.

ஆண்டலை ஆகுபெயர். மீண்டனன் என்னும் வினை முற்று வினை யெச்சமானது.

(7)

நின்றிட வனையது நினது நாயக
ஞுன்றனை மகளொடு மொல்லை யிற்பரங்
குன்றிடை யிருக்கையிற் கொண்டு செல்கெனா
வின்றெனை விடுத்தன னேகு நீயென்றான்.

இ-ள் அனையது நின்றிட - அது நிற்க, நினது நாயகன் மகளொடும் உன்றனை பரங்குன்றிடை இருக்கையில் ஒல்லையில் கொண்டுசெல்கெனா எனை இன்று விடுத் தனன் - நின்னுடைய

மூலமும் உரையும்

நாயகனாகிய இந்திரன் மகளாகிய தெய்வயானையும் மையாரோடு நின்னைத் திருப்பரங்குன் றத்திலுள்ள (தனது) கோயிலில் விரைவில் (அழைத்துக்) கொண்டு வருவாயென்று என்னை இன்று விடுத்தான், (ஆதலால்) நீ ஏகு என்றான் - நீ செல்லுவாயென்று சொன்னான் (அத்தாதுவன்). எ-று

அனையது அது என்னுஞ்சுட்டுப்பெயர்ச்சொல்லின் மருஉ... செல்க என்னும் வியங்கோள் வினையின் இறுதியக ரங்கெட்டது.

(8)

அும்மொழி வினவலு மணங்கி னல்லவள்
விம்மித முற்றனள் விழும் நீங்கினா
ஸௌம்யை மில்லாதோ ரின்ப மெய்தினாள்
கொம்மென வெழுந்தனள் குமரி தன்னொடும்.

இ-ள். அும்மொழிவினவலும் - (அத்தாதுவன்கூறிய) அவ் வார்த்தையைக் கேட்டலும், அணங்கின் நல்லவள் விம்மிதம் உற்றனள் - தெய்வப்பெண்களுள் நல்லவளாகிய இந்திரானி அற்புத மடைந்தாள், விழும்நீங்கினாள் - துன்பமும் நீங்கினாள், எம்மை யும் இல்லது ஓர் இன்பம் எய்தினாள் - எப்பிரப்பிலும் (அடைதல்) இலதாகிய ஒரின்பழுமடைந்தாள், (அங்குனமாயவள்) குமரிதன் னொடும் கொம்மென எழுந்தனள் - மகளாகிய தெய்வயானையும் மையாரோடும் விரைவிலெழுந்தாள். எ-று.

அழியாமையும் வச்சிரயாக்கையும் பெற்ற சூரனைச் சுப்பிரமணி யப்பெருமான் அழித்ததுபற்றி விம்மிதமும் தனதுபுத்திரனாதியர்கள் சிறை யினின்று நீங்கியதுபற்றி விழுமநீங்கலும் பலயுகங்களினுஞ் சிறிதுமொழி யாத துன் பநீங்கியதாலும் தாம் இனி ஒருகாலமரசியலைப் பெறு தலில்லை யென்றெண்ணியதற்கு மாறாய் அரசியலைப் பெற்ற மையாலும் எம் மையும் இல்லத்தோரின்பழும் எய்தினாளென்க.

(9)

புடையுற வணங்கினர் போற்றி மேருவி
னிடையுறு புலோமசை யேம மாகியே

மூலமும் உரையும்
யடல்யி ராவத் வானை மேற்கொடு
மடமக டன்னொடும் வானத் தேகினாள்

இ-ள் அணங்கின் போற்றி புடை உற் - தெய்வமகளிர் துதித்துப் பக்கத்திற்பொருந்த, மேருவினிடை உறு புலொமசை - மேருகிரியினிடத்துப் பொருந்திய இந்திராணி, மடமகள் தன்னெடும் அடல் ஜூராவத்யானை மேற்கொடு ஏழம் ஆகி வானத்து ஏகினாள் - மடமையையுடைய மக ளாகிய தெய் வயானை யம்மையாரோடும் வலியையுடைய ஜூராவத்யானையின்மீதிவர்ந்து இன்பமாகிய ஆகாய வழியிற்சென்றாள். எ-று

மடம் பேதமை, அது மகளிர்க்குரிய நாற்குணத் தொன்று. உபலக் கணத்தான் ஒழிந்த குணங்களுங் கொள் ளப்படும் வானம் ஆகுபெயர்.

(10)

பொருப்பினுண் மேலதாய்ப் புவியிற் பேர்பெறுந்
திருப்பரங் குன்றிடைச் சென்று தேவர்கோ
னிருப்பதோர் மந்திரத் தெய்தி வைகினாண்
மருப்பிரண் டுடையதோர் வாரனத் துடன்.

இ-ள். மருப்பு இரண்டு உடையது ஓர் வாரனத்துடன்- தனங்களாகிய கொம்பிரண்டுடையதொரு யானையோடு, (இந்தி ராணி யானவள்)பொருப்பினுள் மேலதாய் புவியில் பேர்பெறும் திருப்பரங்குன்றிடைச் சென்று - மலை கருணன்மேலதாகிப் பூமியில் புகழ்பெற்ற திருப் பரங் குன்றத்தின்கட்சென்று, தேவர் கோன் இருப்ப தோர் மந்திரத்து எய்தி வைகினாள் - தேவேந் திரனி ருப்பதாகிய கோயிலைச் சார்ந்திருந்தாள். எ-று

முக்காலத்தினும் நிகழ்வதை எதிர்காலத்தாற் கூறுவது தமிழ்வழக் காதலின் இருப்பதோர் மந்திரமெனப்பட்டதென்க. ஓர்அசை. தனமாகிய உபமேயத்தைச் சொல்லாமல் அத னைம் ருப்பாகிய உபமானச்சொல்லால் உரைத்தமையின் உருவ கவுயர்வு நவிற்சியணி. அங்களைம் அலங்காரப் படுத் தியதற்கேற்ப

மூலமும் உரையும்

அம்மையாரை மருப்பிரண்டுடையதோர் வாரணமென்றா ரென்க.

(11)

உறையுமவ் வெல்லையி லுயர்ம் கேந்திரச்
சிறையினு மகன்றிடு தெய்வத் தையலா
ரிறைவியைப் பெற்றன மியாழுயத் தோமெனா
முறைமுறை வணங்கினார் முகிழ்த்த கையினார்.

இ-ள். உறையும் அவ்வெல்லையில் - (இந்திராணியான வள் அங்கனம்) இருக்கின்ற அச்சமயத்தில், உயர் மகேந்திரச் சிறையினும் அகன்றிடு தெய்வத்தையலா உயர்வாகிய மகேந்திர புரியிற் சிறையினின்றும் நீங்கிய தெய்வமகளிர்கள், இறைவியைப் பெற்றனம் யாம் உய்ந்தோம் எனா முகிழ்த்த கையினார் முறை முறை வணங்கினார் - (எங்கள்) அரசியைப்பெற்றோம் (ஆதலின்) யாம் உய்ந்தேமென்று கூப்பிய கரத்தினனாய் முறை முறையே வணங்கினார்கள். எ-று

சிறை, ஈண்டுச் சிறைச்சாலையைன்று, மகேந்திரபுரியில் அகரார் மாளிகையில் ஏவற்றொழில் செய்து கொண் டிருந்தமையின் சிறைப்பட்டிருத் தலைக்க. முறைமுறை வணங்கல், முன் வணங்கத்தக்கவர்கள் முன்னும் பின் வணங்கத்தக்கவர்கள் பின்னுமாய் வணங்குமுறைப்படி வணங்கல், இங்கனம் வருவது அடுக்கு மொழியன்று.

(12)

சேஞ்சுறு மெழிலிவாய் திறுந்த மின்னுவைக் கானு கின்றதோர் கலாப மஞ்ஞைபோன் மானுறு புலோமசை வரலு மாதரா ரேஞ்சுறு கின்றன ரேமம் பெற்றுளார்.

இ-ள், சேண் உறும் எழிலி வாய்திறுந்த மின்னுவைக் கானு கின்ற தோர் கலாபம் மஞ்ஞைபோல் - வானத்திற் பொருந்திய மேகம் வாய்திறுந்த மின்னலைக் கானு கின்ற தாகிய தோகை யையுடையமயில்போல, மாண் உறு புலோ மசை வரலும் - மாட்சிமைமிகுந்த இந்திராணி வருதலும், மாதரார் ஏமம்

பெற்றுள்ளார் ஏன் உருகின்றனர் - அத்தேவஸ்தீர்கள் இன்பம் பெற்றுள்ளாராகி நிலமையைப் பொருந்துகின்றார்கள். எ-று

மேகம் வாய்திறத்தலால் உண்டாகுமின்னலை வினை முதலுக்கும் வினைக்குமுள்ள ஒற்றுமைகருதி வாய்திறந்த மின்னனைப்பட்டது. ஓர் - அசை. மின்னலைக் காண் கின்றமயில் இன்பமடைந்து இரைகவர்த ஸாகிய தொழில் களிற் செல்லாது அதனையேநோக்கி நின்றாடுதல்போல இந்திராணியைக்கண்ட நேவஸ்தரீகளும் இன்பம்பெற்று ஸாய் பிறதொழி விற்செல்லாது அவளையேநோக்கி நிற்றலின் எனுறுகின்றவர்ணப்பட்டது. இச் செய்யுள் உபாமானமும் உபமேயமும் பொதுத்தன்மையும் உவமையு ரூபும் விரிக்கப்பெற்றமையின் விரியுவமையனி.

(13)

கண்டனன் மதலையைக் கருணை யாற்றியிருக்கொண்டனன் மகிழ்ந்தனள் கொங்கை பாலுக விண்டனன் கவற்சியை வெறுமை யற்றுள்ளார் பண்டுள பெருநிதி படைத்த பான்மைபோல்.

இ-ள் வெறுமை உற்றுள்ளார் பண்டு உள பெருநிதி படைத்த பான்மைபோல் - (இடையிற்றமது செல் வத் தையிழந்து) இலம் பாட்டைப் பொருந்திவைர்கள் முற் காலத்தில் (துமதாகி)யிள்ள அப்பெருநிதியைப், (பிற் காலத் துப்) பெற்றதன்மைபோல, மதலையைக் கண்டனள் - (பன்னெடுங்காலமாகச் சிறைப்பட்டிருந்த மையாற் காணப் படாதிருந்த) தனது புத்திரனாகிய சயந்தனைக் கண்டு, கருணையால் தழீ இக்கொண்டனள் - கருணையினாலே தழுவிக்கொண்டு, மகிழ்ந்தனள் - உவகையற்று, கொங்கைபோல் உக கவர்ச்சியை விண்டனள் - (தன்) தனங்களினின்றும் பால் சொரியைக் கவற்சியை (உள்ளந் தி வின்றும்) நீங்கினாள். எ-று கண்டனளாதிய மூன்றுவினைமுற்றுக்கள் வினை யேச்சங்களாயின. கருணை- ஈண்டுப்பேரன்பு. இதுவும் விரியுவமையனி.

(14)

ஆடுறு பசியினோ ராக்கங் கண்டுழி நீடுறு முவகையா னிறைவு பெற்றன

மாடும் புலோமசை வடிவங் காண்டலும்
கூடினார் தன்மையும் குரிசி வெய்தினான்.

இ-ள். ஆடும் பசியினோர் ஆக்கம் கண்டுழி நீட்டும் உவகையால் நிறைவு பெற்றன - (இந்துஸ்ட்ர்காக் எங் கும்) அலைதலுறுகின்ற பசியினையுயோர் (தமக்கே உரி யதாகத்தக்க) செல்வத்தைக்கண்டவிடத்தே மிகுதலு யு கின்ற மகிழ்வினாலே திருப்தியடைந்தாற்போல, குரிசில் மாடு உறு புலோமசை வடிவம் கண்டாலும் கூடினார் தன்மையும் எய்தினான் - இந்திரனானவன் அவ்விடத்திற் பொருந்திய இந்திராணியினுடைய வடிவத்தைக் கண்டாலும் புணர்ந்தவர் தன்மையையுமடைந்தான். எ-று

கண்டவுழி என்றபாலது கண்டுழின்றும் பெற்றாலென என்றபாலது பெற்றெனன்றுந் தொகுக்கும்வழித் தொகுக் கப்பட்டன பசிவருத் தத்தால் மிகவருந்தியலைந்து திரிகின் றவர்கள் தமக்கே உரியதாகத்தக்க புதையற்பொன்னாகிய செல்வத்தைக் கண்ட பொழுதே அச்செல்வத் தைய னுபவித் தலாகிய இன்பம்போலு மின் பத் தையுமடையுமாறுபோல நெநுநாளாக இந்திராணியைப்புணரும் போக மின்றி மிக வருந்தியிருந்த இந்திரன் அவளைக்கண்டவுடனே புணர்க்கியால்வரும் பெரும் போகம்போலும் இன்பத்தை யுமடைந்தானென்றவாறு. உம்மைகாட்சியாலாகு மின்பமே யன்றி என்று பொருள்படுதலின் ஏச்சவும்மை.

(15)

அப்போது வானோர் குழுவோடயி ராணிகேள்வன் செப்போது கொங்கைமகடுஷமணஞ்செப்பன்முன்னி யொப்போது நீர்மை யிலதாமொருவன்கழற்கே கைப்போது துவிப் பணிந்தேத்திக் கழறலுற்றான்

இ-ள். அப்போது வானோர் குழுவோடு அயிராணி கேள் வன் செப்பு ஒது கொங்கை மகடு மனம் செப்பல் முன்னி -அப்பொழுது தேவர்க்கட்டத்தோடு இந்தி ராணி கணவனான இந்திரனானவன் செப்பை (உபமானமாகச்) சொல்லுகின்ற தனங்களையுடைய (தன்) மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரின் திருமணத்தைக்கு(குறித்துச்) சொல்லுதந்து முற்பட்டு, ஒப்பு ஒதும் நீர்மை

இலதாம் ஒருவன் கழற்கே கைப்போது தூவிப் பணிந்து ஏத்திக் கழறல் உற்றுன் - உவமை சொல்லுந் தன்மை யில்லை யாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடியிற் கையிற் பொருந் திய மலர்களைத் தூவிவண்பகித் துதித்துக் கூறலுற்றான். எ-று.

ஜூராணிகேள்வன் என்றதற்கு, இந்திரன் (சென்று) என்றொரு சொல்வருவித்துரைத்து முன்னின்பதற்கு, நினைத்து எனப் பொருள்கொள் வினாமையும் மனத் தைக்குறித்துச் சொல்லல் சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் திருமணங்கெய்தருஞ்சபாடு சொல்லுதல்.

(16)

கன்னின்ற மொய்ம்பினவணக்களை கட்டல்செய்தா
யிந்தின்ற தேவர் சிறைமீட்டனை யென்றனக்கு
முன்னின்ற தொல்சீர் புரிந்தாயது முற்றுநாடிச்
செய்ந்நந்தி யாகச்சிறியேன் செயத் தக்கதுண்டோ

இ-ள். கல் நின்ற மொய்ம்பின் அவுணக்களை கட்டல் செய் தாம்- (தேவராகிய நெற்பயிரவளர்த்தற்கு) மலைபோல் உயர்ந் திருக்கிளின் புயத்தினைப்படைய அசு ரராகிய களைக்களைக் கட்டல்செய்தருளினீர், என்றைக்கு நின்ற இ தேவர் சிறைமீட்டனை - (இங்களும்) நிற்கின்ற இத்தேவர்களைச் சிறைச்சாலையி னின்றும் நீக்கியருளினீர், என்றனக்கு முன்னின்ற தொல்சீர் புரிந்தாய் - எனக்கு பண்டுநிலைபெற்ற பெருமையாகிய செல்வத்தைத் தந்த ருளினீர், அது முற்றும் நாடிச்சிறியேன் செய்ந்நந்தி ஆகச் செய்த தக்கது உண்டோ. அச்செயல் முழுவதையும் ஆராய்ந்து (தேவர் ருக்குச்) சிறியேன் செய்ந்நந்தியாகச் செய்யத் தக்கது முன்டோ. எ-று.

கன்னின்ற என்றதற்கு, மலையின்றன்மை நிலைபெற்ற வென்றுரைப் பினுமையும். ஈண்டுக் கல் ஆகுபெயர். கட்டல் - பிடுங் கல் அகர்களைக்கட்டல் செய்தாய் என்ற தனால் தேவர்களாகிய நெற்பயிர வளர்த்தற்குள்பது வருவிக்கப்பட்டது. அகரரைக் களையாக உருவகித்து ஏகதேசவருவகத்தின் பாற்படும். சிறை ஆகுபெயர். தொல் - பழமை, ஈண்டுப் பெருமை. ஒகாரம் எதிர் மறைப் பொருட்டு.

(17)

முந்தேதமியேன்பெறுமங்கையிம் மொய்வரைக்கண்
வந்தே யமர்வா எவடன்னை வதுவை செய்து
கந்தே புரைநின் பெருந்தோளிற் கலத்தி யாங்க
ஞய்ந்தேபிரவிப் பயன்பெற்றன மோங்க வென்றான்

இ-ள். முந்தே தமியேன் பெறு மங்கை மொய் இ வரைக் கண் வந்தேஅமர்வாள் - முன்னே தமியேன் பெற்ற புத்திரியான் வள் பெருமையாகிய இம்மலையின்கண் வந்திருக்கிறாள், யாங்கள் உய்ந்தே பிறவிப்பயன் பெற்றனம் ஓங்க - யாங்கள் உய்தல் பெட்டது இப் பிறவியாலாகியபயயனைப் பெற்று உயர்ச்சியற், அவள் தன்னை வதுவை செய்துறின் கந்தே புரை பெருந்தோளிற் கலத்தி என்றான் - அவளைத் திருமணங்கு செய்தருளித் வேரீ ரூடைய துணையேநிகர்த்த பெருமையாகியபுயத்திற் கலந் தருள் வீரன்றான் (இந்திரன்). ஏ-று.

ஏகாரங்களில் முன்னையவிரண்டும் பின்னையதும் அசைநிலை, ஏனையது பிரிநிலை. அமர்வாள் என்றுது இயல்பினின் வருங்கால வழுவாமைதி. தன்னையும் அத் திருமணத்தைக்காணும் ஏனைய ஏற்று மடக்கியாங்கள் என் றானென்பது அத்திருமணத்தைக் காண்பார் யாவரும் பேரின்பாம் பெறுதல் உண்மையாதவினெங்க

(18)

என்னுந் துணையி லமரேசனை யெந்தை நோக்கி
யந்நங்கை தானுமிக நோற்றுன எாத லானீ
முன்னும் படியே மணநாளை முடித்து மென்னத்
தன்னுங்கடந்த மகிழ்வெய்தித் தருக்கி நின்றான்.

இ-ள். என்னுந் துணையில் அமரேசனை எந்தை நோக்கி - என்று சொல்லியகாலையில் அவ்விந்திரனை எந்தை யாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான் பார்த்து, அந்நங்கை தானும் மிக நோற்றுனள் ஆதலால் - அந்நங்கையையும் (எம்மை மணம் புரியவேண்டிப் பண்டு) மிகவும் தவஞ் செய்தனாதவினாலே, நீ முன்னும்படியே நாளை மணம் முடித்தும் என்னை - நீ என்னி யபடியே நாளைக்கு (அவ ளைத்) திருமணம் செய்வோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளா, தன்னுங் கடப்தமகிழ்வு எய்தித்தருக்கி

நின்றான் - தன் விலுங் கடந்த மகிழ்வுடைந்து மதர்ப்புற்று நின் யான். (இந்திரன்). எ-று.

எந்தை எமதுதந்தையென்றதன் மருங். உம்மை நீ எம்மை வேண்டிக்கொள்வதன்றி என்று பொருள்படுதலின் எச்சவும்மை. தன்னிலுங் கடந்தமகிழ்வு தன்னுடைய மை எந்தை அவசமாக்கு மகிழ்வு.

(19)

வடிக்கொண்ட வொள்வேற் படைநம்பி தன்வர்க முற்கான் முடிகொண் டடியேஞ் சிறந்தேங்கன் முதல்வ வென் னாக் கடிக்கொண்ட வாய்தற் புடைவந்து கணிப்பில் காத நொடிக்கொண்ட போழ்திற் படர்தூதரை நோக்கினானால்.

இ-ள். வடிக்கொண்ட ஒள் வேற்படை நம்பிதன் வார் கழல் கால் முடிக்கொண்டு - கூர்மையைக்கொண்ட ஒள்ளிய வேலா யுதத் தைத்துரித்த சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய நெடிய கழலை யணிந்த திருவடிகளைச் சிரசின்மீது கொண்டு, முதல்வ அடியேங்கள் சிறந் தேகம் என்னா - (யாவார்க்கும்) முதலானவரே (தேவாரிர் திருவருளைப் புரிந்தமையால்) அடியேமாகியயாங்கள் உயர்ச்சியற்றேமென்று கூறி, கடிக்கொண்ட வாய்தல் புடை வந்து கணிப்பு இல் காதம் நொடிக்கொண்ட போழ்தில் பர்தூதரை நோக்கினானால் - காவலைக்கொண்ட வாயிலின் கண் வந்து அள விலாத காதவழியை நொடிப் பொழுதிற் செல்ல வல்லதூதுவர்களைப் பார்த்தான் (அவ் விந்திரன்) எ-று.

கள் விகுதிபிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. நொடிக்கொண்ட போழ்து, நொடித்தலினளவைக் கொண்டபொழுது நொடி ஆகு பெயர். ஆல் அசை.

(20)

முன்னாகி யுள்ள பலதூதர் முகத்தை நோக்க வுன்னா ரெவருந் தொழுதேபொன் னாடவ ணங்கி யெந்நாயகனே தமியேஞ்செய்வுதென்கொலென்ன பொன்னாடுடையா னி.தொன்று புகலுற்றான்.

இ-ள் முன் ஆகி உள்ள பல தூதர் முகத்தை நோக்க - (தன்) முன்னாகிநிற்கின்ற பல தூதுவருடைய முகங்களைப் பார்க்க,

மூலமும் உரையும்

அன்னார் எவரும் தொழுதே பொன் அடி வணங்கி எம்'நாயகனே தமியேம் செய்வது என்கொல் என்ன - அவர்கள்யாவருங்கும்பிட்டு பொன்போலும் பாதங்களைவணங்கி எங்களரசனே தமியேமா கியயாங்கள் செய்வதியாது என்றுகேட்க, பொன் நாடு உடையான் இஃது ஒன்று புகலல் உற்றான் - பொன்னகரத்தையு டையனாகிய இந்திரன் ஈதொன்று சொல்லலுற்றான்.எ-று.

அன்னார் அவரென்பதன் மருஒ, தொழுதல் - கும் பிடுதல் அது கைகூப்பல். தமியேம் என்றது ஈண்டு நின் னையன்றி வேறுபற்றுக் கோடில்லேமென்னும் பொருட்டு சொல் அசை

(21)

மூவர்க்குண்மேலோன்கிரிசேர்முககுந்தனாதிக்
காவற் கடவுட் டலைவர்க்குங் கனக மேவந்
தேவர்க்கு மேனைத்திசை யோர்க்கு முனிவராயோ
ரேவர்க்கு மெந்தைமணநாளை யெனச் சொல்வீரால்

இ-ள் மூவர்க்கு மேலோன் கிரி தேர் முககுந்தன் ஆதிக் கடவுள் காவல் தலைவர்க்கும் - மூம்மூர்த்திகளுக்குள் மேல வராகியசிவபெருமானுடைய கைலாயகிரியைச் சேர்ந்த முககுந்தன் முதலாய தெய்வத்தன்மையையுடைய (பூலோக) பரிபால ஞஞ்செய்யும் அரசர்களுக்கும், ககனம் மேவும் தேவர்க்கும் - ஆகாயலோகங்களிற் பொருந்துந் தேவர்களுக்குந், ஏனைத் திசையோர்க்கும் - மற்றைத் திக்குகளிலுள்ளவர்க ஞக்கும், முனிவராயோர் ஏவர்க்கும் - முனிவரானவர்கள் யாவருக்கும், நாளை எந்தை மணம் எனச்சொல் வீரால் - நாளை எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குத் திருக்கல்யாண மென்று சொல்லுவீர்.எ-று.

மும்மூர்த்திகள் அயன், அரி, அரன். முந்சனனத்திலே கைலாய கிரியிலே முகவாயிருந் ததுபற்றி மூவர்க் குண் மேலோன் கிரிசேர் முககுந்தனென்றார். காவற்றலைவரது நந்துண்-நந்துசெய்கைகள் உ-லக பாலருருவாய்நின்று உ-ல கத்தைக் காத்தவின் காவற் கடவுட்டலைவர்க்கும் என்றார். ககனம் ஆகுபெயர். தேவர், ஈண்டுதே தேவ கதியைச் சார்ந்தவர் யாவரு மெனக. திசையோரும் அத்தே

மூலமும் உரையும்
வக தியினாரே யாம். ஆஸ்திசை.

(22)

கந்தக் கடவுள் மணத்தன்மை கழறி வல்லே
யிந்தப்பொருப்பினிடையாவரு மீண்டும் வண்ணம்
தந்திட் டிடுங்க ளெனவாசவன் சாற்ற லோடு
மந்தக்கணத்திற் நொழுதொற்ற ரகன்று போனார்.

இ-ன் கந்தக் கடவுள் மணத்தன்மை கழறி வல்லே இந்தப்
பொருப்பினிடை யாவரும் ஈண்டும் வண்ணம் தந்திட் டிடுங்கள்
என வாசவன் சாற்றலோடும் - சுப்பி ரம ணியப் பெருமானுடைய
திருக்கல் யாணத்தின்தன்மையைச் சொல்லி விரைவில் இத்
திருப்பெருங்குன் றத்தின்கண் யாவருஞ் சாரும்பாடு (அவர்களைக்)
கொண்டந் திடுவீ ரென்று இந்திரன் சொல்லுதலும், ஏற்றர்
அந்தக்கணத்தில் பொழுது அகன்று போனார் - அந்தாதுவர்கள்
அப்பொழுதே (அவ் விந்திரனை) வணங்கி (அவ்விடத்தை) நீங்கிச்
சென்றார்கள்.எ-று.

கந்தக்கடவுள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை கந்தன்
சிறப்புப்பெயர். கடவுள் பொதுப்பெயர். யாவரும் மேலே சொல்லிய
அரச ராதி யோர் யாவரையுமென்க.

(23)

போனபொழு திற்புலவர் செம்மல்புலன் மிகக்
வானவர்கள் கம்மியனை வல்லையில் விளித்துக்
கானமர் கடம்புபனை காளைதன் மணத்துக்
கானசெயன் முற்றுற வமைத்தியிவ ஜென்றான்.

இ-ன், போன பொழுதில் - (அந்தாதுவர்கள்) சென்ற காலை
பில், புலவர் செம்மல் புலன்மிக்க வானவர்கள் கம்மியனை
வல்லையில் விளித்து - தேவர்க்கு அரச ணாகிய இந்திரன்
அறி வின்மிகுந்த தேவத்தக்சணாகிய விகவகன்மாவை விரைவில்
அழைத்து, கான் அமர்கடம்பு புனைகாளைதன் மணத்துக்கு
ஆன செயல் முற்றுற இவன் அமைத்தி என்றான் - நனுமணம்
பொருந்தி யகடப்ப மலர் மாலையனிகின்ற காளையாகிய சுப்பிர

முலமும் உரையும்

மணியப் பெருமானுடைய திருமணத்துக்கு (வேண்டுவே)தான் காரி யங்கள் யாவற்றையும் இங்ஙனம் இயற்றுவாயென்றான். எ-று.

கடம்பு ஆகுபெயர். காளை இளமையைடையர் என்பதைக் குறித்து நின்றது. செயல் செயலாகுங் காரியம்.

(24)

புலவன துளங்கொடு பொருப்பினொரு சாரி
னிலவிசை வரைப்பக னிதிக்கொடு விதித்துக்
குலமணி குயிற்றிநனி கோலம் தியற்றி
வலனுயர் சிறப்பினொரு மண்டப மழைத்தான்.

இ-ன். புலவனது உளங்கொடு பொருப்பின் ஒரு சாரில் மிசை நிலம் வரைப்பு அகல் நிதிக்கொடு விதித்து - இந் திரனுடைய எண்ணப்படி அத்திருப்பரங்குன்றின் ஒரு சார் பிலே மேலாகிய திடத்தின் எல்லை நீங்கிய பொன் கொண் டியற்றி, குலம் மணி குயிற்றி நனி கோலமது இயற்றி - (நல்ல) சாதியா கிய அரத னங்களையழுத்தி மிக அழகைச் செய்து, வளன் உயர் சிறப்பின் ஒரு மண்டபம் அமைத்தான் - மேலாகவுயர்ந்த சிறப்பி வையுடைய ஒரு மண்டபத்தைச் செய்தான் (அத் தேவகம்மியன்), எ-று.

உளம் ஆகுபெயர். மண்டபத்தை இயற்றுமிடத்து ஒரு பொரு எால் ஒருவாறு செய்துமுடித்து அதன்மீது ஒப்பனை செய்வதே முறை மையாதலின் முன்னர் நிதிகொடு விதித்து எனப்பட்டது. குலமணி உதயகிரியிற் சிந்து ரவருவியாரோடுப் பெற் றுப்பதி னாறுயுகம் வரையி ளாளி யேறி அவ்வொளி யாவி ருளை யோட்டவல்ல மாணிக்கம் இந்திர நீலம் குரியகாந்தம் ஆதியன.

(25)

மேலைநில முற்றுற விதானவகை போக்கி
மாலையோடு பல்கவரி வான்றுகில்க குக்கி
யாலய நனந்தலையி ஸாறுமுகன் வைக
நாலின்முறை நாடியொரு நோன்றுவி சமைத்தான்

இ-ன் மேலை நிலம் முற்றுற விதான் வகை போக்கி - மேலி டமுழுதும் மேற்கட்டி வகைபைச்செய்து, மாலையோடு பல் கவரி

வான் துகில்கள் தூக்கி - மாலைகளும் பலவாகிய சாமரங் களும் பெருமையாகிய கொடிகளுந்தூக்கி, ஆலயம் நன்றதலையில் ஆழமுகன் வைக நாலின் முறைநாடி ஒரு நோன் தவிசு அமைத்தான் - அக்கோயிலின் நடுவே திருவதனங்களையுடைய கப்பிரமணியப்பெருமான் இருந்தார் ஞதற்குச் சிற்பநாலின்முறையே ஆராய்ந்து ஒரு பெருமையாகிய ஆசனத்தை இயற்றினான் (அத்தேவகம்மியன்). எ-று.

விதானவகை - பலவிற்மும் பலசெயலுமுடையமேற் கட்டி. மேற்கட்டியை நீலவிரித்துக்கட்டுதலாற் போக்கி என்றார். ஒடு என்னொடு. வைக என்னுஞ் செயவெனச்சம் ஈணோடு காரியப் போருட்டு.

(26)

வேதநெறி தந்திடு விசாகனயல் வந்த
மாதவன் விரிஞ்சன்முதல் வானவர்கள் யாரு
மேதிலரும் வைகவியல் கிண்றவிடை தோறு
மாதனம் வரம்பில் வழைத்தன னிமைப்பில்

இ-ள் வேத நெறி தந்திடு விசாகன் அயல் வந்த மாத வன் விரிஞ்சன் முதல் வானவர்கள் யாரும் ஏதிலரும்வைக - (உலகத்தில்) வேதநெறியைத் தந்தருளிய கப்பிர மணி யப்பெரு மானுக்குப் பக்கத்தில் வரும் அரியும் அயனு முதலாகிய தேவர்கள் யாவரும் மற்றையோரும் இருத் தந்து, இயல்கின்ற இடை தோறும் வரம்பு இல ஆதனம் இமைப்பில் அமைத்தனன் - ஏற்ற இடந்தோறும் அள வில்லாதனவாகிய ஆசனங்களையும் இமைப் பொழுதி வியற்றினான் (அத்தேவகம் மியன்) எ-று.

அகத்தியமுனிவருக்கு உணர்த்தி அவர் வாயிலாக உலகில் அந்தெந்தியைப் பறப்பியருளியதால் வேதநெறி தந்திடு விசாகனென்றார். குரனாகியவசர்களாலே திரும் பிய வேதநெறியை அவர்களையழித்துத் திரும்பா திருத் தியதுபற்றிக் கூறினாரென்னும்மையும். வந்த இயல்பினின் வருங்கால வழுவமை திகிளவி இங்ஙனம் வருவனவற்றை யெல்லா முய்த் துணர்க் கீலில், வீரவாகு தேவா ராதியோ ரும் முனிவரும் முகசுந்தனாதிய

வரசரும் பிறரு மென்க. இயல்கின்றவிடம், அவரவரிருத் தற்குத் தக்கதக்க இடம்.

(27)

மன்றல்பயில் கின்றவது வைக்களன் மருங்கிற
குன்றுபுரை பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தா
னன்றிமணி மண்டப மளப்பில வழைத்தா
வின்றியமையாப்பொதுவுமென்னிலவிழைத்தான்.

இ-ள். மன்றல் பயில்கின்ற வதுவைக்களன் மருங்கில் குன்று
புரை பல்சிகர கோபுரம் வகுத்தான் - திருக் கல்யாணங் செய்
கின்றதிருமணச்சாலையின்பக்கத்தே மலையைநிகர்த்த பலவா
கிய முடிகளையுடைய கோபுரத் தையுமியற்றினான், அன்றி அளப்பு
இல மண்டபம் அமைத்தான் - (அ.து) அன்றி அளவிடுதலில்லாத
ஏவாகிய அரதன மண்டபங்களையும் இயற்றினான், இன்றி
யமையா என் இல பொதுவும் இழைத்தான் இன்றி ய மையாத
எண்ணில்லா தனவாகிய அம்பலங்களையும் இயற்றினான்
(அத்தேவகம்மியன்). எ-று.

இன்றியமையாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் திறுதி
கெட்டது. உம்மை உயர்வுசிறப்போடு என்னுப் பொருளையும்
எச்சப் பொருளையுந் தந்துறின்றது.

(28)

காலம்வரை யாதுகரு துற்றபொழு தெல்லாஞ்
சாலவெவர் கண்ணுநனி தம்பயன் வழங்குஞ்
சோலைலமல்வாவிகள்சுனைத்தொகைதொகுத்தா
னேலும்வது வைக்குரிய வேனவு மளித்தான்

இ-ள், காலம் வரையாது கருதுற்ற பொழுது எல்லாம்-காலம்
வரையாமல் எண்ணியபொழுதெல்லாம், எவர் கண்ணும் தம்
பயன் சாலநனி வழங்குஞ் சோலை மலர் வாவிகள் சுனைத்
தொகை தொகுத்தான் - எவர்க்குந் தம்பயனை அதிகந்தருஞ்
சோலை களையும் மலர் வாவி களைபுஞ் சுனைக்கூட்டத்தையும்
இயற்றி ணான், ஏலம் வதுவைக்கு உரிய எனவும் அளித்தான்
(ஆண்டுப்) பொருந்துந் திருமணத்திற் குரிய மற்றைப் பொருள்
களை யும் இயற்றினான் (அத்தே வகம்மியன்). எ-று.

உலகத்திலுள்ள மரங்கள் கொடிகள் புதல்களாகி யவை கார்காலமாகிய பெரும்பொழுதுகளிலும் சாலை யாதிய சிறு பொழுதுகளிலும் ஒவ்வொருகாலத்திற்றத்தும் பயனைக் கொடுப்பன. ஆவை போலாது எக்காலத்துந் தம்பயனைக் கொடுக்கவல்லன் என்பார் காலம்பவரை யாது கருதுற்றபொழு தெல்லாந் தம்பயன் வழங்கும் என்றும் உலகத்திலுள்ள மரங்களாதியவை தம்பயனைக் கொடுக்கக் குறைவுறும். அவை அங்ஙனம் குறை வழாவென்பார் எவர்கண்ணாஞ் சால நனி வழங்கும் என்றுங் கூறினாரென்க. சாலநனி ஒரு பொருட் பன்மொழி. பயன் வழங்கல், தளிர் பூ காய் பழங்களிற்றத் தமக்கேற்பது கொடுத்தல். மலரைச் சுனைக் குங்கூட்டுக் வாவி பெருநிலை. சுனை சிறு நீர்நிலை. தொகுத்தல், ஈண்டு அதிக மாக வியற்றல். வதுவைக்குரிய எனவும் என்றது அட்டமங்கலம் ஆதியன.

(29)

அவ்வகை யெலாம்புலவ னங்ஙனம் வகுப்பச் செவ்விது தெரிந்துவகை செய்தமரர் செம்மல் மெய்வதுவை யாற்றும்வழி வேண்டுகர னங்க ஜௌவையுமங்கெணா ரிமைப்பில்வரு வித்தான்

இ-ள். புலவன் அவ்வகை எலாம் அங்ஙனம் வகுப்ப அந்தேவ கம்மியன் அவ்வகையே (வேண்டுவன) எல்லாவற் றையும் அவ் வாறியற்ற, அமரர் செம்மல் செவ்விது தெரிந்து உவகை செய்து - தேவர்க்கரசனாகிய இந்தரன் (அவற் றைச்) செவ்விதாகக்கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு மெய் வதுவை ஆற்றும்வழி வேண்டு கரணங்கள் எவ் வெவையும் ஓர் இமைப்பில் அங்கண் வருவித் தான் மெய்மையாகிய திருமணங்க்செய்யமிடத்து வேண்டும். உபகர ணங்கள் எவற்றை யும் ஒரிமைப் பொழுதில் அங்ஙனம் வருவித் தான். எ-று.

வதுவையாற்றும்வழி வேண்டுமுபகரணங்கள்: பால் நெய் தேன் பழமாதியவும் தருப்பை சமித்து ஆதியவும் என்க.

(30)

தேவர்முதல் வன்றனது செய்கையிது நிற்க வேவல திசைத்திடலு மில்வதுவை காணக் கோவியல் புரிந்தமுக குந்தெனனு நேயிக் காவலன் வரும்பரிசு கட்டுரைசெய் கிற்பாம்.

இ-ள், தேவர் முதல்வன் தனது இது செய்கை நிற்க - தேவர்களுக்கு முதல்வனாகிய இந்திரனது இச்செயல் நிற்க, ஏவள் இசைத்திடலும் கோ இயல்புறந்த முசுகுந்தன் எனும் நேமிக் காவலன் - (அவ்விந்திரனுடைய) தூதுவர்கள் (சுப்பிரமணி யப் பெருமானுடைய திருமணத் தன் மையைக்) கூறுதலும் அரசியலைச் செய்கின்ற முசுகுந்தனென்னும் பூரிக்கரச னானவன், இவ்வதுவை காணவரும் பரிசு கட்டு ரைசெய்கிற் பாம் - இத்திருக் கல்யாணத் தைத் தரிசிக் கும்படிவருந் தத்தன் மையைக் கூறுவாம். எ-று.

இது என்பது ஈண்டுச் சுட்டுமாத்திரையாக நின்றது. செய்கையாகிய இதுவெனினும்மையும். அரசியலைப் புரிதலாவது கல்வி கேள்விகளானாய அறிவுடையனாகியும் அமைச்சு நாடு அரண் பொருள் படை நட்பு என்னும் அங்கங்களை யுடையனாகியுமிருந்து பகைவரையழித்தலுங் திறைகோடலுங் தன்னாடுதலையளித்தலும் ஆதியவற்றாற் பொருள்களை மேன்மேலும் உளவாக்கி அவற்றை ஒரு வழித்தொகுத்துப் பகைவர் கள்வர் சுற்றத்தார் விளை செய் வார் ஆதியர் கொள்ளாமற்காத்து அங்கு னங்காத் தபொருளை அறம்பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலாகிய செயலைப் புரித லென்க. நேமிக்காவலன் சக்கரவர்த்தி யெனினும்மையும்.

(31)

கல்லறஞி தூங்குகயி ஸலப்பொழிலின் மேனா
எல்லுறந்தி மிடற்றவனு மம்பிகையு மாக
வெல்லையின் மகிழ்ச்சியோ டிருப்பமுக வீட்டம்
வில்லுவ மரந்தொறும் வியன்சினையி லுற்ற

இ-ள். மேல் நாள் - முன்னை நாளிலே, கல் அருவி தூங்குகயிலைப் பொழிலில் அல் உறும் மிடற்றவனும் அம்பிகையும் ஆக எல்லைல் மகிழ்ச்சியோடு இருப்ப கல்லென்னும் ஓவியை யுடைய அருவி பொழிகின்ற கைலாயகிரியிலுள்ள சோலையிலே இருளை நிகர்த்த திருமிடற்றினையுடைய சிவபெருமானும் உமா தேவியா ருமாக முடிவில்லாத களிப்புள்ளிருக்க, முச ஈட்டம் வில்லுவமரந்தொறும் வியன் சினையில் உற்ற - முசக் கூட்டங்கள்(ஆண்டுள்ள)வில்ல மரந்தோறும் பெரிய கொம் பர்களிலிருந்தன. எ-று.

கல் - ஒவிக்குறிப்பு. ஆக என்றது மற்றொருவரு மின்றி என்னும் பொருளைத்தந்தது, இது ஓரிடைச்சொல். ஒடு அடை மொழிப் பொருளினின்றது.

(32)

முற்றுணர் கருத்தின்முனி வோர்களென முள்காந் துற்றிடு முகக்கலையு ஸொன்றிருவர் மீது மற்றொருவில் வத்திலை வரம்பில் பறித்துத் துற்றிடுவே தென்னாந்தி தூர்த்துளதை யன்றே.

இ-ள் முற்று உணர் கருத்தின் முனிவோர்கள் என முள்காந் துற்றிடு முகக்கலையுள் ஒன்று - முற்றுணர்ந்த மனத்தினையடைய முனிவர்களைப்போல மௌனமுற்று (அங்குமை) இருக்கின்ற முக விளாண்களுளொன்று, மற்றொரு வில்வத்து இலை வரம்பு இல பறித்துத் தூற்றிடுவது என்ன - ஒரு வில்வமரத்தினிலைகளை வில்லாதனவற்றைப் பறித்துக் குவிப்பதுபோல, இருவர்மீதும் நனி தூர்த்துளது - உமாமகேசவர ராகிய அவ்விருவர்மீது மிகவும் தூர்த்தது. எ-று.

முற்றும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. முற்றுணர்தல், நாத முதற் பிருதிவியீரான தத்துவங்களின்றுள்ளைகள் யாவற் றையு முணர்தல். தத்துவஞானமுடையவர் அறிவினாலே சிவத்தைத் தரிசித்துப் பேரின்பமடைந்து மௌன முற்றி ரூப்பதுபோல அம முகக்கலைகளும் அவர்களைத்தரி சித்து இன்பமுற்று மௌன மாயிருந்தன என்றவாறு. மற்று ஐ அன்று ஏ அசைகள். தூர்த்தல், நிரப்புதல்

(33)

தூர்த்ததொரு காலைதனிற் சுந்தரி பொறாளாய்ச் சீர்த்திடலு மாங்கவள் செயற்கைத்தனை யண்ணல் பார்த்துநமை மீண்டுவழி பட்டுளது தன்னை வேர்த்திடுவே தென்னிது விடுத்தியினி யென்றான்

இ-ள் தூர்த்ததொரு காலைதனிற் சுந்தரி பொறாளாய் சீர்த்திடலும் - (அம்முகக்கலை அங்குமை) தூர்த்தலான் காலை யில் உமாதேவியார் பொறாதவராய் வெகுளவும், ஆங்கவள்

செயற்கைதனை அண்ணல் பார்த்து - அவ ருடைய செயலைச் சிவபெருமானோக்கி, ஈண்டு நமை வழிப்பட்டுளது தன்னை வேர்த்தி பொது என் இனி இது விடுத்தி என்றான் - இங்ஙனம் எங்களை வழிபாடுசெய்து கொண்டிருப்பதாகிய முகக்கலையை (நீ) வெகுஞ வதென்னை? இனி இவ் வெகுட்சியை விடுவா யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.எ-று.

தூர்த்தது தொழிற்பெயர். ஒரு அசை, ஓர் என்பதன்றிரிபு, ஆங்கவள் ஒரு சொல்.

(34)

என்றிடலு மம்பிகை யிகற்சின மிலாளாய்
நன்றருள் புரிந்திடலு ஞானவடி வானோன்
வன்றிறன் முகக்கலை மனத்திரு எகந்தி
யொன்றியமர் வாலுணர் வொருங்குதவி னானால்

இ-ள் என்றிடலும் அம்பிகை இகல் சிளம் இலாளாய் நன்று அருள் புரிந்திடலும் - என்று (சிவபெருமான்) திரு வாய் மலர்ந்த ருளவும் அவ்யுமாதேவியார் கோப மில் ஸாதவராய் நன் மையாகிய திருவருளைச் செய்யவும், ஞானவடிவு ஆனோன் வல் திறல் முகக்கலை மனத்து இருள் அகற்றி ஒன்றி அமர் வால் உணர்வு ஒருங்கு உதவினானால் - ஞானவடிவாகிய சிவபெருமான் வலிய அம்முகக்கலையினது மனத்திலுள்ள அவிச்சையை நீக்கி (அதனிடத்துப்)பொருந்தியிருக்கும் மெய்யறிவை ஒரு சேர்க்கொடுத் தருளினார். எ-று.

வன்றிறல் ஒரு பொருட்பன்மொழி இன்னதன்மைத் தென் ஒருவராலும் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இரு என் றார். அனாதியே ஆங்மாவிடத்துள்ள வாலறிவு மலத்தான் மறைக் கப்பட்டு நீங்காத்திருத்தலபற்றி ஒன்றியமர்வாலு னார் வென்றார். உதவுதல் ஈண்டு மலமறைப்பைநீக்கி தன்னி யல்பை விளக்கல். ஆல் அசை. ஞானவடி வோனென்னும் விசேஷியம் மனத் திருள கற் றிவாலு னார் வொருங்குதவுவல்ல னென் பதை உட் கொண்டிருத்தலால் இது கருத்துடையடை கொளியனி.

(35)

மெய்யுணர்வு சேர்தலும் வியன்சினையி னின்று
மொய்யென விழித்துமுக வட்குரவ லெய்தி
ஜூயனையு மாய்தனையு மார்வமொடு தாழ்ந்து
பொய்யடிய னேன்பிழை பொறுத்திரென லோடும்

இ-ள் முச - அம்முகக்கலையானது, மெய் உணர்வு சேர்தலும்
உட்கு வரல் எய்தி (தனக்கு) மெய்யறிவு வரு தலும் அஞ்சுதல்
வருதலைப்பெற்று, வியன் சினையில். நின்றும் ஒய்யென விழிந்து
- பெருமயாகிய (அவ் வில்வமரத்தின்) கொம்பரினின்றும்
விரைவிலிறங்கி ஜூய ணையும் ஆய்தனையும் ஆர்வமொடுதாழ்ந்து
பரமபிதாவும் மாதாவுமாகிய சிவபெருமானையும் உமாதே
வியாரையும் அன்போடு வணங்கி, பொய் அடியேனன் பிழை
பொறுத்தீர் என்லோடும் - பொய்ம்மையா கிய அடியேனது பிழை
யைப் பொறுத்தருள்விரென்று கூறுதலும். எ-று

ஒய்யென விரிவுரைக்குறிப்பு

(36)

பிழையிதென வச்சமொடு பேசலெமை யீண்டே
விழுமியதோர் கூவிளையின் மெல்லிலைகளிட்டு
வழிபடல் புரிந்தனை மனுக்குல முதீத்து
முழுதுலகை யானுகென முன்னவன் மொழிந்தான்

இ-ள். இது பிழை என அச்சமொடுபேசல் - இது பிழை
யென்று அச்சத்தோடு கூறாதே, ஈண்டே விழுமிய தொர் கூவிளை
யின் மெல் இலைகள் இட்டு எதை வழிபடல் புரிந்தனை - இங்
ஙனஞ்சிறந்த வில்வத்தினது மென் மை யாகிய இலைகளைத்தாவி
எம்மை வழிபாடுபுரிந்தாய், (ஆதலால்) மனுக்குலம் உதித்து
உலகு முழுதை ஆளுக என முன்ன வன் மொழிந்தான் -
மனுச்சக் கரவர்த்தியடைய குலத்தில் பிறந்து உலகமுழுவதையும்
ஆளுக் கட வாயென்று (யாவர்க் கும்)முன்ன வராகிய
சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று

பேசல் எதிர்மறை யேவலொருமை வினைமுற்று ஏ ஓர் அசை
கள் மனுக்குலமென்றபாலது மனுக்குலமென விரிக்கும்பெழி

மூலமும் உரையும்

விரிந்தது மானுடகுலமெனினும்மையும். மனுச் சக்கர வர்த்தி குரியகுலத்தான். ஜயகுப் பிரித் துக்கட்டப் பட்டது. முற்றும்மை விகாரத் தாற்றோக்கது ஆஙை என்னும் வியங்கோள் இறுதி கெட்டது.

(37)

அம்மொழி தேர்தலு மாயதொர் கள்வன்
கைம்மிக லுற்ற கலங்கஞ் ரெய்தி
விம்மி யிரங்கி விதிர்ப்பொ டெமுந்தே
பெய்மிறை வந்தெழு திவ்விவை செப்பும்

இ-ள் அம்மொழி தேர்தலும் ஆயதொர் கள்வன்-அத்திரு வார்த்தையை உணர்தலும் அம்முச்க்கலையானது, கைம் மிகல் உற்றகலங்கு அனூர் எய்தி விம்மி இரங்கி விதிர்ப் பொடு எழுந்தே எம் இறைவன் தொழுது - அதிகப்படுதே லுற்ற கலங்குகின்ற துன்பமடைந்துபொருமி இரங்கி நடுக் கத்தோடெழுந்து எமதிறைவ ராகிய சிவபெருமானை வணங்கி, இவ்விவை செப்பும் - இவற்றைச் சொல்லும். எ-று

சத்தமாகிய புலன்கள் பொறிவழிச்சென்று மனத்திற் சார அதனால் அவற்றை ஆன்மா உணர்தல்பற்றித் தேர்த லும் என்றாரென்க. ஆயது அது என்னுஞ்சுட்டுப் பெயரின் மருஒ, அது சண்டுச் சுட்டு மாத்திரையா நின்றது. ஓர் ஏ அசை கள் கைம்மிகல் ஒரு சொல். இவ்விவை என்றதில் இ சுட்டுப் பொருளைத்தர இவை பெயர் மாத்திரையா நின்றது.

(38)

நுங்களை வைகலும் நோக்கி யுவப்பா
யிங்குறை கின்ற திகந்து நிலம்போய்
மங்குறு செலவ வலைப்படு வேனே
லெங்கள் பிரான்பினை யெங்ஙன முய்கேன்.

இ-ள், நுங்களை வைகலும் நோக்கி உவப்பாய் இங்கு உறைகின்றது இகந்து - (பரமபிதாவு மாதாவுமாகிய) உங்களை

எந்தானும் பார்த்து மகிழ்ச்சியாப் போனால் இங்ஙனம் இருக்கின்றதை விட்டு, நிலம் போய் மங்கு உறு செல்வ வலைப் படுவேனேல் - பூமியிற்சென்று (பிறந்து) அழிதலுறுகின்ற செல்வமாகிய வலை யிற்படுவேனாயின், எங்கள் பிரான் பினை எங்ஙனம் உய் கேன் - எங்களிறையவரே (ஆடியேன்) பின்னைவ் வாறுப்பேன். எறு.

உம்மை முற்றும்மை. உறைகின்றது தொழிற்பெயர். மங்கு முதனிலைத் தொழிற்பெயர் வலைப்படுவேனேல் என்றது தன்மையொருமை வழனைமுற்றினிறுதியில் ஏல் என்னுந் தெரி நிலைவினை யெச்சவிகுதி புணர்ந்து வினை யெச்சக் கிளவியாப் நின்றது. அங்ஙனமே வினை முற்றுக்கள் எனின் ஆயின் எனும் தெரிநிலை வினையெச்ச விகுதிகளோடும் புணர்ந்து வினையெச்சக் கிளவியாப் நிற்குமென்க. பிரான் அன்மைவிளியாதலின் இயல்பா நின்றது. பின்னை பினையெனகரந் தொகுத்து நின்றது. உய் கேன் எனுந்தன்மை யொருமை வினைமுற்று உய் என்னும் பகுதியும் தன்மை யொருமையும் எதிர்காலத்தையு முனைந்ததுங் குவ்விகுதி யும்பெற்று அதன் மீது விகுதிமேல் விகுதியாக என் விகுதி யும்பெற்று முடிந்தது.

(39)

என்னவு மன்னதை யெம்மிறை கேளா
நின்னுள நன்று நிலத்திடை வைகிப்
பின்னிவண் மீன்குதி பேதுற வெய்தி
முன்னலை யாது முகக்கலை யென்றான்.

இ-ள் என்னலம் அன்னதை எம் இறை கேளா - என்று சொல் லுதலும் அவ்வார்த்தையை எமதிறைவராகிய சிவபெருமான் கேட்டு, முகக்கலை - முகக்கலையே, நின் உளம் நன்று - நின்னுடைய எண்ணம் நல்லது, நிலத்திடை வைகிப்பின் இவன் மீன்குதி - பூமியின்கண்ணே (அங்ஙனம்)இருந்து பின்னர் இங்ஙனம் திரும்பிவருவாய், பேதுறல் எய்தியாதும்முன்னலை என்றான் - உளம் வேறுபடுதல் அடைந்து யாதுமெண்ணா தேயென்று திருவாய்மலர்த்தருளினார் (சிவபெருமான்). எறு.

அன்னது அது வென்னுஞ் சுட்டுப்பெயரின்மருஉ... உளம் ஆகு பெயர் மீன்குதி முன்னலை இவ்விரண்டும்ஏவல் வினைமுற்று.

யாது என்னும் வினாப்பெயர் ஈண்டு அற்பம் என்னும் பொருட்டு நின்றது. யாதும் முன்னலை என்றதற்கு மிகநினையா திருத் தலன்றி அற்பமும் நினையாதேயென்று பொருள்படுதலின் எச்ச வும்மை. முகக்கலை அண்மைவிலி யாதலின் இயல்பானது.

(40)

பொய்ம்மறை யான புலாலுடல் போற்றி
யம்மையில் வாழ்விடை யற்ற முறாமே
யிம்முக ணோடூறு வெற்கரு ளௌனா
மெய்ம்முக வின்கலை வேண்டிய தன்றே.

இ-ள் பொய் மறை ஆன புலால் உடல் எய்தி அம் மையில் வாழ்விடை அற்றம் உறாமே - மலங்களை மறைப்ப தாகிய ஹனுடலையடைந்து அப்பிரப்பில் வாழுதலிடத்து (யான்) மறதியறாமல், இம் முகணோடு உற ஏஞ்கு அருள் என்னா மெய் முகவின்கலை வேண்டிய தன்றே - இந்த முகத்தோடிருக்க எனக்கருள் புரிவீரன்று மெய்ம்மையாகிய முகக்கலையானது வேண்டிக்கொண்டது. எறு.

உடலின் மேலிடத்துள்ள மெய்யழகு உள்ளிடத்துள்ள இரத்தமாதிய மலத்துக்கு இல்லாமைபற்றி அம்மலத்தைப் பொய் யென்றாரென்பது. மறை முதனிலைத்தொழிற் பெயர். அற்றம், சோர்வு, ஈண்டுமறுதி. உறாமே மே ஏற்று எதிர் மறைவினை யெச்சம். இம் முகணோடூறு என்றது இந்த முகம்போலு முகத் தோடிருக்க என்றபடி. அருள் ஆய் விகுதி புணர்ந்துகெட்ட ஏவல்வினைமுற்று. சிவபெருமானால் மெய்யு ணர்வருளப் பெற்றமையின் மெய்ம் முகவின்கலை என்றார். இன் அல் வாறிச்சாரியை அன்றும் ஏயும் அசைகள்.

(41)

அற்றமி வல்வர மைய னளிக்கப்
பெற்றருள் கொண்டு பெருங்கயி லாயப்
பொற்றை யகன்று பொருக்கென விம்பர்.
மற்றெரா. கணத்தினில் வந்தது மன்னோ.

இ-ள் அறும் இல் அவ்வரம் ஜூயன் அளிக்கப் பெற்று-குறை வின்மையாகிய அவ்வரத்தைச் சிவபெருமான் கொடுக் கப்பெற்று,

அருள் கொண்டு - அன்புகொண்டு, மற் றொகணத் தினில் பெரும் கயிலாயப் பொற்றை அகன்று பொருக்கென இம்பார் வந்தது மன்னோ - ஒருகணப் பொழுது தினிற் பெருமை யாகிய கயிலாய கிரியை நீங்கி விரை விலே இப்புழியிலே வந்தது (அம்முகக்கலை). எ-று.

அற்றம் மெவிவு: ஈண்டுக்குறைவு. அருள் ஈண்டு அன்பு இது “அருளென்னுமன்னீன் குழவி” - என்றமையின் காரணத்தைக் காரியமாக வூசித்தென்பது. பொருக்கென விரைவுக் குறிப்பு. மற்றும் மன்னும் ஒவும் அசைகள்.

(42)

இருார் மூங்கிய மாக்க யிழந்தும்
வாரி சுருங்கியும் வாய்மை நிறுத்தித்
தூரணி யாளரிச் சந்திர னென்போ
னோர்மரு மானென வேயுதித் தன்றே

இ-ள் ஆர் அனுர் மூங்கியும் ஆக்கம் இழந்தும் வாரி சுருங்கி யும் வாய்மை நிறுத்தித் தூரணி ஆள் - நிறைந்த துன்பக்(கடலுள்) மூங்கியந்தன் செல்வத்தை இழந்தும் வரு வாய் சுருங்கியும் மெய்மையை நிலைநிறுத்தி திப் பூழி யையர சாண்ட, அரிச்சந்திரனென்போன் ஓர் மருமான் எனவே உதித் தன்றே - அரிச்சந்திரனென்பவனது ஒரு வழித் தோன்றலாகத் தோன்றியது (அம்முகக்கலை). எ-று

இருஞர், பொறுத்தற்கரியதுங்பமெனினுமமையும்: அது மனை வியையும் மகனையும் விற்றவாதியவற்றால் வருந் துன்பம். மூங்கியும் என்றதற்கேற்பத் துன்பக்கடலென்றா மென்க. கெளசிகமுனிவர தெண்ணப்படி உருபொய் சொல்லின் இருஞர் மூங்கலாதியவை வாராவென் பதை யுணர்ந்தும் அவரால் அவை யெல்லாம் வருவதைக்கண்டும் அனுபவித்தும் அசையாது வாய்மையாகிய பேற்றத்தை நிறுத்தினவன் என் பார் இருஞர் மூங்கியும்.... தார னியாளரிச்சந்திரன் என்றார். ஏ இரண்டும் அசைகள்.

(43)

மாழுக மேழுக மற்றுள வெல்லாங்
காமரி லேர்தரு காட்சிய தாகிக
கோழுறை சேர்முக குந்த னெணாவோ
நாம வியற்பெயர் நண்ணிய தன்றே

இ-ள் மா முகமே முக - பெருமையாகிய முகமே முக வடி
வம், மற்றுள எல்லாம் காமரில் ஏர் தரு காட்சியது ஆகி - பிறி
தாகியுள்ள. உறுப்புக்களெல்லாம் மன்மதனிலும் அழகைச் செய்
கின்ற தோற்றுமாகி, கோழுறை சேர் முககுந் தன் எனா ஓர்
இயல் பெயர் நாமம் என்னியது - இறை மாட்சி சேர்ந்த முக
குந்தனென்று ஒரு இயற்பெயராகிய நாமதேயத்தை யடைந்தது
(அம்முகக்கலை). எ-று

ஏகாரம் பிரிநிலை. முக ஆகபெயார். காமர் உயர்வினால்
வந்த பால் வழுவமைதி. இயற்பெயர் நாமம் இரு பெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை. நாமவியற்பெயர் என்றதற்கு தனது சாதிப் பெய
ரையுடைய வியற்பெய ரெனினுமமையும். அன்று ஏபும் அசைகள்

(44)

ஆய வழிப்படு மம்முக குந்தன்
ரூய பொலன்முடி தொன்முறை குடி
மாயிரு ஞால வளாகம துள்ள
தேய மெலாமோர் செகிற்கொடு காத்தான்

இ-ள், அயவழிப்படும் அம்முககுந்தன் - அல்வழியிற் ரோன்றிய
அந்த முககுந்தனானவன், தூய பொலன் முடி தொல் முறை
குடி - தூய் மையாகிய பொங்கிரித்தை பழ மையாகிய முறைப்பாடி
தறித்து, மா இரு ஞால வளா கமது உ_ள்ள தேயம் எலாம் ஓர்
செகில் கொடு காத்தான் -பெருமையாகிய பூமண்டலத்துள்ள
தேயங்களெல்லாவற் றையும். ஒரு தோண்மேற்கொண்டு காவல்
செய்தான். எ-று

ஆய அகரச்கூட்டின்மருஉ.. வழி, குலம். முடி தொன் முறை
குடல் முனிவரராகிய பெரியோர்கள் கூடி விசே ஏதுரீத் தங்களால்

அபிவேஷகரித்து முடிதுறிக்கப்பெறுதல். மா இரு ஒரு பொருட்பன் மொழி. வளாகம் வளளாந்தவிடம். தீக் கொஞ்சுவார், நஞ்சிடுவார், கரு வியிற்கொல்வார், கள்வர், ஆறுலைப்பார், குறைகொள்வார், பிற்னில் விழை வராதிய கொடியவர்களால் வருந்துள் பங்க ளைதலாகிய பாரத்தைத் தேயங்களிலுள்ளார் தாங்காது சுகமுறந்த தானேதாங்கிக் காப்பவளென்பார் தேயமெலாமோர் செகிற் கொடு காத்தா ஸென்றார்.

(45)

ஒவரு சீர்க்கரு வூரிடை மேவிக்
கோவிய லோம்புறு கொள்கைய னாகித்
தேவரை யேவல்கொள் சீர்கெகழு குரன்
காவலி னாணை கடக்கல னுற்றான்.

இ-ள், ஒ அறு சீர்க் கருவூரிடை மேவிக் கோ இயல் ஓம்பு உறுகொள்கையன் ஆகி - ஒழிதலில்ஸாத சிறப் பினையுடைய கருவூரென்னு நகரத்தின்கட்சாந்து அரசி யலை காத்தலுறுகின்ற கோட்பாடுடையனாகி, தேவரை ஏவல்கொள் சீர்கெகழு குரன் காவலின் ஆணை கடக்கலன் உற்றான் -தேவர்களை யேவல் கொண்ட புகழையுடைய குரபன்மனது காவலாகிய ஆணையைக் கடவாதிருந்தான் (அம்முசுகுந் தன்.) எ-று

ஒ ஓம்பு இவ்விரண்டும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள். இன் அவ்வழிச்சாரியை கடக்கலன் என்னும் எதிர்மறை வினைமுற்று வினையெச் சமானது.

(46)

சொற்றிறன் மேதகு குரெனும் வெய்யோ
னுற்றிடும் வைப்பினி லோரிடை தன்னின்
மற்றொ ரிளம்பிறை வைகிய வாபோற்
கொற்றவ னாமுக குந்த னிருந்தான்.

இ-ள். சொல் திறல் மேதகு குர் எனும்வெய்யோன் உற்றிடு வைப்பினி ஓர் இடை தன்னில் - (புகழ்ந்து) சொல்லப்படுகின்ற வலிமையிற் சிறந்த குரபன்மனாகிய குரியன் இருக்கின்ற யுமியிலே

ஓரிடத்தில், மற்று ஓர் இளம்பிறை வைகியவாபோல் - பிறிதோ இளம் பிறை யானது இருந்தவாறு போல, கொற்றவன் ஆம் முக குந்தன் இருந்தான் - அரசனா கிய முககுந்தனிருந்தான். எ-று

வைகியவாறுபோலென்றபாலது வைகியவாபோலெனத் தொகுத் தது. குரியனாலே இளம்பிறை ஒளிமழுங் கியிருத் தல் போலச் சூரபன்ம் னால் வன்மை குறைந் திருந் தானென்க.

(47)

குரனை யெந்தை தொலைத்தது கேளா
வாரஞூர் நீங்கி யருஞ்சிறை பெந்ற
மேருவ தென்ன வியன்மிடல் பெற்றுச்
சீரிறை மாட்சி செலுத்தி யமர்ந்தான்.

இ-ள். எந்தை குரனை தொலைத்தது கேளா - எந் தையாகி சுப்பிரமணியப்பெருமான் குரனை அழித்தருளிய தைக் கேள் வியற்று, ஆர் அஞர் நீங்கி அரும் சிறை பெந்ற மேருவது என்ன வியன் மிடல் பெற்று - நிறைந்த துன்பம் நீங்கி அருமை யாகிய சிறையினைப் பெற்ற மேரு கிறியைப் போலப் பெருமை யாகிய வலியினைப் பெற்று, சீர் இறைமாட்சி செலுத்தி அமர்ந்தான் - சிறந்த இறை மாட்சியை கடத்திக் கொண்டிருந்தான் (அம் முககுந்தன்). எ-று.

மேருகிரி, இந்திரனுடைய வச்சிராயுதத்தால் முன் னுள்ள சிறையிழந்தமையின் இவ்வரசன் குரபன்மனாலே முன்னுள்ள பெருவலியழுந்திருந் தானென்றும் மலைகளுட் சிறந்த மேருகிரியை யுவமையாக்கினமையின் இவ்வரசன் அரசர்கள்யா வரினு மேன்மையுற்றவ னென்றுந் தொனித் தலுணர்க.

(48)

அமரு மெல்லையி னரசன் முன்னரே
யிமைய வர்க்கிறை யேவு தூதர்போய்க்
கமல மன்னபொற் கழல்கள் வாழ்த்தியே
தமது வன்மையாற் சாற்றன் மேயினார்

இ-ள். அமரநூம் எல்லையின் அரசன் முன்னாலே - (அங்கும் இருக்குங்காலையில்) அவ்வரசனுக்குமுன்னே, இமையவர்க்கு இறைவு தூதர் போய் - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரன்விடுத்த தூதுவர் சென்று, கமலம் அன்ன பொன் கழல்கள் வாழ்த்தியே - (அவனுடைய) தாமரை மலரை நிகர்த்த அழகிய பாதங்களை வாழ்த்தி, தமது வன்னையால் சாற்றல் மேயினார்தமது உரைவன்மையினாலே சொல்லலுற்றார்.என்று.

ஏகாரங்கள் அசைநிலைகள். கமலம் ஆகுபெயர்

(49)

உனது நண்பனா யுறுபு ரந்தரன்
நனது தூதர்யாங் தாவில் சீர்பெற்றி
நினது சுற்றமு நீயும் வாழிகே
ளினது மங்கல மிசைப்ப வெய்தினேம்.

இ-ள் உனது நண்பனாய் உறு புரந்தரன்றனது தூதர் யாம் - (அரசனே) நினது நண்பனாயிருக்கின்ற இந்திரனு டைய தூதர் யாம், நினது சுற்றமும் நீயும் தாவு இல் சீர் பெற்றி வாழி - நினது சுற்றத் தாரும் நீயுங்கெடுதலில்லாத செல்லவும் பெற்று வாழ்க, கேள் - (யாம் உரைக் கவந் ததைக்) கேள்ளாய், இனிது மங்கலம் இசைப்ப எய்தினேம் - இனிதாகிய (ஒரு) மங்கலத்தை உரைக்க வந்தேம். எனு.

நினது சுற்றமும்வாழி நீயும்வாழியென முடிக்க, வியங் கோள் வினை மூவிடங்கட்கும் பொதுவாயினும் அவ்விடங் கலில் தனியே தனியே ஒவ்வொரிடவினையாய் முடிவது கலின் ஈண்டு முன்னிலை வினையாய் முழுந்ததெனக்கொண்டு முன்னிலை கூடிய படர்க்கையு முன்னிலைன்ற ஒத்தின்பாடி ஒரு முடிபாக்கினுமமையுமென்க. இனிதுமங் கலம் என்ற தனானே உயர்வொப்பில்லாத சிறந்த மங்கலம் என்பது பெற்றாம்.

(50)

அடாத தீமைசெய் தமரர் தஞ்சீறை
விடாத குரனை வீட்டி வேலவன்

மூலமும் உரையும்

வடாது பூமிவாய் வந்து கூடலின்
குடாது சேர்பரங் குன்றில் வைகினான்.

இ-ள். வேலாயுதன் - வேலாயுதத்தையுடையராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், அடாது நீணம் செய்து அமர்த்தம் சிறைவிடாத குரனைவீட்டி - செய்யத்தகாத தீமையைச் செய்து தேவச்சிறையை விடுக்காதிருந்த குரபன்மனை அழித்து, வடாது பூமிவாய் வந்து கூடலின் குடாதுசேர்பரங் குன்றில் வைகினான் - (அச்குரனுடைய நகரத்துக்கு) வட திசையிலுள்ளதாகிய நிலத்தின்கண் வந்து மதுரை யின் மேற்றிசை நிலத்திற்சேர்ந்த திருப்பரங்குன் றத்திற்றங்கியரு எனார். எ-று.

அடாததீமைதேவர்களைக் கொண்டுமீன்கமப்பித்தலாதி யவை. பலடுகங்களிலும் நீங்காதிருந்தமைப்பற்றி அமர்த்தஞ் சிறையென்று அமரருக்குச் சிறையைச் சம்பந்தப் பொரு ளாக்கினாரென்க. சிறைசிறைப் பட்டிருத்தல். மகேந்திரபுரி கடலின் கண்ணதாகலின் விடாது பூமிவாய்வந் தென்றார். வடாது வடதிசையி லுள்ள தென்பதன் மருஉ. குடாதும் அங்குமென்க. வடாது பூமிஇரு பெயரோட்டுப்பண்புத்தொகை.

(51)

கொற்ற வேற்படைக் குமரற் கிந்திரன்
றெற்றெனத் தருந் தெய்வ யானையை
யிற்றை சென்றபி ஸ்கின்றா னிது
சொந் றிடும்படி தூண்டினா னெமை,

இ-ள் இந்திரன் - இந்திரனானவன், தரும் தெய்வயா னையை (தான்) பெற்ற தெய்வயானையம்மை யாரை, கொற்றவேல் படைக்குமரற்கு - வெற்றியையுடைய வேற் படைக் கலத்தைத் தரித்த சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு, இற்றைசென்றபின் தெற்றென ஈகின்றான் - நாளைக்கு நிச்சய மாகக் கண்ணிகாதானஞ் செய்வான், இது சொற்றி டும்படி எமை தூண்டினான் - , இம்மங்கலத்தை (நினங்கும் பிறர்க்கும்) உரைக்கும் படி எமைவிடுத்தான். எ-று.

தெற்றெனவு, தெளிஃ ஸண்டு நிச்சயம். ஈகின்றான் தெளிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி.

(52)

மாறினாத வவ் வதுவை காண்நீ
யீறில் சேனையோ டெமுந்து தெனிறுமிழ்க்
கூறு சீர்ப்பரங் குன்றந் தன்னிடைச்
சேறி யாலெளாச் சிலத ஜோதினாசி

இ-ள் மாறு இலாத அவிவதுவை காண - உவமை யில்லாத
அத் திருக்கல்யாணத்தைக் காண, நீ ஈயு இல் சேனையோடு
எழுந்து - நீ முஷவில்லாத சேனைகளோடெ முந்து, தென்தமிழ்
கூறு சீர்ப்பரங்குன்றந் தன்னிடைச் சேறியால் எனாச் சிலதர்
ஒதினார் - இசையையுடைய தமிழ்ப் பாக்களாற் கூறுகின்ற
புகழையுடைய திருப்பரங்குன் றத்தின்கட் செல்லாயென்று
அந்தாதவர்கள் சொன்னார் களி.எ-று.

தமிழ்போல வென்பா ஆதிய் பாக்களும் அவற்றைச் சார்ந்
ததுறை தாழிசை விருத்தமாகிய பலணிகைப் பாவினங் கரும்
பிறவுமாகிய ஒசை விகற்பங்களோல்ளான் பிறபாலைடு களினிடத்
தீன்மையிற் றென்றுமிழுன்றார். தமிழ் ஆகு பெயர். முத்
தமிழ்ச்சங்கர் தழைத்தினிதோங்கிய மதுரை யைச் சார்ந்தி
ருத்தல்பற்றி தமிழ்கூறு சீர்ப்பரங் குன்று என்றார். ஆல் அசை.

(53)

ஒது வன்னவ னுவகை சிந்தையின்
மீது பொங்குற மெய்ப னித்தெழீஇத்
தாத ரைத்தழீஇச் சோப னாமியிதற்
கேது மில்லையா லீயுமா றென்றான்.

இ-ள் ஒது - (அந்தாதர்கள் அங்ஙனங்க) கூறு, அன் ன வன்
சிந்தையின் மீது உவகை பொங்கு உற மெய்ப னித்து ஏழீ-
அவ்வர சன் மனத்தின்மீது சந்தோஷம் அலிகரித்த லுறத் தேகம்
நடுங்குற்றெழுந்து, தூதரைத் தழீஇ - அந்தா தரைத்தழீ,
சோபனம் இதற்கு ஈய்யும் ஆறு ஏதும் இல்லையால் என்றான் -
(நீவீர் கூறிய) சோப னாகிய இதற்குக் கொடுக்குந்தன்மையாகிய
பொருள் யாதுமில்லை யென்றான். எ-று.

.அன்னவன் அவன் என்பதன் மருது, பொங்கு முதனி லைத்
தொழிற்பெயர். பொங்குற ஒரு சொல்லெனினுமழையும்.

தன்னிலுங் கடந்த உவகைநிறைதலினாலே தழுவத் தகாத தூதரைத் தழுவினான்பது. சோபனம் சந் தோழும். ஆல் அசை. ஆறு ஆகுபெயர். சோபனம் கூறுந் தூதருக்கு அதனைக் கேட்பதனாலாகு மகிழ்ச்சிசியள வாகப் பரிசளித்தல் கடன். இச்சோபனங்கேட்டதனாலாகிய மகிழ்ச் சிக்கு அளவின்மையின் சுயம் பரிசும். அளவின்மையாதல் வேண்டும், ஆகவே அளவி ணையுடையபொருள் ஆதிய அமையாமையின் ஏதுமில்லையா வீடுமா ரென்றான்பது.

(54)

வாண்டி ருந்தவென் னரச நல்குகோ
வேண்டு கின்றுதென் விளிம்பு வீரென்றான்.

இ-ள் ஈண்டை மா நிதியாவும் நல்குகோ - இங்ஙனமுள்ள பெரு மையாகிய தீரவியம் யாவற்றையுந் தரு கவோ, காண் தகும் குடைகவரி நல்குகோ - அழகு தகுந்த வென் கொற்றைக் குடையையுஞ் சாமரத்தையுந் தரு கவோ. ஆண்டு இருந்த என் அரச நல்குகோ - (யான்) ஆண்டு கொண்டிருக் கின்ற என் அரசினைத் தருகவோ, வேண் டுகின்றது என விளம்புவீர் என்றான் - (நீவீர்) விரும் புகின்றதியாது கூறுவீர் என்றான் (அப்வரசன்). எ-று.

ஈண்டை ஜகாரச்சாரியை இறுதியிற்பெற்ற மென்றோ டர்க் குற்றுகர மொழி. ஆராசன் அச்சோபனங்கூறிய தூத ருக்குக் கொடுக்கத்தக்க பொருளொன்று மில்லையென்று முன்னுரைத்து பின் னரிங்குனனங்கூறியது அங்குனமாக இல்லை யாயினும் உ-ள்ளனவற்றைக் கொடுத்தல் வேண்டும், கொடுக் காதொழியின் யாளா உபசாரங்கூறினானென்று அவர் கருத வங்கடு மாதலி னென் பது. நல்குகோ என்பது நல்குக என்னும் வியங்கோள் வினை முற்றி விறுதி அக ரங்கெட ஒகாரவினா வெழுத்துப் புணர்ந்தது.

(55)

கோதில் சீர்முக குந்த னிந்தவா
நோது மெல்லையி லுவகை யற்றவ
னாத ரத்தின தளவை நோக்கியே
தூத ராயினோர் வியந்து சொல்லுவார்.

இ-ள், கோது இல் சீர் முககுந்தன் இந்தவாறு ஒதும் எல் வையில் - குற்றமில்லாத புகழினினையுடைய அம்முககுந் தராசன் இவ்வாறு கூறுங்காலையில், அவன் ஆதரத்தினது அளவை நோக்கியே - அவனுடைய ஆசையினது அளவைப் பார்த்து, தூதராயினோர் உவகையற்று வியந்து சொல்லுவார் - அத்தூதரானவர் மகிழ்ச்சி மிகுந் துவியந்து கூறுவார். எ-று.

குரபன்மணாதியர்க்குள்ள குற்றத்தோடுகூடிய புகழ் போலன் நேற்பார் கோதில் சீரென்றார். இந்த இகரச்சுட்டின் மருஉ... நோக்கல் ஈண்டு உள்ளத்தாலுணர்தல்.

(56)

சொல்வி னனப்படுந் தூதர்க் கிவ்வெலா
மொல்வ தன்றிவை யுதவிற் நோக்குமால்
வல்வி ரைந்துந் வாச வன்முனஞ்
செல்வ தேயெனச் செப்பிப் போயினார்.

இ-ள். சொல் வினைப்படும் தூதர்க்கு இவ்வெலாம் ஒல்வது அன்று - (ஏராசன் சொல்லுஞ்சொற்களை அவன் தேவவின்படி) சொல்லுஞ்சொற்களிற்பட்ட தூதராயினார்க்கு (நீ தருகவென்று கூறிய) இவை யெல்லா மிசைவதல்ல, நீ வல் விரைந்து வாசவன் முனம் செல்வதே இவை உதவிற்று ஒக்குமால் எனக்செப்பிப் போயினார் - நீ மிக விரைந்து (மைது தலைவனாகிய) இந்திரனுக்கு முன்னர்ச் செல்வதே இவற்றைத் தந் ததுபோலுமென்று கூறிச்சென்றார்(அத்தூதர்). எ-று,

அன்று என்னும் வினைக்குறிப்புமற்று உண்டு என்பது போல ஜூம்பரன் மூலிடங்களிலும் வருவதொன்றாகவின் ஈண்டு அ. நினைப் பலவின்பாவின்றது. இங்கானம் வருவதுது, நினை ஒன்றான் பாற் படர்க்கை, வினைக்குறிப்பு முற்றாகிய அன்று அன்றேங்க உதவிற்று . தொழிற் பெயர். ஆல் அசை ஏகாரம் பிரிநிலை.

(57)

போய தூதுவர் புவியின் மன்னைவ
ராவி னோர்க்கெலா மாறுமுகச்

சேய வன்மணங் செப்பி மரத்திர
மேயி னோர்க்குமிங் கிதுவி ளம்பினார்.

இ-ள். போய தூதுவர் - சென்ற தூதர்கள், மா ஆறு முகச் சேயன் மணம்புவியில் மன்னவராயினோர்க்கு எலாம் செப்பி - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங்களையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானதுதிருமணத்தைப் பூமியிலுள்ள அரசனாயினாக்க கெல்லா முரைத்து, மாதிரம், ஏயி னோர்க் கும் இங்கிது விளக் பினார் - திக்குகளிலிருப்பவர்க்கும் இதனைக் கூறினார். எ-று உம்மை எச்சவும்மை. இங்கிது ஒருசொல்.

(58)

அகல்வி சும்பிடை யல்க லும்படர்
பகல வள்முதற் பகவர் யாவர்க்கு
மிகலின் மாதவ ரெவாங்கு மிச்செயல்
விகல மின்றியே விளம்பி பேகினார்.

இ-ள். அகல் விசும்பிடை அல்கலும் படர் பகலவன் முதல் பகவர் யாவர்க்கும் - அகன்ற ஆகாயத்தில் நாடோ றுஞ் செல் லுகின்ற குரியன் முதலாய கடவுளர் யாவர்க்கும், இகல் இல் மாதவர் எவர்க்கும் இச்செயல் விகலம் இன்றியே விளம்பி ஏகினார் - உவமையில்லாத முனிவர் யாவருக்கும் இத்திருமணச் செயலை வேறுபாடுன்றி உரைத்துச் சென்றார் (அத்தாதர்). எ-று

அல்லுகலும் என்றதிலும்மை முற்றும்மை. யாவர்க்கும் எவர்க்கும் என்பவற்றினும் மைகள் எச் சவும் மையேரிடு முற்றும்மைகள். ஏகாரம் அசை.

(59)

ஆய காலையின் முசகுந்த னப்பதி தன்னின்
மேயி னார்களுந் தன்பெருஞ் சேனையும் வேற்கை
நாய கன்மணங் காணிய முன்னரே நடப்பான்
பாய்ம தக்கரிமிசைமுர சறைந்திடப்பணித்தான்

இ-ள் ஆய காலையின் முசகுந்தன் - அச்சமயத்தில் முசகுந் தனானவன், அப்பதித்தன்னின் மேயினார்களும் தன் பெரும்

சேனையும் வேல் கை நாயகன் மணம் காணிய முன்னரே நடப் பான் - அந்நகரத்தில் இருப்பவர்களுந் தனது பெருமையாகிய சேனைகளும் வேலாயு தத் தை யேந்திய திருநகரத்தினையுடைய கப்பிரமணியப் பெரு மானது திருமணத்தைக் காணுதற்குமுன்னரே நடக்கும்படி, பாய் மதக் கரி மிசை முரசு அறைந்திடப் பணிந்தான்- பாய்கின்ற மதத்தை யுடைய யானை யின்மீது முரசறைந் திடும்படி கட்டளையிட் டான். எ-று.

இடு அகரச்சுட்டின்மருஉ... ஏ அசை.

(60)

அந்த நீர்மையை வள்ளுவ னகன் கருவூரிற் றந்தி யின்மிசை யேறியே தனிமுர சறைந்து முந்து சீர்க்கம லாலயத் தரன்விழா மொழிந்தே யிந்திரன்றிரிந்திடுநல்போற்றிரிந்தனனிசைத்தன்

இ-ள். முந்து சீர்க் கமலாலயத்து அதன் விழா மொழிந்தே இந்திரன் தீரிந்திடுதல்போல் - முதன்மையற்ற சிறப்பினையுடைய திருவாரூரின் கண்ணே சிவபெருமானு டைய திருவிழாவைக்கூறி இந்திரனானவன் றிரிதல்போல, வள்ளுவன் அகன் கருவூரில் தந்தியின்மிசை ஏறியே -வள்ளுவனானவன் அகன்ற கருவூரின் கண்ணே யானையின் மிதேறி, தனி முரசு அறைந்து - ஒப்பற்ற முரசப் பறை யடித்து, அந்த நீர்மையை இசைத்தான் திரிந்தனன் - அத்தன்மை யான் வார்த்தையைக் கூறித்திரிந்தான். எ-று.

அந்த அகரச்சுட்டின் மருஉ... மேல்வரும் இன்னோ ரன்ன மருஉ... மொழிகளை யுணர்த்துக. நீர்மை ஆகபெயர். வள்ளுவன் புலையரைச் சார்ந்தவோயிலிந்த சாதியான். அகன் அகலன் என் பதன்மருஉ... ஏகாரம் இரண்டும் அசை நிலைகள். அரசன் பணியை விளக்குவதாகவிற்றனிமுர செனப்பட்டது. கமலா ஆலயம் கமலாலயம் எனப்புணர்ந்து வட மொழித் தீர்க்கசந்தி இந்திரன் தனதுநண்பனாகிய முசு குந்தனுக்கு தான் புசித்த கடவுட்டிரு உருவைக் கொடுத் தபாவத் தினாலே புலையனாகி யானையின் மீதிவர்ந்துவந்து கமலாலயத்தில் திருவிழாக்களைக்கூறி முரச றைந்து திரிந் தானென்பது. இந்திரனானபிறப் பிற்றானே புலையன்

மூலமும் உரையும்

வடிவ மாகியது பற்றி இந்திரன் திரிந்திடுதல்போ லென்றார். இசைத் தான் என்னும் வினைமுற்று வினை யெச்சமானது.

(61)

ஆனதோர் பொழுதிலந் நகரின் மாக்களுஞ்
சேணையின் வெள்ளமுந் திசைக ஸின்புறம்
போனதோர் பெரும்புறப் புணரிக் கேகுறு
மேனைய கடலென வெழுத வுற்றவே.

இ-ன், ஆனதோர் பொழுதில் அந்நகரின் மாக்களும் சேணையின் வெள்ளமும் - அப்பொழுதில் அந்நகரத் தி லுள்ள மனிதருஞ் சேணையாகிய வெள்ளமும், திசை களின் புறம் போன தோர் பெரும் புறப்புணரிக்கு ஏகுறும் ஏனைய கடல் என எழுதல் உற்றவே - திசைகளின் புறம்போனதாகிய பெரிய புறாவழிக்குச் செல்லும் மற்றைய கடல்களைப்போல எழுதலுற்றன. எ-று.

ஓர் இரண்டும் அசைகள். இன் அல்வழிச்சாரியை. திசைகளின் புறத்தேயுள்ளதைப் புறம்போனதென்று மரபு வழு வருமதி. அண்டச்சு வர்க்காறுந் திசைகளின்டிப் உள் வாயினும் புறவாழிதிக் குப்பாலகர் களுடைய நக ரங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது பற்றித் திசைகளின் புறம் போன தோர் பெரும்புறப் புணரியென்றார். ஏனைய கடல்கள் உவர்க்கடலாதிய எழு மென்க. சுராயிரம் வெள்ளம் பூத சைனியங்களும் இலக்கத் தொன்பது வீரரும் முப்பத்து முக்கோடி தேவரும் பிறரும் கூடிய கூட்டமிகப் பெரிதுரத வின் அதனைப் பெரும்புறப்புணரி யென்னு முவரையாற் சுட்டினார். ஏகாரம் அசை.

(62)

எண்டிசை யாற்றுவ விபங்க ளாதலி
னண்டமுந் தாங்குவா ணயன்ப டைத்தென
வின்டொட நின்றிடும் வேழ மெண்ணில்
கொண்டல்கள் குழிபோற் குலவச் சென்றனவே.

இ-ன் எண்டிசை ஆற்றுவ இயங்கள் ஆதலின் - எட் டுத் திக்குகளையுந் தாங்குவன யரவைகளாதலினாலே, அண்டமுந்

தாங்குவான் அயன்படைத்தென - அண்டத் தையுந் தாங்கும்படி பிரமதேவர் சிருட்டித்ததுபோல, வின் தொட நின்றிடும் என் இல வேழும் - ஆகாயத்தைத் தொடரிந்தின்ற அளவிலாத யானை கள், கொண்டல்கள் குழி போல்குலவச் சென்றவே - மேகங்கள் முகபாடங்கள் போலப் பொருந்தச் சென்றன. எ-று

இபங்கள் ஜூராவதயானையாதிய அட்டகஜுங்கள். தாங் குவான் வானிற்றுவினையெச்சம். படைத்தது என என்ற பாலது படைத்தென வெனத்தொகுத்தது: படைத்தாலென வென்றபாலதெனினும்மையும். இங்ஙனம் மேல் வரு வனவற் றையும் உய்த்துணர்க. வின் ஈண்டு கருநிறமாத் தோன் றுமாகாயம். ஆகாயத்திற் செல்லும் மேகங்களினுள் அவ் யானைகளின் தலைகள் மறைந்தன வென்பார் கொண் டங்கள் குழிபோற்குலவ என்றார்.

(63)

வால்கிளர் கற்றையு மதர்வை நோக்கமும்
பால்கிளர் செவிகளும் பழிப்பில் சென்னியும்
கால்கிளர் செலவுமாய்க் கால்கள் சென்றென
மேல்கிளர் புரவியின் வெள்ளஞ் சென்றனவே.

இ-ள் வால் கிளர் கற்றையும் - வால் (ஆகிய) நிறைந்த (மயிர்த்) தொகுதியும், மதர்வை நோக்கமும்-மதர்ப்பாகிய பார் வையும், பால் கிளர் செவிகளும் - குண மாக விளங் குகின்ற காதுகளும், பழிப்புவில் சென்னியும் -பழிக்கப் படுதலில்லாத சிரசம், கால்கிளர் செலவும் ஆய்க் கால்கள் சென்றென - கால் களாற் செல்லுஞ்செல்லு கையுமா கிக் காற்றுக்கள் சென்றதுபோல, மேல் கிளர் புரவியின் வெள் ளஞ் சென்றவே - மேலாக விளங் குகின்ற குதிரை வெள் ளங்கள் சென்றன. எ-று

மதர்வு செழிப்பு. ஜ சாரியை. பால்கிளர் செவியென் றது கொம்புபொல் நீண்டகாதும் முறுகிய காதுமாகது நல்ல இலச்சணமமைந்த காதுகளெனக்க. பழிப்பில் சென்னி நன்மை தருகின்ற இரண்டு சுழிகளையு முடைத்தாய் இலச்சணமுற்ற சென்னி. கிளார்தல், பொருந்தல், ஈண்டு செல்லல். வால்கிளர் கற்றையும். பழிப்பில் சென்னியும் என்றதனாலே உத்தம லச்சண முடையன என்பதும் கால்கிளார் செலவு மாயக் கால்கள் சென்றென

மூலமும் உரையும்

என்ற தனாலே மிக்க வேகமுடையன எப்பதும் பெற்றாம். ஏ அசை.

(64)

ஜயிரு திசையினு மணிந்து செல்வன
கொப்புளை வயப்பரிக் குழாங்கள் பூண்டன
வெய்யவ ருதித்தென விளங்கு காட்சிய
வையமென் ணில்லன வையம் போந்தவே.

இ-ள். ஜயிரு திசையினும் அணிந்து செல்வன - பத் துத் திக்குகளிலும் அணிபடுத்திச் செல்வனவும், கொய் உளை வயப்பரிக்குழாங்கள்பூண்டன - கொய்யப்பட்டபுறமயிரையுடைய வெற்றியைக்கொண்ட குதிரைக்கூட்டங்கள் பூண்பட்டனவும், வெய்யவர் உதித்தெனவிளங்கு காட்சிய - குரியர்கள் உதித்தது போல விளங்குகின்ற காட் சியையுடையனவுமாகிய, எண் இல் லன வையம் வையம் போந்தவே அளவில்லாதனவாய இரதங்கள் மன்னிற் சென்றன. எ-று.

பத்துத்திக்குகள் கிழக்கு முதலிய எட்டுத்திக்குக ணோடு ஆகாயமும் பூமியுமென்க. ஜயிருதிசையினு மணிதல் இடைப் பக்கத்தால் எட்டுத் திக்குகளிலும் முடியினால் ஆகாயத்திலும் அடியினால் பூமியிலும் அணிபடுதல். உம்மை முற் றும்மை. இல்லனவென்னும் வினைக் குறிப்பு முற்றுப் பெய ரெச்சமானது. ஏ அசை.

(65)

வலிபுனைர் யாக்கையர் வயங்கொள் வாகையர்
கொலைகெழு பல்படைக் கூட்டுண் வாட்கையர்
புலியற்ற மானவப் பொருந் ராயினார்
தலைவர்க டம்மொடு தழுவிப் போயினார்.

இ-ள். வலி புனையாக்கையர் - வலிமை சேர்ந்த தேகத் தையுடையவராயும், வயம்கொள் வாகையர் - வெற்றியைக் கொண்ட மாலையைத் தரித்தவராயும், கொலைகெழு பல்படை கூட்டுண் வாள்கையர் - கொலைத் தொழிலைப் பொருந் திய பல்படைக் கலங்களைக்கொள்ளை கொண்ட வாட்கை யினராயும்,

புலி உறழ் மானவப் பொருநராயினார் - புலியை நிகர்த்த மான வராகிய போர்வீரராயினவர், தலை வர்கடம்மொடு தழுவிப் போயினார்-(தந்தந்) தலை வர்களோடு சார்ந்து சென்றார். எ-று

யாக்கையர் வாலைகயர் மாட்கையர் என்னும் குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் வினையெச்சமாகி உறழ் என்னும் வினைத் தொகையோடு முடிந்தன. அவற்றைப் பெயர் களைனக் கொண்டு பொருள் கூறினும்மையும். வாகை ஈண்டு மாலை யென்னும் பொருட்டா நின்றது. கொலை ஆகுபெயர். வில் வீரர் வேல்வீரர் வாள்வீரர் ஆதிய பல வகை வீரருங்களிச் செல்லுதலின் கொலை கெழும்பல் படை கூட்டு ண்வாட்கையர் என்றார். கூட்டுண் என்னும் வினைத் தொகையை முக்கால வினைத் தொகை எனக் கொண்டு பொருள்களிக் கூட்டுணலை யாவர்க்குமாக்கினு மமையுமென்க. வாட்கை ஈண்டுக்கை யென்னும் பொருள் பயந்து நின்றது. வீரர்க்கு கொல்லுந் தொழிலும் உக் கிரகுணமு முன்மையின் அவற்றையடையப்படி தொழி லுவமையும் பண்புவமையு மானதென்க. மானவப் பொருநர் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மானவர், மானத் தையடையவர். தலைவர், படைத் தலைவர்.

(66)

அடல்வலி மானவ ரங்கை யேந்திய
படைவகை மின்னுவ பல்லி யங்கரு
மிடியொலி காட்டுவ வீண்டு தானையட்
கொட்டிரை விசம்புநோய் கொண்ட ஸயவே.

இ-ள். அடல் வலி மானவர் அங்கை ஏந்திய படை வகை மின்னுவ - பொருதல் வான்மையினனிடைய வீரர் கள் அகங்கையிலேந்திய படைக்கலவுகைகள் மின்னுவன், பல்லி யங்கரும் இடி ஒலிகாட்டுவ - பல வாந்தியங்களின் முழக் கங்களும் இடி யொலியைக் காட்டுவன், (ஆதவினால்) ஈண்டு தானையுள் கொடி வகை விசம்பு தோய்க்கொண்டல் ஆயவே செருங்கிய அஞ்சேண யடி கொடி வகைகள் ஆகாயத்திற் பொருந்திய மேகங்களாயின. எ-று.

அங்கை “அகமுணர்ச்செவிகைவரினிடையனகெடும்” என்ற ஒத்தின் படி இடையன கெட்டுநின்றது. இயம் ஆகு பெயர்.

மூலமும் உரையும்

சேனையுட்கொடி வகையை படைவகை மின்னுதலா னும் பல்லியல் இடியொலி காட்டுதலானும் மேகங் களாகச் சம்பாவனை செய் தமையின் தற்குறிப்பனீ. படை வகையும் பல்லியமும் கொடி வகையின் வேறாயினும் சேனை யுளாடங்கிய ஒற்றுமை பற்றிச் சம்பந்தமாக் கினா ரென்க.

(67)

தானுறு கழலினர் சரம்பெய் தூணியர்
தோனுறு வில்லினர் தொடையற் குஞ்சியர்
வானுறு தடங்கணார் மருங்கு மன்மத
வேளௌன வொருசில வீரரேகினார்

இ-ள். தாள் உறு கழலினர் - காலிற்பொருந்திய வீரக்கழலினராயும், சரம்பெய் தூணியர் - அம்புக்களையிட்ட கூட் டினையுடையனராயும், தோள் உறு வில்லினர் - கரத்திற் பொருந்திய வில்லினராயு தொடையல் குஞ்சியர் - மாலை யைத்தரித்த குஞ்சியினையுடையராயும், ஒரு சிலவீர் - சில வீரர்கள், வாள் உறு தடம் கணார் மருங்குமன் மதவேள் எனங்கினார் - வாள் போலும் பெரியகண் களை யுடைய பெண்களுக்குப் பக்கத்தில் மதன் வேளௌப்போலச் சென்றார்கள். எ-று.

கழலினர் தூணியர் வில்லினர் என்னும் குறிப்பு வினை முற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாய் ஏகினார் என்னுந் தெரிந்தெல வினை முற்றோடு முடிந்தன. போர்க் கோலத்தோடு தத்தம் மனைவியர் பக்கத்திற் செல்லும்வீரர் போர்க்கோலங் கொண்டு இரதிதேவி பக்கத்தில்வரப் போர்க்குச் செல்லும் மன்மதனை யொத்தாரென்க, பிறர் பெண்களோடுகூடிப் போர்க்குச் செல்லுதலின்மையின் மன்மதவேளௌன ஏகினாரென்றார். மன்மதவேள் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

(68)

கறுத்திடு பலகைவாட். கையர் சாலிகை
பொறுத்திடு மெய்யின ராகிப் போகுவார்
மறுத்தவிர் மதிமுக மாதர் நாட்டவே
லொறுத்திடு நம்மையென் றுன்னி னார்கொலோ

இள். கறுத்திடு பலகை வாள் கையர் - கறுத்த தோற் பலகையையும் வாளையும் ஏந்திய கருத்தினரும், சாலிகை பொறுத்திடு மெய்யினர் ஆகிப் போகுவார் - கவசத்தைத் தாங்கிய மார் பினையுடையவருமாகிச் செல்வார் (சிலவீர்), மறுத் தவிர் மதி முக மாதர் நாட்ட வேல் நம்மை ஒறுத் திடும் என்று உன்னினார் கொலோ - களங்கம் நீங்கிய சந்திரன் போலும் முகத்தினையுடைய மகளிருடைய விழி களாகிய வேல்கள் நம்மைக் கொல்லுமென்று (அவர்) கருதினாரோ. எ-று.

மெய்துகு பெயர், மறுத்தவிர் மதிமுகம் என்னும் இல் பொருஞ்சுமையனையும் நாட்ட வேல் என்னும் உருவக அணியும் ஒறுத்திடு நம்மை யென்றுண்ணினார் கொலோ என்னுந் தற் குறிப்பணிக்கு உறுப்பாதலால் உறுப்பாகிய உவமை யுருவகங் களுக்கும் உறுப்பியாகிய தற்குறிப் பிற்கும் கலப்புன் மையின் உறுப்புறப்பிக்கலவையனி. கொல் அசை. ஒவை அசையாகக் கினும்மையும்.

(69)

அடைந்திடு துன்பெலா மாற்றி யம்புவி
மடந்தைமுன் செய்திடு மாத வத்தினாற்
தொடர்ந்திடு பிடியினாந் தொலையப் பூமிசை
நடந்தனர் வரம்பிலா நகைமென் கொம்பனார்.

இள். அடைந்திடு துன்பு எலாம் ஆற்றி அம் புவி மடந்தை முன் செய்திடு மாதவத்தினால் - சார்ந்த துன் பமெல் லாவற் றையும் பொறுத்து அழகிய பூமியாகிய பெண் முன்னரி யந்திய பெருமையாகியதவத்தினாலே, தொடர்ந்திடுபிடி இனம் தொலையப் பூமிசை நடந்தனர் வரம்பு இலா நகை மென் கொம்பு அனார் - தொடர்கின்ற பெண்பானையினாந் தொலைவற நிலத் தின் மீது நடந்தார்கள் அளவில்லாத ஒளியையுடைய மென் மையாகிய பூங்கொம்பை நிகர்த்தபெண்கள். எ-று,

அடைந்திடு துன்பமெலா மென்றது வெயில் மழை பனி இவற்றால் வருந்துன்பமென்க. தவஞ்செயவார் அவ் வெய் யிலாத யவற்றால் துன்பறாதபாடி பன்னசாலை கட்டிக் கொள்ளு தல் வழக்கு, அன்றேல் பிற்ற காட்டிக் கொடுத்தல் வழக்கு. அங்குன மின்றி அவற்றையெல்லாம் பொறுத்து நிற்றவின் அடைந்திடு

துன்பமெலாமாற்றியென்றார். நந் நடையினால் அப்பெண்களது நடையைவெல்ல வேண்டு மென்று கருதிப் பின்தொடர்வதென்பார் தொடர்த்திடு பிடியினம் என்றார். மாத வத்தினால் பூமிசை நடந் தன்ரென்றும் வரம்பிலா கொம்பனாரென்றும் இயைக்க. தவம்செய் தவ ருக்கு வரும் பயன் சிறப்புடையதேயாதலின் அம்மங்கையர் நடத்தவினாலே பூமிக்குச் சிறப்புண்டாதல் பற்றி அம்புவி மடந்தை முன்செய்திடு மாதவத்தினால் நடந்தன்ரென்றார். அடைந்திடு துன்பெலா மாற்றியம் புவி மடந்தை முன் செய்திடு மாதவம் என்றது தற்குறிப்பணி. புவி மடந்தை என்றது உருவகமணி. மாதவத்தினால் நடந்தன்ரென்றது எது வணி. தொடர்ந்திடு பிடியினம் என்பது தற்குறிப்பணி. பிடியினந் தொலைய என்றது தொலைதலாகிய காரியத் தினாலே மெல்லிய நடையழகாகிய காரணந் தோன்றி யதாற் காரி யப்புணவிலி புகழ்ச்சியணி நடைகமென் கொம் பனார் என்றது உவமையணி. இவற்றுள் ஏதுவணி உறுப்பியாக ஏனைய உறுப்புகளாதலால் உறுப் புறுப்பிபக் கல்வையணி.

(70)

ஏரகன் மணந் தனக்கெய்து மாசையால்
வாரக முலையுடை மடந்தை மார்பலர்
பாரக மலிதரப் பரவிப் போயினார்
தாரகை விண்ணென்றி படருந் தன்மைபோல்

இ-ள். வார் அக முலை உடை மடந்தை மார் பலர் - கச்சினுட் பொருந்திய தனங்களையுடைய மகளீர் பலர், ஏரகன் மணந்தனக்கு எய்தும் ஆடையால் - திருவேரகமென் னும் திருப்பதியையுடையராகிய சப்பிரமணியப்பெருமானது திருமணத் திற்குச் சாரும் ஆடையினாலே, தாரகை விண் நெறி படரும் தும்மைப்போல் - விண்மீன்கள் விண் நெறியிற் செல்லுந்தன்மை போல, பார் அகம் மலிதரப் பரவிப் போயினார் - பூமியினடத்துப் (பிரகாசம்) நிறையப் பரவிச் சென்றார்கள். எ-று

உடைய என்றது உடையெனத் தொகுத்து நின்றது. மடந்தை ஈண்டுப்பருவங் குறியாது பெண்ணென்னும் பொருளி நின்றது. விண்மீன்கள் விண்வழியேஒளிநிறைந்து பரவிச்செல்வதுபோலப் பெண்களும் மண்ணிலே பிரகாசநிறைந்து பரவிச்சென்றார்களெனக்.

இது பண்டுவமை யந் தொழிலுவமையுமாக் குசையால் பாரகும் போயினா ரென்றியைக்க.

(71)

இடையிடை கால்களும் யாறுஞ் சேர்தலிற்
படிமிசை நடந்திடு பாவவ மார்களை
விடலைகளேந்தியே மெல்ல வேகினார்
கடலினும் பெரியதாங் காம மூழ்குவார்.

இ-ள். இடை இடையே கால்களும் யாறும் சேர்தலின் -
(வழியின்) இடையிடையே நீர்வாய்க்கால்களும் யாறுகளும்
பொருந்துதலால், விடலைகள் - காளையர்கள், கடலினும்
பெரியது ஆம் காமம் மூழ்குவார் - கடலினும் பெரியதாகிய
காம சமுத்திரத்தில் மூழ்குபவராய், படிமிசை நடந்திடு பாவவமார்
களை ஏந்தியே மெல்ல ஏகினார் - நிலத் தின் மீது நடக்கின்ற
மகளிரை ஏந்திக்கொண்டு மெள்ளச் சென் றார்கள். எ-று.

இடையிடை என்னும் அடுக்குவழியினிடையே பலவி
டங்களினுமென்றபடி. பாவவ, சித்திரப்பாவவ, ஈண்டு உவம
வாகு பெயராய் மகளிருக்கானது. ஏகாரம் அசைநிலை. காளை
யர்கள் மகளீர்மீது கொண்ட அன்பினாலே அவர்களை யேந்தித்
தமக்குரிய இயல்பாகிய ஆண்சிங்கம்போலும் பெரு மித நடையா
கச் செல்லின் அம்மகளீருடைய பூவினும் மெல்லிய மேனி குலங்கி
வாடுமேயென்று கருதி அவருக்கு அவ்வாட்டம் வாராது சென்றன
ரென்பர் விடலைக ளேந்திய மெல்லவேகினார் என்றார். மூழ்குதற்
கியையக் காமம் காம சமுத்திரமென்று பொருஞ் ரைக்கப்பட்டது.
மூழ்குவர் என்னும் வினை முற்று வினை யெச் சமானது.

(72)

தந்திக ஸின்மிசைத் தைய லாருடன்
மைந்தர்க ளேகினார் மாநி லந்தனி
லந்தமில் சீர்யி ராணி தன்னேடு
மிந்திரர் போவதோ ரியற்கை போலவே

இ-ள். தந்திகளின்மிசைத் தையலாருடன் மைந்தர்கள் -
யானைகளின்மீது மகளீர்களோடு (அவர்களுடைய தலைவர்

களாகிய) அடுவர்கள், மாநிலந்தனில் அந்தம் இல்சீர் அயிராணி தன்னொடும் இந்திரர் போவதோர் இயற்கை போலவே ஏகினார் - பெருமையாகியபூமியிலே (ஜூராவதுயானையின் மீது) முடிவில்லாத சிறப்பினையுடைய இந்திராணியோடும் இந்திரர்கள் செல்லுதலாகிய தன்மைபோலசென்றார்கள். எனு.

தையலாளருக்கு உவமைப் பொருளாகிய அயிராணி யின் விசேஷணங்களை வருவிட்டதுக் கூறினினும்மையும். ஊவ மேயைத்திற்கேற்ப உவமையில் ஜூராவதுயானை வருவிக்கப் பட்டது. ஒவ்வொரு யானையிலே ஒவ்வோரிந்திராணியோடு ஒவ்வோரிந்திரர் செல்வது போல என்பதே கருத்தாதலின். அயிராணி தன்னொடு மிந்திரர் என்று ஒருமை பன்மை மயக் கமாக கூறப்பட்டது. இது வழுவமைத்தியின் பாற்படும். தன் ணொடும் என்றதிலும்மை சிறப்பு. ஏகாரம் அசைந்திலை.

(73)

அதிர்குரற் றேர்களி ஸரிவை மாருடன்
கதுமெனப் போயினர் கணிப்பில் காளையர்
மதிமுகத் தாருடன் வரம்பில் வெய்யவர்
முதுவரைச் சிகரமேன் முடுகிச் சென்றென.

இ-ன் மதிமுகத்தாருடன் வரம்பு இல் வெய்யவர் முது வரைச் சிகரம் மேல் முடுக்கிச் சென்றன - சந்திரன் போலு முகத் தை யுடையராகிய பெண்களோடு அள வில்லாத குரி யர்கள் பெருமையாகிய மலைச் சிகரத்தின்மேல் விரைந் துசென்றதுபோல, அதிர்குரல் தேர்களில் அறிவைமாருடன் கணிப்பு இல் காளையர் கதுமெனப் போயினர் - அதிர்கின்ற சத்தத்தையுடைய தேர்களின்மீது பெண்களோடு அளவில்லாத காளையர்கள் விரைவிற் சென்றார்கள். எனு.

தேரிலேறுவார் தேர்த்தட்டிலேறுதலன்றி முடியிலேறு வதின் றாதலின் வரைச் சிகரம் ஈண்டுத் தேருக்குவண்மயன்று. முதமை பழுமை ஈண்டுப்பெருமை. குரியர் உதயகிரிச் சிகரத் தில்தேரிலே யேறிச் செல்வதேயன்றி ஏறாது செல்லுதலின் மையின் குரியர் சென்றென எனவே தேரிலேறியென்றாது தானே பெறப்படுதலின்

மூலமும் உரையும்

வாளா கூறினாரெனக் தேரிலேறிச் செல்லுந் தொழிலினாலும் ஆபரணத்தோடு கூடிய தேக்காந் ததியாகிய பண்பினாலும் காளையருக்குச் குரியருவமையாயினரெனக்.

(74)

கூற்றினை வென்றிடுங் கொலைக்க ணார்சில
ஏற்றமில் பிடிமிசை யேறிப் போந்தன
ராற்றல் தின்மையா வெர்ந் கடைக்குமுன்
நோற்றன நாணியே சுமத்தல் போன்றவே

இ-ள். கூற்றினை வென்றிடும் கொலைக் கணார் சிலர் ஏற்றம் இல் பிடி மிசை ஏறிப் போந்தனர் - இயமனையும் வென்றிடுகின்ற கொலைத்தொழிலைப் புரியுங்கள்களையுடைய மகளிர் சிலர் உயர்ச்சியில்லாத பெண்யானைகளின் மீது இவந்து சென்றார்கள், (அதனைநோக்கும்வழி) அவர் நடைக்குமுன் தோற்றன ஆற்றலது இன்மையால் நாணியே சுமத்தல் போன்றவே - அம்மகளிருடைய நடைக்கு முன்னே தோற்றனவாகிய அபிபிடிகள் ஆற்றாமையினால் நாணமுற்று (அவரைச்) சுமத்தல்போன்றன. எ-று.

எச்சத்தோடு உயர்வு சிறப்புமாகிய உம்மை விகாரத் தாற் றொக்கது. ஆண்யானைகளினின்றுயரங் குறைவாதலின் ஏற்றமில் பிடியென்றார். ஏகாரங்கள் அசைகள். நாணியே என்றதிலேகாரம் பிரிநிலையெனினு மமையும்.

(75)

காமரு கொங்கையாற் கரிமருப்பினை
யேழுற வென்றுளார் யானைக் கோடுகள்
மாமருங் கடைதலு மருண்டங் கோடினார்
தாமுதற் செய்வினை தம்மைச் சூழ்ந்தென

இ-ள். காமரு கொங்கையால் கரி மருப்பினை ஏம் உற வென்றுளார் - அழகையுடையதனங்களினாலே யானையினது கொம்புகளை மயக்கமுறவென்ற மகளிர்கள், யானைக் கோடுகள் மா மருங்கு அடைதலும் தாம் முதல் செய்வினை தம்மைச்

குழந்தென அங்கு மருண்டு ஓடினார் - யானைக் கொம்புகள் பெருமையாகிய தம் பக்கத்துச்சார்தலும் தாம் முன்னே (ஒரு யிர்க்குச்) செய்தவினை (அவ்வியிரினால்) தும்மைச் சூழ்ந் ததுபோல அங்கனம் மருண்டு ஓடினார்கள். எனு.

உசாரியை எம்ம என்பது எம் என இடக்குறையா எது. யானைகளைடதலைக்குற்றாது அவற்றினுறுப்புக்களி வொன்றாகிய கொம்பு களைத் தாமேயடைத்தலுமென்றது மரபு வழுவமைதி.

(76)

விரிதரு சேனையில் விண்ணிற் பாய்தரு
பரிகளின் மடந்தையர் பலரங் கேகினார்
கரையறு மமர்கள் கடைந்த பாற்கடற்
நிரைதனில் வருபல திருவைப் போலவே

இ-ள். கரைஅறும் அமர்கள் கடைந்த பால் கடல் திரைதனில் வரு பல திருவைப் போலவே - எல்லையற்ற தேவர்கள் கடைந்த திருப்பாற்கடலிடத்துள்ள திரைகளிலே தோன்றுகின்றபல இலக்குமிகளைப் போல விரிதரு சேனையில் விண்ணில் பாய்தரு பரிகளில் மடந்தையர் பலர் அங்கு ஏகினார் - பரந்த சேனையிலுள்ளதுகாயத்திற் பாய்கின்ற குதிரைகளிலே பெண்கள் பலர் அங்கனஞ்சு சென்றார்கள். எனு.

போர்ப்படைகளுக்குள் மகளீர் செல்லுதலில்லையாத வின் சேனை ஈண்டுமாந்தர்க்கூட்டம், கரை அறும் என்றது. ஈண்டு அனேகம் என்னும் பொருட்டு திரை சாதி யொருமை. எ அசை.

(77)

மேகம துற்றிடும் மின்னின் மீவிசைப்
போகிய சிலையொடும் போந்த தன்மைபோற்
பாகினை யன்னசொந் பாவை மார்ந்ற
வாகன மவைகளின் மருவி யேகினார்.

இ-ள். மேகமது உற்றிடு மின் இல் மீ விசைப்போகிய சிலையோடு போந்ததன்மை போல் - மேகத்திற் பொருந்திய மின்னல் (தானிருக்கும்) இடத்தின்மீது (தங்கிய) இந்திரதனு

வோடுசென்ற தன்மைபோல, பாகினை அன்ன சொல் பாவை மார் நரவாகனமவைகளில் மருவி ஏகினார் - பாலைநிகர்த்த மொழியினையுடைய பெண்கள் (சிலர்) சிவிகைகளிற் பொருந்திச் சென்றார்கள். எ-று

மேகம் சிவிகைக்கும், இந்திரதனு சிவிகையினுறுப்பு ஸொன் றாகி மேலேவளைந்த மூங்கிலுக்கும், மின்னல் மகளி ருக்கும் உவமையாயின் சிவிகைக்கு மேலேயுள்ள வளைந்த மூங்கிலுக்கு இயல்பாகவே மேகத்தினுள்ளிடத்திடப்பட்ட இந்திரதனு உவமையாகாதா தலின் இல்மிசைப்போகிய சிலை யென்றார், இதனைக் குறித்தே மேகமதுற்றிமுஇன்னன் மீமிசை என்று பாடமருளிச் செய்தினர்போலும். இது இல் பொருஞ்வமை, மேகத்தை உவமையாக்கினமையில் நீலநிறச் சிவிகையென்க போகியசிலை இந்திரனுடையவில்லு. போகிய என்றதற்கு மேலே வளைந்த என்ற பொருஞ்வரைப்பினு மதையும்.

(78)

அவிகையின் முழுமதி யளிப்பப் பல்பொறி
குவிகையி லம்புயங் குலவிச் சென்றெனக்
கவிகையி லாதுபங் கரப்ப மூடுபொற்
திவிகையி லேகினார் தெரிவை மார்சிலர்

இ-எ. பல் பொறி - பல இலக்குமிகள், அவிகையில் முழுமதி அளிப்ப (வெய்யிலினாற்றிருமேலி) அவிதலான பொழுதில் பூணச் சந்திரன் (வந்துவெய்யிற்படாது) காக்க அம்புயம் குவிகையில் - (அதனாலே உறைவிடமாகிய) தாமரை மலர்கள் குவிதலான பொழுது, குலவிச் சென் றென - (அத் தாமரைமலர்களுள்) விளங்கிச் சென்றாற்போல, தெரிவை மார் சிலர் கவிகையில் ஆதுபம் கரப்பபொன் மூடு சிவிகை யில் ஏகனார் - பெண்கள் சிலர் குடைக வினாலே வெய்யில் (மேற்படாது) மறையப் பொன் ணாலாகிய மூடு சிவிகைகளின்மீது சென்றார்கள். எ-று

அவிகை உட்டடனித்தல், அவிகை குவிகை அம்பு யம் ஆகு பெயர்கள். வேய்யில் மூடுசிவிகையின்மேற்படினும் உள்ளி ருப்பார்க்கு வெப்பம்தாக்குமாதலின் மேலே குடை கட்டப்பட்ட தென்க. மூடுசிவிகை சிவிகைகளினோர்பேதம். அதனை பல்லக்கு

முஸமும் உரையும்

என்று வழங்குப. குவிகையிலம்புயம் என்றதற்கு குவிதலில்லாத தாமரைமலரென்று பொருளுரைத்து கவிகையிலாதபங்கரப்ப முடுபொற்சிவிகை என்றதற்கு குடையினாலே வெய்யில் மறைய முடிய பொற்சிவிகை என்று பொருளுரைத்தலுமொன்று

(79)

பரதனாங் கவரு மல்குற் பரத்தையர் தம்மைப்பாரா
விரதநன் முனிவர் தாழும் வேதியர் பலரு மீண்டிச்
சுரதநன் புடைய ராகுங் கணிகையர் தோளாற்றாளா
ஹதனாந் தன்னாற்றாக்க வுளைந் துளைந் தோதுங்
கிப்போனார்

இ-ள். பரதனம் கவரும் அல்குல் பரத்தையர் தம் மைப் பாராவிரத நல்முனிவர் தாழும் வேதியர் பலரும் - பிறநுடைய பொருளாக் கவரும் அல்குவினுடைய கணிகை யரை பாராத விரதத்தையுடைய நல்ல முனிவர் கனும் மறை யவர் பலகும், சுரதம் நண்பு உடையர் ஆகும் கணிகையர் ஈண்டி தோனால் உர தனந்தன்னால் தாக்க உளைந்து உளைந்து ஒதுங்கிப் போனார் - புனர்ச் சியில் நேசமுடையராகிய வேசிகள்கரத்தி னாலும் பதத்தினா லும் உரத்தனத்தினாலுந்தாக்க (நெஞ்சம்) ஒதுங்கிச் சென்றார்கள். எ-று

அல்குல்காரணமாகப் பரத்தையர் கவர்தலை அல்குல் கவர்தலாக வுபசரிக்கப்பட்டது. அல்குல் பரதனம் கவரும் பரத்தையர் என்றியைத்து, அல்குவினாலே பரதனத்தைக் கவரும்பரத் தையர் என்று ரைப்பினுமமையும் பாராவிரதம் என்றது பாராதிருத் தலை விரதம் போலக்கொள்ட என்றபடி.

(80)

வேண்டிய மாற்றங் கொள்ளாள் வெகுண்டு சென்றிடுவான் முன்ன மாண்டொரு மதமால் யானை யடர்த்துவந்திடலுமஞ்சிப் முன்டிடு புலவி நீங்கிக் கணவனைப் புலவிக் கொண்டா ணேட்டருதோளினாலு மிபத்தினைத் தொழுது நின்றான்

இ-ள். வெகுண்டு வேண்டிய மாற்றம் கொள்ளாள் சென்றிடுவான் முன்னம் - (தன்றுலைவனோடு) பினாங்கிக் கொண்டு (அவன்

அப்பினக்கைநீக்குமாறு) வேண்டிக் கொண்ட வார்த்தை களைக் கொள்ளாதவளாகிச் செல்ப வனுக்குமுன்னே, ஆண்டு ஒரு மால் மத யானை அடர்த்து வந்திடலும் - அங்ஙனம் ஒரு பெரியமத யானை நெருங்கி வருதலும், அஞ்சி பூண்டிடு புலவிநீங்கிக் கணவ ணைப் புல்லிக்கொண்டாள் - அச்சமுற்றுத் (தான்)கொண்ட ஊட ணீங்கி அத்தலைவனைத் தழுவிக்கொண்டாள் (அத் தலைவி), தூண்தரு தோளினுலும் இபத்தினைத்தொழுது நின்றான் - தூணையொத்த தோளினையுடையனாகிய அத்தலை வனும் அவ்யாணையை தொழுது நின்றான். எ-று

தருதல் ஈண்டு ஒத்தல். தலைவன் தான் செய்த தொடங்கிய காரியமாகிய ஊடனீக்குதல் அவ்யா ணையினுதவி யால் எளிதின் முடிந்துபற்றி அதனைத் தொழுது நின்றான் எனக இது எளிதின்முடிபணி.

(81)

ஏமருங் கலாப மஞ்ஞை யினமெனச் செல்லுமாதார மாமருங்கிறுங்கொலிந்றான்மதனரசிறக்குமென்றே காமருங்கவற்ச்சிகொள்ளக் கரத்தினாலவரைப்புல்லித் தாமருங் காகப் போனார் தார்முடி யினைய ராணோ

இ-ன் எம்மரும் கலாப மஞ்ஞையினம் எனச்செல்லும் மாதார மாமருங்கு இறங்கொல் - இன்பாம் பொருந்திய தோகையையுடைய மயிலினம் போலச் செல்லும் பெண் கணுடைய அழகிய இடைமுறியும், இந்றால் மதன் அரசு இறக்கும் என்றே - முரிந்தால் மன்மதனுடைய அரசு இருக்குமிடமாகிய அல்குலம் அழியுமென்று, தார்முடி இளை யராணோர் - மாலையணிந்த முடியினையுடைய காளை யார்கள், காமரும் கவற்சிகொள்ளத் தரத்தினால் அவரைப் புல்லித் தாம்மருங்கு ஆகப்போனார் - மன்மதனுங் கவ ளைகொள்ளக் கையினாலே அம்மகளிரைத் தழுவிக் கொண்டு தாம் (அவர்கள்) பக்கமாகச் சென்றார்கள். எ-று.

எம் ஏம் என்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. மரும் என்றது. "செய்யுமெனச்ச வீற்றுயிர் மெய்சேறலும்" என்றபடி மருவும் என்னும் செய்யும் என்னும் வாய்ப்பாட்டேச்சத் தீற்ற யலுயிர்

மெய்கெட்டு நின்றது. கொல் அசை, ஜயப்பொருளி னின்ற தெனிலும்மையும். ஏ அசை, உம்மை உயர்வு சிறப்பு யாவர்க்குங் காமத்தை எழுப்புகின்ற மன்மதனும் இச்செயலைக் காணிற் காமமேலிட்டுக் கவலையுறுவா னென்பார். காமருங் கவர்ச்சி கொள்ள என்றார்.

(82)

கணவன்றன் பிழையை யுன்னிக்
கனன்றிடுங் கணவன் ஸ்ரோதை
யணைவுறா நீர்மை யுன்னி
யழுங்குறு மமல மூர்த்தி
மணவினை தன்னை யுன்னி
மகிழ்ந்திடு மிவ்வா றாகிப்
புணர்கயிற் ரூசல் போலும்
புந்திகொண் டொருத்தி போனாள்

இ-ஏ. ஒருத்தி கணவன்றன் பிழையை உண்ணிக் கனன்றிடும் ஒருபெண் தனது தலைவனது பிழையை நிலைந்தது(ஒருகால்) வெகுஞ்வாள், கணவன்தோலை அணை வறா நீர்மை உன்னி அழுங்குறும் - (அத்) தலைவனதுத்தோலைச் சேராத தன்மையை நினைந்து (ஒருகால்) வருந்துவால், அமலமூர்த்தி மணவினை தன்னை உன்னி மகிழ்ந்திடும் - நின்மலமூர்த்தியாகிய சுப்பிர மணியப்பெரு மானுடைய திருக்கல்யா னஞ் செய்தருளால்ருகிய தொழிலைக்கருதி (ஒரு கால்) மகிழ்வாள், இவ்வாறு ஆகிப் புணர்கயிற்று ஊசல் போலும் புந்தி தொண்டு போனாள் - இத்தன்மையாகிக் கட்டப்பட்ட கயிற் றாஞ்சல்போலும் மனங் கொண்டு சென்றாள்.எ-ஏ.

கணவன்றன்பிழை காமக்கிழத்தியராதியரிடத்து மனம் வைத்தலாதியவை. மனம் ஆகுபெயர். மணவினை, திருக் கல் யாணஞ் செய்தலைனிலும்மையும். ஊசல் ஒரு நிலையி ஸிற்ற லின்றி அங்குமிகுஞ்திரிதலின் ஒரு நிலையினில்லாத மனத்துக்குவமையான தென்க.

கையிலார் கைகள் பெற்றுங்
காவிலார் கால்கள் பெற்று
மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று
மூங்கைகள் மொழியைப் பெற்று
மையல்சேர் குருட ராணோர்
மொய்யிலார் மொய்கள் பெற்று
வாள்விழி பெற்றுஞ் சென்றா
ரையன்மே வுள்ளம் வைத்தார்க்
கனையதோ வரிது மாதோ

இ-ள், கை இலார் கைகள் பெற்றும் - கைகளில்லாத வர்கள் கைகளைப் பெற்றும், கால் இலார் கால்களைப் பெற்றும்- கால் களில்லாதவர்கள் கால்களைப்பெற்றும், மொய் இலார் மொய்கள் பெற்றும் - வன்மைகளில்லாதவர்கள் வன் மைகளைப் பெற்றும், மூங்கைகள் மொழியைப் பெற்றும் - ஊமர்கள் பேசுதலைப்பெற்றும், மையல்சேர் குரட்ராணோர் வாள்விழி பெற்றுஞ் சென்றார் - மயக்கஞ்சேர்ந்த குருடர்கள் ஒளியையடுடை கண்க ணைப்பெற்றுஞ் சென்றார்கள். ஜயன் மேல் உள்ளம் வைத்தார்க்கு அனையதோ அரிதுமாதோ கப் பிரமணியைப் பெருமான் மீது உள் எம் வைத்தவர்களுக்கு அத்தன்மையோ அரிது. எ-று.

ஒவ்வொருவர்க்குமுள்ள வன்மைகளை ஞோக்கி மொய்கள் என்று பன்மையாகக்கூறினார். மொழி முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கண்ணொழி இல்லையாயின் அவர்களுக்கு எல்லாம் இரு ணாகியிருத்தல் பற்றி மையல்சேர் குருடர் என்றார். ஒகாரம் எதிர்மறை.

விடந்தரு வேங்க ணல்லாள்
வெளிப்படு கொங்கை தன்னைப்
படந்தனின் மறைத்தலோடும்
பாங்கிலோர் காலை பாராத்
தொடர்ந்த னவள்பின் போனான்
நுணைமுலைப் படத்திற் சிக்கிக்

கிடந்ததன் மதியை மீட்கக்
கிலேசமோ டேகு வான்போல்.

இ-ள். விடம் தருவேல் கண் நல்லாள் வெளிப்படு கொங்கை தன்னைப் படந்தனில் மறைத்தலோடும் - விஷத் தையூட்டிய வேல்போலும் விழியினையுடைய (ஒரு) மாது (உத்தரியத்தினின்று) வெளிப்பட்ட தனத்தை அவ்வத் தரியத்தால் மறைத்தலும், பாங் கில் ஒரு காளை பாரா - (அவனுக்குப்) பக்கத்தில் ஒரு காளை யானவன்(அதனைப்) பார்த்து, துணை முலைப்படத்தில் சிக்கிக் கிடந்த தன்மதியை மீட்கக்கிலேசமோடு ஏருவான்போல் அவள்பின் தொடர்ந்தனன் போனான் - (அவனு டைய) இரண்டாணிய தனங்களிலிடப்பட்ட அவ்வத்தரியத்திற் சிக்கிக்கிடந்த தனது மனத்தை மீட்டுக்கொள்ளக் கிலேசத்தோடு செல்வன் போல அவனுக்குப் பின்னே தொடர்ந்து சென்றான். எ-று

தருதல் சண்டு ஊட்டுதல். தொடர்ந்தனன்ற் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. வெளிப்பட்ட கொங்கை யைக் கண்ணுந்ற காளையானவன் காமமயக்கங்கொண்டு நாண்டுந்து அவள்பின் சென்றதை துணைமுலைப்படத்திற் சிக்கிக்கிடந்த தன்மதியை மீட்கக் கிலேசமோடேகுவான் போல் என்று சம்பாவனை செய்தமையின் தந்குறிப்பனி.

(85)

நெய்தலுங் கமலப் போது
நீலமு நெடுநீர்ப் பொய்கை
கொய்தனார் குமர ராணோர்
கொடுங்குழை மடந்தை மார்தங்
கைதனிற் கொடுத்துச் செல்வார்
கன்னமீ ரிவையோ ருங்கண்
மைதிகழ் விழிக்குத் தோற்று
மலரிருங்க காட்டு வார்போல்

இ-ள். குமரராணோர் - காளையரானவர்கள், கன்னி ஸீர் நுங்கள் மை திகழ்விழிக்குத் தோற்று மலர் இவையோ எனக் காட்டுவார் போல் - கன்னியர் களே உங் கஞ்சடய

மைவிளாங்குகின்றகண்களுக்குத் தோற்ற மலர்கள் இவையோ இவையோவென்று காட்டுவார்போல, நெடுஞ்செழுப்பொய்கை நெய்தலும் கமலப்போதும் நீலமும் கொய்தனர். கொடும் குழம் மடந் தைமார்தம்கைதனில் கொடுத்துச் செல்வார் - நெடிய நீர்ப் பொய்கைகளிலே நெய்தற் பூக்களையும் தாமரைப் பூக்களையும் நீலப்பூக்களையுங் கொய்து வளைந்த குண்டலத்தை யணிந்த மாதர்களுடையகைகளிற் கொடுத்துச் செல்வார்கள். எ-று

நெய்தல் நீலம் ஆகுபெயர்கள். கொய்தனர் என்னும் வினை முற்று வினையெச்சமானது கோடும் என்பது கொடும் எனக் குறகியது. மை கருமையெனினு மழையும்.

(86)

அரிசன மேனி நல்லா
ஊனிதுகி லூசைவினி சீராற்
கரிசன் மன்ன கொங்கை
காண்டலுந் தளர்ந்தோர் காளை
தெரிசனந் தன்னி வீதென்
சிந்தையைப் பிணித்த தென்றாற்
பரிசனந் தனிலென் னாமோ
வென்றுயிர் பதைத்து நின்றான்.

இ-ள்., அரிசனம் மேனி நல்லாள் துணி துகில் அணசவின் சீரால் கரிசனம் அன்ன கொங்கை காண்டலும் -மஞ்சளையனிந்த மேனியினையுடைய (ஒரு)தையல் தரித்த உத்தரியத்தினது அசைவின்றன் மையினாற் (ப்ரோள்றிய) யானைக்கொம்பை நிகர்த்த (அவளது) முலையைக் காண்ட லும், ஓர் காளை தளர்ந்து - ஒரு காளையானவன் சோர்ந்து ஈது தெரிசனந் தன்னில் என் சிந்தையைப் பிணித்தது என்றால் பரிசனந்தன்னில் என் ஆமோ என்று உயிர் பதைத்து நின்றான் - இம்முலை காட்சியில் எனதுள்ளதைப் (பிறவழிச்செல்லவிடாது) கட்டியது என்றால் பரிசித்தலில் (இதனால்)யாதாகுமோ என்று உயிர் பதைத்து நின்றான். எ-று

நல்லாள் கொங்கை என இயைப்பினும் அமையும். இவ்விரண் டும் ஸ்மார்டுபுகள்

கற்பக வல்லி யன்னா
 ணாருத்திதன் காதன் முழ்கி
 யற்பக லேவல் செய்வா
 னாங்கவள் செல்லும் போதிற்
 பொற்புறு படாத்தி னீங்கிப்
 பூண்முலை சிறிது தோன்றப்
 பற்பக ணோற்று வேண்டும்
 பரிசில்பெற் நாரை யொத்தான்

இ-ள். கற்பகவல்லி அன்னாள் ஒருத்தி தன் காதல் முழ்கி அல் பகல் தன் ஏவல் செய்வான் - கற்பகவல்லியிற் படருங் காமவல்லியை நிகர்த்தவளொருத்தியினது ஆசையின் முழ்கி இரவும் பகலும் (அவளுக்கு) ஏவலைச் செய்பவன் (ஒருவன்), ஆங்கவள் செல்லும் போதில் பொற்பு உறு படாத்தின் நீங்கிப் பூண் முலை சிறிது தோன்ற - அவள் செல்லும் பொழுதில் அழகு பொருந்திய உத்தரீயத்தினின்று நிங்கி ஆபரணத் தையணிந்த முலை சிறிது தோன்ற, (அதனைக்கண்டு), பற்பல நோற்று வேண்டு பரிசில் பெற்றாரை ஒத்தான் - பலநாள் தவஞ் செய்து (தான்) விரும்பிய பரிசைப் பெற்றவரை நிகர்த்தான். எறு

ஒருத்தி காரணமாக உண்டாகிய காதலைக் காரண காரியங்களின் ஒற்றுமைபற்றி ஒருத்திதன் காதலெனப்பட்ட தது-ஆங்கவள் ஒருசொல். பரிசில் பிரயர் கொடுக்கக் கொள் ஞம் பொருள். காட்சியும் ஜவகையின்பத் தொன்றாகவின் வேண்டும் பரிசில் பெற்றாரை யொத்தான் என்பது.

உப்பிலா வொருவேற் காலையொள்ளியிற் ரூறு தாங்கித் துப்புறு பவளச் செவ்வாய்திறுக்கலள் சொல்லு மாடா ளப்படி யொருத்தி செல்லவநந்க வேளமுதம் வைத்த செப்பினிற் குறியுண் டாங்கொறிறுக்கலீர் சிறிது மென்றான்.

இ-ள்.. ஒருத்தி - ஒரு தையல், உப்பு இலா வேல் ஒரு காலை ஓள் பெற்று ஊறு தாங்கித் துப்பு உறு பவளச் செவ்வாய்

திறக்கலள் சொல்லும் ஆடாள் அப்படி செல்ல - உவமையில்லாத வேற்படையைத்துறித்த ஒரு விடலை யினுடைய ஓள்ளிய தந்தத்தாலாகிய ஊற்றினைத் தாங்கிச் செம்மை மிகுந்த பவளம்போன்ற செவ்வாயைத் திறவாதவளாகியும் உரையுமாடா ளாகியும் அவ் வாழுசெல்ல, சிறிதும் திறக்கலீ - (வாயைச்) சிறிதந்திறங்கலின்றீர், அநங்கவேள் அழுதம் வைத்தசெப்பி வில் குறி உண்டாங்கொல் என்றான் - மன்மதன் அமிர்தத்தை வைத்த செப்பிலே குறியுண்டோ வென்றான் (அவ்விடலை) எனு

இலாத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சத் திறுதிகெட்ட டது திறுக்கலள் ஆடாள் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினை யெச் சங்களாயின. அநங்க வேளமுதம், மன்மதனது அமிர்த மெனினு மழையும், ஆம் கொல் அசைகள். உடம்மைகள் இரண்டில் முங்கையைது சீசம், பின்னையைது இழிவு சிறப்பு.

(89)

புடைதனி லொருத்தல் புல்லப்
போவதோர் பிடியின் மேவு
முடவரல் வெருவ லோடு
மற்றது கண்டோர் வள்ள
விடையக நேரு மாவும்
யானையும் படையும் கொண்டார்
கடகரி யொன்றற் கஞ்சகங்
காரணம் யாதோ என்றான்.

இ-ள்.. போவது ஓர் பிடியின் மேவும் மடவரல் - செல்வதாகிய ஒரு பெண்யானையிற் பொருந்தியிருக்கின்ற (ஒருதையல்), படைதனில் ஒருத்தல் புல்ல வெருவலோடும் -பக்கத்தில் (ஒரு) ஆண் யானையையடைய அஞ்சுதலும், ஒரு வள்ளல் மற்றது கண்டு - ஒரு தலைவன் அதனைக் கண்டு, இடை அகல் தேரும் மாவும் யானையும் படையும் கொண்டார் கடகரி ஒன்றற்கு அஞ்சும் காரணயாதோ என்றான் - நடுவெகன்ற இரத்ததையுந் துரகத் தையும் யானையையும் படைக் கலத் தையும் கொண்டிருக்கின்றீர் மதயானை ஒன்றற்கு அஞ்சுங்காரண மென்னோ வென்றான். எ-று

மூலமும் உரையும்

போவது தொழில் காரணமாக வந்தபெயர் மற்றது ஒ அசைகள். மா என்னும் பல பொருளொருசொல் ஈண்டுத் தூரகம் என்று இனத்தால் விளங்கிற்று. கொண்டர் வினையா லணையும் பெயர். காரணம் ஈண்டுத் தன்மையென்னும் பொருட்டு இரதம் அல்குலுக்கும் மூலைக்கும் யானைத்து திக்கை தொடைக்கும் வேற்படை விழிக்கும் உவமையாத லின் இடையக ஞேருமாவும் யானையும் படையுங் கொண்டர் என்றுள்ளென்க, சிந்தாமணியில் இரதக்குதிரையை மூலைக்குவடமை கூறியிருக்கின்றார், அச் சார்புபற்றி ஈண்டுத் தூரகத்தை உவமையாகக் குறித்து அங்ஙன முரைக்கப்பட்ட தென்க. பெண்களுடைய வயிற்று மடிப்புக்குந் தூரகத்துக்கும் நீர்த்திரை உவமையாதலின் ஒருவாறு ஒப்புச் சம்பந்தமுற் றிருத்தல்பற்றி வயிற்று மடிப்பைத் தூரகமென்று கூறினு மமையும் அங்ஙனம் கூறுமிடத்து மூலையை யானையென்க. படை வாட்படை யெனினும்மையும்.

(90)

ஆழியிலமுதம் பொங்கியலையெறிந் தொழுகிற்றென்ன
வேழிசை நரம்புகொண்ட மகரயாழிசையப் பண்ணி
வேழமுந் தேரு மூந்து விறலியரோடு பாணர்
நீழலும் பருந்து மென்ன நெறிப்பட விசைத்துப்போனார்

இ-ள். ஏழ் இசை நரம்பு கொண்ட மகர யாழ் - ஏழி சையையுடைய நரம்புகளைக் கொண்ட மகரயாழை, ஆழி யில் அமுதம் பொங்கி அலைளறிந்து ஒழுகிற்று இசையப் பண்ணி - பாற்கடலில் அமுதம் பொங்கித் திரையெறிந்து ஒடுக்கின்றது. போல இசையப்பண்ணி, வேழமும் தேரூம் ஊர்ந்து விறலியரோடு பாணர் பருந்தும் நீழலும் என்ன நெறிப்பட இசைத்துப் போனார் - யானைகளையுந் தேர்களையு மூந்து கொண்டு பாடு விச்சிகளோடு பாணர்கள் பருந்தினது பறத்தலையும் நீழலையும் போல முறைமையிற் பொருந்துப் பாடச்சென்றார்கள். எ-று

சுவையிகுதிபற்றி இசையொலிக்கு அமுதத்தை உவமையாக்கி அவ்வொலி நரம்புகளாசைய அவ்வழியே செல் லுதல் பற்றி அலை யெறிந்தொழுகிற்றென்ன வென்றார். ஏழிசை சரிக மபதனி என்னும் அட்சரங்கெளிற் ஞோன்று மேழிசை. இசையப் பண்ணைல் பாடவேண்டு மிசைக்கேற்ப முழுக்காணியால் நரம்புகளை

முனுக்குதல். நிழலும் பருந்து மென்னெநிப்பட விசைத்துப்போனார். என்றதனானே மிடற்றிசையோடு யாழிசையொப்பப் பாடிச் சென்றாரென்பது பெற் றாம். மிடற்றிசைக்குப் பருந்தினது பறத்தலும் யாழிசைக்கு அதனது நிழலு முவமையென்க.

(91)

வெங்கரி நுதலி லப்பும் வீரசிந் தூரம்வில் வீச
மங்கையர் மைந்தர்ப்புணும்படைகளும் வயங்கமாடே
தொங்கலும்கவிகைக்காடுந்துவசமுமிருளைச் செய்யக்
கங்குலம் பகலு மாலைக் காலமும் போலுமாதோ.

இ-ள். வெம் கரி நுதலில் அப்பும் வீர சிந்துரம் வில் வீச - ஒரு பாலில் கொடுமையாகிய யானைகளின் நெந்திரி களிலப்பிய வீரத்தைக் குறிக்குஞ் சிந்துரத்திலகும் ஒளியை வீச, மாடே மங்கையர்மைந்தர் பூணும் படைகளும் வயங்க - (ஒரு பாலில்) மகளீர் ஆடவர் இவர்களுடையனுபரணங்களும் படைக்கலங்களும் ஒளியினினைச் செய்ய, தொங்கலும் கவி கைக் காடும் துவசமும் இருளைச் செய்ய - பீலிக் குஞ்சங்களுங் இடைக்காடுங் கொடி களும் இருளைச் செய்ய, கங்குலும் பகலும் மாலைக் காலமும் போலுமாதோ - இரவும் பகலும் மாலைக்காலமும் போலும். ஏ-று

பூணைமங்கையர் மைந்தரென்னும் இருபாலினாக்கும். படையை “ஏந்புறிக்கோடி”வால் மைந்தருக்கும் உவமையா கக்கொள்க. ஏ அசை, திரஸ்பந்திரிக் கூடென்றார். சிந்துரத்திலகும் ஒளி வீசுதல் செவ்வானத் தூளியையுடைய மாலைக்காலத்தையும் பூண்களும் படைகளும் விளங்குதல் பகற் காலத்தையும் தொங்கலுங் கவிகைக்காடுந் துவசமும் இருளைச் செய்தல் இராக்காலத்தையும் நிகர்த்ததென்க. இது எதிர் நிரனிறை.

(92)

கொக்கனை படகம்பேரி குடமுழுக்கொம்பு காளாந்
தக்கைதண் னுமைதடாரி சல்லவி நிசாளாந் தாள
மெய்க்குழ றுடயேபம்பை வேறுபல்லியமுந் தாங்கி
மைக்கடல் வாய்விட்டென்ன வரம்பிளோ ரியம்பிப்
போனார்.

இ-ள். வரம்பு இலோர் - அளவில்லாத மாந்தர்கள், கொக்கரை - சங்குகளையும், படகம் - இரணப்பேரிகளையும், பேரி - பேரி களையும், குடமுழா - குடமுழாக்களையும், கொம்பு - கொம்பு களையும், காளம் - சிறுசின்னங்களையும், தக்கை - தக்கைக் களையும், தண்ணுமை - உறுமிமேள் களையும், தடாரி - மத்தளங்களையும், சல்லரி - சல்லரிகளையும், நிசாளம் - நிசா ளங்களையும், தாளம் - தாங்களையும், மெய்க்குழல் - வடிவிழுறுளையையுடைய கருவிகளையும், துடியே - உடுக்கை களையும், பம்பை - பம்பைகளையும், வேறு பல் இய மும் தாங்கி மைக் தடல் வாய்விட் டென்ன இயம்பிப்போனார் - (இவற்றின்) வேறாகிய பலவாச் சியங்களையுந் தாங்கிக் கருமையாகிய கடல் வாய் விட்டோ வித்தாற்போல முழங்கிச் சென்றார்கள்.எ-று

குழல் ஆகுபெயர் - ஏ அசை

(93)

ஆரண முனிவர்தாமுமராரு மகல்வான் செல்வார்
சீரணி முசுகுந் தன்மேற்றிருமலர் சிதற லுற்றார்
காரணமில்லா வள்ளல்கழிமணந்தாமுங்காண்பான்
நாரணி தன்னிற் செல்லுந் தாரகா கணங்கொலென்ன.

இ-ள். (மலர்களின் வீழ்ச்சியைக் கண்டவர்கள்) காரணமில்லா வள்ளல் கழிமணம் தாமும் காண்பான் தாரணி தன்னிற்செல்லும் தாரகா கணங்கொல் என்ன - (தாமே யாவற்றுக்கும் காரண ராயிருத்தலன்றித் துமக்கோர்) காரண மில்லாத வள்ளலாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய சிறந்த திருக்கல்யாணத்தைத் தாமுங் காணும்வண்ணம் (விண்ணினின்று) மண்ணிற் செல்லும் விண்மீன் கூட்டமோ என்று சொல்ல, அகல் வான் செல்வார் ஆரண முனிவர் தாமும் அமரரும் சீர் அணி முசுகுந்தன் மேல் திருமலர் சிதறலுற்றார் - அகன்ற ஆகூயத்திற் செல்வாராகிய வேதத்தையுணர்ந்த முனிவர்களுந் தேவர்களுங் கீர்த்தியை (அணியாகத்) தரித்த முசுகுந்தன்மீது அழகிய மலர் களைச் சிதறலுற்றார். எ-று

செல்வார் வினையாலனையும் பெயர்.

(94)

இன்னன சனங்க என்டி
யெங்குமாயேகு மெல்லைத்
தன்னுறு கிளைஞர் தாழுந்
தந்திரக் கிழவர் யாரு
முன்னொடு பின்னும் பாங்கு
மோய்த்துடன்செல்லத்தானோர்
பொன்னெடுந் தேர்மெல் கொண்டு
முககுந்தன் போத லுற்றான்

இ-ள். இன்ன சனங்கள் ஈண்டி எங்கும் மூய் ஏகும் எல்லைத்
தன் உறுகிளைஞர் தாழும் தந்திரக் கிழவர் யாரும் -
இத்தன்மையவாகிய சனங்கள் நெருங்கி எவ்வி டத்துமாகிச்
செல்லும்பொழுதிற் றன்னுடைய சுற்றத்தவருஞ் சேனையாகிய
உரியவர் யாவரும், முன் னொடு பின்னும் பாங்கும் மொய்த்து
உடன் செல்ல - முன்னரும் பின்னரும் பாங்கருஞ் செறிந்து
உடன் செல்ல, தான் ஓர் பொன் நெடும் தேர் மேல்கொண்டு
போதலுற்றான் முககுந்தன் - தானெரு பொன்னாலாகிய நெடிய
நெடிய இரத்திலிவர்ந்து கொண்டு செல்லலுற்றான் முககுந்
தராசன். எறு

இன்னன இன்ன என்பதன் மருஉ. சனங்கள் மாந்தர் கூட்டம்.
கிளைஞருள் மந் திரிகளாதிய அரசியலுக்குரியவர் கங்
மடங்குமென்க. ஒடு என்னொடு. முன்னொடு என்றுறைப் பினுமாம்.

(95)

அடவியு மிகந்தன னகணி நாட்டுட
னிடையிடை யடுக்கலும் யாறு நீங்கினான்
படர்தலு மவன்வழிப் பரிதி நாயக
நடுவறு முச்சிமே னண்ணி னான்ரோ

இ-ள். அடவியும் இதுந்தனன் - காடுகளையுங் கடந்து, அகணி
நாட்டுடன் இடை இடை அடுக்கலும் யாறும், நீங்கினான்

பட்டதலும் - மருதநிலமாகிய நாடுகளுடன் இடை யிடையே (உள்ள) மலைகளையும் யாறுகளையும் நீங்கி (அவ்வரசன்) செல்லவும், அவன் வழி நாயகன் பரிதி நடு உறும் உச்சிமேல் நண்ணினானரோ - அவனுடைடைய குலத்துக்குத் தலைவனாகிய குரியின்(வானத்தின்) நடுவே. பொருந்திய உச்சியிற் சாந்தான். எனு.

இகுந்தனன் நீங்கினான் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையைச் சங்களாயின. இடையிடை என்பது அடுக்குமொழியன்று வழியினிடையே பலவிடங்களில் என்னும் பொஞ்சினின்றது அரோ அசை.

(96)

அண்ணலம் படைகளு மளப்பின் மாக்களு
முண்ணைகி முவகையோ டொல்லை வந்திடத்
தண்ணிழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன்
பண்ணவன் மேவுறு பரங்குன் நெய்தினான்.

இ-ன். அண்ணலும் படைகளும் அளப்பு இல் மாக்களும் - பெருமையாகிய சேனைகளும் அளத்தலில்லாத மாந்தர்களும், உள் நெமிழ் உவகையோடு ஒல்லை வந்திட - உள்ளம் நெகிழிகின்ற சந்தோஷத்தோடு விரைவில் (உடன்) வர, தண் நிழல் வெண்குடைத் தரணி காவலன் - குளிர்மையாகிய வெண் கொற்றுக் குடையினையுடைய பூமிக்கரசனாகிய முசுந்தன், பண் ணவன் மேவுறு பரங் குன்று எய்தினான் - சுப்பிரமணியப்பெரு மான் எழுந்த ருளியிருக்கின்ற திருப்பரங்குள்றை யடைந்தான். எனு

அம் அல்வழிச்சாரியை. அளத்தல் இவ்வளவென்று கணக் கிடூதல். தண் நிழல் ஒருபொருட் பன்மொழி தண்ணைய நிழலைச் செய்கின்ற எனினும்மையும்.

(97)

முசுமக முடையவன் முன்னர் வந்துழி
வசுமதி யிறைபுரி மன்ன ரேவரு
மசைவறு திருவொடு மனிகந் தன்னொடுந்
திசைதொறுந் திசைதொறுஞ்சென்றங்கெய்தினார்.

இ-என். முசு முகமுடையவள் முன்னர் வந்துழி - முசுகுந்தராசன் முன்னர் வந்தவிடத்து, வசமதி இறைப்பி மன்னர் ஏவரும் - பூமியை அரசுபுரிகின்ற அரசர்கள் யாவரும், அசைவு அறு திருவொடும் அனிகந்தன்னொடும் திசை தொறும் திசைதொறும் சென்று அங்கு எய்தினார் - சோர்த லில்லாத செல்வத்தோடும் சேனைகளொடும் திசை தோறுந் திசைதோறுஞ் சென்று அங்கணம் அடைந்தார்கள் என்று

குப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமணத்தைக் காணத்தக்க தெய்வத் தன்மையடைய அரசர்களது செல்வம் நீங்காது நிலைமையறு தல்பற்றி அசைவறுதிருவொடும் என்றார். திருங்கு வெண்கொற் றக்குடைகொடி கவரிஜுதியன. திசைதோறுமுள்ள பலதேசங்களிலுமிருந்து சென்றங்கெய்தினாரென்பார். திசைதோறுந் திசைதோறுஞ் சென்றங் கெய்தினாரென்றார்.

(98)

முறைநெறி யாற்றிடு முசுகுந் தன்முத
விறையவர் யாவரு மீண்டு தானையுங்
குறைதவிர் சனங்களுங் குன்றஞ் குழந்தற
நிறுவன ரொன்றிய நெஞ்சங் கொண்டுள்ளார்.

இ-என். நெறி முறை ஆழ்றிய முசுகுந்தன் முதல் இறையவர் யாவரும் - நதியாகிய முறையினை (உயிர்க் ஞக்குச்) செய்கின்ற முசுகுந் தன் முதலாகிய அரசர்கள் யாவரும், ஒன்றிய நெஞ்சம் கொண்டுள்ளார் - (அன் பினால்) ஒன்றிய உள் எங் கொண்டுள்ளாய், ஈண்டு தானையும் குறைதவிர் சனங்களும் குன்றும் குழந்து உற்றிறுவினர்-நெருங்கிய சேகைகளையுங் குறைதவில்லாத மாந்தர் கூட்டத்தையும் அத்திருப்பரங்குன்றுத்தைச் குழந்து தங்கும்படி நிறுத்தினார் கள். என்று

குறை முதனிலைத்தொழிற் போய். குறைதவிர் குற் றம் நீங்கிய எவினுமாம். கொண்டுள்ளார் என்னும் வினை முற்று வினையெச்சமானது.

(99)

புழையுறு கரங்களாற் போதகஞ் சில
வழைவரு பிடிதனைக் கும்பர் தாருவின்

மூலமும் உரையும்

குழைகளை முறித்தன கொடுத்துக் கோட்டினான்
மழைமுகில் கீறியே வாரி நல்குவ

இ-ள். சில போதகம் - சில ஆண்யானைகள், உழை வரு பிடிதனக்கு - (தத்தம்) பக்கத்து வருகின்ற பெண் யானைகளுக்கு, புழை உறு கரங்களால் உம்பர் தாருவின் குழைகளை முறித்தன கொடுத்து - துளை பொருந்திய துதிக்கைகளால் தேவர்களுடைய (பஞ்ச) விருக்ஷங்களிலுள்ள தனிக்களை முறித்துக்கொடுத்து, கோட்டினால் மழை முகில்கீறியே வாரி நல்குவ - கொம்புகளாலே மழையைப்பெய்யும் முகில்களைக்கிழித்து நீரைக் கொடுக்கின்றன. எ-று

சில ஆண்யானைகள் ஒவ் வொன்றும் தத்தம் பிடியானைகளாவ் வொன்றஞ்சும் தனித்தனியே கொடுத்தல்பற்றி போதகஞ் சில பிடிதனக்கு என்று பன் மையொரு மயக் கங்கூறினார். அது இடவரு வமைதியின் பாற்படும். கொடுத்தன என்னும் வினைமுற்று வினையெச்ச மானது. ஏ அசை.

(100)

படர்சிறை நீங்கிய பராரை வெற்பெலா
மடிகளி ணொற்றியே யசைந்து போந்தெனக்
கடிகமழ் மும்மதக் கரிக ணோர்சில
விடலருந் தலையொடு மெல்லச் சென்றவே

இ-ள். படர்சிறை நீங்கிய பராரை வெற்பு எலாம் அடிக என் ஒற்றியே அசைந்று போந்தென - பரந்த சிறைகள் நீங்கிய பருத்தவடியினையுடைய மலைகளெல்லாங் கால்க ளாலொற்றி அசைந்து சென்றாற் போல கடி கமழ் மும்மதக் கரிகள் ஓர் சில விடல் அரும் தலையொடு மெல்லச் சென்றவே - மணம் நாறுகி ன் ற மும் மதங் களையுடைய யானைகள் சில நீங்குதலில்லாத விலங்குகளோடு மெள்ளச் சென்றன. எ-று

பரு அரை பராரை என மரியுது எல்லரும் எலாம் எனத் தொகுத்தது ஒற்றல், நடக்கும் வழக்குப்படி நீட்டி வைக்காது சமீபத்தில் அடிபெயர்த்து வைத்தல். ஏ இரண்டும் அசைகள். மும்மதம்,, கன்னமதம் கைம்மதம் கோசமதம். ஓர் அசை அருமை

“அறவாழி யந்தனைன் றாஸ்சேர்ந்தார்க் கல்லாற் பிறவாழி நீந் தலரிது” என்றதிற் போல இன்மை என்னும் பொருடந்து நின்றது.

(101)

முனே கணமுகின் முழுக்க நாததோர்
கோடுயீர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே
யீறே திசைக்கரி யீதென் ருன்னியே
யோடுவ ததன்மிசை யொன்றோர் யானையே.

இ-ள். ஒன்று ஓர் யானையே - ஒரு யானையானது, மூடு ருகணம் முகில் முழுக்கு அறாதது கோடு உயர் ஓர் குன்றினைக் குறித்து நோக்கியே - (மேலே) மூடிய சூட்டமா கிய மேகத்தின் முழுக்கம் நீங்காததாகிய கொடுமூடியுயர்ந்த ஒரு மலையைக் குறித்துப் பார்த்து, ஈடு உறுதிசைக் கரி ஈ தென்று உன்னியே அதன்மிசை ஒடுவது - வலிமைபொருந்திய திக்கிலுள்ள யானை ஈதென்று கருதி அக்கிரிமேலோடுகின்றது. எ-று

முனே, முடுதலுற்ற எனினுமாம். ஏகாரம் மூன்றஞுள் முன்னைய இரண்டும் தேற்றும், பின்னையது அசை. ஒன்று ஓர் ஒருபொருட் பன் மொழி. திசைக்கரியீதென்றுன்னி என்றது தற் குறிப் பணியின்பாற்படும்.

(102)

கலையக லல்குலார்பாற் காதலான்முயங்கி வல்லே யுலைவறுசேக்கைப் போரியுடைந்திடு குமரரேபோன் மலைபொரு பிடிகளோடு மலைந்துதன் மதுநீர்ச்சிந்தி நிலையறிவெய்தி வெள்கிநின்றதோர் நெடுநல்வேழும்.

இ-ள். கலை அகல் அல்குலார்பால் காதலால் முயங்கி உலைவு உறு சேக்கைப் போரில் வல்லே உடைந்திடு குமர ரேபோல் - மேகலையையனிந்த அகன்ற அல்குலினையுடைய மகளிர்மாட்டு அசையினாலே தழுவி (பின்னர்) வருந்துதலுறுங் சேக்கைப் போரிலே விரைவில் உடைந்த காளையார்நிலையுறிந்து நான்முறுதல்) போல, நெடு நல் ஓர் வேழும் - நெடிய நல்ல ஓர் ஆண்யானையானது, மலை பொரு பிடிகளோடுமலைந்து தன்

மதநீர் சிந்தி நிலை அறிவுள்ளதிட வெள்கிளி நின் றது - மலையை நிகர்த்த பெண்யானைகளோடு (கலவிப்போர்) பொருது தனது மதநீரைச் சொரிந்து நிலையழிவடைந்து நானினின்றது. எ-று

மேகலை, எண்கோவை மணி "எண்கோவை மேகலை காஞ் சியிரு கோவை" என்னும் பழம்பாட்டினுட் காண்க எழுகோவை மணியென்பாருமார். சேக்கை மக்கட்டபடுக்கை, ஈண் டு அப்படுக்கையிற் புணரும் புணர்ச்சிமேற்றின்றது. ஏகாரம் பிரிநிலை மலையொருபிடிகள் எனினும்மையை. மதநீர் ஈண் உக்கோசமதநீர். மதநீர் சிந்துவதால் நிலைவழிவெய்தலும் அப்பெண்யானைக்குத் தோற்றமையால் நானுதலுமடைந் தனவென்க. சேக்கைப் போரி வுடைதல், அம்மகளிருடைய போகமுடிய முன்னாத் தம்போக முடிதல்.

(103)

உடம்பிடிபுரையு மொண்கண் மோகினி யொருத்திக்காகத் திடம்படுமென்னார் யாருந்திரண்டுடன் சென்றவாபோன் மடம்படு பிடியொன்றேக மையன்மேல் கொண்டுமாடே கடம்படுமொருத்தல் வேழங்கணிப்பில் படர்ந்தவன்றே

இ-ள். உடம்பிடி புரையும் ஒண்கண் மோகினி ஒருத்திக்கு ஆகத்திடம் படும் அவுணர் யாவரும் தீரண்டு உடன் சென்றவா போல் - வேற்படையை நிகர்த்த ஒள்ளிய விழியினையுடைய மோகினிருத்தி காரணமாக வலிமை பொருந்திய அசர்கள் யாவருந் தீரண்டு ஒருசேர (அவன்மாட்டுக்)சென்றவாறுபோல, மடம் படு பிடி ஒன்று ஏக - மடமை பொருந்திய பெண்யானை யொன்று செல்ல, மாடே கடம் படும் ஒருத்தல் வேழம் கழிப்பு இல மையல் மேல் கொண்டு படர்ந்த வன்றே - (அதன்) மாட்டு மதம் பொருந் திய ஆண்யானைகள் அளவில்லாதன (காம) மயக்க மேல் கொண்டு சென்றன. எ-று

ஒருத்தி காரணமாகச் சென்றதை ஒருத்திக்காகச் சென் றதென் றார். சென்றவாறுள்ளற்பாலது சென்றவா எனத்தொகுத் தூநின்றது. அமரரும் அகரரும்கூடிப் பாற்கடலைக்கடைய அமுதந்தோன்றிய காலையில் அதனை அவ்விருபாலாருந் தங்களது தங்களது என்று வாதிட்டுப் போற்புரியத் தொடங்கும்வேளை விட்டனுமூர்த்தி ஒரு மோகினி யாகி வந்து ஒரு பாலார் அமுதத்தையும் ஒருபாலார்

என்னையும் கொள்க வென்ன அமரர்கள் அமுதத்தைகொள்ள அசுரர்கள் அம் மோகினி யைக்கொள்ள இசைந்துபின்னர் ஒவ்வொருவருங் காமாசை மேலிட்டுத் திரண்டு அம்மோகினிமாட்டுச் சென்றதை மகாசாத்தாப் படலத்திற் காண்க. அன்றும் ஏ இரண்டும் அசைகள். ஒருத்தல் ஈண்டு ஆண் என்னும் பொரு ஸினின்றது. ஒருத்தல் வேழும், ஒருத்தலாதிய வேழ மெனினுமாம்.

(104)

காழுந்ற தந்த மின்னக் கபோலத்து மதநீர் வீழ வூழிப்பேருருமுத்தன்னை யுமிழ்ந்தென வொலிமீக் கொள்ளக் கேழுந்ற மனிவில் வென்னக் கிளர்நுத லோடை பொங்க வேழத்தி ஸிரைக் கெல்லை மேகம்போ வுலாவு கின்ற.

இ-ள். காழ் உற்ற தந்தம் மின்ன - வைரம் பொருந் திய கொம்புகள் (மின்னுதலைப்போல) சொரிய, ஊழிப்பேர் உரு முத்தன்னை உமிழ்ந்தென ஒவி மீக்கொள்ள - உறை காலத்திலே பெரிய இடியைக் கக்குகின்றதுபோல முக்கம் அதிகரிக்க, கேள் உற்ற மனி வில் எனக்கிளர் நுதல் ஒடை பொங்க - ஒளி மிகுந்த அழகாகிய வானவில்லைப் போல விளங்குகின்ற நெற்றிப்பட்டம் பொலிவற, வேழத்தின் நிரைகள் எல்லாம் மேகம் போல் உலாவுகின்ற - யானை நிரைகளெல்லாம் மேகங்கள் போல் உலாவுகின்றன. எ-று

ஒலிமீக்கொள்ளுதற்கும் நுதலோடை பொங்குதற்குங் குறித்த உவமை கள்போலத் தந்தம் மின்னுதற்கும் மதநீர் வீழ்தற்கும் உவமைகள் வருவிக்கப்பட்டன. மின்ன வீழ மீக் கொள்ள பொங்க என்னுஞ் செய வென் வாய் பாட் டெச்சங்கள் காரணப் பொருட்டானின்றன.

(105)

இருநெடுவிசம்பிற்செல்லுமெழிலியையெயிற்றாற்பாய்ந்து சொரிதருபுனன்ஸ்லவாரித்துதிக்கையால்வீக்கின்ற பருமணியோடையானபாய்திரைப்பரவையேழுங் கரதலமெடுத்துச்சிந்தாங் கண்ணுதற்களிறுபோலும்.

இ-ள். விசம்பில் செல்லும் இரு நெடு எழிலியையிற் றாற் பாய்ந்து சொரிதரு புனலை துதிக்கையால் வாரி வீசுகின்ற பரு மணி ஒடை யானை - ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற பெருமை யாகய நெடிய மேகத்தைத் தந்தத்தாற் கிழித்து (அதனுள்ளி ருந்து) சொரிகின்ற மழை நீரைத் துதிக்கையால் வாரி வீசுகின்ற பருத்த அரதனங்களை யழுத்திய நெற்றிப் பட்டத்தினையுடைய (ஒரு) யானையானது, பாய் தீரைப் பரவை ஏழும் கரதலம் எடுத்துச் சிந்தும் நூதல் கண் களிறு போலும் - பரம்புகின்ற திரைகளையுடைய கடல்களேழையுந் துதிக்கையால் வாரிச்சிதறு கின்ற நெற்றிக்கண் கணையுடைய யானை முகக்கடவுளை நிகர்க்கும். எ-று

கண்ணுதல், கண்ணையுடைய நெற்றியையுடைய எனினு மமையும். உறுப்புகளிற் சிறந்தமுகம் யானை முகம் போலு முகமாதல்பற்றி விநாய கக்கடவுளை களிறு என்றார்.

(106)

கண்ணோடு பிடிகள்குழக் கடாம்படு கைம்மாவொன்று நின்றிடு கந்திற் சேர்ந்து நிகளத்தோட மர்ந்தநீர்மை குன்றுகள் புடையிற்குற்றக் குருமணி நீலப்பொற்றை யொன்றோரு தமியதாகி யற்றவா ரொத்ததம்மா.

இ-ள். கண்ணோடு பிடிகள் குழக் கடாம்படு கைம்மா ஒன்று நின்றிடு கந்தில் சேர்ந்து நிகளத்தோடு அமர்ந்த நீர்மை கண்றுகளோடு பெண்யானைகள்குழக் மதசலம் பொருந்திய ஆண்யானையொன்று (அங்கனாம்) நிற்கின்ற தறியிற்சார்ந்து விலங்கோடு நிற்கின்றதன்மை, குன்றுகள் புடையிற் குற்றக் குருநீல மணிப் பொற்றை ஒன்று ஒரு தமியது ஆகி உற்றவுறு ஒத்த தம்மா-சிறுமலைகள் பக்கத்திற்குழ நிறத்தினையுடைய நீல மணிமலை யொன்று தமியதாகிப் பொருந்திய தன்மையை நிகர்த்து. எ-று

கடாம்படுகைம்மா, மதம் உண்டாகின்ற துதிக்கையி னையுடைய யானை எனினுமமையும், நிகளம் சங்கி வியுமாம் நிகளம் அமர்தந்கு விசேஷணமாதலால் ஒடு அடைமொழிப் பொருளினின்றது. அமர்தல், ஈண்டுநிற்றல். ஒருதமி ஒரு பொருட் பன்மொழி. அம்மா அசை

(107)

எருத்தமே விடிக்கும் பாக ரிசைக்குறி கொள்ளா தாகி மருத்தினும் விசைமேற் கொண்டுவன்கரித் தண்ட நோக்கி யுருத்திடு கொடுஞ்சொந் றாய்ரெராறுக்கவு மொருவன் மாட்டே கருத்துறு கணிகை நெஞ்சிற்போவதோர் கடுங்கண வேழும்.

இ-ள். ஓர் கடுங்கண வேழும் - ஒரு கொடுமையாகிய யானை, எருத்தம் மேல் இடிக்கும் பாகர் இசைக்குறி கொள்ளாது ஆகி - பிடிரின்மீது (இருந்து) உரப்புகின்ற பாகரது ஒலிக்குறியைக் கொள் ளாததாகி, மருத்தினும் விசை மேற்கொண்டு - வாயு வினின்றும் வேக மேற்கொண்டு, வல்கரித் தண்டம் நோக்கி - வள்ளமையாகிய யானைகள் செல்லும் வழியை நோக்கி, உரித் திடுகொடும் கொல் தாயர் ஒறுக்கவும் ஒருவன் மாட்டே கருத்து உறு கணிகை நெஞ் சில் போவது - வெகுஞகின்ற கொடுஞ் சொற்களையுடைய தாயாகள் அதட்டுதலும் (அதனை யுள்ளத் திற்கொள்ளாது பொருள் கொடுக்காத) ஒருவன் மாட்டே (புணர்ச்சிக்) கருத்துறுகின்ற வேசியினுடைய மனத் தைப்போலச் செல்லுகின்றது. எ-று.

பாகர் என்றும் தாயர் என்றும் பலபாற்சொற்கள் புணர்ந் தமையின் ஒரு பாகனுக்கு அடங்காத மத்தயானை என்பதும் ஒரு தாய்க்டங்காது மீறுகின்ற வேசியென்பதும் பெறப்படுமென்க. பலதாயர், தன்றா யோடுடன் பிறந்தவரும் கைத்தாயராதியரு மென்க. கொள்ளாதது என்றபாலது கொள் ளாது எனத் தொகுத்தது. உம்மை உயர்வு சிறப்பு உருத்தி டுதாயர் என இயைக்க. ஏகாரம் பிரிநிலை.

(108)

தூவங்கொண்ட செங்கேழுங்கு சந்தூண்டுபாகர் நாவகங்கொண்ட சொல்லானவிற்று மந்திரத்தால்வாக்காற் பாவகங்கொண்ட பைங்கப்பாரிடம் வழிபட்டாங்குச் சேவகங்கொண்ட பொங்கர் சேர்ந்நன சிலகைம் மாக்கள்

இ-ள். சில கைம்மாக்கள்-சில யானைகள், தூ அகம் கொண்ட செம் அங்குசம் தூண்டு பாகர் நா அகம் கொண்ட சொல்லால் - தாய்மையைத் (தன்கட்) கொண்ட செம்மையாகிய நிறத்

தினையுடைய தோட்டியைத் தூண்டுகின்ற பாக்களது நாவானது (தன்கட்ட) கொண்ட சொல்லினாலே, வாக்கால் நவிற்று மந்திரத்தால் பாவகம் கொண்ட பைங்கண் பாரிடம் வழிபட்டாங்கு சேவகம் கொண்ட பொங்கர் சேர்ந்தன -வாயி ளாலுச்சரிகின்ற மந்திரத் தினாலே கொலையைத் (தன்கட்ட) கொண்ட பசுமையாகிய கண்ணினுடைய பூதங்கள் வழிச் சென்றாற்போலத் துயிலிடம் (ஆகக்) கொண்ட சோலையிற் சேர்ந்தன. எ-று

தூய்மை, ஈண்டுக்கறையறாது விளக்கமாதல். தூண் டுதல் ஈண்டுச் செவியிற் கொழுவல். மந்திரத்தால் வாக்கால், என்றாற்கு மந் திரத் தோடுகூடிய சொல் லினால் ஏனினுமானமுயம். வழிபட்டாலாங்கு என்றபாலது வழிபட்டாங்கு எனத் தொகுத்தனு

(109)

அந்தமிலாத செல்வத் தவணைக்கரசன் முன்னாம்
வெந்திறந் கால்க டம்மை வியங்சிறைப் படுத்தி யென்னக்
கந்திடைப் பினிக்கப்பட்ட கடுநடைப் புரவியெல்லா
பந்தியிலொழுங்கு கொண்டுநின்றன பாங்கரங்கும்

இ-ள். அந்தம் இல்லாத செல்வத்து அவணைக்கு அரசன் முன்னாம் வெம்திறல் கால்கடம்மை வியங் திறைப் படுத்தி என்ன - முடிவில்லாத வளத்தினையுடைய அசர்க்கு கரசனாகிய குரபன் மன் பண்டுவெய்ய வலியினையுடைய வாயுக்களைப் பெரிய சிறைப்படுத்தியது போல, பாங்கர் எந்துஞ் - பக்கங்கள் எவ் விடத்தும், கந்திடைப் பினிக்கப்பட்ட கடுநடைப்புரவி யெல்லாம் பந்தியில் ஒழுங்கு கொண்டு நின்றன - கட்டுத்தறிகளிற் கட்டப்பட்ட வேகமாகிய நடையினையுடைய குதிரைக ழொல்லாம் உந்தி யிலே வரிசையாகி நின்றன. எ-று

இவ்வளவென்று அளவிடமுடியாத நூற்றெட்டுகுங்கா மூம் அழிவும் இல்லாமைபற்றி அந்தமில்லாத செல்லுமென் நூர் படுத்தியது என்றபாலது படுத்தி என நின்றது. கடுமை ஈங்கு கீழாம். பந்தி, குதிரைகள் கட்டப்படுமிடம். வாயுக் கணள் வரிசைப்பாக விலங்கு பூட்டிச் சிறைப்படுத்த அவை நின்றபோது நின்றுவெவன்க.

(110)

வீரவேற் றடக்கை வள்ளல் விழாவினைக் காணவின்னோருரொடு திசையும் மேனை யுலகமு மொருங்குற் றென்னக் காரினு மொலிமேல் கொண்ட கலினவாம் புரவிழுண்ட தேர்நிறை யநந்த கோடி செறிந்தன தினசைகளைங்கும்.

இ-ஸ். வீரவேல் தடக்கை வள்ளல் விழா வினைகாணவின்னோர் ஊரொடுதிசையும் ஏனை உலக மும் ஒருங்கு உற் றென்ன - வீரமாகிய வேற்படைக் கலத்தைத்தரித்த பெருமையாகிய திருக்தரத்தினையுடைய சுப்பிரமணியப்பெருமா எது (திருமணச்) சிறுப்பைக்காணத் தேவலோகத்தோடு திக்குகளிலுள்ள நகரங்களும் மற்றுய உலகங்களும் ஒரு சேரச் சார்ந்தது போல, காரினும் ஒலிமேல் கொண்ட கலின வாம் புரவி பூண்ட அனந்தகோடி தேர் நிறை திசைகள் எங்குஞ்செறிந்தன - முகில் முழக்கத்தினின்றும் முழக்கத்தை மேற்கொண்ட கடிவாளத்தை யுடைய தாவுகின்ற குதிரைகள் பூண்ட அனந்தகோடி தேர்நிறைகள் திக்குகளைவிடத்துஞ் செறிந்தன. எ-று.

திசை கார் ஆகுபெயர்கள். காரினும் என்றதனும்மை உயர்வு சிறப்பு. வாவும் என்னுஞ் செய்யுமெனைத்து இடை உயிர்மெய்கெட்டது.

(111)

விடங்கெழு வேற்க ணாரும் வெலற்கரும் வீர் தாழுந் தடங்கெழு தானை வெள்ளத் தலைவரு மேனை யோரு மிடங்கெழு துளைத்துள்ளாசி யிழைதொடுத்திசைக்கப் பட்ட படங்கெழு மாட கூடத் தாவணம் பரவிப் புக்கார்.

இ-ஸ். விடம் கெழு வேல் கணாரும் வெலற்கு அரும் வீர் தாழும் தடம் கெழு தானை வெள்ளத்தலைவரு ஏனை யோரும் - நஞ்சு பொருந்திய வேல்போலுங் கண் ஸினை யுடைய மகளிரும் (பிற்ரால்) வெல்லுதற்கரிய வீர்களும் பெருமைபொருந்திய சேனா வெள்ளத் தையுடைய தலைவர் களும் மற்றையோர்களும், இடம் கெழு துளைத் துள்ளாசி இழை தொடுத்து இசைக்கப்பட்ட படம் கெழு மாட கூடத்து ஆவணம் பரவிப் புக்கார் - அவ்விடத்திற் பொருந்திய துளையையுடைய துள்ளாசியிலே நாலைத்

தொடுத்துத் தைக்கப்பட்ட ஆடை யாலாகிய மாடகூடங் களை யுடைய வீதிகளில் பரவிச் சேர்ந்தார்கள். எ-று

தலைவர் அரசனெனினுமாம். ஏனையோர் மந்திரிமார் முதலா னவர்களுங் குடிசனங்களாகிய ஆடவர்களுமென்க. துன்னாசி தையலுாசி. மாடம் கூடம் இல்லிகற்பங்கள்.

(112)

கன்னெடுந் தாரைகான்ற கார்முகில் வளைப்பச் செங்கண் முன்னவ னிரையைக் காத்த முதவரை நிலையதென்னப் பன்னிறப் பசுங்காய் சிந்தும் பழுமரக் காமர் காவட் பொன்னினவர் புனைமாண் கோயில்புரவலற்கமைந்ததன்றே.

இ-ள். நெடும் கல் தாரை கான்ற கார் முகில் வளைப்பச் செம் கண் முன்னவன் நிரையைக் காத்த முது வரை நிலையது என்ன - நெடிய கன்மழையைப் பெய்கின்ற கருமையாகிய முகில் குழச் செம்மையாகிய கண்ணினையு டைய விட்னுழூர்த்தி (ஒரு விரலாலேந்திப்) பசுக்களைக் காத்த பெருமையாகிய கிரியின் தன்மைபோல, பல் நிறப் பசுங்காய் சிந்தும்பழுமரக் காமர் ன உள்பொன் இவர் புனை மாண் கோயில் புரவலற்கு அமைந் ததன்றே - பல நிறங்களையுடைய செவ்விக்காய்களைச் சிந்து கின்ற ஆல மரங்களையுடைய அழகிய சோலையினுள்ளே பொன் நிறஞ் செறிந்த அலங்கரிக்கப்பட்ட பெருமையாகிய கோயில் (ஒன்று) முககுந்தராசனுக்கு அமைக்கப்பட்டது. எ-று

நிலமை ஈண்டுத்தன்மை. காய் தோன்றிய காலந் தொடுபு பழமாம்வரையிற் பலநிறமையுமாதலிற் பன்னிறப் பசுங்கா யென்றார். பழுமரம், பருத்தமரமெனினு மமையும். பொன் ஆகு யெயர். அமைந்தது படுவி குதித்தொக்க வினை முற்று. அன்றும் எயும் அசைகள்.

(113)

முத்தமுந்துகிரும் பொன்னு முழுமணிக்கலனுஞ்சந்துஞ் சித்திரிப்படமு மற்றுத் தெற்றிமே னிரைத்து ச்சீர்சா லுத்தம வணிகருந்ஹா ருணர்ச்சியுங் கற்புந் தூக்கி யத்தகு பொருளை யார்க்கு மளித்திடுங்கொடையினார்போல்

இ-ன். முத்தமும் துகிஞம் பொன்னும் முழு மணிக் கலனுஞ் சந்தும் சித்திரப் படமும் மற்றும் தெற்றி மேல் நிரைத்து - முத்துக்களையும் பவளங்களையும் பொன்களை யும் மற்றும் மனிகளையழுத்திய அபரணங்களையும் சந்த னத்தையுஞ் சித்திர மாகிய அடைகளையும் பிறவற் றையுந் தின்னைகளின்மீது நிரைத்துக்கொண்டு, உணர்ச் சியும் கற்பும் தூக்கி அத்தகு பொருளை யார்க்கும் அளித் திடும் கொடையினார்போல் சீர் சால் உத்தம வணிகர் உற்றார் - அறிவினையும் கற்றகல் வியையும் ஆராய்ந்து அத்தகுந்த பொருள்களை யாவர்க்குங் கொடுக்குங் கொடையினார் போலச்செல்வம் நிறைந்த உத்த மமாகிய வணிகர் களிருந்தார்கள். எ-று

கற்பு ஆகுபெயர் உணர்ச்சியும் கற்புந்தூக்குதல் அறிவிற்குங் கற்ற கல்விக்குந்தக்க தக்கபாடு கொடுத்தென்க.

(114)

மடப்பிடி மான்றேர் நீங்கி வானிடைத்தவறி மின்னின் கொடித்திரள் செல்லுமாபோல் குவலயம்படர்ந்து பொங்க ரிடத்தனி லொதுங்கி வெற்பினைதிரெதிர் கூவிமஞ்ஞஞு நடித்திடு மாடனோக்கித் திரிந்தனார் நங்கை மார்கள்.

இ-ன். நங்கைமார்கள் - தையன்மார்கள், மடப்பிடிமான் தீர் நீங்கி - மடமையையுடைய பென்யானைகளிலும் குதி ரைகளை யுடைய தேர்களிலும்(இருத்தலை)நீங்கி, மின்னின் கொடித்திரள் வான் - இடைத்தவறிச் செல்லுமாபோல் குவலயம் படர்ந்து - மின்னினது கொடிக்கட்டம் மேகத்தி னின்று தவறி (விழ்ந்து நிலத்திற்கு) செல்லுமாறு போல நிலத்தில் நடந்து, பொங்குரிடத்தினில் ஒதுங்கி - சோலையினிடத்துச் சார்ந்து, வெற்பின் எதிர் எதிர்கூவி - மலைகளுக்கெதிரே கூவி, மஞ்ஞஞு நடித்திடும் ஆடல் நோக்கித் திரிந்தனார் - மயில்களாடுகின்ற ஆடலைப் பார்த்துத் திரிந்தார்கள். எ-று

மடப்பிடிமான்றேர் நீங்கி என்றுதந்கு மடப்பிடிகளி னின்றும் நீங்கி எனினும்மையும். மின்னும் கொடித்திரள் என்றநில் ஆஜாம் வேற்றுமைப் பொருளாகிய குறைப்பொருள் இராகுத்தலை என்றநிற்போல ஏற்றுமை யானதென்பது. மின்னின் கொடித்திரள்,

எனற்பாலது செல்லுமா என இறுதி குறைந்து நின்றது. ஒதுங்கல், சண்டோர்தல். ஏதிரெதிர் என்று பன் மைகுறித் தடுக்கியது.

(115)

கோலோடு வில்லும்வாளுங் குந்தமும் வயங்கப்பாத சாலமுங் கழலுமார்ப்பத்த பனியமணித்தார் தாழச் சோலையினுலவிச் சாரலருவியுஞ் சுனையுங்கண்டு மால்கரி மலைவுநோக்கி மடங்கவிற்றிரிந்தார் மைந்தர்

இ-ள். மைந்தர் - ஆடவர்கள், கோலோடு வில்லும் வாளும் குந்தமும் வயங்க -அம்போடு(கடிய)வில்லும் வாளும் வேலுங் (கரத்தில்)விளங்கவும், பாதசாலமும் கழலும் ஆர்ப்ப - பதத் தணிகளும் வீரக்கழல்களும் (கால் களில்) ஆருவாரிக் கவும், மணித்தபனியத்தார் தாழ - அழகிய பொன்னிய மாலை (மார்பில்) தூங்கவும், சோலை யின் உலவிச் சாரல் அருவியும் சுனையும் கண்டு மால் கரி மலைவு நோக்கி மடங்கவில் தீரிந்தார் - சோலை களி லுலாவி மலைச்சாரவி லுள்ள அருவிநீர்களையுஞ் சுனை களையுங்கண்டு பெருமையாகிய யானைகள் (போர்) பொரு தலைப் பார்த்துச் சிங்கங் கள்போலத் தீரிந்தார்கள். ஏறு

பாதசாலம் தண்டைச்சிலம்புகள், துபனியமணித்தார். போன்னாலும் மணியாலுமாகிய மாலைகள் எனினும்மையும்.

(116)

தாரிடைப்படிந்த வண்டு தடமலர்க் குவளைசேர வாரிடைப் படிந்த கொங்கைமாதரு மைந்தர்தாழ முரிடைப்படிந்த சௌங்கே மாதவ னுருப்புந்தீர் நீரிடைப்படிதல்வேட்டு நெடும்புன்ற நுறையில்வந்தார்.

இ-ள். வார் இடைப் படிந்த கொங்கை மாதரும் மைந்தர் தாழம் - கச்சினுளமர்ந்த தணங்களையுடைய மங் கையர்களும் ஆடவர்களும், ஊர் இடைப் படிந்த செம்கேழ் ஆதவன் உருப்பம் தீர் நீர் இடைப்படிதல் வேட்டு - பரி வேடத்தின் நடுவேயமைகின்ற செம்மையாகிய நிறந்தினை யுடைய குரயனாலுண்டாகிய வெப்பம்

நீங்க நீரினுள்ளே மூழ்க விரும்பி, தாரிடைப் படிந்த வண்டு தட்குவளை மலர் சேர நெடும் புனல் துறையில் வந்தார்-தூங்கள் தரித்தி ருக்கின்று) மாலைகளிடத்துப் பொருந்திய வண்டுகள் பெரு மையா கியகுவளைப் போதுகளிற்சேர நெடிய நீர்த்துறையில் வந்தார்கள். எ-று

தடாகத்தின் கண்ணே தாமரைமலர்களுமுளவாகவும் தாரிடைப் படிந்தவண்டு தடமலர்க்குவளைசேர என்றது என்னையெயின், தாமரைமலர் காலைப்பொழுதில் மலர்வது ஆதலின் அக் காலையிலே அம்மலரிடத்து வண்டுகள் வீற்றுது தேனையுண்டுவிடத் தேனில்லாத மலராகி யிருக்குமாகவின் தாரிடைப் படிந்த வண்டு அம்மலரைச் சாராது மாலையின் மலரும் பருவத்தனவாய்க் குழிப்பு வடிவமாகி மண்நாறுங் குவளைப் போதுகளிற் சாரு மாதலினென்பது. தீர என்னுஞ் செயவெனேச்சங் காரியப் பொருட் டாநின்றது.

(117)

வெண்ணிறமுகவிலினும் பர்விஞ்சையர் வேந்தர்தாழு
மொன்னுதலணங்கி னோருமொருங்குடனநிரண்டதென்னக்
கண்ணகன்றடாகம் புக்ககணங்குழை மகளிர்மைந்த
தண்ணுறுபுனல் பாய்ந்தாடத்தலைத் தலைதிரிதலுற்றார்.

இ-ள். விஞ்சையர் வேந்தர் தாழும் ஒள் நுதள் அணைக் கிணோரும் - விஞ்சையராசகர்களும் ஒள்ளிய நெற்றியினையுடைய விஞ்சைய ஸ்திரிகளும், வெள் நிற முகிலின் உம்பர் உடன் ஓருங்குதிரண்டது என்ன - வெண்மையாகிய நிறத்தினையுடைய மேகத்தின்மீது உடனே ஒருசேரத் திரண்டது போல, கண் அகன் தடாகம் புக்க களம் குழை மகளிர் மைந்தர் - இடமகன்ற தடா கத்திற்றோர்ந்த பாரமாகிய குண்டலத்தைய ணிந்த மங்கையர்களும் ஆடல்களும், தன் உறுபு புனல் பாய்ந்து ஆடித் தலைத் தலை திரிதலுற்றார் - துண்மைபொருந்திய நீரிற்பாய்ந்து மூழ்கி இப்பிடந் தோறுந் திரிதலுற்றார்கள். எ-று

திரண்டது தொழிற்பெயர். திரண்டதுபோலத் தடாகம் புக்க வென்க. தலைத்தலை அடுக்கியது. தடாகத்திலே ஒரி டத்தினன்று

மின்னலாகிய கொடித்தரளெனி னுமையூம். செல்லுமாறு பலவிடத் துமென்று குறித்தற்கென்க. திரிதலுற் றார் திரந்தாரென்றபடி.

(118)

கழியுண்ட வுவரிக்கானற் கடைசியர் நாட்டமஞ்சிப் பழியுண்டு மறைந்தவாபோ லொருசிறை பயிலுநெய்தற் குழியுண்ட போதைநோக்கிக் குரைபுனற் றடத்துக்கம்மா விழியுண்டு கொல்லோவென்றே கொழுநரை வினவுகின்றார்

இ-ள். கழி உண்ட உவரிக் கானல் கடைசியர் நாட்டம் அஞ்சிப் பழி உண்டு மறைந்தவா போல் ஒரு சிறை பயிலும் குழி உண்ட நெய்தல் போதை நோக்கி - உப்ப எத்தை உட்கொண்ட கடற்கரைச் சோலையில் விளை யாடும் நெய்தனிலைப் பெண்களுடைய கண்ணிற் கஞ்சிப் பழியைப்பட்டு ஒளித்தவாறு போல (அத்தடாகத்தில்) ஓரிடத் துப் பொருந்திய குழியையுட் கொண்ட நெய்தற் பூக்களை (மகளிர்கள்) பார்த்து, குரை புனல் தடத்துக்கு அம்மா விழி உண்டு கொல்லோ என்றே கொழுநரை வினவுகின்றார் - ஒவிக்கின்ற நீரையு டைய தடாகத்துக்குங்கண் னுண்டோ என்று கணவரைக் கேட்கின்றார்கள். எ-று

நாட்டமஞ்சி என்றதற்கு நாட்டத்தையஞ்சி. எனினும் மையும், மறைந்தவாறு என்றபாவது மறைந்தவா என இறுதி குறைந்தது. அம்மா வியப்புக்குறிப்பு. ஒவும் ஏவும் அசைகள்.

(119)

பங்கயம்வதன மென்பார்பா சியைக்கூந்தல் என்பார் செங்கிடையதர மென்பார்புள்ளொலிசெப்பலென்பார் சங்கினைக்களமேயென்பார்த்தடாகமுஸாருத்தீயல்ல மங்கையர்பலரேயென்பார்திரைக்களைமணித்தூ சென்பார்.

இ-ள். பங்கயம் வதனம் என்பார் - தாமரை மலர் களை முகங்களே யென்று சொல்லுவார், பாசியைக் கூந் தல் என்பார் - பாசிகளைக் கூந்தல்களேயென்று சொல் லுவார், செங்கிடை அதற்ம் என்பார் - செங்கிடைகளை அதரங்களே யென்று சொல்லுவார், புன் ஒவி செப்பல் என்பார் - பறவைகளினொலியை மொழி தலே யென்று சொல்லுவார், சங்கினைக்களமே என்பார் - சங்கு களை மிடறுகளேயென்று சொல்லுவார், திரைக்களைமணித்தாச

என்பார் - திரைகளை அழகிய ஆடைகளேயென்று சொல் வுவார், தடாகமும் ஒருத்தி அல்ல மங்கையர் பலரே என்பார் - இத் தடாகமும் ஒருத்தி யன்று பெண்கள் பலரே என்று கூறுவார் (அத் தடத்திலாடு மகளிர்). என்று.

அத்தடாகத்தன்றாடு மகளிர் அத்தாமரை மலர்களா தீய வற் றறப் பார்த்து இவைகள் முகங் களே இவைகள் கூந்தலகளேயென்று இங்ஙனம் கூறினாரென்பது. ஏகாரங்கள் தேந்றிப்பொருள். களமே என்ற தனேகாரத்தை ஏனையவற் றிற்குங் கூட்டியுரைத்துக்கொள்க. பங்கயமாதியவை பலவாதலின் தடாக முமொருத்தியல்ல, மங்கையர் பலரே யென்பராயினாரென்க. பாங்கயமாதியனவற்றை முகமாதியன வாக உணர்தலால் இது மயக்கணி.

(120)

தத்தையையனைய சொல்லாளொருத்தி தன்னீழ்நன்னை யத்தடந் தன்னினோக்கி யளியனையறியா தீண்டோர் மைத்தடங் கண்ணினாளை மருவினை யென்றுகேள்வன் கைத்தலந் தன்னைவிட்டு வெகுண்டன்கரையிற் போனான்.

இ-ன். தத்தையை அனைய சொல்லாள் ஒருத்திதன் நீழ நன்னை அத்தடந் தன்னில் ஞோக்கி - (தன் தலைவனு டைய கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு நீரிலாடுங்) கிளி மொழி போலும் மொழி யினையுடையளாகிய ஒரு தையல் தனது நிழலை அத்தடாகத்திலே (தமக்கு அணித்ததாகக்) கண்டு, அளியனை அறியாது ஈண்டு ஓர் மைத்தடம் கண் ணி னாளை மருவினை என்று வெகுண்டனள் கேள்வன் கைத் தலந் தன்னை விட்டு கரையில் போனாள் - அளி யேனை அறியாமல் இங்ஙனம் ஒரு கரிய பெரிய கண்ணினை யுடையாளைப் புணர்ந்தாயென்று கூறிக் கோபித்து அத்தலைவனுடைய கரத் தினைவிட்டு கரையிற் சென்றாள். என்று.

தத்தை ஆகுபெயர். தான் அணித்தாக நிற்கவற் தன்னை மதியாது மற்றொருத்தியைக் கூடினாளனில் தான் தலைவியின் பாற்படுவேனல் லேனென்னுாங் கருத்தால் தன்னை

மூலமும் உரையும்

அளியனென்றாள். வெகுண்டனள் என்னும் வினை முற்று வினை யெச்சமானது.

(121)

குளத்திடைப்புனல் வாய்ப்பெய்து கொப்பளித்திடுவான்றுமே ஹுளத்திடைவெகுளி யெய்தியூடின ஸொருத்தியேகி முளைத்திடு கமலக்காளின் முகமலாவுறுப்பு முற்று மொளித்தனனிற்ப நாடுக் காண்கலனுலைத ஹுற்றான்.

இ-ள். குளத்திடைப் புனல் வாய்ப் பெய்து கொப் பளித்திடு வான்றுமேல் ஒருத்தி உளத்திடை வெகுளி எய்தி ஊடினள் ஏகி முளைத்திடு கமலக் காளில் முகம் அலா உறுப்பு முற்றும் ஓளித்தனள் நிற்ப - அத்தடத்திலுள்ள நீரை வாயிலிட்டுத் (தன்மீது) கொப்பளித் திட்டவணாகிய தலைவன்மீது ஒரு தலைவி உள் எத்திற் சின மடைந்து பிணங்கிக் கொண்டு (அவனுக்கு அணித் தாகா தப்பாங்) சென்று (அத்தடத்தின்) முளைத்த தாமரைக் காட்டிலே(தன்) முகமல்லாத உறுப்புக்கள் யாவற்றையும் (நீரினுள்) மறைத் துநிற்க, நாடிக்காண்கலன் உலைதல் உற்றான் - (அத்தலைவியை அத்தலைவன்) தேடிக்காணாது உலைதலுற்றான். எ-று.

புனல்வாய்ப்பெய்து குளத்திடைக் கொப்பளித்திடுவான் றன் மேல் எனச் சொல்வகுத்து நீரை வாய்ப்பெய்து தன் நெற்றியிலே கொப்பளித்திடு வான்மேல் என்று பொருள் கூறிலும்மையும். பஸ்குழிலீயவிடத்துக் கொப்பளித் தமைப்பற்றி நாளைமேவிட்டுச் சினந்தா ளென்க. ஊடினள் ஓளித்தனள் காண்கலன் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்க ளாயின. தலைவியினுடைய முகத்தை தாமரைமலராகவு ணர்ந்து அவளைக்காணாது நிற்றவால் இதுவும் மயக்கவனி.

(122)

தாம்பெறுகொழுநர் தம்மைத் தத்தமக்குரியபுத்தே ளாம்பரி கன்னுந் தன்மை யையம தீல்லையென்னக் காம்புறம்தடந் தோணால்லார் கணவர்மேல் கரத்தாலள்ளிப் பூம்புனல் வீசுகின்றார் பூசனை புரிகு வார்போல்.

இ-ள். தாம் பெறு கொழுநர் தம்மைத் தத்தமக்கு உரிய புத்தேள் ஆம் பரிசு உன்னும் தன்மை ஜூயமது இல்லை என்ன - தமக்குக்கிடைத்த நாயகரை தத்தமக்குரிய கடவுளாகும் பண்பு (ஆகப்பெண்கள்) நினைக்குந் தன்மை ஜூயமில்லையென்று (கண்டோர்) சொல்ல, காம்பு உறம் தடம் தோள் நல்லூர்பூம் புனல் குத்தால் அள்ளிப் பூசனை புரிகுவார் போல் கணவர்மேல் வீசுகின்றார் - முங்கிலை நிகர்த்த தோளினையுடைய மகளிர்கள் பொலிவாகிய நீரைக் கைகளாலள்ளித் (தெய்வத்துக்குப்) பூசனையைச் செய்பவர் போலத் தலைவர்மீது தாஷுகின்றார்கள். என்று.

தம் தாமென்னீண்டது. தாம் பெறு என்றதற்கு மாலை யிடு வதாதிய வற்றாற் பெண்களாகவரித்தலு முன்மையின் தாம் பெற்றுக் கொண்ட என்று பொருளுறைப்பினும்மையும். அது பகுதிப் பொருள் விகுதி.

(123)

கெஞ்செடாடு வராலுஞ்சேலும் யாமையு நிலா வெண்சங்கும் புண்டரீ கத்த டாகங் குடைந்திடும் பூச ஸங்சித் தெண்டிரை யமுதச் சொல்லார் சிற்சில வுறுப்புத் தன்னைக் கண்டுகண் டிரிவ தெண்நத்திரிவன கலக்க மெய்தி.

இ-ள். கெஞ்செடாடு வராலும் சேலும்யாமையும் நிலா வெண் சங்கும் - கெஞ்சுக்களோடுவரான் மீன்களுஞ் சேனைகளும் ஆனம் களும் நிலாவினுடைய வெண் மையாகிய சங்கு களும், புண்ட ரீகத் தடாகம் குடைந்திடும் பூசல் அஞ்சி - அந்தா மரைத் தடா கத்தை (மகளிரும் ஆட வரும்) குடைந் தாடுகின்ற ஆரவாரத் துக்கங்சி, தெள்திரை அமுதச் சொல் லார் சிற்சில உறுப்புத் தன்னைக் கண்டு கண்டு இரிவது என்னக் கலக்கம் எய்தித் திரிவன - தெள்ளிய திரையையுடைய கடலிழ்றோன்றிய அமிர்தம் போலுஞ் சொல்லினையுடையராகிய அம்மகளிருடைய சிலச்சில உறுப்புகளைக் கண்டு கண்டு (தாமவற்றுக்கு நிகராகாமையால் தோல்வியற்று எதிர்நிற்கலாற்றது) ஒடுவதுபோலக் கலக்கமண்டத்து நிரிவன. என்று

கெஞ்சுகள் பெண்களுடைய முழுந்தானையும் வரால் கள் கணைக் காலையும் சேல்கள் விழியையும் யான மகள் புந்வடி

முலமும் உறையும்

வையும் சங்குகள் மிடற்றினையுங் கண்டு கண்டு இரிவது போலவென்க. ஞெண்டு முதலியவை பலவா தலின் ஒருமுறையில் அவையெல்லாங் காண்டல் கூடா வாகவின் பல முறையிற்கன் என்பதைக் குறிக்கக் கண்டுகண்டு என்றுக் கியதென்க.

(124)

ஏந்திமை மகளிர்தாழு மைந்தரு மிருநீர் தன்னுட் பாய்ந்தனராடுமெல்லைப் பங்கயவிலைக் தோறுஞ் சேர்ந்திடுதிவைலை யீட்டஞ் சிறந்தவர்சோதலாலே பூந்தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலுமன்றே.

இ-ள். எந்து இறைமகளிர் தாழும் மைந்தரும் இரு நீ் தன்னுள் பாய்ந்தனர் ஆடும் எல்லை - ஏந்துகின்ற ஆயர் ணத் தினையுடைய மகளிர்களும் ஆடவர்களும் பெரு மையா கிய (அத்தடத்து) நீரினுட்பாய்ந்து ஆடுங் காலை யில், பங்கய இலைகள் தோறும் சேர்ந்திடுதிவைலை ஈட்டம் - தாமரையி வைக்கோறுஞ் சேர்ந்த திவைலைக் கூட்டம், சிறந்தவர் சேர்த லாலே பூதம் தடம் பொய்கை யாக்கை பொடித்தன போலு மன்றே - திறந்தவர்கள் (தன்னைச்) சேர்தலாலே பொலி வாகிய பெரிய அத்தடாகம் மெய்ப் புளகமடைந்ததுபோலும் எ-று

பாய்ந்தனர் என்னும் வினையுற்று வினையெச்சமா னது. ஏகாரங்களி ரண்டும் அன்றும் அசையும்.

(125)

நோக்கினு நுறைகுறாத நுண்டுகின் மறைத்தவல்குரேக்குதன் பொய்கையாடுஞ் செவ்வியிற்றெரியத் தோவ்ற நீக்கரும் பெருநான் கொண்டுவிழரிடா தொருத்தியோடுத் தாக்கணங் கென்னப் போய்த்தன் கொழுநனைத்தழுவிக் கொண்டாள்.

இ-ள். நோக்கினும் நுழைகுறாத நுண்துகில் மறைத்த அல்குல் தேக்கு தண்போய்கை ஆடும்செவ்வியில் தெரியத் தோன்ற - பார்வையினுள்ளும்நுழையாத நுண்மையாகிய ஆடையினால் மறைத்த அல் குல்லானது (நீர்) நிறைந்த குளிர்மையாகிய தடாகத்திலே முழுகும் பொழுதில் (யாவர்க்குந்) தெரியத்தோன்ற,

நீக்கரும் பெருநான் நாண்கொண்டு நின்றிடாது ஒருத்தி தாக் கணங்கு என்ன ஓடிப்போய் தன் கொழுநனைத் தழுவிக் கொண்டாள் - நீக்குதற்கரிய பெரிய நாணங்கொண்டு (தான்னின்ற விடத்தில்) நில்லாது ஒரு தையல் தாக்கும் அணங்குபோல ஓடிச் சென்று தன்னுடைய தலைவனைத் தழுவிக் கொண் டாள். எ-று

உம்மை உயர்வு சிறப்பு, எச்சவும்மையுமாம். நுழைகுதல் இறுதி குறைந்தது. தேங்கு தேக்குளவெலிந்தது. தாக் கணகு மக்களைக் காணின் விரைந்தோடிவந்து பிடித்துக் கொள்ளுந் தெய்வப்பெண். அல்லுல் பிற்க்குத் தெரியாதி ருத்தற்பொருட்டுத் தழுவிக்கொண்டாள் என்க.

(126)

உட்டெளி வில்லா நங்கை யொலிபுனற் றடத்தினாடுங் கட்டமுகுளதோர் காளைகவிரிதழ் வெனுப்பு நோக்கிக் கிட்டியானிற்க வன்றுன் கேழ்கிள ரதரத் தெச்சி விட்டனள் யாரிங்கென்னா வெகுளிகொண்டிகவிப் போனாள்.

இ-ள். உ_ள் தெளிவு இல்லா நங்கை - மனந்தெளி தலில்லாத ஒரு தையல், ஒவிபுனல் தடத்தின் ஆடும் கட்டமுகு உ_ள் ஓர் காளை கவிர் இதழ்வெனுப்பு நோக்கிக் - ஒவிக்கின்ற நீரினை முடைய தடாகத்தில் மூழ்கின்ற கட்டமுகுள்ள ஒரு விடலையினது முருக்கமல்லோலு மிதழின் வெனுப்பைப் பார்த்து, யான் கிட்டிநிற்குக் உ_ன்றன் கேழ்கிளன் அதரத்து எச்சில் இட்டவள் இங்கு யார் என்னா வெகுளி கொண்டு இகவிப் போனாள் - (ஸ்ரினிவாஸ்) யான் கிட்டிநிற்க என்னையறியாது) நினது (செம்மை)நிறம் விளங்குகின்ற இதறிலே எச்சவிட்டாள். இங்கியா ரென்று சினங் கொண்டு சண்டையிட்டுக் (கரையிற்) சென்றாள். எ-று

தன்றுலைவனது பேரழகைக்குறித்து அவனைப் பிறுபெணமருந் தன் ணையறியாது தம்மசப்படுத்தி விடு வார்வென்று எப்பொழுதுஞ் சந்தேகங்கொண்டு நிற்பவளென் பார். உட்டெளிவில்லா நங்கையென்றார். கட்டமுகு, பேரழகு, எப்பொழுதும் ஜூய முடையளாதவினாலே நீரிலுள் முழுகி னாலும் இதழ் வெனுக்குமென்பதைக் கருதாது தான் நீரினுள் முழுகும் சமயம் பார்த்து யாரோ ஒருத்தி அதர பானஞ் செய்தாளென்று கருதிச் சண்டையிட்டுச் சென்றா ளென்க

(127)

வெளுத்தனசேயிதழ் விழிசி வந்தன
வளித்தொகை யெழுந்தன வளகஞ்சோர்ந்தன
குளித்திடு மலர்த்தடங்கொடிய னார்க்கெலாங்
களித்திடு கணவருங் கள்ளு மொத்ததே.

இ-ள். சேயிதழ் வெளுத்தன - செம்மையாகிய இதழ் கள் வெளுத் தன, விழி சிவந்தன - கண்கள் சிவந்தன, அளித் தொகை எழுந்தன - வண்டின் கூட்டம் எழுந்தன, அளகம் சோர்ந்தன - கூந்தல்கள் சோர்ந்தன, (ஆதலால்) கொடி அணார்க்கு எலாம் - கொடியை நிகர்த்த பெண்களுக்கெல்லாம், குளித்திடு மலர்த்தடம் களித்திடு கணவரும் கள்ளும் ஒத்ததே - (அவர்கள்) நீராடுகின்ற மலர்த்தடாகமானது பெருமகிழ்வறுகின்ற நாயகரையுங் கள்ளையும் நிகர்த்தது. எ-று

கணவரோடு புணரினும் கள்ளைப் பருகினும் நிரில் முழுகினும் இதழ் வெளுத்தலாதியவை ஒப்ப நிகழ்தல் பற்றிக் குளித்திடு மலர்த்தடங் கொடியனார்க்கெலாங் களித் திடு கணவருங் கள்ளுமொத்தே என்றார். இம்முன்றிடத் திடும் அளித்தொகை யெழுதலெங்களமெனின் நீரில் மூழ்கு மிடத் துக் கூந்தல் நீரிலாழும்போதும் கணவரோடு புணரு மிடத்தப் புல்லுதல் முதலிய தொலிலாற் கூந்தல் அசையும் போதும் கள்ளைக் குடிக் கும்போது கூந்தலிலுள்ள மலர் மணத்தி னின்று அக்கள்ளின்மணம் வீசவே அதனிடத்துச் செல்லு தங்கும் கூந்தலினின்று அளித் தொகை எழுமென்க. எ அசை.

(128)

பையர வல்குலார் படியும் பான்மையாற்
நுய்யதோர் குமிழிகள் செறிந்து தோன்றுவ
வையடூந்தடமெலா மவரை நோக்குவான்
மெய்யெல்லாம்விழிகளாய் விழித்தல்போன்றவே

இ-ள். அரவு பை அல்குலார் படியும் பான்மையால் செறிந்து தோன்றுவ துய்யதோர் குமிழிகள் - அரவின் படம் போலும் அல்குலலினையுடைய மகளிர்கள் மூழ்குந் தன்மையால் நெருங்

கிந்த தோன்றுவனவாகிய தூய்மை யையுடைய வாய் குழிழிகள், ஜய பூந்தட்டம் அவரை எலாம் நோக்குவான் மெய்யெலாம் விழிகள் ஆய் விழித்தல் போன்றவே - அழ கிணையுடைய அம்மலர்த் தடாகமானது அவர்களையெல் லாம் நோக்கும் வண்ணம் மெய்ம்முழுதுங் கண்களாகி நோக்குதல் போன்றன. எ-று

துய்யது குழிழிகள் ஒருமை பன்மை மயக்கம். ஒரும் ஏயும் அசைகள். தோன்றுவ என்பதைத்தொழிற் பெயரா கக்கொண்டு பொருள் சூறினுமமையும். நோக்குவான் வானீர் றுவினையெச்சம்.

(129)

மன்னாரு மகளிரும் படிந்த வாசநீர்
செந்நிறக் குங்கும நானஞ் சேர்தலான்
மின்னொடு கூடிய முகிலு மெல்லியற்
பொன்னொடு கூடிய மாலும் போலுமால்.

இ-ள். மன்னாரும் மகளிரும் படிந்த வாச நீர் -தலை வர்களுந் தலைவியர்களும் மூழ்கிய வாசத்தையுடைய நீர், செம் நிறக்குங்குமுங் நானம் சேர்தலால் - செம் மையாகிய நிறத் திணையுடைய குங்குமமுங் கத்தூரியும் சேர்தலினாலே, மின்னொடு கூடிய முகிலும் மெல் இயல் பொன்னொடு கூடிய மாலும் போலு மால் - மின்னலோடுகூடிய மேகத்தையும் மென்மையாகிய சாய விணையுடைய திருமகளோடுகூடிய திருமாலையும் நிகர்க்கும். எ-று

கத்தூரி குங்குமத்தினின்று கனமுடைத்தாதல் பற்றி நீரோடு கலந்து கீழேயூரக் குங்குமங்கன மில்லாமைபற்றி மேலே யுறுத்தலாலே மின்னொளி மேலேகூடிய முகிலையும் திருமகள் மயாபிள்ளீது பொருந்திய திருமாலையும் நிகர்த்த தென்க. ஆல் அசை.

(130)

பூசு சாந்தமு கானமும் பொய்கையில்
வாச நீரெங்கு மாகி மணங்கமழந்
தூசை யெங்கு மூலாவியவ் வானவர்
நாசி யூடு மடுத்து நடந்தவே.

இ-ஸ். புசு சாந்தமும் கானமும் - (ஆடவர்களும் மக ஸிர்களும் தங்களுடைய மேனிகளிற்) பூசிய சாந்தாங் கத்தூரியும், பொய் கையில் வாச நீர் எங்கும் ஆகி மணம் கமழுந்து ஆசை எங்கும் உலாவி - அத்தபாகத்திலுள்ள வாசத்தையுடைய நீரிலெவ் விடத்துமாகி நறுமணம்கமழுந்து திசைக ளெவ்விடத்தும் பரந்து, அவ்வானவர் நாசி ஊடு மடுத்து நடந்தவே - அத்தேவர் களது நாசித்துவாரத்தினாடு நிறைந்து சென்றன. எ-று

வாசனைக்கும் வாசனைப் பண்டத்துக்குமூன்ள ஒந்று மைபற்றி வாசனைசென்றதை வாசனைப் பண்டஞ்சென்றன வென்றார். அவ்வானவர், அத்திசைகளிலுள்ள வானவர். நாசி ஆகுபெயர். மடுத்தல் ஈண்டு நிறைத்தல். ஏ அசை. இங்ஙனம் உலகோ முக்கிறப்பப் புகழ்வது காந்தம் என்னுங் குணவலாங் காரத் திற்கெள்ட நெறியார் கொள்கை என்பது.

(131)

இன்ன தண்மையி லேர்கெழு மைந்தரு
மன்ன மென்னடை யார்களு மத்தடந்
தன்னி னாடித் தடங்கரை யேறியே
பொன்னின் மாண்கலை பூணோடு தாங்கினார்.

இ-ஸ். இன்ன தண்மையில் ஏர் கெழு மைந்தரும் அன்ன மெல் நடையார்களும் அத்தடந்தன்னின் ஆடி இத்தன்மையாக அழகு பொருந்திய ஆடவர்களும் அன்ன நடைபோலும் மென் மையாகிய நடையினையுடைய மகளின் களும் அப்பொய்கையிலே மூழ்கி, தடம் கரை ஏறியே பொன்னின் மாண் கலை பூணோடு தாங்கினார் - பெருமையாகிய கரையிலேறிப் பொன்னாலாகிய பெரு மையையுடைய ஆடைகளை ஆபரணங்களோடு துரித்தார்கள். எ-று

* இன்ன இகரச்கட்டின்மருஉ. அன்னம் ஆகுபெயர். ஏ அசை. பொன்னின்கலை பீதாம்பரம், அது பொன்னினாலே மிக மென்மையாகிய தகடியற்றிப் பட்டுநோலிலே தூங்கதெரியா வண் ணஞ்சுற்றி அந்நாலாலியற்றப்பட்ட ஆடையென்க. பொன் னைப் பூணோடு மியைத்துரைப்பினுமையும்.

(132)

வெளியு மென்னகை மெல்லியன் மாதரு
மொளியு மேனி யுவாக்கஞ் மொன்றியே
பிளியு மையற் பிடியும் பெருமதக்
களியு மென்னக் கடிபொழி லேகினார்.

இ-ள். வெளியுமெல்நகை மெல்லியல் மாதரும் ஒளியு மேனி
உவாக்கஞும் ஒன்றியே - வெண்மையாகிய சிறிய முறுவலையும்
மென்மையாகிய இயலினையுமுடைய மகளிர் கஞும் ஒளிகொண்ட
மேனியினையுடைய காளையர்களுங் கூடி, பிளியும் மையல்
பிடியும் பெருமதக் களியும் என்னக் கடி பொழில் ஏகினார் -
ஆரவாரிக்கின்ற மையலையுடைய பெண்யானைகளும் பெரு
மையாகிய மதத்தினையுடைய ஆண்யானைகளும் போல நறு
மணத் தினையுடைய சோலை யின்கண் ணேசென்றார்கள். எ-று.

மென்னகை என்றதில் மென்மை ஈண்டுச் சியுமை, வன்மை
யுள்ள தேகத்தினையுடைய ஆடவர்க்குப்போலாது மென்மையான
முறுவலெனினுமமையும். ஏ அசை. பிளியுதலையும் மையலையும்
ஆண் யானைகளுக்குங் கூட்டுக. மையல் பெண்யானைகளுக்கு
காமமயக்கம் ஆண் யானைகளுக்கு உன்மத்தம் என்க. கடி
சிறப்புமாம்.

(133)

ஏகி னார்க்கவ் விரும்பொழின் மீச்செறி
மேக சாலமு மீன்றோகை யீண்டிய
மாக நாடுமவ் வானவர் வந்துசேர்
போக பூமிப் பொதும்பரும் போன்றதே.

இ-ள். ஏகினார்க்கு அ இரும் பொழில் - சென்றவர் கஞுக்கு
அப்பெருமையாகிய சோலை, மீச் செறி மேக சாலமும் - வானத்
தின்கட்ட பொருந்திய முகிற் கூட்டத்தையும், மீன்தொகை
சண்டியமாக நாடும் - வின்மீன்கூட்டம் நெருங்கி யவானிடத்
தையும், அவ்வானவர் வந்து சேர்போக பூமிப் பொதும்பரும்
போன்றதே - அத்தேவர்கள் வந்துசேரும் போக பூமியிலுள்ள
சோலையையும் போன்றது. எ-று

மேலேயுள்ள ஆகாயந்தோன்றாமல் மறைத்து மறை விடங் கருமையும் ருத்தன்மை செய்தலால் மேகசாலத் தையும், கருமையுற்றிருத்தலோடு மலர்கள் நெருங்கி அழுகுசெய்தலால் மீன்றோ கையீண்டியமாக நாட்டையும், மிக்க இன்பத்தை விளைத் தலாற்போக பூமிப்பொதும் பரையும் போன் நிதென்க. ஏ அசை.

(134)

பளிங்க தூத்திடு பாங்கரின் வேங்கைவீ
விளங்கு சாயையை மெய்யென நோக்கியிக்
குளங்கொள் பூமலர் கொய்துநால் கீரனாத்
தளர்ந்தொ ருத்தி தலைவனை வேண்டினாள்.

இ-ள். பளிங்கு அடுத்திடு பாங்கரின் வேங்கை வீ விளங்கு சாயையை நோக்கி மெய் என - பளிங்குப்பாறை சார்ந்த இடத்திலே (அயலிலுள்ள) வேங்கைமரத்தின் மலர் கள் விளங்குகின்ற நிழலைப் பார்த்து மெய்மையாகிய மலர்களென்று, ஒருத்தி இக்குளம் கொள் பூ மலர் கொய்து நல்கீர் எனாத் தளர்ந்து தலைவனை வேண்டினாள் - ஒரு தையல் இக்குளங் (தன்னுட்ட) கொண்ட பொலிவாகிய மலர்களைக் கொய்து (எனக் குத்) தருவீரன்றுவாடத் (தன்னுடைய) நாயகனை வேண்டினாள் என்று.

பளிங்கு ஆகுபெயர். பளிங்கடுத்திடுபாங்கரின் வேங் கைவீ என்றதற்குப் பளிங்குப்பாறையிலுள் அதனையடுத்த பக்கத் திலுள்ள வேங்கைமலர் என்றுரைப்பிலும்மையும். மெய் ஆகுபெயர். பூவின் நீழலை மெய்ப்பூ வென்று அவற் றின்மீது ஆகையுண்டாக அது தன்னாற் கொய்தல் கூடா மையினாலும் தலைவனைத்தான் வேண்டினும் அவன் கொய்து நல்கானோ என்னுமையத் தினாலுந்தளர்ந்து வேண் டினா என்க.

(135)

அங்கொ ருத்தியை நோக்கியோ ரண்ணவுன்
கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கலர் கொள்கென
வெங்கை தன்முழலைக்கொப்பதென் ரெண்ணியோ
செங்கை யாற்பறித் தீரென்று சீறினாள்.

இ-ள். ஓர் அண்ணல் - ஒரு தலைவன், (கோங் கரும் பினைக் கொட்டு கொண்டுவந்து) அங்கு ஒருத்தியை நோக்கி - அங்ஙனம் ஒரு தலைவியைப் பார்த்து, உன் கொங்கை ஒத்திடாக்கோங்கு அலர்கொள் கென - நினது முலைக்கு நிகரா காத இக்கோங்கரும்பினைக் கொள்ளுக வென்றுகூற, (அவள்) எங்கைதன் முலைக்கு ஒப்பது என்று என்னியோ செம் கையால் பறித்தீர் என்று சிறினாள் -எங்கையாகி (நுழது) காமக்கிழுத்தியின் முலைக்கு நிகராவது என்று கருதியோ செம்மையாகிய கரத்தி னால் (இது னைக்) கொய்தீரென்று சொல்லி வெகுண்டாள். எனு.

ஒரு தலைவன் தலைவியைப்பார்த்து கோங்கரும்பை முலைக் குவ மையென்பர் நினதுமுலை மார்புமுழுவதையு மிடங் கொண்டு திரண்டு அண்ணாந்து விம்மிச் சணங்குபரந் திருப்பாதலின் அத்த னத்துக்கு ஒப்பாகாது தோற்றுகோங் கரும்பு என்பான் உன் கொங்கை யொத்திடாக் கோங்கல ரென்றுகூற அத்தலைவி அக் கோங்கரும்பு தன் முலைப்பருமையின் மிகச்சிறியதாதலின் அச் சிறுமைபற்றி உன் கொங் கையொத்திடாக் கோங்கலர் என்று கூறினா னெனவுட் கொண்டு அவன் அதனைக் கொய்யும்போது தன் காமக் கிழுத்தியின் முலைக்கு ஒப்பென்றே கொய்தானென்று துணிந்து எங்கை தன் முலைக்கொப்ப தென்றெண்ணியோ செங்கையாற்பறித் தீரென்று சிறினாள் என்க. காமக் கிழுத்தியை எங்கையென்று முறைகொண்டாடுதல் “போயேதெருவிற் றனி விளையாடும் புதல்வற்புல் நியே திலையலைநின் மக்கேயிவனீய் மிவன் றாயேவருகெனச் சேயன்னவாணன் றமிழ்ததஞ்சைமா னேயே யென நிற்றலானிறந்தேன் றன்னையெங்கையென்றே என்ற காமக்கிழுத்தியைக் கண்டமை பக்தல்” என்னுங் கிழவியி னாலுணர்க. காமக்கிழுத்தி தலைவனாற் பின்னர் வரை யப்பட்டுத் தன்னினும் இளமைப்பருவம் முடையாதலின் அவங்கு முலை சிறிதாகுமென்று அங்ஙனங் கூறினா னென்பது. எங்கை பின்முறை வதுவைப் பெருங்குலக்கிழுத்தி யென்னும் மையும். ஒத்திடாத எனற் பாலது இறுதி குறைந்து நின்றது. அலர் ஈண்டு அரும்பு. கொள்க எனற்பாலதும் இறுதி அகரங் குறைந்தது.

(136)

மலர்ந்த வாண்முகமங்கையர் நோக்கலும் வறிதாய்ப் புலர்ந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை யெய்தி யலர்ந்த வேயெனி னாடவர் தங்களை யன்னார் கலந்த போதுமு யின்பமார் கட்டுரைத் திடுவார்.

இ-ள் மலர்ந்த வாள் முக மங்கையர் நோக்கலும் வறிது ஆழப் புள்ளந்து நின்றிடு தருக்களும் பொலிவினை எய்தி அலர்ந் தவே எனின் - மலர்ச்சியற்ற ஒன்னிய வதனத் தையுடைய மக ஸிர்கள் பார்த்தலும் வறிதாகிப் புலர்ந்து நிற்கின்ற மரங்களும் பொலிவடைந்து அலர்ந்தனவே யெனின், அன்னார் ஆடவர் தங்களைக் கலந்தபோது உறும் இப்பம் ஆர் கட்டுரைத்திடுவார் - அம்மகளிர்கள் ஆட வர்களைக் கூடி யபோது (அவ்வாடவர்களுக்கு) வரு மின்பத்தை (இவ்வள வென்று) யாவர் கூறுவார். எ-று

மலர்ச்சியறுதல் - பொலிவறுதல். வறிதாதல் - ஈண்டு இலை தளிர் முதலிய இல்லையாதல். சிறந்தமகளிர் நோக்கு தலான் மலருமரங்கள் மராமரங்கள். பொலிவினை எய்தல் ஈண்டுத் தளிர்த்துச் சிறப்புறுதல். ஏகாரம் தேற்றம். கட்டுரைத் தல் - ஈண்டுக் கூறுதல்.

(137)

மேற்றலத்தெழு தாரகை மேதினிவரைப்பிற்
போற்றுகாட்சியோ விங்கிவை யென்னவோர் தோன்றல்
கூற்ற மன்னவேற் கண்ணிழின் கூரெயிற் நிற்குத்
தோற்ற மூல்லையினரும்புகா னிவையெனச் சொன்னான்.

இ-ள். இங்கிவை மேல் தலத்து எழு தாரகை மேதினி வரைப்பில் தோற்று காட்சியோ என்ன - (ஒருதை யல்) இவை விண்ணிடத்தெழுகின்ற விண்மீன்கள் மண்ணிடத்துத் தோன்றுகின்ற தன்மையோ என்று கேட்க, ஓர் தோன்றல் - ஒரு தலைவன். இவை கூற்றும் அன்ன வேல் கண்ணி நின் கூர் எயிற்றிற்குத் தோற்ற மூல்லையின் அரும்பு காலன்னச் சொன்னான் - இவைகள் கூற்றுவனை நிகர்த்த வேற் கண்ணையுடையாய்! நின்னுடைய கூர்மையாகிய முறை லுக்குத்தோற்ற மூல்லையரும்பு களே யென்று கூறினான். எ-று

காட்சி ஈண்டுத்தன்மை, இங்கிலை ஒருசொல், வேற் கண் னில் வேல் ஈண்டு உவமைக்ரியாது நின்றது. காண் அசை.

(138)

முலையும்வேற் கணாளொருத்தி சொல்வினமற் றொருத்தி
முலையின்மேல்விழி வைத்தவன் முறிகனு முகையு
மிலையு மாப்பறித் துதவலு முமக்குமா ஸ்தா
டலையின் மேலிவைகுட்டுமென் றெறிந்தன ட்ரியாள்..

இ-ள். மலையும் வேல் கணாள் ஒருத்தி சொல் வினவி -
பொருகின்ற வேல்போலும் கண்களையுடையளா கிய ஒருத்தி
(தன்றலைவனை நோக் கிச் சிலமலர்களைக் காட்டி
அம்மலர்களைக் கொய்துதருகவென்றுகூற) அச் சொல்
லைக்கேட்டு, (அம்மலர்களைக் கொய்யத் தொடங் கும்போழ்து)
மற் றொருத்தி முலையின் மேல் விழிவைத் தவன் -
மற் றொருத்தியினது (முலைகச் சினின்றுதோன்ற) அம்
முலையின்மீது கட்பார்வை யைவைத்தவன், (கட்பார் வையோடு
தன் மனமும் அம் முலையிடத் துச் சென்ற மையால்
அம்மலர்களென்று) முறிகனும் முகையும் இலை யும் ஆப
பழித்து உதவலும் - தளிர்களும் அரும்புகளும் இலைகளுமாகப்
பழித்துக் கொடுத்தலும், தரியாள் உமக்கு மால் ஈந்தாள்
தலையின்மேல் இவைகுட்டுமென்று எறிந் தனள் (அ.தெல்
லாவற்றையுங் கண்டு நின்றாத்தலைவி) பொறுக்காதவளாகி
உமக்கு மயக்கத் தைத்தந்தவழுடைய தலையின்மீது இவற்றைச்
குட்டுமென்று சொல்லி எறிந்தாள். ஏ-று

விழி ஆகுபெயர். ஆக என்பது ஆ என இறுதி குறைந்
தது. உதவலும் உம்பின்று வினையேச்சம். தரியா ளென் னும்
வினைமுற்று வினையேச்சமானது.

(139)

காதன் மங்கைபால் வைத்த சிந்தையன் கரவீரப்
போதுகொய்யல னிலைகொய்து பொற்கரத்தளிப்ப
வேதி ஸாளநிற் சேந்தலி னிங்கிவை நுகர்ந்து
சாத் லேதலை யெனச்சினத் தாளொரு தையல்.

இ-ள். காதல் மங்கை பால் வைத்த சிந்தையன் -ஆகைசெயத் தருகின்ற (வேறொரு மங்கையிலிடத் து வைத் தமன்தையுடையனாகிய) தலைவன் (ஒருவன்), கரவீரப் போது கொப்பியலன் இலைகொய்து பொன்கரத்து அளிப்ப - அலரிப் பூவைக் கொப்பாது இலைக் களைக்கொய்து (தன் தலைவியினது) அழிய கரத்திற் கொடுக்க, ஒரு தையல் -அந்த ஒப்பற்ற தலைவியானவள், எதிலாள நின் சேர்தலின் இங்கிவை நுகர்ந்து சாதலே தலை என்றனள் - அயலவனே நின்னைச் சேர்தலினின் றும் இவ்விலைக்களைப் பொசித்து இறந்து போதலே முதன்மை பென்று வெகுண்டாள், எ-று.

அலரிப்பூக்களைக் கொப்பாது இலைக்களைக் கொய்து கொடுக்க அவள் வெகுண்டதனாலே, அவள் அவ்வ லரிப் பூக்களைக் கொய்து தரும்படி முன்னர் வேண்டிக்கொண்ட மலர் களைக் கொய்து தராது இலைக்களைக் கொய்துதந்தது அவனது சிந்தை வேறொரு மங்கைமாட்டுச் சென்றமை யானென்பது உணர்ந்தாளென்பதும் பெறப்பட்டன. கொய்யன் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. தன்மீது சிறிதும் அன்பில் லாதவனென்பாள் எதிலாள என்றாள். அலரி யிலை நச்சுப் பதார்த் தமாதலின் இங் கிவை நுகர்ந்துசாதலே தலையென்றாள். இங்கிவை ஒரு சொல்.

(140)

இங்குண்முலைநேர் குரும்பையிலை யாய்குயம்போற்
நங்கும்மிளாநீ ருவையன்னவ டன்னை யீன்றாள்
கொங்கை நிகருமடற்பாளைக் குழுவி தென்றோர்
மங்கை நகைப்பவை காட்டியோர் வள்ளளின்றாள்.

இ-ள். ஓர் வள்ளல் - ஒரு தலைவனானவன், (தன் தலை வியைப் பார்த்து) உன் முலை நேர் குரும்பை இங்கு இவை - உன்னுடைய முலைகளை நிகர்த்த தென்னங்குரும் பைகள் இங்ஙனமுள்ள இவையே, ஆய்ய குயம்போல் தங்கும் இளாநீ உவை - (நின்னுடைய) அன்னையின் முலைகளை நிகர்த்த இளாநீகளுவையே, அன்னவ டன்னை ஈன்றாள் கொங்கை நிகரும்

மடல் பாளைக் குழு இது என்று -அவ்வள்ளனையைப் பெற்றவளது முலைகளை நிகர்த்த மட லாகிய பாளைக்கூட்ட மிதுவேயென்று, ஓர் மங்கை நகைப்ப அவை காட்டி நின்றான் - அவ்வொரு மங்கையானவள் முறுவலிக்க அவற்றைக் காட்டின்றான். எ-று

இச்செய்யுளிலுள்ள இவை உவை இது அவை என் னஞ்சுட்டுப் பெயர்களிலுள்ள சுட்டெழுத்துக்கள் சேய்மை அண்மையைக் குறித்துச்சுட்டாது ஒருதன்மையாக நின் றன் பிரிநிலையேகாரங்கள் விகாரத்தாற் தோக்கன் அன்னவள் அவளைன்னஞ்சுட்டுப்பெயரின் மருத் மடற் பாளைஇரு பெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. மடல், விரி யாத்டு. மங்கை ஈண்டுப் பருவங்குறித்து நின்றது.

(141)

ஓவாததெங்கி னிளம்பாளையி ளொன்று தன்னைத் தாதாவொருவன்கொடுவெந் தொருதையன் முன்போயைப் பாவாய்தமியேனுயிரேநின்பணைமுலைக்காங்கின் கோவாதமுத்தத் தொடையிங்கிது கொள்கவென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தெங்கின ஓவாத இளம்பாளையின் ஒன்று தன்னைத் தாவா கொடு வந்து - ஒருவன் தென்னை முத்தில் ஒழியாத இளம்பாளையிலுள்ள ஒரு மலர்க்காம் பைத்தாவிக் (கொய்து) கொண்டுவந்து, ஒரு தையல் முன்போய் - ஒரு நங்கைக்கு முன்சென்று, பாவாய்த தமி யேன் உயிரேநின் பணைமுலைக்கு ஆழம் கோவாத முத்தத் தொடை இங்கிது கொள்க என்றான் - பாவையோ! தமியே னதுயிரே! நின்னுடைய பருத்தமுலைக்கு (ஏற்ற அணி) யாகிய கோக்கப்படாத முத்தணிமாலையாகிய இதனை ஏற்றுக்கொள்ளுக என்றான். எ-று.

மாதம்தோறும் இடையறாது ஓவ்வொன்று தோன்றுதல் பற்றி ஓவாத பாளையெனப்பட்டது. ஒன்று ஆகுபெயர். பாவைஉயிர் உவமவாகு பெயர்கள். பாவை, சித் தீரப் பாவை முத்துமாலைபோறவின் முத்தத் தொடை யென்றான். இங்கிது ஒரு சொல்.

(142)

மின்னார் தமக்கோ ராசேவெறி வேங்கை வீடும்
புன்னாகவீடுங்கொணர்ந்தேன்புனை கிற்றியென்ன
மன்னாவனக்குப் பலருண்டுகொன் மாதரென்னாத்
தன்னாவியன் னான்றனைச் சீறியோர் தையல்போனாள்.

இ-ள். மின்னார் தமக்கு ஓர் அரசே வெறிவேங்கை வீடும்
புன்னாக வீடும் கொணர்ந்தேன் புனைகிற்றி என்ன - (ஒரு
தலைவன் தலைவியைப் பார்த்து) மின்னலை நிகர்த்த நங்
கையாக்கு ஓர் அரசியே! நறுமணத்தையுடைய வேங்கைப் பூவும்
புன்னைப்பூவுங் (கொய்து) கொணர்ந்தேன் (இவற்றைச்)
குடுவாயென்று சொல்ல, ஓர் தையல் - அந்த ஒரு தலைவி
யானவள், மன்னா உனக்கு மாதர்பள்ள உண்டுகொல் என் னாத்
தன் ஆவி அன்னான்றனைச் சீறிப்போனாள் -தலைவனே! நினக்கு
பெண்கள் பலரு ஸ்ரோவுமென்று கூறித்தனது உயிரை நிகர்த்த
அந் தலைவனை வெகுண்டு (அவனுக்கு அணியாளாகாதப்
பாற்) சென்றாள். எ-று.

தலைவன் உலகத்திலுள்ள பெண்களினின்று மிகுந்த அழ
கிணையுடையாயென்பான் மின்னார் தமக் கோர சேயென்று
சுற அத்தலைவி அவன் பண்பாடுதானே தன்னை அறும் பொருள்
இன்பாம் வீடு என்னும் நான்கிற்குங் காரணமாக தனதில் லத்
திற்குரிய இல்லாளாகக் கொண் துபந்திப் பின்னார் காமமொன்றே
காரணமாகத் தன்னால் விரும்பப்பட்ட பெண்களுக்கு அரசியென்று
சுறினானெனவுட் கொண்டு அவன் கொணர்ந்த மலர்களை
ஏற்காது வெகுண்டு சென்றாளென்க கண்டுகேட்டுன்டுயிர்த் துற்ற
றிந் தாலன்றிப் பெண்டிரு டைய இயல் முழுதுமறிதல் கூடாது
இவன் அங்கானம் பெண்டிரை அறிந்தே மின்னார் தமக் கோரசே
என்று தன்னை விளித்தானென்று மன்னா வனக்குப் பலருண்டு
கொன்மாதரென்னாச் சீறிப் போனா ஜெனினு மமையும் அரச,
தலைமை, ஈண்டுத் தலைமை யுடையாளென்னும் பொருள்தந்தது.

(143)

பொன்பெற்ற மார்ப ஜொருவன்சில போதுகொய்து
கொன்பெற்ற வேற்கண் மடவார்கைக் கொடுத்தலோடும்

பின்பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள் பழுதென்றுபேசி முன்பெற்றவஞ் மவைசிந்தி முனிந்துபோனாள்.

இ-ள். பொன் பெற்ற மார்பன் ஒருவன் சிலபோது கொய்து கொன் பெற்ற வேல் கண்மடவார் கைக்கொடுத்த லோடும் - (இரண்டு மனைவியரையுடைய) அழகி னைப்பெற்ற மார்பினையுடையனாகிய ஒரு தலைவன் சிலமலர்களைப் பறித்துப் பெரு மைபெற்ற வேல்போலும் விழிக்களையுடைய (அவ்விரண்டு) மகளிர் கஞ்சையை கரங்களிற் கொடுத்தலும், பின் பெற்ற நங்கை வெகுண்டாள் - (அம்மலரைப்) பின்னர் பெற்ற தையல் சினந்தாள், முன் பெற்றவஞும் பழுது என்று பேசி முனிந்து அவைசிந்திப் போனாள் - முன்னர் (அம்மலரைப்) பெற்றவஞும்(அவை) பழுதுடையன வென்று சொல்லிக்கோபித்து அவற்றைச் சிந்திச் சென்றாள். எ-று.

பொன்பெற்ற மார்பன், இலக்குமி தங்குதலைப் பெற் றமார்ப னெனினுமமையும். பின்பெற்றவள் தனக்குமுன்னே தராமை யினால் தலைவன் தன்னின்றும் அவள்மீது மிக அன்பு வைத்தானென்று சினந்தாள். முன்பெற்றவள் அவள் நிலத்தில் சிந்திய மலர்களையுந் தனது கையிலுள்ள மலர்களையும் நோக்க அவை சிறந்தன வாகத் தன்கைமலர் சிறுப் பின்மையன வாகக்கண்டு அவனுக்குச் சிறந்தவற்றைக் கொடுத்தலால் அவள் தன்னினின்றும் அவள்மீது மிக்கவன்பு வைத்தா னென்று வெகுண்டு அவற்றைச் சிந்தி னாளென்க.

(144)

அப்புர் விழியா ஸொருமூவகைத் தாய பூவு மைப்புங்குழலிற் புனைந்தாளதூர் வள்ளனோக்கி மெய்ப்புவை யன்னாய் மருங்குன்முடி வெய்தமென்காள் முப்புவினளாந்தபடியென்கொன் மொழிகவன்றான்.

இ-ள். அப்பு ஊர் விழியாள் ஒரு மூவகைத்து ஆயூவும் மைப்புங்குழலில் புனைந்தாள் - அம்பின்தன்மை யேறிய விழியி னையுடையனாகிய (ஒருதையல்) மூவகைத் தாக்கிய மலரையுங் கருமையாகிய பொலிவினையுடைய கந்த லிற் குடினாள், அது ஓர் வள்ளல் நோக்கி - அதனை ஒரு தலைவன் பார்த்து, மெய்ப்புவை அன்னால் மருங்கல் முடிவு எய்த மெல் கார்மூப்பு

விளைந்தபடி என்கொல் மொழிக என் றான் - மெய்மை (ஆக) நாகனவாயை நிகர்த் தவளே ! இடையானது இறுதியடைய(நினது கூந்தலாகிய) மெல்லிய மேகத்தில் மூவகைப்படு விளைந் தவாறேன்னை கூறுகவென்றான். எ-று

அப்பு ஆகுபெயர். மூவகைப்படு ஈண்டு நால்வகைப் பூக்களுள் நீர்ப்பு ஒழிந்த கோட்டுப்படு கொடிப்படு புதற்படு என்க. உம்மை முற்று, சோலையினுள் அம்மூவகைப் பூவேயன வாதலினென்பது விளைதல், ஈண்டு அதிகமாகவிருத்தல். கார்மூப்பு விளைந்த படியென்கொல். என்றாதற்கு சிலையேடையால் கார்காலத்திலே (பனிக் காலத்திலேவிளையும்) மூப்பு என்னுஞ் சரக்கு விளைந் தவாறேன்னெயென்று அற்புதந்தோ ஸ்ர உழைத்தா ரென்பது, மேகத்தில் (அப்புவிளைவதன்றி) மூப்புவிளைந்த வாறேன்னை என்று அற்புதந் தோன்ற வரைத் தான் என்பதும் ஒன்று. இச்சிலேடை அர்த்தங்களில் விளைதல் உண்டாதல்.

(145)

இத்தன்மை மைந்தர் பலரும்மிகல் வேற்க ணாரு மெய்த்தண் மலர்க்கா வுலவாவினை யாடி மீண்டு தத்தம் படமா எரிகைபுக்கனர் தானு மாங்கே யத்தம் மயவெற் படைந்தான்குதி ராயிரத்தோன்.

இள். இத்தன்மை மைந்தர் பலரும் இகல் வேல்க ணாரும் மெய்த்தன் தண்மலர்க் கா உலவா விளையாடி மீண்டும் தத்தம் படமாவிகை புக்கனர் - இத்தன்மை (ஆக) ஆடவர் பலரும் போர்த் தொழிலையுடைய வேல் போலும் விழியினயுடைய மகளிரும் மெய்ம்மையாகிய குளிர்ந்த மலர்ச்சோலை யிலுலாவி விளையாடித் திருப்பித் தம்முடைய ஆடையா வியற்றப்பட்ட மாளிகைகளிற் சாய்ந் தார்கள், தானு மாங்கே அத்தமயன் கிரியை யடைந் தான் கிரணமாயிரத்தையுடையனாகிய குரியன். எ-று.

பலரும் என்றதை வேற்கணாரோடுங் கூட்டுக. இகல் ஆகுபெயர். தானுமென்றதிலும்மை ஏச்சம். ஆங்கும் ஏயும் அசைகள்.

மூலமும் உரையும்

ஆங்கே என்றதற்கு அங்ஙனமென்றுரைப்பினு மமை யும். பல ருமிகல் என்றபாலது பலரும்மிகல் எனவும் அந்தமய என்றபாலது அந்தமய எனவும் மகரங்கள் விரிக் கும் வழி விரித்தன.

(146)

ஏலக் காவின் மாக்கள் புகுந்தே யினிதாடுங்
கோலச்செவ்விநோக்கினான்கொல்குடபாலின்
மாலைச்செக்கர் வானமதாகு மலிதண்டுஞ்
சோலைக்குள்ளே தானுமடைந்தான்கூர்வெய்யோன்.

இ-ள். ஏலக்காவின் மாக்கள் புகுந்தே இனிது ஆடும் கோலச் செவ்வி நோக்கினான்கொல் - ஏல மரங்களையுடைய சோலை யினுள்ளே மனிதர் புகுந்து இனிதாக விளையாடிய அழகை நோக்கினானோ, குடபாலில் மாலைச் செக்கர் வானமது ஆகும் மலி தன் பூஞ் சோலைக்குள்ளே தானும் அடைந்தான் கூர் வெய்யோன் - மேற்கிசையில் மாலைக் காலத்திற்குரோன்றுஞ் செவ் வானமாகிய நிறைந்த குளிர்மை யாகிய பூஞ் சோலைக்குள்ளே தானும் புகுந்தான் கூரினையுடைய குரியன். எ-று.

ஏகாரங்களும் ஆழம் அசைகள். கோலச்செவ்வி ஒரு பொருட் பன் மொழி. கொல் ஜயப்பொருள்தந்துநின்றது. அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. உம்மை எச்சம். வழக்கப்படி பட்ட குரியனை அங்ஙனம் விளையாடுதற்காக அடைந்தா வென்றது தற்குறிப்பு.

(147)

முந்தைச்செக்கராகிய புத்தேண் மொய்ம்பிற்குழ்
தந்திப்போர்வை போலிருளிட்டஞ் சார்வெய்த
வந்தத் தேவன் மீமிசை யண்டத் தவர்வீசங்
கந்தத்தண்போ தொப்பன தாரா கணமெல்லாம்.

இ-ள். முந்தைச் செக்கர் ஆகிய புத்தேள் மொய்ம் பில் குழ் தந்திப் போர்வை போல் இருள் ஈட்டம் சார்வு எய்த - பெருமை யையுடைய செவ்வானமாகிய தெய்வம் புயத்திற் போர்த்த யா ணைத்தோற் போர்வைபோல இருட்ட கூட்டஞ் சார்தலுற, தாராகணம் எல்லாம் - (அவ்வாகயத் திலுள்ள) விண்மீன் கூட்டமெல்லாம்,

அந்தத் தேவன் மீ மிசை அண்டத்தவர் வீசும் கந்தத்தண்போது ஒப்பன - அத் தெய்வத்தின்மீது தேவர்கள் தூவுகின்ற நறு மணத்தை யுடைய குளிர்மையாகிய மலர்களை ஒக்கின்றன. எ-ஆ.

முந்தை பழமை, ஈண்டுப்பெருமை. துந்தி ஆகுபெயர் போர்வை, தோல் எனினும்மையும். மீ மிசை ஒருபொருட் பன்மொழி. வீசுதல் ஈண்டுத்தாவதல்.

(148)

படையாநேமிப் பண்ணவ னார்பாற் கடலுக்கோர்
தடையாயுற்றா ரென்றிமையோர்தண்டயிர்வேலை
கடையா நிற்ப வேதிரள் வெண்ணென்ப் கடிதேவந்
தடையா நிற்றல் போலவுதித்திட் டதுதிங்கள்.

இ-ள். படை ஆய் நேமிப்பண்ணவனார் பால்கடலுக்கு ஓர் தடை ஆய் உற்றார் என்று - படைக்கலமாகிய சக் கரத் தை யுடைய விஷ்ணுமூர்த்தி திருப்பாற்கடலைக் கடை தற்கு ஒரு தடையாகி (அதில்) இருக்கின்றாரென்று, இமை யோர் தண் தயிர் வேலை கடையா நிற்பவே - தேவர்கள் தண்மையாகிய தயிர்க்கடலைகடைய, திரள் வெண்ணென்ப் கடிதே வந்து அடையா நிற்றல்போல திங்கள் உதித் திட்டது - திரஞ்சின்ற வெண் ணையானது விரைவில் வந்து அடைதல் போல நிலவு தோன் றியது. எ-ஆ.

பண் னவனார் என்றதில் ஆர் உயர்வுப்பொருள்தரு மோரிடைச்சொல் பாற்கடலுக்கு என்பதின் நடுவில் கடைத் தெல்லன்னுஞ்சொற் பெய்துரைக்கப்பட்டது. கடையாநிற்ப என்ப வையும் அடையாநிற்றல் என்பவையும் ஒருசொன்னிர்மைப் பட்டு முறையே கடைய என்னும் பொருளும் அடைதல் என் னும்பொருளும் தந்துநின்றன. ஏகாரங்கள் அசைகள், தேற்ற மெனினுமாம்.

(149)

காணப்பட்டான் வின்மதியென்னக் காமத்திற்
பூணப்பட்ட மாமதி தோன்றுப் புலர்வெய்தி

யானார்க்கின்னத் துண்ணிறைதேறவினிதடிப்
பாணிக்கொண்டே மேவுதலுற்றார் பலமாதர்.

இ-ள். பல மாதர் - பல மகநூலாக்கள், விண்மதி காணப்பட்டான் என்னக் காமத்திற் பூணப்பட்ட மா மதி தோன்ற - விண் ணிடத்துள்ள மதி (மண்ணிடத்துள்ளார்) காணவுதித்தா னென் னவே காமவேட்கையிற் பூணப்பட்ட பெரியமதி (தம்முள்ளத் துத) தோன்ற, புலர்வு எப்தி யானார்க் கிண்ணத்துள் நிறை தேறல் இனிது அட்டிப் பாணிக் கொண்டே மேவுதல் உற்றார் - வாடுதலடைந்து அழகிய கிண்ணங்களினுள்ளே நிறையுங்கள் வினை நன் றாகநிறைத்துக் கரங்களிற் கொண்டு அடைத வுற்றார்கள். எ-று.

காணப்பட்டான் என்பதை ஒரு சொல்லாகக்கொண்டு பொரு ஞரைப் பினுமமையும் மதி இரண்டனுள் முன்னயது சந்திரன் ஏனையது புத்தி. செப்பமாக வடித்து அட்டின்பார் இனிதடிடி என்றார். பாணிக்கொண்டதென்பதிற் ககரம் விரிக் கும் வழி விரிந்தது. எ அசை.

(150)

தூயதன் றாகிய புனலெல்லாநல்கியே குழந்த தெங்கின் காயின்வந் திடுபயன் கொள்ளுவார்போற்சில காளை மார்க ளாயதன் டேறலை யரிவைமார்நுகருவா னருளி யன்னார் வாயின்வந் தாறுமெல் லமிர்தினைக் கொள்வதற் குள்ளம் வைத்தார்.

இ-ள். தூயது அன்று ஆகிய புனல் எல்லாம் நல்கியே தெங்கின் குழந்த காயின் வந்திடு பயன் கொள்ளு வார்போல் - சுத்தமுடையதன்றாகிய நீர் முழுவதையும் (தெங்கமரத்துக்கு முன்னார்) நல்கிப் (பின்னார்) அத்தெங் கிற்குழந்த காய்களின்கண் வந்தடைந்த இளந்தை (உட்ட) கொள்ளுவார்போல, சில காளைமார்கள் - சில காளையார் கள், தன் ஆய தேறலை அரிவைமார் நுகருவான் அருளி குளிர்மையாகிய மதுவினைத் தையலார்கள் குடிக்க (முன்னாக்) கொடுத்து, அன்னார் வாயின் வந்து ஊறு மெல் அமிர்தினைக் கொள்வதற்கு உள்ளம் வைத்தார் - அவர்களுடைய அதரத்தின்கண் வந்தாறுகின்ற

மூலமும் உரையும்

மென்மையாகிய அமிர்தத்தை (உட்ட)கொள்வதற்கு மனம் வைத்தார்கள். எ-று.

ஏ அசை தெங்கின்றலையிற் சுற்றுமுற்றுங் காயிருத் தல்பற்றிச் சூழ்ந் ததெங்கின் காயென்றார். ஆயதண் டேறல், பனை முதலியவற்றினீராலும் பிறவானுமுண்டாகிய மதுவெனி னுமாம். நுகர என்னும் செய வென் வாய்ப்பாட்டு வினை யெச்சம் நுகருவான் என்னும் யான்ற்று வினையெச்சமாகத் திரிந்தது. வாய் ஆகுபெயர்.

(151)

தெள்ளுபே ரமிர்தஞேர்சொல்லினார் தேறல்பெய்கின்றவெள்ளி வள்ளமா னவையெல்லாம் பொலிவனாகனத் திடையுதித்த வொள்ளிதாகியமதி யொன்றினைஞோக்கியொண்டுவினூடே கொள்ளையாய்மதிபல மாறுமாறாயெழுங் கொள்கைபோலும்.

இ-ள். தெள்ளு பேர் அமிர்தம் ஞேர் சொல்லினார் தேறல் பெய்கின்ற பெய்கின்ற வெள்ளி வள்ளமானவை எல்லாம் பொலிவன - தெளியச் செய்த பெருமையாகிய அமிர்தத்தை நிகர்த்த மொழியினையுடைய நங்கையர்கள் மதுவினைப் பெய்கின்ற வெள்ளிக்கிண்ணங்களானவை யெல்லாம் மிகுவன, வானகத்திடை உதித்தான்ஸியது ஆகிய மதி ஒன்றினை ஞோக்கி - வின்னிடித்துந் தோன்றிய ஒளியுடையதாகிய சுந்திரனொன்றைப் பார்த்து, ஒள் புவியினூடே கொள்ளை ஆய்மதி பல மாறு மாறு ஆய் எழும் கொள்கை போலும் - சிறந்த மண்ணி டத்துக் கூட்டமாகிய மதிகள் பல (அதற்கு) மாறுமாறாகித் தோன்றுந் தன்மைபோலும். எ-று.

பெய்தல், இடுதல், ஈண்டு வாக்குதல். பொலிவன தொழிற்பெயர். புவியினூடு என்பதற்குப் பூமியினுள்ளிருந்து என்று பொருள் கூறினுமமையும். ஏ அசை. மாறுமாறாய் என்பது தனித்தனி மாறாகி என்னும் பொருளினின்றது.

(152)

அளியினுக் குணவதாந் தேறல்வாய்க்
கொண்டதோ ரரிவை யாற்றக்

களிமயக் கெய்துவா எந்துவை
நோக்கியிக் கடிய தேற்ற
ருளியினைக் கோடியே லுனதுமா
சள்ளதுந் தொலையு மின்னு
மொளியினைப் பெறுதிநின் ஊனமுந்
தவிர்தியென் ரூரைசெய் கின்றான்.

இ-ள். அளியினுக்கு உணவது ஆம் தேறல் வாய்க் கொண்டது ஓர்அரிவை அற்றக் களிமயக்கு எது வாள் - வண்டுகளுக்கு உணவாகிய மதுவினை வாய் கொள்ளுத் தலையுடைய ஒருமாது மிகவும் வெறிமயக்கு அடைந்து, இந்துவை நோக்கி - சந்திரனைப் பார்த்து, இக்கடிய தேறல் துளியினைக் கோடியேல் உனது மாசு உள்ளதும் தொலையும் - இந்த மணத்தினையுடைய மதுத் துளிகளை (உட்) கொள்ளுவையாயின் நினது களங்கம் (ஆகி) உள்ளதுந் தொலைந் துவிடும், இன்னும் ஒளியினைப் பெறுதி - (இயல்பாகிய ஒளியையன்றி) இன்னமும் ஒளி யினைப் பெறுவாய், நின் ஊனமும் தவிர்தி என்று உரை செய்கின்றாள் - நினது குறைபாடும் நீங்குவாயென்று கூறு கின்றாள். எறு.

வண்டுகளுக்கு மதுவே உணவாதலின் அளியினுக் குணவதாந்தேறல் என்றாள், மலர்த்தேனும் அவைக்குணவை ஸின் அதுவும் மயக்கஞ் செய்தலின் மற்றை மதுவினின்றும் வேறு பாடல்லையென்க. கொண்டது தொழிற்பெயர். எது வாள் என்னும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. உம்மை ஏச்சம். ஊனம் அபரபக்கத்திற் கலைகள் குறைதல்

(153)

கருதியா னுண்டிடு நறவினைக் கண்டுகா மித்து நானுந் திரிதியான் மதியமே நாண்முற்றாய்கொலோ செப்பு கிள்ளாய் பரிதியார் தம்மின்வீ நெய்துவா யன்னதைப் பகரிவ னிங்ஙன் வருதியா லென்றன டேறலாற் நெளிவிலா மையல்பெற்றாள்.

இ-ள். தேறலால் தெளிவு இலா மையல் பெற்றாள் -(உட் கொண்ட) மதுவினாலே தெளிதலில்லாத மயக் கத்தைப் பெற்றவள்(ஒருத்தி), மதியமே - சந்திரனே! கருதி யான் உண்டிடும் நறவினைக் கண்டு காமித்து நானும் திரிதியால் -விழும்பி

யானுண்கின்ற மதுவைப் பார்த்து இச்சித்து என்நாளுந்திரிகின்றாய், செப்புகில்லாய் நாணம் உற்றாய் கொலோ - (அம்மது வினைத் தருகவென்று) கேட்கின்றிலை (கேட்டுக்கொள்ளுதற்கு) நாண முற்றாய் போலும், (ஆயினும் யான்) அன்னதைப் பகிரவன் பரிதியார் தம்மின் வீறு எய்துவாய் இங்கள் வருதியால் என்றான் - அம்மதுவினை (நினக்கும்) பங்கிட்டுத்தருவேன் (அது னையுட் கொள்ளுவை யாயிற்) குரியனிலும் வீறாப் படை வாய் (ஆதலால்) இங்கங்னம் வருவாயென்றாள். எ-று.

கருதல் ஈண்டு விரும்பல். ஆல் இரண்டும் ஒவும் அசைகள். பரிதி யார் என்பது உயர்வினால் ஒருமைப்பால் பன்மைப் பாலாயிற்று இங்கங்ன் இங்கங்னம் என்பதன்மருத.. வருதி ஏவல் வினை முற்று.

(154)

என்னொடேதோன்றினா யானெனுறந் தன்மையாயாதும் வேண் பின்னாருமுன்னுமாய் வைகவுந்திருவாய் பிரிகிலாதா (டாய் யின்னாவுண்கெனா வுதவினுங்கெகார்கிலா யென்றோ ரூத்தி தன்னதா நீழலோ டேநாள் வாடினா டளர்த முற்றாள்.

இ-ன். ஒருத்தி - (கள்வெறி மயக்கமடைந்த) ஒருத்தி, என் ணோடே தோன்றினாய் - என்ணோடு உற்பவித்தாய், யான் எனும் தன்மையாய் - (வடிவத்தில்) யானே என்று சொல்லுந் தன்மை யினையுடையாய், யாதும்வேண்டாய் - (என்னிடத்து) ஒன்றையும் வேண்டுகின்றிலை, பின்னாரும் முன்னும் ஆய்வைகவும் திரிகுவாய் - (எனக்குப்) பின்னும் முன்னுமாகி எந் நாளுந்திரிவாய், பிரிகிலாதாய் - (என்னை ஒருக்காலும்) பிரி தல் செய்கின்றிலை, இன் நறா உ_ன் கெனா உதவினும் கொள்கிலாய் என்று - (இந்த) இனிமையாகிய மதுவினை யுண்கவென்று (யான்) உதவி னாலுங் கொள்கின்றிலை (நின் செயலிருந் தவாறேன்னை) பென்று, தன்னதுஅழும் நீழலோடு ஊடினாள் வாடினாள் தளர்தல் உற்றாள் - தன்னுடைய தாகிய நீழ லோடு பினங்கி வாடிச் சோர்தலுற்றாள். எ-று.

ஏ. அசை. நீழல்வீழுந் திசையை நோக்கிச் செல்லும் போது அந்நீழல் முன் செல்லுதலை முன்திரிவாயென்றும் அந்திசைக்கு

எதிர்த்திசையை நோக்கிசெல்லும்போது அந்நீழல் பின் வருத்தலைநோக்கிப் பின்திரிவாயென்றான். கூறினாள்.

(155)

அங்கைவள் எந்தனின் மதுவையுண்டயருவா என்ன தந்குட் செங்கயல்விழியையும் வாலிவதம் பொலிவையுந்தெரியநோக்கி யிங்கெளனக் கூடியேகணவர்போயினர்கொலாமென்றொருத்தி பொங்குசீற்றந்தளா யோடினா ணாடினாள் புனர்தலுற்றாள்.

இ-ள். ஒருந்தி - ஒரு நையல், அங்கை வள்ளந் தனில் மதுவை உண்டு அயருவாள் - அகங்கையிற் பொருந் திய கின் னைத்துளைள் மதுவினைக் குடித்துச்சோர்ந்து, அன்னதற்குள் தெரிய செம் கயல் விழியையும் வால் இதழ் பொலிவையும் நோக்கி - அக்கின்னைத்தினுள்ளே தோன்றச் செம்மையாகிய கயன்மீன்போலும் விழியினையும் வெண்மை யாகிய அதரத்தின் பொலிவினையும் பார்த்து, இங்கு கண வர் எனைக் கூடியே போயினர் கொலாம் என்று - இங்ஙனம் நாயகர் (யானறியாமல்) எனைப் புணர்ந்து சென்றார் போலு மென்று, சீற்றந்தளாய்வுடனாள் நாடினாள் புலர்தலுற்றாள் - மிகுகின்ற கோபத்தினளாகி யோடித்தேடி வாடுதலுற்றாள். ஏ-று.

அகங்கை அங்கை என்பதிற் ககரவுயிர்மெய் கெட்டது. அயருவாள் ஓடினாள் நாடினாள் என்னும் வினைமுற் றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. அயருவாள் வினையால் ணையும் பெய ரெனக்கொண்டு அயருவாள் ஒருந்தியென இயைப்பினு மழையும். அன்னது அது என்பதன் மருஉ. ஏ அசை, தேற்றமெனினுமாம். கொல்கொலாம் என விகாரமா னது. மதுநுகர்ந்தார்க்கும் கணவரோடு புணர்ந் தார்க்கும் விழி சிவத்தலும் அதரம் வெளுத்தலு முண்மையாதவின் அவள் தான் மதுநுகர்ந்தலாகிய விகா ரத்தை அம்மதுவெறி மயக் கத்தாற் கணவர் புணர்ந்த மையாலுண்டான விகாரமென் நேண்ணினாளெனக.

(156)

திருந்திமை மார்சிலர் செவ்வித் தேற்றலை யருந்தினர் வெறுத்தன ரமுதந் தன்னையும்

மூலமும் உரையும்

பொருந்திடு கணவரைப் புணருமாசையால்
வருந்தினர் தழலென மதியை யுன்னுவார்

இ-ள். திருந்து இறைமார் சிலர் செவ்வித் தேறலை அருந்தினர் - திருந்திய ஆபரணத்தையடையாகிய மகளிர் சிலர் நல்ல மதுவினையுண்டு, பொருந்திடு கணவரைப் புண ரும் ஆசையால் - (தம்மைக்) கூடுகிறஞ் தலைவரைப் புணரு மாசையினாலே, அழுதந் தண்ணையும் வெறுத்தனர்-உண வையும் வெறுத்து மதியை தழலென உன்னுவார் - சந்திரனை அக்கினி யென்று நினைப்பவராய், வருந்தினர்கள். எ-று.

திருத்தல், செப்பமாதல். திருந்தழை வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. களிப்பைத் தருதலிற் செவ்வித்தேறலென்பட்டது. அருந்தினர் வெறுத் தனர் உன்னுவார் என்னும் வினை முற்றுக்கள் வினையைச் சங்களாயின. உம்மை எச்சத்தோடு உயர்வு சிறப்பு காம நோயுற்றார்க்குத் தண்மை யுடையனவெல்லாம் வருத்தஞ் செய்தலின் தழலென மதியை யுன்னுவாராயினரென்க.

(157)

வாடுகின் றார்சிலர் மகிழ்நர் வந்திட
வூடுகின் றார்சில ருவக்கின் றார்சிலர்
பாடுகின் றார்சிலர் பணிகின்றார் சிலர்
ராடுகின் றார்சிலர் நறவ மார்ந்துளார்.

இ-ள். நறவும் ஆந்துள்ளார் சிலர் வாடுகின்றார் - மது வினையுண்ட மகளிர் சிலர் (காமநோய்கொண்டு கணவர் சமிபத் திலில் ஸாமையால்) வாடுகின்றார், சிலர்மகிழ்நர் வந்திட ஊடுகின்றார் - சிலர் (தம்மிடத்துத்தந்) கணவர்வர (நீர் இதுகாறும் யாரிடத்துச் சென்றீரன்று)பினங்குகின்றார், சிலர் உவக்கின்றார் - சிலர் (தாங்காமவேட்கை கொண்ட சமயத்தில் வந்ததுபற்றி) மகி முகின்றார், சிலர் பாடுகின்றார் - சிலர் (அக்கணவருக்குங் காம வேட்கையுண்டாகும்படி) பாடுகின்றார், சிலர் பணிகின்றார் - சிலர் (தம்வேட்கையை தீர்க்க முயலும்படி அவரை) வணங்கு கின்றார், சிலர் ஆடுகின்றார் - சிலர் (பெருங்களிப்பினாலே) ஆடுகின்றார். எ-று.

மூலமும் உரையும்

நறவமார்ந்துளார் என்பதை மற்றைச்சிலர் என்ப வைக்கு முன்னும் கணவர் வந்திட என்பதை ஊடுகின்றாரா திய வற்றோடுங் கூட்டுக், கணவர்வந்திட என்பதைக் கூட்டாது ரைப்பினும்மையும். நறவமார்ந்துளார் என்பதற்கு மது வினையுண்ட மகளிர்களுள் என்றுரைப்பினும்மையும்.

(158)

அந்தரப் புள்ளொடு மளிக டம்மொடும்
வந்தடுத் தவரொடு மடந்தை மார்சிலர்
சுந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமமாந்
தந்திரக் கிளைஞர்போற் றம்மி லீண்டினார்.

இ-ள். மடந்தைமார் சிலர் - பெண்கள் சிலர், அந்தரப் புள்ளொடும் அளிகடம்மொடும் வந்தடுத்தவரொடும் - ஆகா யத்திற் பறக்கும் பறவைகளோடும் வண்டுகளோடும் (அப்பொ முது) வந்து சார்ந்தவர்களோடும், சுந்தரத் தேறலைத் துய்த்து வாமம் ஆம் தந்திரக்கிளைஞர் போல் தம்மில் ஈண்டினார்-ஆழகிய மது வினையுண்டு வாமமாகிய சமய சமயநூலைய ஊசரிக்குங் கூட்டத் தார்போலத் தம்மிற் கூடினார்கள். எ-று.

வாமசமயிகள் பலர் குலவேறுபாடு கருதாதுகூடிக் கள்ளினையுண்டு களித்துத் தம்மிற்சேர்தல்பற்றி பறவைக ணோ டும் வண் டு களோடும் ஆண் டு வந் து சார்ந் தவர்களோடும் கள்ளினையுண்டு தம்மிற்கூடும்பெண்களுக் கொப் பாயினாரென்பது.

(159)

விள்ளந்து நாணினர் வீழுந் தூசின
ருள்ளந்து களிப்பின ருரை யங்கினர்
தள்ளந்து தம்முனர் விள்ளிச் சாம்பினார்
கள்ளினு முளதுகொல் கருத்த ழிப்பதே.

இ-ள். விள்ளந்து நாணினர் - (மதுவினையுண்ட அம்மா தார்கள்) நீங்குதலுற்ற நாணத்தினையுடையராகியும், வீழும் தூசினர் - (அரையின்று அவிழ்ந்து) வீழும் ஆடையினையுடையராகியும், உ_ள் உ_று களிப்பினர் - உ_ள்ளத்திற் பொருந்திய வெறிமயக்குடை

மூலமும் உரையும்

யராகியும், உரையங்கினர் - உரைதடு மாற்ற முடையராகியும், தள்ளுறவு தம்உணர்வு இன்றிச் சாம்பினார் - (தம்மை நன் வெறியில்) நடத்துகின்ற தம்முணர்வில்லாது வாடினார்கள், கருத் தழிப்பதேகள்ளினும் உளது கொல் - என் ணத்தை அழிக்கவல்ல (தொன்று) கள்ளினும் (பிறிது) உளள்ளதோ. எ-று.

நாணினர் வீசினர் களிப்பினர் மயங்கினர் என்னுங் குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களாயின. மயங் கல் ஈண்டுத் தடுமோறுதல். கொல் ஈண்டு எதிர்மறைப் பொருள்தந்து நின்றது. ஏ அசை.

(160)

இத்திற மதுவினை யினிதின் மாந்தினோர்
மத்தரின் மயங்கினர் மனந்தெ ஸிந்துழித்
தத்தம் திறைவருந் தாழுங் கூடியே
யத்தலை முயங்கின ரார்வ மிக்குளார்.

இ-ள். இத்திறம் மதுவினை இனிதின் மாந்தினோர் மத்தரின் மயங்கினர் மனம் தெளிந்துழி - ஜிவ்வாறு மதுவி ணைபினிதாக உண்ட மகளிர்கள் உன்மத்தர்போல மயங்கிப் (பின்னார்) மனந் தெளிந்த சமயத்தில், ஆர்வம் மிக்குளார் - ஆசை மிகுந்தவராகி, தத்தமது இறைவரும் தாழும் கூடியே அத்தலை முயங்கினர் - தத் தங்கணவரும் தாழுங்கூடி அங்ஙனம் புணர்ந்தார்கள். எ-று.

இத்திறம் மயங்கினரென இயைக்க. மயங்கினர் மிக் குளார் என்னும் வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சங்களா பின. தெளிந்த உழி எற்பாலது தெளிந்துழி என அசுந் தொகுத்து. உழி ஈண்டுச் சமயம். ஏ அசை.

(161)

ஏயுறு பரிசன மினைய தன்மையான்
மேயின விங்கிது விளாம்பி னாமினி
யாயிடை வந்திடு மரசர் செய்கையு
நாயகன் வதுவையு நவிலு வாமரோ.

இ-ள். ஏயுறு பரிசனம் இயைய தன்மையால் யேயின - (ஆண்டுப்) பொருந்தீய பரிசனங்கள் இத்தன்மையாக இருந்தார்கள்,

இங்கிது விளம்பினாம் - இதனைக் கூறுவேண்டும், இனி ஆயிடை வந்திடும் அரசர் செய்கையும் நாயகன் வது வையும் நவிலு வாமரோ - இனி அங்ஙனம் வந்த அரசர்களுடைய செயலையும் சர்வலோகைக் கார்யாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமணத்தையும் கூறுவோம். எனும்.

இனைய இகரச்சுட்டின் மருந்து. பரிசும் உயர்த்தினை குறித்த அ.நி னைச்சொல்லாதவின் மேயின என்னும் அ.நி னைப் பன்மைவினை கொண்டது, இது வழு வழைதியின் பாற்படும். இங்கிது ஒருசொல். அரோ அசை.

(162)

கொன்னுனை வேன்முக குந்த னாதியா
மன்னவர் யாவரும் வைய நீங்கியே
தன்னிக ரிலாததோர் தலைவன் மேவிய
பொன்னிவர் குடிமியம் பொருப்பி லேறினார்.

இ - ஸ். கொன் நுனை வேல் முககுந்தன் ஆதி ஆம் மன் னவர்யாவரும் - அச்சத்தைத் தருகின்ற வேற்படையை யடைய முககுந்த ராசன் முதலாகிய அரசர்கள் யாவரும், வையம் நீங்கியே - இரதத்தினின்று நீங்கி, தன் நிகர் இலா ததோர் தலைவன் மேவிய பொன் இவர் குடிமியம் பொருப்பில் ஏறினார் - (ஒரு விதத்தாலுந்) தமக்குச் சமான மின்மை யாதலையடைய இறைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானை முந்தருவியிருக்கின்ற அழகு ஏறியசிகரத் தினையடைய திருப்பரங் குன்றத்தி லேறினார்கள். எனும்.

கொல் நுனை வேல் எனச் சொல்வகுத்துக் கொல்லு கின்ற நுதியினைப்படைய வேல் எனினும் அமையும். உம்மை முற்று ஏ அசை. இலாதது தொழிற்பெயர். பொன் னிவர் என் றதற்குப் பொன்துங்கிய எனினுமாம். வையநீங் கியே என்றதற் குப் பூமியினின்று நீங்கி என்று பொருள் கூறுவாருமளர். அவவரசர்கள் இரதத்தினின்றிறங்கியது முன்னர்க் கூறியிருத் தலின்மையானும் பிறவாற்றாலும் அதுசிறப்பின்மை யாதலுணர்க.

(163)

ஏறினர் வெற்பின்மே லெவருந் தெய்வத
நூற்று கம்மிய னுனித்துச் செய்திடு

மாறாக நிருநகர் வளங்கண் டிந்திரன்
சாறயார் வதுவையஞ் சாலை நண்ணினார்.

இ-ன். எவரும் வெற்பின் மேல் ஏறினார் - (அவ்வரசர் கள்) யாவரும் அம்மலையின்மேலேறி, நால் தெரி தெய்வத கம்யியன் நுனித்துச் செய்திடும் மாறு அகல் திருநகர் வளம் கண்டு - (சிற்ப) நாலையறிந்த தேவகம்யியன் நுண்மையாக அராய்ந்து இயற்றிய ஒப்பில்லாத திருநகரத் தினது சிறப்பைத் தரிசித்து, இந்திரன் சாறு அயர் வதுவை யஞ்சாலை நண்ணினார் - இந்திரன் (சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருமன) விழாவைச் செய்கின்ற சாலை யைச் சார்ந் தார்கள். எ-று.

உம்மை முற்று. ஏறினார் என்னும் வினைமுற்று வினை யெச்சமானது நுனித்தல் நுண்மையாக அராய்தல்.

(164)

அம்முசு குந்தனை யாதி யாகிய
வெம்முடி மன்னரு மிமைய வர்க்கிறை
செம்மல ரடிகளைச் சென்னி சேர்த்தினார்
கைம்முறை தொழுதனர் களிப்பின் மேலுளார்.

இ-ன். அம்முசகுந்தனை ஆதிலுகிய முடி எம் மன்ன ரூம் - அந்த முசகந்தனை முதலிடத்து (உளார்) ஆகிய முடியி னையனிந்த எவ்வகைப்பட்ட அரசர்களும், களிப்பின் மேல் உளார் - பெருமகிழ்ச்சியின்மீதுளராய், இமையவர்க்கு இறை செம்மல்ல் அடிகளைச் சென்னி சேத்தினார் கைம்முறை தொழுதனர் - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்தி ரனுடைய செம்மையாகிய தாமரைமலர் போன்ற பாதங் களைத் (துத்தஞ்) சிரசிற் சேர்த்து இக்கரங்களால் (முறையே) வணங்கினார்கள். எ-று.

அம்முசகுந்தனை பாதியாகிய என்றதற்கு அம்முச குந்தன் முதலாகிய எனினும்மையும், ஈண்டு ஜி சாரியை. சேர்த்தினார் எனும் வினைமுற்று வினையெச்சமானது. கரங்களால் முறையே வணங்குதல். முறைவணங்கினர் என்றதற்கு முன்வணங்குபவரும் பின்வணங்குபவரும் தத் தமக்கேற்ற முறைப்பாடு வணங்கி னாவிர்ளினுமாம்.

(165)

கயமலர் குவளையிற் கண்கண் மிக்குளா
னயலுறு மரசருக் கருளி யாங்கவர்
செயன்முறை வினவியே சிறப்பி ணாகிய
நயமொழி பலவுட னவின்று மேவினான்.

இ-ள். கயம் மலர் குவளையிற் கண்கள் மிக்குளான் -
குளத்தின் கண்ணே மலர்ந்த குவளைமலர்கள்போலக் கண்கள்
அதிகரித்தவனாகிய இந்திரன், அயல் உறும் அரச ருக்கு அருளி
(தன்) பக்கத்திற் சார்ந்த அவ் அரசர்களுக்கு அருள்புரிந்து,
ஆங்கவர் செயல்முறை வின வியே - அவர் கஞ்சைய செயன்
முறையை வினாவி, சிறப்பின் ஆகிய நயன் மொழி பல உடன்
நவின்று மேவினான் - சிறப்புடனாகிய முகமன் வார்த்தைகள்
பல வற்றை உடனே சொல் வியிருந்தான். எ-று.

ஆங்கவர் ஒருசொல், ஆங்கு அசைநிலையெனினு மாம்.
செயன்முறை அரசுநெறி முறை வினாவி என்றுதற்கு முறையே
வினாவியெனினுமாம் ஏ அசை.

(166)

மேதகு கதியராய் விகம்பிற் சென்றிடு
மாதவன் மதிமுத ஸமர் யாவரு
மாதிர விறைவரு மாத வத்தரும்
பாதல வாணரும் பரங்குன் ழெய்தினார்.

இ-ள். மேதகு கதியராய் விகம்பில் சென்றிடும் ஆதவன்
மதிமுதல் அஸர் யாவரும் - மேலாலிய கந்தியினர் களாகி
ஆகாயத்திற் செல்லுகின்ற குரியன் சந்திரன் இவர் முத ஸாகிய
தேவர்கள் யாவரும், மாதிர இறைவரும் - திக்கு களிலுள்ள
தலைவர்களும், மாதவத்தரும் - முனிவர்களும், பாதலவாணரும்
- பாதலத்தில் வாழ்பவர்களும், பரங்குனரு எய்தினார் - திருப்
பரங்குன்றத்தை அடைந்தார்கள். எ-று.

தேவகதி மனிதகதி நரககதி விலங்குகதி என்னும் நாற்
கதிகளுள் மேலானகதியினராதவின் குரிய சந்திர் முதலாகிய
அமரரை மேதகுகதியினர்ன்றார். மாதிரவிறை வர், சுப்பிர மணியப்
பெருமா னோடு கூடிவந்திருக்கின்ற திக்குப்பாலகர் ஒழிந்த
பிறுதலைவர்களோன்க.

(167)

விண்டொடர் பிறங்கலின் மிசையி வர்ந்துபோ
யண்டரும் பிறருமா யமர் கோன்றனைக்
கண்டனர் தொழுதனர் களிப்பின் மாதவ
ரெண்டகு மாசிக ஸியம்பி யெதினார்.

இ-ள். அண்டரும் பிறருமாய் விண் தொடர் பிறங்க லின்மிசை
இவர்ந்து போய் - (அங்கும் வந்த) தேவர் கஞும் பிறருமாகி
ஆகாசத்தைத் தொடர்ந்த அத்திருப் பரங்குற்றத் தின் மீது
ஏறிச்சென்று, அமர் கோன்றனைக் கண்டனர் தொழுதனர் -
தேவர்க்ட்கரசனாகிய இந்திர ணைக்கண்டு வணங்கி னார்கள்,
களிப்பின் மாதவர் எண்த கும் ஆசிகள் இயம்பி எய்தினார் -
பெருமகிழ்ச்சியினாலே முனிவர்கள் உறுதிப் பொருந்திய ஆசிர்
வாதங்களை அவ் விந்திரனுக்குச் சொல்லிக் கொண்டு சார்ந்
தார்கள். எ-று.

தொடர்தல், ஈண்டுசார்தல். பிறர் மாதிரவிடறவரும் பாத
லவாணரும், கண்டனர் என்னும் வினைமுற்றும் வினை யெச்
சமானது. முனிவர்கள் ஆசிகளியம்பியெதுதல். இந்திரனைத்
தூரத்தே கண்டபொழுதிற்றானே ஆசீர் வாதங்களிக் கொண்டு
அணித்தாகச் செல்லுதல். எய்திலுயம்பினார் என விருத்தியைப்
பிரித்துக்கூட்டிப் போரு ஞரைப்பினுமமையும்.

(168)

விறல்வரை மாதரும் விண்ணின் மாதருஞ்
செநிபுனன் மாதருந் திசையின் மாதரு
முறுதவ மாதரு முரக மாதரு
மறுவகல் புலோமசை வயின்வந் தீண்டினார்.

இ-ள். விறல் வரை மாதரும் - பெருமையாகிய மலை களில்
உள்ள தெய்வமகளிரும், விண்ணின் மாதரும் - விண் ணிடத்துள்ள
தெய்வமகளிரும், புனல்செநி மாதரும் - நீரிற் செநிந்த தெய் வம
களிரும், திசையின் மாதரும் - திக்குகளி லுள்ள தெய் வம
உருக மாதரும் - நாக ஸ்திரீகளும், மறு அகல் புலோமசை

வயின் வந்து சண்டனார் - குற்ற மில்லாத இந்திராணியிடத்து
வந்து சார்ந்தார்கள்.

(169)

குர மங்கையர் தொல்லை விண்ணவர்
பேரர சியற்றிய பிரான்றன் காதலி
சீராடி வந்தனை செய்து தெய்வத
வாரண மென்பவன் மருங்கி லெய்தினார்.

இ-ள். குர் அரமங்கையர் தொல்லை விண்ணவர் பேர்
அரசு இயற்றிய பிரான்றன் காதலி சீர் அடி வந்தனை செய்து
- தெய்வமகளிர்கள் பழமையாகிய தேவர்களது பெருமையாகிய
அரசினைநடத்திய இந்திரனுடைய மனை வியாகிய இந்திராணியியில்
நுடைய அழகிய பாதங்களை வணங்கி, தெய்வதவாரணம்
என்பவன் மருங்கில் எய்தினார் - தெய்வயானையம்மையா
ரென்பவரது பக்கத்திற் சார்ந் தார்கள். ஏ-று.

குரரமங்கையர், குரராகிய அரமங்கையரென்க, இது
இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை. குரபள்ளனால் நெடுங் காலம்
அரசியலை இழந்திருக்கின்றா னாதலினீன் வின் னவர்
பேரரசியற்ற என்று இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்.

(170)

தெய்வத யானைகே மய குருயிர்
வவ்விய வேவினான் மனைவி யாதியா
லெவ்வுல கிற்குந் யிறைவி யாமென
வவ்வவ ரடிபணிந் தன்பொ டேத்தினார்

இ-ள். தெய்வத யானை கேள் தீய குர் உயிர் வவ்விய
வேவினான் மனைவி ஆதியால் - தெய்வயானை யம்மையே
கேள் (நீ சிறுமியாயிலும்) கொடிய குரபள்ளனுடைய உயிரைக்
கவர்ந்த வேற்படையை யுடையாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுக்கு
மனைவியாகின்றாய் (ஆதலின்), எவ்வலகிற்கும் நீ இறைவி
ஆம் என - எந்தவுலகத்திற்கும் நீ தலைவியாகுமென்று சொல்லி,
அவ் வவர் அடி தொழுது அன் பொடு ஏத் தினார் -
அத்தெய்வமகளிர்கள் (அவ்வமை யாருடைய) திருவடிகளை
வணங்கி அன்பொடு துநித்தார்கள். ஏ-று.

குர் என்னும் பண்புச்சொல் பண்பியை யுணர்த்திறின் றது, இகு ஆகபெயர். ஆல் அசை. எவ்வளவிற்கு மென்ற தற்கு சுத் தமாயை அசுத்தமாயை பிரகிருதிமாயை இவற்றா ஸாகிய எல்லாவுலகங்களுக்கு மென்க. ஆகும் என்றது ஆமெனக் குறைந்து நின்றது. அவ்வவர் ஒருசொல்

(171)

கயற்புரை நோக்குடைக் கடவுள் யானைபா
வியற்படு திருநல் னிருக்கப் பின்னருஞ்
செயற்படு கோலமுஞ் சிறிது செய்திட
மயற்பட வுன்னினர் மடநல் லாரெலாம்.

இ-ள். மட நல்லார் எலாம் - மடமையையுடைய அத் தெய் வமகளிரல்லாம், கயல் புரை நோக்கு உடைக் கடவுள் யானை பால் இயல்படு திரு நலன் இருக்க - கயன்மீனை நிகர்த்த விழி யினையுடைய தெய்வயானை யம்மாரிடத்து இயற்கையிற்பட்ட திருவழகு இருக்க, பின் னரும் செயல்படு கோலமும் சிறிது செய்திட மயல்பட உன்னினர் - (அவ்வி யற்கையழகின்) மேலும் செயலிற்பட்ட அழகைச் சிறிது செய்ய ஆசையிற் (றம்முள்ளாம்) பட நினைத்தார்கள். எ-று.

கயல் விழிக்குப் பிழற்ச்சியாலும் வடிவினாலும் ஒத்தலின் தொழிலுவமையும் பண்புவமையுமாமென்க. மானு டமகளிருக்கு அன்னைப்பரால் ஒ-றுப்புக்க்களைப் பிடித் தலாத்திய செயால் களாற்றிருத்தப்பட்ட செயற்கையழகு போலாதுதானேயுண்டாகிய அழகென்பார் இயற்படு திருநலன் என்றார். திருமகிமைப் பொரு டருமொருசொல். பின்னரும் என்றதில் உம்மை எச்சம். இயற் படுநலன், இயற்கையழகு. செயற்படு கோலம், செயற்கையழகு. கோல மும்மன்றத்திலும்மை இழிவு சிறப்போடு எச்சமுமென்க.

(172),

பொன்னக மதனிடைப் புராரி சேயினைத்
தன்னக மிசைகொடு தவத்தை யாற்றினாள்
பின்னக மயிர்முடிப் பினையற் குழலை
மென்னக விரல்களான் மெல்ல நீக்கினார்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். பொன் நகமதனிடைப் புராரி சேயினைத் தன்ன அகிலசை கொடு தவத்தை ஆற்றினாள் - பொன்னாகிய இமய கிரி யினிடத்து (இருந்து) சிவபெருமானுடைய புத்திரரா கிய சுப்பிரமணியப் பெருமானைத் தமது திருவள்ளத்தில் (இருத்தீக்) கொண்டு தவத்தினைச்செய்தவராகிய அத்தெய் வயானையும்மையாரது, பின்னகம் மயிர்முடிப் பிணையல் குழலை மெல்ல நகவிரல்களால் மெல்ல நீக்கினார் - பின்னகமாகிய மயிர்முடியிலுள்ள மலர்மாலைச் சூழலை மென்மையாகிய நகத்தினையுடைய விரல்களாலே மெல்ல நீக்கினார்கள். எ-று.

இமயமலையும் பொன்மலையாதலின் பொன்னகம் என்றார். சரவண தடாகம் இமயமலைச்சாரலின் கண்ணதா தலின் அத்தடாகத்திலிருந்து தவயியற்றிய அவ்வும் மையாரைப் பொன் னகமதனிடைத் தவத்தையாற்றினாள் என்றார். ஆற்றினாள் தெரி நிலை வினையாலனையும் பெயர். பின்னக மயிர்முடி இருபெயரோட்டு.

(173)

காசறை விரவிய கடிமென் சுந்தலிற்
பூசினீர் நாவிநெய் புதிய சாந்தமு
மாசறு பளிதமு மற்று நீவியே
நேசமோ டொண்பனி நீர்கொண் டாட்டினார்.

இ-ள். காசறை விரவிய கடிமெல் சுந்தலில் - மயிர்ச் சாந்து பொருந்திய நழுமனத்தையுடைய மென்மையாகிய சுந்தலிலே, நாவி நெய் பூசினர் - நாவியிநெய்யைப் பூசி, புதிய சாந்தமும் மாகஅறு பளிதமும் மற்றும் நீவியே - புதிய சுந்தனத்தையும் குற்றமற்ற கருப்பூரத்தையும் பிறவற்றையுந் தடவி, நேசமொடு ஒள் பனிநீர் கொண்டு ஆட்டினார். - அன்போடு ஒள்ளியபனிநீரினாலே ஆட்டி னார்கள் (அத்தெய்வமகளிர்கள்). எ-று.

பூசினர் என்னும் வினைமுற்று வினைபைச்சமானது. நாவிநெய், புனுகு. பிற கத்தாரியாதியன. ஏ அசை. ஒடு அடைமொழிப் பெயரில் நின்றது. நாவி நெய்யைப்பூசி அதனைப் போக்குதற்காகச் சாந்தமாதி யவற்றைத் தடவிப் பின்னர் பனி நீரினாலே ஆட்டினாரென்க.

(174)

சேந்ததோர் வெம்பணி சீற்றத் தாற்கரும்
பாந்தனை வாய்க்கொடு பற்று மாறெனப்
பூந்துகிற் கிழிகொடு புனல்வ நெந்திடக்
கூந்தலை யொற்றினார் குழைமென் கொம்பனார்.

இ-ள். குழை மெல் கொம்பு அனார் -தளிர்களையு டைய
மென்மையாகிய வஞ்சிப்புங்கொம்பை நிகர்த்த அத் தெய்வ
மகளிர்கள், சேந்தது ஓர் வெம்பணி சீற்றத்தால் கரும் பாந்தனை
வாய்க்கொடு பற்றும் ஆறு என சிவந் ததாகிய ஒரு வெய்
யபாம்பானது கோபத்தினாலே (ஒரு) கரும்பாம்பை வாய்க்
கொண்டு கவ்வுமாறுபோல, பூந்துகில் கிழி கொடு புனல்வறந்திடப்
கூந்தலை ஒந்றினார் - பொலி வாகிய ஆடைத்துண்டுகொண்டு
நீர்வற்ற (அவ்வும் மை யாருடைய) கூந்தலை யொற்றினார்கள்.
எ-று.

சேந்தது வினையாலனையும் பெயர். சிவந் த பாம்பு
உவமையாதலின் செந்துகிற்கிழியென்பது பெறப்படும். குழை
தல், வாடுதலெனினுமாம்.

(175)

மாந்தளி ரேயென வனப்பு மென்மையுங்
காந்தியு மெய்தியே கடவுட் டன்மையாற்
நோய்ந்திட வின்றியுந் துப்பின் வண்ணமாம்
பூந்துகி லொன்றினைப் புனைந்து ஷயிஇனார்.

இ - ள். மாந்தளிரே என வனப்பும் மென்மையும் காந் தியும்
எய்தியே - மாந்தளிரப்போல அழகும் மென்மையுங் காந்தி
யுமடைந்து, கடவுள் தன்மையால் தோய்ந்திடல் இன்றி யும் துப்
பின்வண்ணம் ஆம் பூந்துகில் ஒன்றினைப் புனைந்து உடலியினார்
- தெய்வத்தன்மையினாலே (செயற்கைநிறத்) தோய்தலின்றியும்
பவனத்தின் வண்ணமாகிய பொலிவாகிய ஆடை யொன்றை
அலங்கரித்து உடுத்தினார்கள். எ-று.

ஏகாரம் இரண்டினுள் முன்னையது தேற்றும், பின்னை யது
அுசை. மாந்தளிரேயென எந்ததற்கு மாந்தளி ரே யென்று சொல்ல

என்று பொருள் கூறினும்மையும். கடவுட் டன்மையாற் ரோயந்திடல் இன்றியுங் துப்பின் வண்ணமாதல் தெய்வத்தினாணையினாலே செந்நிறத்தைத்தரும். பொருள்கலந்த நீர் முதலியவற்றிற் ரோய்க்கப் படுதலின்றியும் தூனே பவளவண் ணமாதல். புனைதல், ஆடையின்கோடு அழகாநிற்பச் செய்தலாதியவை.

(176)

ஏறு கதிர்களு மிம்பர் சேர்தலி
நாரிருள் யாவையு மஞ்சி யவ்வைதன்
வாரொலி கூந்தலின் மறைபுக் காலெனக்
காரகி னறும்புகை கமழ ஷுட்டினார்.

இ-ன். ஏறு கதிர்களும் இம்பர் சேர்தலின் - பன்னிரண்டு குரியர்களும் (சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருமணத் தைத் துரிசித்தங்கு) இங்களஞ் சேர்தலினால், ஆர் இருள் யாவை யும் அஞ்சி அவ்வை தன் வார் ஒலி கூந்தலின் மறைபுக் கால் என - (உலகத்தில்) நிறைந்த இருளெல்லா மஞ்சி அவ்வும் மை யா ருடைய நெடுமையாகிய தழைத்த கூந்தலில் ஒளித்தாற்போல, கார் அகில் நறும் புகை கமழ ஊட்டிகூர் -கருமையாகிய அகிலினது நறிய புகை யைக் கமழும்பாடு ஊட்டினார்கள். எ-று.

உம்மைகள் முற்று. மறை புகுதல் ஒளித்தல். அகிற் புகையுட்டுதல் நீராட்டியபின்னர்க் கூந்தலிலுள்ள ஏரம் போக்கு தற்காகக் குடத்தினுள்ளே அகிற் கட்டை களையிட்டு அக்கினிருட்டிப் புகையெழுச்செய்து அப்புகையைக் கூந்தலிற் படும்பாடு பிடித்தலென்க.

(177)

பொலம்புரி யுத்தியும் பொருத மஞ்சையும்
வலம்புரி மகரமு மரபில் வானவர்
குலம்புரி தவம்புரை கொம்பின் கூழையி
னலம்புரி மங்கல நவின்று சாத்தினார்.

இ-ன். பொலம் புலி உத்தியும் - பொன்னாற் செய்யப் பட்ட
சீதேவி யென்னுந் தலைகோலத்தையும், பொருத மஞ்சையும் -
போர்புரிகின்ற மயில் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக் கோலத்

தையும், வலம்புரி - வலம் புரிச்சங்குவடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும், மகரமும் - சுநாவின தங்காந்தவாய்போலச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும், வானவர் குலம் புரி தவம் புரை கொம்பின் கூழையில் -தேவர்குலங்கெய்த் தவப்பயனை நிகர்த்த வஞ்சிப்பூங் கொம்பையொத்த தெய்வ யானையும்மையாருடைய கூந்த லிலை, நலம் புரி வங்கலம் நவின்று மரபில் சாத்தினார் -நன்மையைத் தருகின்ற மங்கல வசனங்களும் முறையைக் குணிந்தார்கள். எனு.

பொன் என்னும் பெயரே பொலம் என விகாரமடைந்த தென்று தொல் காப்பியங் கூறுகின்றுது, இதனைப் பிற் காலத்து நிகண் டாசிரியர்கள் பொன்னின் பாரிய நாமங் களுள் ஒன்றாகச் சேர்த்தனர். ஆடகம் கிளிச் சிறை, சாதரூபம் சாம் புந்தம் என்னும் நால்வகைப் பொன்களுள் உயர்ந்தது சாம்பு நதமாதலின் ஈண்டுப்போலம் சாம்பு நதப்பொன்னென்க. வலம் புரியும் என்ற திலும்மைதொக்கது. மகரத்தலைக்கோலம் நெற்றியிலே தங்கும்படிய விவிதத்தீர்ப்பது “திலதந்தை இயதேங்கமழு திருநுதன் மகரப் பகுவாய் தாழமண்ணுறுத்து” என்பது னானுணர்க. தவம் ஆகுபெயர். மரபிற்சாத்துதல் அவ்வணி களை வைக்க வேண்டிய இடத்துவைத்துச் சாத்துதல். கொம்பு உவம வாகுபெயர்.

(178)

விரியினர்க் கோங்கமும் வெட்சியுஞ் செரீஇ
மருமல ரிதழிடை வைத்து வாசமார்
தெரியலுந் தொடையலுஞ் செறியச் சூட்டியே
சுரிகுழன் முடித்தனர் சுழியற் றன்மையால்.

இ-ள். விரி இனர்க் கோங்கமும் வெட்சியும் செரீஇ-விரிந் ததாதினையுடைய கோங்கையும் வெட்சி யையுஞ் செருகி, மருமலர்திதழ் இடைவைத்து - நறுமணத் தை யுடைய மலர் களி னிதழ்களை இடையிடையேயிட்டு, வாசம் ஆர் தெரியலும் தொடையலும் தெரியச் சூட்டியே - வாசம் நிறைந்த கோத்தமாலையையுந் தொடுத்தமாலை யையுந் பொருந்தச்சூட்டி, சுரிகுழல் சுழியல் தன்மையால் முடிந்தனர் - கரித்தகசுந்த லைச் சுருண்முடியாக முடித் தார்கள் (அத்தெய்வமகளிர்கள்) எ-று.

கோங்கம் என்றதில் ஆம் சாரியை. கோங்கு வெட்சி ஆகு பெயர். ஏ அசை. சுருண்முடி குழல் கொண்டை சுருள் பனிச்சைமுடி என்னும் ஜவகை மயிர்முடியு ளொன்றென்க.

(179)

ஒருமுயன் முழுமதி யுள்புக் காலென
விருவிழி புருவமா மினைய வற்றோடு
கருநிறங் கண்டிடக் காமர் சாந்தினாற்
நிருநுத லதனிடைத் திலகந் தீட்டினார்.

இ-ள். ஒரு முயல் முழு மதி உள்புக்கால் என - ஒரு முயல் போலுங் கழங்கம் பூரணசந்திரனுட் சேர்ந்தாற்போல, இருவிழி புருவம் ஆம் இனையவற்றோடு - இரண்டு விழியும் (இரண்டு) புருவங்களும் ஆகிய இவற்றோடு, திருநுதலதனி டைக் கரு நிறம் கண்டிடக் காமர் சாந்தினால் திலகம் தீட்டினார் - திருநெற்றியின்கண்ணே கருமைநிறந்தோன்ற அழகிய சாந்தினாலே திலகத்தைத் தீட்டினார்கள் (அத்தெய் வமகளிர்கள்). எ-று.

முயல் உவமவாகு பெயர். இரு என்பதைப் புருவத் தோடுங்கூட்டுக் இனைய இவை என்பதன்மருத். சாந்து ஈண் கூக் கருமைநிறமு டைய கந்தாரியாதியவை கலந்த சாந்து.

(180)

ஊட்டிய நறும்புகை யோதி நின்றொரீத்
தீட்டிய திருநுதற் றிலகம் சேர்தரப்
பூட்டினார் சுட்டியைப் புயங்க மொன்றுநா
நீட்டிநஞ் சுமிழ்தரு நிலைமை யீதென

இ-ள் புயங்கம் ஒன்று நா நீட்டி நஞ்சு உமிழ்தரு நிலைமை ஈது என - சர்ப்பமொன்று நாவை நீட்டி நஞ்சி கைக்காலுகின்ற தன்மை இதுவேயென்ன, நறும் புகை ஊட்டிய ஒதி நின்று சீரீத் திரு நுதல் தீட்டிய திலகம் சேர்தரச்சுட்டியைப் பூட்டினா - (அகிலினது) நறியபுகையை யூட்டிய கூந்தலினின்று நீங்கித் திருநுதலிற்றீட்டிய திலகத் திற் சேரச் சுட்டியென்னும் நுதலணியைப் பூட்டினார்கள். (அத் தெய்வமகளிர்கள்). எ-று.

ஒதி நின்று ஒருவதல். ஈண்டு அச்சுட்டியின் பின் கடைக் கூந்தலினிற்க எஞ்சியபாகமெல்லாம் நெற்றியை நோக்கி எழுந்து வளைந்து ஆழநிற்றல். சுட்டி சர்ப்பத்தையும், அச்சுட்டியின்முகப்பிற் ரூங்கும் மணிசார்ப்பத்தின் நாவையும் நெற்றியிற்றிலகம் நஞ்சுத்துளி யையும் போலிருந் தனவென்க.

(181)

கோல்வளை யந்நலார் குழையில் வல்லியஞ்
குல்வளை மிடற்றினிற் நூடையன் முத்தணி
கால்வளை கஞ்சநேர் கரத்துந் தோளினும்
வால்வளை தொடியிவை வயங்கச் சேர்த்தினார்.

இ-ள். கோல் வளை அம் நலார் - கோலியவளைய ஸைய
ணிந்த அழகிய அத்தெய்வமகளிர்கள், குழையில் வல்லியம் -
(அவ்வும்மை யாருடைய) காதிற் காதணி களையும், குல்வளை
மிடற்றினில் தொடையல் முத்து அணி - குலி ணையுடைய
சங்குபோன்ற கழுத்திலே மாலையாகிய முத்த மணியணியையும்,
கால் வளை கஞ்சம் நேர் கரத்தும் தோளினும் வால் வளை
தொடி இவை வயங்கச் சேர்த்தினார் - கால்வளைந்த தாமரை
மலரை நிகர்த்த முன் கையிலுந் தோளிலும் வெண்மை யாசிய
வளையலையுந் தொடியும் விளங்க அணிந்தார்கள் என்று.

கோலம் என்பது இறுதிகுறைந்து நின்றதெனக் கொண்டு
கோல்வளை என்பதற்கு அழகியவளையலென்று பொருள் கூறினு
மமையும். அந்நலார் என்பதற்கு அத்தெய்வ மகளி ரெளினுமாம்.
காதணி தோடு முதலிய பலவாபரண மென்க. தொடையல்
முத்தணி, இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. தோள் ஈண்டு
முன்கைக்கு மேலிடம். வால் வளை சங்க வளையல். கொடி
ஈண்டுப் போன்னாற் செய்யப்பட்ட வளையல்.

(182)

கொட்டினர் கலவைகள் கொங்கை யின்மிசை
மட்டிமிர் பினணையலு மணியின் கோவையு
மட்டினர் படாழுமொன் றதன்கட் சேர்த்தினா
ரிட்டிடை யிடைதனக் கீரக்கம் வைக்கிலார்.

இ-ன். இட்டிடை இடை தனக்கு இருக்கம் வைக்கி ஸார் - (அவ்வும்மையாருடைய) சிறுமையாகிய இடைக்கு இருக்கம் வைக்கிலாராய், கொங்கையின்யிசைக் கலவைகள் கொட்டினர் - ஸ்தனங்களின் மீது கலவைச்சாந்துகளை அப் பின்னார்கள், மட்டு இமிர் பிணையலும் மணியின் கோவையும் அட்டினர் - தேன் பொருந்திய மலர் மாலைகளையும் அரதன வடத்தையும் (அவைகளில்) அணிந்தார்கள், ஒன்று பாரும் அதன்கண் சேர்த்தினார் - ஒருத்தர்க்கத்தையும் அம்முலைகளிடத்துச் சேர்த்தி னார்கள் (அத்தெய்வமகளிர்கள்.) எ-று.

கருப்பூருக்கலவை கத்தாரிக்கலவை முதலாகக் கலவைகள் பலவாதவிற் கலவைகள் என்று பன்மையாற் கூறினார். மட்டு வாசமுமாம். இமிர்தல், ஏறுதல் ஈண்டுப்பொ ருந்துதல். அதன்கண் என்றது சாதி யொருமை. வைக்கிலார் என்னு வினைமுற்று வினையெச்சமானது தனங்களே சிறிய இடைக்குப் பெரும் பாரமாகவும் அவற் றின்மீது கல வைகளை யப்பியதமையாது மேலும் மேலும் அணிந்து சேர்தலின் இட்டிடை யிடைதனக்கிரக்கம் வைக்கிலார் என்றார்.

(183)

மாடக யாழ்ப்புரை மழலைப் பெண்பிளை
யாடக விரைமல ரணைய தாள்களிற்
பாடகம் பரிபுரம் பாத சாலங்கள்
குடக முன்கையார் தொழுது சூழ்வித்தார்.

இ-ன். குடக முன்கையார் - வளையலையணிந்த முன் கையினையுடைய அத்தெய்வமகளிர்கள், மாடக யாழ் புரை மழலைப் பெண் பிளை விரை ஆடகமலர் அனைய தாள்களில் - முறுக்காணியையுடைய வீணையினிசைசையை நிகர்த்த மழலைச் சொந்தகளைப் பேசுகின்ற பெண் பிள்ளையாகிய தெய்வயானை யம்மையாருடைய நனு மணம் (பொருந்திய) பொல்லமலரை நிகர்த்த திருவடிக விலே, பாடகம் பரிபுரம் பாதசாலங்கள் தொழுது சூழ்வித் தார் - பாடகத்தையும் பரி புரத்தையும் (மற்றுமுள்ள) காலணிகளையும் (அவரை) வணங்கிச் சூழ்வித்தார்கள். எ-று. யாழ் ஆகுபெயர். ஆடகவிரைமலர் இல்லுவமெ. பிறபதத் தணிகள்

தண்டை சதங்கைகளாதியன. குழ்வித்தல், அவ்வணிகள் திருவடியிற்குழ்ந்திருக் கும்பாடி கடைப் பூட்டுக்களைப் பூட்டுதல். குழ்வித்தார் என்னும் பிறவினை ஈண்டுத் தன்வினைப் பொருடந்து நின்றதெனக் கொண்டு குழ்ந்தா ரென்று பொருள் கூறினும்மையும்.

(184)

தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்விபா
வில்வகை யொப்பனை யியற்றி யேத்தலு
மைவிரி குவளைநேர் வடிவக் கண்ணினா
னவ்விடை செய்திடு மழைதி கூறுவாம்.

இ-ள். தெய்வத மடந்தையர் திருவின் செல்வி பால் இவ்வகை ஒப்பனை இயற்றி ஏத்தலும் - தெய்வமெல்லியர் கள் திரு மகஞ்சைய மகளாகிய தெய்வயானையம்மையாரி டத்து இவ்வாறு ஒப்பனை செய்து போற்றுதலும், மைவிரி குவளை நேர் வடிவக் கண்ணினான் அவ் விடை செய்திடும் அமைதி கூறுவாம் - கருமைப்பந்த குவளைமலர் களை நிகர்த்ததேகத்தில் (ஆயிரங்) கண்களையுடையனாகிய இந் திரன் அங்ஙனஞ் செய்ததன்மையை யுரைப்பாம். எ-று.

திருவின்செல்விபால் என்றது தெய்வயானையம்மை யாரு டைய திரு மேனியிடத்து என்றவாறு. குவளை நேர்வடிக் கண்ணினான் என்றதற்கு குவளைமலர்போலும் வடிவத்தி ணையுடைய கண்களை யுடையவனெனினுமாம். அமைதி ஈண் டுத்தன்மை.

(185)

மேலைவானவர்க்கிறையவன்விரிஞ்சனைநோக்கிச்
சாலை யாகிய தெவ்வெலாத் தேவருஞ்சார்ந்தார்
மாலை தாழ்முடியெம்பெரு முதல்வற்குமணங்கெய்
காலை நாடியே யிஃதெனக் கழறுதியென்றான்.

இ-ள். மேலை வானவர்க்கு இறைவன் விரிஞ்சனை நோக்கி மேலாகிய அமர்க்கரசனாகிய இந்திரன் பிரம தேவரைப் பார்த்து, சாலை ஆகியது - திரு மணச்சாலை இயற் றப்பட்டது,

எவ்வெலாத் தேவரும் சார்ந்தார் - எவ்வகைப்பட்ட எல்லாத் தேவர்களும் (சன்னு வந்து) சேர்ந்தார்கள், மாலை நாடியே இஃது எனக் கழறுதி என்றான் - மாலைதங்கிய முடி யினையுடைய எமது பெரிய தலைவராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்குத் தீரு மனஞ்செய்யு முகூர்த்தத்தை அராய்ந்து ஈதென்று கூறுவிரென்று சொன்னான். எறு.

எழுவகைத்தோற்றத்தினுட் புண்ணியமேலீட்டாற்றோன் றுந் தோற்றத் தினராதவிலின் மேலைவானவரென்றார். தேவக ணத்த வருமடங்க எவ்வெலாத் தேவருமென்றார். தேவரும் என்றதில் முற்றும்மை தேவரும் வந்தார் முகசுந்தனாகிய மானுடஅரசரும் வந்தாரென்று பொருள்படுதலின் ஏச்சப் பொருட்டானதென்க. அவ்வரசர்கள் தெய்வத்தன்மையுடை யராதவின் தேவரிலடக் கினாரெனினுமாம். காலை ஈண்டு முகூர்த்தம். ஏ அசை.

(186)

அப்பு ரந்தரன் மொழிதனை யம்புயன் வினவிச் செப்பு கின்றதென் னறுமுகப்பரான்மனஞ்செய்தற் கெப்பெ ரும்பக லாயினு மினியதே யெனினு மொப்ப கன்றிடு முகூர்த்தமில் வெல்லையென்றுரைத்தான்.

இ-ள். அப்புரந்தான் மொழிதனை அம்புயன் வினவி -அவ் விந்திரஜுடைய சொல்லைப் பிரமதேவர் கேட்டு. அறு முகப் பரன் மணம் செய்தற்குச் செப்புகின்றது என் எப்பெரும் பகல் அயினும் இனியதே எனினும் - அறு திருவதனங்கலையுடைய சுப்பிரமணி யப்பெருமான் தீரு மனஞ்செய்த ருளுதற்குச் சொல் லுவதென்னை எப்பெரு முகூர்த்தமாயினும் நன்றே எனினும், இவ்வெல்லை ஒப்பு அகன்றிடு முகூர்த்தம் என்றுரைத்தான் - இம்முகூர்த்தம் (தனக்குச்சமானம் பிறி தொன்று மில்லையாதவின்) ஒப்பகன்ற முகூர்த்தமேயென்று சொன்னார். எறு.

எவன் எனும் வினாவினைக் குறிப்பு என்னெந்த திரிந்து ஈண்டு இல்லையென்னும் பொருடந்துறின்றது. செப்புகின்ற தென் என்றது சொல்லவேண்டுவ தில்லை யென்றவாறு. பகல் எல்லை

மூலமும் உரையும்

ஆகுபெ யார்கள். ஏகாரம் தேற்றும்.

(187)

ஸவதேமுறை யாயுளா யிப்பகல் சிறந்த
தாவதேயெனின் யான்பெறு வணங்கையீண்டளிப்பான்
ஹேவதேவனா மறுமுகச் செம்மலை கொணரப்
போவதே கடனெமக்கெனப் புரந்தரன்புகன்றான்

இ-ள். ஸவதே முறை ஆய் உளாய் - சிருட்டித்தலே (செய் யுஞ்செயன்) முறையாகியுள்ள பிரமதேவரே, இப்பகல் சிறந்தது ஆவதே எனின் - இம்முகர்த்தங் சிறந்ததாகியதே யெனின், யான்பெறும் அணங்கை சன்டு அளிப்பான் - யான் பெற்ற தெய் வயானையை இங்கனாக் (கன்னி காதானமாகக்) கொடுத்தற்கு, தேவ தேவன் ஆம் அறு முகச்செம்மலைக் கொணரப் போவ தேகடன் எமக்கு எனப் புரந்தரன் புகன்றான் - தேவர்களுக்குந் தேவராகிய ஆறு திருவதனங்களையு டைய சுப்பிரமணியப் பெருமானை அழைக்கச் செல்வதே கடனெ மக்கென்று அவ் விந்திரன் கூறினான். எ-ஞு.

ஸவதே என்றதில் ஏகாரம் பிரிந்திலை. பகல் ஈண்டும் முன்னையது ஆவதே என்றதில் ஏகாரம் தேற்றும். பாளிந்து வினையெச்சம். போவது என்னுந்தொழிற் பெயரோடு முடிதலின் அது பிரம விள்ளு வாதிய பலருடையவி ணையாயினும் அவ்விந்திர னும்போத வுண்மையின் அவ்வெச் சம் வினை முதல் வினைகொண்டதே எங்க. போவதே என்றதில் ஏகாரம் பிரிந்திலை.

(188)

அனய காலையி லச்சுதக் கடவுளு மயனு
மினிதுபோதுமென் றிந்திரன்றனொடுமேழுந்து
முனிவர் யாவருந் தேவருஞ் சூந்துமுன் படரப்
புனித நாயக னாலய நோக்கியே போனார்.

இ-ள். அனைய காலையில் அச்சுதக் கடவுளும் அயனும் - அச்சுமயத்தில் விஷ்ணுமூர்த்தியும் பிரம தேவரும், இனிது போதும் என்று இந்திரன்றனென்றும் எழுந்து - (நீ கூறியது) நன்று (அங்கனம்) செல்வேமென்று அவ்விந்திர னோடுமேழுந்து, முனிவர்

யாவரும் தேவரும் குழந்து முன்படறப் புனித நாயகன் ஆலயம் நோக்கியே போனார் -முனிவர்கள் யாவருந் தேவருஞ் குழந்து முன் னர்ச் செல்லப் பரிசுத்தராகிய சுப்பிர மணி யப்பெருமானது திருக்கோயிலை நோக்கிச்சென் றார்கள். எ-று.

அனைய அகரச்சுட்டின் மருங். இனிதுபோதும் என்ற தற்கு இனிதாக (அங்ஙனஞ்) செல்வேமென்றுரைப் பினுமாம். யாவரும் என்றதை தேவரோடும் ஒட்டியுரைக்க. புனிதன் நாயகன் இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை, புனிதம் எனச் சொல் வகுத்துப் பரிசுத்தமுடைய என்றுரைப்பினுமமையும். ஏ அசை

(189)

போந்துமற்றவர் பொலன்மணிக்கோயிலுட்புக்குச் சேந்தன் மாமலரடிகளை முடிகளிற்சேர்த்திக் காந்தன்மெல்விரன் மடந்தைபாற் கடிமணம்புரிய வேந்தனீயவண்வந்திட வேண்டுமென் நிசைத்தார்.

இ-ள். மற்றவர் போந்து பொலன் மணிக் கோயில் உள்புக்கு அவர்கள் (அங்ஙனஞ்) சென்று பொன்னாலும் மணியாலும் ஆகிய ஆலயத்தினுட்புகுந்து, சேந்தன் மாமலர் அடிகளை முடிக வில் சேர்த்தி - சுப்பிரமணி யப்பெருமானுடைய பெருமையாகிய தாமரைமலர்போலுந் திருவாடகளைத் (துங்கள்) முடிகளிற் சேர்த்து, எந்தல் காந்தன் மெல்விரல் மடந்தை பால் காடி மணம் புரிய அவண் நீ வந்திட வேண்டும் என்று இசைத்தார் - (எங்கள்) தலைவரே காந்தன் மலர்போலும் மொன்மையாகிய வீர வினை யுடைய தெய்வயானையிடத்துச் சிறந்த திருமணஞ்செய்தருள அங்ஙனம் தேவாரீர் வந்தருளவேண்டு மென்று சுற்றினார்கள். எ-று.

மற்று அசை புரியவென்னஞ் செயவெனச்சங் காரியப் பொருட்டு. எந்தல் அண்மைவிளியாதலின் இயல்பானது.

(190)

இன்ன வாசகம் வினவலுமிராறுதோனுடையோ னன்னதாகவென் றருள்செய்து மடங்கலேறாற்றும்

பொன்னின் மாமணியணையினும் பொருக்கெனவெழுந்தான்
றுன்னு வீரரும்பாரிட முதல்வருந் துதிப்ப.

இ-ள். இன்ன வாசகம் வினவலும் இராறுதோள் உடை யோன்
அன்னது ஆக என்று அருள் செய்து - இவ் வார்த்தையைக்
கேட்டலும் பன்னிரண்டு திருப்புயங்களையு டையராகிய சுப்பிர
மணியப்பெருமான் அது ஆகுகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி,
துன்னு வீரரும் பாரிட முதல்வரும் துதிப்ப ஏறு மடங்கல் ஆற்றும்
மாமணி பொன்னின் அணை யினும் பொருக்கென எழுந்தான் -
நெருங்கிய (இலக்கத் தொன்பது) வீரர்களும் பூதப்படைத்
தலைவர்களும் போற்ற ஆண் சிங்கங்கள் தாங்குகின்ற பெருமை
யாகிய அரதனாக் களையழுத்திய பொன்னாசனத்தினின்று
விரைவிலெழுந் தருளினார். எ-று.

இன்ன இகரச்கட்டிள் மருஉ. வினவலும் உம்பீற்று வினை
யெச்சம். அன்னது அது என்பதன் மருஉ. அன்ன தாக என்றது
நீவீர் வேண்டியவாறு செய்வோமென்றபடி. ஆசனத்தின் கால்க
ளிலே ஆண் சிங்கத்தின் தலைவாடவாக அவ் வாசனத்தைத்
தாங்குவது போல வியற்றியிருத்தல்பற்றி மடங்கலேறாற்றும் என்றார்.
மாமணி மாணிக்கம் எனினுமாம். பொருக்கென விரைவுக்குறிப்பு.

(191)

எழுந்து முன்னுறு மஞ்சையங் சேவன்மே லேறிச்
செழுந்த ணிக்கம லத்தயனாதியாந் தேவர்
விழுந்து முன்பணிந் தேத்தியவிரைமலர் மாரி
பொழுந்து பாங்கராய் வந்திடவீதிவாய்ப் போந்தான்.

இ-ள். எழுந்துமுன்றுசேவல் மஞ்சையேல்ஏறி -(அங்கனம்)
எழுந்து திருமுன்னிலையினிற்கின்ற ஆண் மயிலின் மேலேறி,
செழும்தனிக் கமலத்து அயன் ஆதி ஆம் தேவர் முன் விழுந்து
பணிந்து ஏத்தியே விரை மலர்மாரி பொழுந்து பாங்கர் ஆய்
வந்திட வீதி வாய்ப் போந்தான் - வளவிய ஒப்பில்லாத தாமரைப்
பூவிலிருக்கின்ற பிரமதேவர் முதலாகிய தேவர்கள் முன்னர் (நிலத்
தில்) விழுந்துவணக்கித் துதித்து நறுமணத்தையு டைய மலர்

மறையைப் பொழிந்து பக்கத்தினராகிவர வீதியினிடத் துச் சென்றஞ்சுளினார் (அச்சுப்பிரமணியப் பெருமான்). எ-று.

முன்னுறும் என்றதற்கு திருவுள்ளாக்குறிப்பையுணர்ந்து முன்னே வருகின்ற என்றுரைப்பினுமமையும். ஏறிப் போந்தான் எனஇயையும். ஏறிசை.

(192)

கொற்றை வெண்குடை யெடுத்தனர்குளிர்ப்பனிக்கவரிக் கற்றை வீசினராலவட்டங் கொள்காலசைத்தா
ரொற்றை வாட்படை யேந்நினருடுபதிக் கடவுண்
மற்றை யாதவன் மருத்துவன்சலபதி மறலி

இ-ள். உடுபதிக் கடவுள் மற்றை ஆதவன் மருத்து வன் சலபதி மறலி - சந்திரனும் மற்றைச் சூரியனும் வாய்வும் வருண னும் இயமனும், வெள் கொற்றக்குடை எடுத்தனர் குளிர் பனிக் காற்றைக் கவரி வீசினர் ஆல வட்டங்கொள் கால் அசைத்தார் ஒற்றை வாள்படை ஏந்தினர் - ஆலவட்டம் தன்னுட்கொண்ட காற்றை யசைத்தார் குளிர்மையுடைய திரளாகிய சாமரத்தை வீசினர் சிற்றாலவட்டம் பேராலவட்டங்களாற் காற்றை யசைத்தனர் ஒப்பற்றவாட்படையை யேந்தினர். எ-று.

சந்திரன் முதலிய ஜவரும் முறையே வெண்கொற் றைக் குடையெடுத்தலாகிய தொழில்களை இயற் றினாரென்க. (ஆலவட்டங்கள் என்றதனானே சிற்றாலவட்டம் பேராலவட்ட மென்னும் இரண்டுமென்பது பெற்றாம்). சந்திரன் முதலிய ஜவரும் வெண்கொற்றைக் குடையெடுத்தலாதிய தொழில்களை தனித்தனி முறையே இயற் றம்வழி அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இயற்றும் தொழில்கள் இடையீடுபாமல் அவ்வைவருமொத்து நிற்கும் வழிகளினின்று அவற்றை இயற்று தல்பற்றி ஒவ்வொருவர் செய்யுந்தொழிலை ஏனை யவருஞ் செய்வதாகிப் பன்மைவினை கொடுத்து முடித்தாரென்க. ஆலவட்டங் களாற் காலசைத்தது சந்திரனுக் குரியனும் என்னும் இருவராகவே அவர்கள் வினைகொடுத்து முடிக்கவேண்டியபாடேயே ஆலவட்டங்கள் காலசைத்தார் என்று முடித்திருத்தலின் அம்முடிபுக்கு மேற்கூறிய கொள்கை இயைவ

தெங்கு னமெனின் அதனையும் அவ்விருவர் வினைபற்றி வந்த பன்மை வினையெனக்கொள்ளாது ஏனையருமொத்து நிற்கும் வழிகளினின்று இயற்று தல்பற்றிவந்த அவ் வைவருடைய வினையெனக் கொள்ளினியையுமெனக் குளிர்ப்பனி ஒரு பொருட் பண்மொழி. முன்னர்ச் சந்திரனைக் கூறி பின்னா் ஆதவனைக் கூறும்வழி மற்றையா தன வென்றார், அவ் விருவருஞ் சுடர்க் கௌன்னு மோரின மாதலின்.

(193)

ஆழி மாலய னுவணமு மன்னமு மழியா
வூழி நாயக னூர்தியி னொலிகொலென் றுட்கக்
கேழி லாமலர்க் கிஞ்சகச் சூட்டொடுங் கிளர்ந்து
கோழிந்கொடி யார்த்ததெவ் வண்டமுங்குலுங்க.

இ-ள். ஆழி மால் அயன் உவணமும் அன்னமும் அழியா ஹழி நாயகன் ஊர்தியின் ஓலிகொல் என்று உட்க - சக் கரப் படையையுடைய விழ்ணுமர்த்தியினதும் பிரமதேவ ரதும் வாக னங்களாகிய கருடனும் அன்னமும் அழியாத ஊழிநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய இடப வாகநத்தினது சத்தமென்று அஞ்ச, கேழ் இலா கிஞ்சகமலர்ச் சூட்டொடும் கிளர்ந்து நீள் கொடிக் கோழி எவ்வண்டமும் குலங்க ஆர்த்தது - உவமையில்லாத முருக்கம்பூவை நிகர்த்த சூட்டோடு முயர்ந்து நீண்டகொடியாகிய கோழியானது எவ்வகைப்பட்ட அண்டங்களுங் குலுங்க ஆரவாரித்தது. எ-று.

அழியா ஊழிநாயகனென்றதனானே சிவபெருமான் தத் தமக்குரிய வயதுமுடிந்த காலையிலவிடுவதையும் பிரம விஷி னுக்கள் போலாது நித்தியராவவரென்றும், ஊழிக்காலங் களிலும் தந் தொழிற் நலைமை குறைவுபடாதிருப் பவரென் றும் தொனித்தலுணர்க. அழியாத இலாத எனற் பாலன இறுதி குறைந்து நின்றன. கொல் அசை. ஓலிகொலென்று என்ற தற்கு ஓலியோ என்றுரைப்பினுமமையும்.

(194)

வேத ரார்த்தனா் வேதமுமார்த்தன வின்னேனார்
மாத ரார்த்தனா் மாதவரார்த்தனா் வயவெம்

பூத ரார்த்தனார் பூதமைந்தார்த்தனார் பூதவி
நாத ரார்த்தனார் நாதமிக்கார்த்தன நகமே

இ-ள். வேதர் ஆர்த்தனா - பிரமதேவரும் ஆரவாரித் தார்,
வேதமு ஆர்த்தன - வேதங்களும் ஆரவாரித்தன, விண்ணோார்
மாதார் ஆர்த்தனார் - வேதஸ்திரீகளும் ஆர வாரித்தார்கள், மாதவர்
ஆர்த்தனார் - முனிவர்களும் ஆர வாரித்தார்கள், வய வெம்
டூதர் ஆர்த்தனார் - வெற்றியையுடைய வெய்ய பூதர்களு மார
வாரித்தார்கள், ஜந்துபூதம் ஆர்த்தன - பஞ்ச பூதங்களும் ஆர
வாரித்தன, பூதவிநாரதர் ஆர்த்தனார் - பூமிக்கு அரசர் களா யின
வர்களும் ஆரவாரித்தார்கள், நகமேநாதம் மிக்கு ஆர்த்தன -
(இவ்வொலிக ளாலே அத்திருப்பரங்குன்றமாதிய) மலைகள்
ஓலிமிகுந்து ஆரவா ரித்தன. எ-று.

வேதர் உயர்வெற்றிவந்த பாலவழுவமைநி வேதமும் என்ற
திலும்மை முற்றும்மை. ஏ அசை.

(195)

திண்டி பேரிகை தண்ணுமை சல்லரி திமிலை
பண்டி யிற்பெயர் குடமுழாக் காகளம் படகந்
தொண்ட கந்துடி துந்துபி வலம்புரித் தொகுதி
யண்டம் விண்டிட வியம்பினர் பூதரி ஸநேகர்.

இ-ள். திண்டி - தம்பட்டங்களையும், பேரிகை - பேரி கைக
ளையும், தண்ணுமை - ஒருக்கப்பறைகளையும், சல்லரி - சல்லரி
களையும், திமிலை - பம்பை மேளங்களையும், பண் டியில்
பெயர் குடமுழா - பண்டியிற்செல்லுகின்ற குடமுழாக் களையும்,
காகளம் - ஏக்காளங்களையும், படகம் - இரண் பேரிகைகளையும்,
தொண்டகம் - குறிஞ்சிற்பறைகளையும், தூடி - பாலைப்ப றைக
ளையும், துந்துபி - துந்துபிகளையும் வலம்புரித் தொகுதி -
சங்குக் கூட்டத்தையும், பூதரில் அநே கர் அன்டம் விண்டிட
இயம்பினர் - பூதர்களிலானேகர் அண்ட மும் வொடிக்க முழங்கி
நார்கள். எ-று.

தாங்கக்கூடாத பெரும்பறையாதவின் பண்டியிலேற் றியிருத்
தல்பறிறுப் பண்டியிற்பெயர் குடமுழாவென்றார்.

(196)

அஞ்சி லோதியின் மேனகை யுருப்பசி யரம்பை
கிஞ்சுகச் செவ்வாய்த் திலோத்தமை முதலினோர் செழுமி
மஞ்ச மீதினுமானத்து நின்றுவாள் விழிக
னஞ்சு மிழிந்திட வழுதெனப் பாடியே நடித்தார்.

இ-ள். அஞ்சில் ஒதியின் மேனகை உருப்பசை அரம்பை
கிஞ்சுகச் செவ்வாய்திலோத்தமை முதலினோர் கெழுமி - அழகிய
பொன்வட்டத் தகட்டணியையிரிந்த கூந்த வினையுடைய
மேனகையும் உருப்பசியும் அரம்பையும் முருக்கம்பூப்போலுங்
செம்மையாகிய வாயினையுடைய திலோத்தமையும் முதலான
தேவவேசியர்கள் சேர்ந்து, மஞ்சம் மீதினும் மானத்தும் நின்று
- மஞ்சங்களின்மேலும் விமானங்களின்மேலும் நின்று, வாள்விழிகள்
நஞ்சு உமிழ்ந்திட அமுது எனப் பாடியே நடித்தார் - ஓளியையு
டைய கண்கள் நஞ்சத்தை உமிழ் அமுதத்தைப் போலப்
பாடிக்கூத்தாடினார்கள். எ-று.

வீதியில் வரும்போது மஞ்சத்தின்மீது நின்று நடித்த லெங்
நனமெனின் வீதியினிருப்பகத்தும் மஞ்சங்களை நிறைத்து வைக்க,
அவற் றின் மீது நின்று நடித்த லென்க. அவர்களுடைய
நோக்கத்தைக் கண்ட ஆடவர் யாவ ராயினும் மையல் தலைக்
கேறப்பெறாது நிற்குந்திறமுடைய ரில்ரெண்பார் வாழ்வி முகணா
சுமிழ்ந்திட என்றார். ஏ அசை.

(197)

யானர் வண்டினஞ்சு சுரும்புட னலமரும் யாழும்
வீணை யுங்கரம் பற்றியே விஞ்சையர் முதலோர்
சேண ரம்பையர் களிந்டத் தோடுசீர்தாக்கும்
புானி யும்மிசை வற்றிட விசைத்தனர் பாடல்.

இ-ள். விஞ்சையர் முதலோர் - விஞ்சையர் முதலான வர்கள்,
யானர் வண்டு இனம் சுரும்புட உடன் அலமரும் யாழும் வீணையும்
கரம்பற்றியே - அழகிய பெண்வண்டினாங் கள் ஆணவண்டுகேளோடு
சுழலுகின்ற யாழ்களையும் வீணை களையுங் கரங்களிற் பிடித்து,
சேண் அரம்பையர்களின் நடத்தோடு கீர்தாக்கும்பாணியும் இசைவு

மூலமும் உரையும்

உற்றிட - வானுல கத்திலுள்ள தேவஸ்தீர்களது களிப்பி னைத் தருகின்ற நடனத்தோடு ஒத்துப் பாடுகின்ற பாடலுக்குத் (தங்கள் பாடல்) இசைய, பாடல் இசைத்தனர் - இசைப்பாட்டைப் பாடி னார்கள். எ-ஆ

பின்னர்ச் சுரும்பு என்றமையின் வண்டு பெண்வண்டு என்பது பெற்றாம். இனத்தைச் சுரும்போடுங் கூட்டியு ரைத்துக் கொள்க. அவ்வண்டினங்கள் அவ்வியாழ்வீணை களினிசை யைத் தமிழ் னத்தினிசை யென்று கருதிவந்து குழலுமென்பார் யானார் வண்டி னஞ் சுரும்புட னலமரும் என்றார். யாழ்வீணை யினோர் பேதம். ஏ அசை. சீர்தூக் கல், ஈண்டு ஒத்துப்பாடுதல். அரம்பையர்கள் நடனத்துக் கிசைய வாயாற் பாடுகின்ற பாடல்கள் தங்கள் பாடலுக் கிசைய விஞ்சையரா தியர்கள் யாழ்வினைகளாற் பாடினார்வன்க. பாணியும் என்றதிலும்மை சிறப்பு. பாணியும் என்றதற்குப் பாணிக்கு மென்று குவ்வருபு விரித்துப்பொருள் கூறினும்மையும்.

(198)

பொருவில் வீரரும் பூதரும் புரந்தரன் முதலாஞ்
சுரரு மாதவர் யாவரும் பிறருமாய்த் துன்னி
யொருவர் மெய்யினை யொருவர்மெய் நெருக்கவுற்றிடலாற்
ஏருவு முற்றமுமிடம்பெறா வாயினசிறிதும்.

இ-ள். பொருவு இல் வீரரும் பூதரும் புரந்தான் முதல் ஆம் சுரரும் மாதவர் யாவரும் பிறரும் ஆய்த்துன்னி -ஒப் பில்லாத (இலக்கத்தொன்பது) வீரர்களும் பூதர்களும் இங் தீரன் முதலாகிய தேவர்களும் முனிவர்கள் யாவரும் பிறரு மாகி நெருங்கி, ஒருவர் மெய்யினை ஒருவர் மெய்நெருக்க உற்றிடலால் - ஒருவருடைய தேகத்தை ஒருவருடைய தேகம் நெருக்கச் செறிதலாலே, தெருவும் மற்றமும் சிறிதும் இடம்பெறா ஆயின - வீதியும் முன்றிலுஞ் சிறிதும் (வெளி) இடம்பெறாவாயின. எ-ஆ.

பூதரும் என்றதில் பூதப்படைத் தலைவருமடங்கும். பிறர்களராழிந்த பதினேழுகணத்தவர்களும் ஸ்திரீகள் யாவரும் என்க.

(199)

இன்ன தன்மைக ஸியல வெல்லைதீர்
பொன்னின் வீதிவாய்ப் போந்து புங்கவர்

மூலமும் உரையும்

மன்ன ணாற்றிய மணத்தின் சாலையின்
முன்னர் வந்தனன் முடிவின் முன்னையோன்.

இ-ள். இன்ன தன்மைகள் இயல - இத்தன்மையான சிறப்புகள் பொருந்த, முடிவு இல் முன்னையோன் - இறுதி யில்லாத முதல் வராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், எல்லை தீர் பொன்னின் வீதி வாய்ப் போந்து - அமருந்திகிய அழகை யுடைய வீதியிற் சென்று, புங்கவர் மன்னன் ஆற்றி யாணத்தின் சாலையின் முன் னர் வந்தனன் - தேவர் கட்கரசனாகிய இந்திரனால் இயற்று விக் கப்பட்ட திருமணச் சாலையின் முன்னர் வந்தருளினார். எ-று.

இன்ன இகரச்சுட்டின் மருஉ - தன்மைகள் ஆகுபெயர். ஆற்றுவித்த என்றதில் பிறவினைப்பொருட்டும் விவ்விகுதி கெட்டு ஆற்றிய என்று நின்றது. ஏவதலும் இயற்றுதலுக்கு முள்ள சம்பந்தம் பற்றி ஏவதலை இயற்றுதலாகக் கூறினா ரெளிஞாமாம்.

(200)

ஆவ தாகிய வண்ண றன்மிசைத்
தாவில் கும்பமேற் றருப்பை தோய்த்தநீர்
தாவி யாசிகள் சொற்று மாதவ
ரேவருந் திரண்டெதிர்கொண் டேத்தினார்.

இ-ள். ஆவது ஆகிய அண்ணறன் மிசை - அங்ஙனம் வந்த ருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமான்மீது, மாதவர் ஏவரும் திரண்டு தாவு இல் கும்பம் மேல் தருப்பை தோய்த்த நீர் தாவி - முனி வர்கள் யாவருங் கூடிக்கெடுதலில்லாத கும்பங் களின்மேலுள்ள தருப்பைகளிற் ஞோய்த்த நீரைத்தாவி, ஆசிகள் சொற்று எதிர்கொண்டு ஏத்தினார் - ஆசீ வாதங்களைக் கூறி எதிர்கொண்டு துதித்தார்கள். எ-று.

ஆவது அது என்பதன்மருஉ - , அது ஈண்டு அங்ஙனம் வருதற் செயலை உணர்த்தியது. மங்கலத்துக்குரிய கும்பம் என்பார், தாவில் கும்பம் என்றார்.

(201)

செங்கை தன்னிடைத் தேவர் மாதவர்
நங்கை மாரேலா நாவி ரண்டெனு

மங்க வங்களு மரபி னேந்தியே
யெங்க னாயகற் கெதிர்ந்து போற்றினார்.

இ-ன். தேவர் மாதவர் நங்கைமார் எலாம் - தேவர் முனி வர்களுடைய மனைவியர்களெல்லாம், நாவிரண்டு எனும் மங்க வங்களும் செம் கை தன்னிடை மரபின் ஏந் தியே - அட்டமங்கலப் பொருள் களையும் செம்மையாகிய கரங்களில் முறைமையாக ஏந்தி, எங்கள் நாயகற்கு எதிர்ந்து போற்றினார் - எங்களிறை வராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு எதிர் வந்து வாழ்த்தினார்கள். எ-று.

அட்டமங்கலப் பொருள்: நிறைகுடம் விளக்கு கண் னாடி மணி சாமரம் கொடி தோட்டி முரசு என்னுமிலை. மங்கலம் ஆகுபெயர், உம்மை முற்று. ஏ அசை.

(202)

பஞ்சி தூயநெய் பளித நாவியாய்
விஞ்சு தீஞ்சுடர் மினிர்பொற் றட்டைக
ளஞ்சி லோதிய ரங்கை யேந்தியே
செஞ்செவ் வேண்முனங் சிறப்பித் தாராரோ.

இ-ன். அம் சில் ஓதியர் - அழகிய கொன்வட்டத் தகட்டணியையணிந்த கூந்தலையுடைய மாதுர்கள், பஞ்சி தூயநெய் பளிதம் நாவி ஆய் விஞ்சு தீஞ்சுடர் மினிர் பொன் தட்டைகள் அம் கை ஏந்தியே - செம்பஞ்சும் தூய்மையுடைய நெய்யும் கருப்பூரும் புனுகுஞ் (சேர்ந்தது) ஆகி மிகுந்த ஏரியும் விளக்குக்களையுடைய விளங்குகின்ற பொன் னாலாகிய தட்டங்களை அழங்கிய கைகளில் ஏந்தி, செம் செவ்வேள் முனம் சிறப்பித்தாராரோ - செம்மையாகிய சுப்பிர மணியப்பெருமானுடைய திருமுன்னிலையிற் சிறப்பித்தார்கள். எ-று.

தீயுஞ்சுடர் தீஞ்சுடரென இடையுபிர் மெய்கெட்டது. தீயல், ஈண்டு ஏரிதல். ஏயும் அரோவும் அசைகள். செவ் வேள் ஈண்டு வேள் என்னும் பெயர்மாத்திரையாக நின்றது. சிறப்பித்தல், சிறப்பாகச்சுற்றுதல்.

காலை யங்கதிற் காலை யங்கதிர்
மேலை விண்முகில் விட்ட கன்றெனக்
கோலஞ் செய்யநங் குமர நாயக
னீல மஞ்ஞஞுமே னின்று நீங்கினான்.

இ-ள். அங்கது காலையில் - அச்சமயத்தில், காலை யம் கதிர் மேலை விண் முகில் விட்டு அகன்றென - உதய காலத்துச்சுரியன் மேலாகிய ஆகாயத்திலுள்ள மேகத் தைவிட்டு நீங்கினாற்போல, கோலம் செய்ய நம் குமரநாய கன் நீல மஞ்சை மேல் நின்று நீங்கினான் - வடிவு செம்மையையுடைய எங்கள் சுப்பிரமணியப்பெருமான் நிலநிற ததையுடைய மயில்வாகனத்திலிருந்து நீங்கியருளினார். எ-று.

அங்கது ஒரு சொல். இல்லாருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. காலை யங்கதிர் என்றதில் அம்மும் மேலை என்றதில் ஜயம் சாரியைகள். ஆம் அழகெனினுமாம். சூரியன் இப் பூமியிலுள்ளார்க்கு மேகத்தை விட்டு நீங்குதல் போலத் தோன்றுதல்பற்றி கதிர்மேலை விண்முகில் விட்ட கன்றன என்றார். அகன்றாலென என்பாலது அகன்றென ஆல் கெட்டு நின்றது. செய்ய கோலம் என மாற்றிப் பொருள் கூறினுமமையும். குமரநாயகன், குமரனாகிய நாயகன், நிற்றல் ஈண்டு இருத்தல்.

ஏய மஞ்ஞஞுநின் றிழிந்து வேள்விசெய
கோயின் முன்கடை குமரன் சேர்தலு
மாய போற்றினி லரம்பை மாரோடுந்
தூய தோர்ச்சி தொழுதங் கெய்தினாள்.

இ-ள். குமரன் ஏய மஞ்சை நின்று இழிந்து - சுப்பிரமணி யப்பெருமான் ஊாந்துவந்த மயில்வாகனத்தினின்றிந்கி, வேள்வி செய்கோவில் முன் கடை சேர்த்தலும் - (திருமண) வேள்வி செய்ய மண்டபத்தின் தலைவாயிலிற் சார்ந் தருளாவும், ஆய போற்றினில் அரம்பைமாரோடும் தூய தோர் சசி தொழுது அங்கு

எப்தினாள் - அச்சமயத்தில் தேவஸ்திரீகளோடும் தூய மையடையதாகிய குணத்தி னையடைய இந்திராணியானவள் தொழுதுகொண்டு அங்கனஞ் சார்ந்தாள். என்று.

சேர்தலும் உம்பீற்று வினையெச்சம். ஆய அகரச் சுட்டின் மருஉ. ஆயபோற்தினில் என்றதற்கு அங்கனமாகிய பொழுது என்றுரைப்பினும்மையும். நற்குணத்தைத் தூயது என்றார்.

(205)

எதிர்பு குந்திடு மிந்தி ராணிதன்
புதிய தோர்பசப் பொழிந்த தீயபா
விதியின் கொள்கல நிரப்பி வந்துவேள்
பதயு கங்களிற் பரிவொ டாட்டனாள்.

இ-ள. தன் பக பொழிந்த புதியதோர் தீய பால் நிதி யின் கொள்கலம் நிரப்பி வந்து - தனது தெய்வப்பகப் பொழிந்த புதியதாகிய இனியபாலை பொன்னாலாகிய பாத்திரத்தில் நிறைத்துவந்து, எதிர் புகுந்திடும் இந்திராணி - சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு எதிரிலெய்திய அவ்விந்தி ராணியானவள், பரிவொடு வேள் பதயுகங்களில் ஆட்டனாள் - அன்போடு அக்கடவுள்ளடைய திருவடிகளிரண்டிலும் அபிடே கித்தாள். என்று.

ஓர் அசை. ஒடு அடைபொழிப் போகுளினின்றது.

(206)

ஆட்டித் தீம்பய னலருங் கண்ணியுஞ்
குட்டி மெல்லடி தொழுது பல்சுடர்
சுட்டி வைத்ததோர் கொள்க வந்தனைக்
காட்டி முழ்முறை கடவுட் சுற்றினாள்.

இ-ள. தீம் பயன் ஆட்டி - இனிமையாகிய பாவினால் (அங்கனம்) ஆட்டி, அலுரும் கண்ணியும் குட்டி - மலர்க ணையும் மாலைகளையுஞ்குட்டி, மெல் அடி தொழுது - அம் மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்கி, பல் சுடர் சுட்டி வைத்ததோன்

மூலமும் உரையும்

கொள்கலந்தனைக் காட்டி மும்முறை கடவுள் சுற்றினாள் - பலவிளக்குகளைச் சேர்த்து வைக்கப்பட்டதோரு தட்டத்தை (நீட்டிக்) காட்டி மூன்று மறை அச்சுப்பிரமணியப் பெருமானைச் சுற்றினாள் (அவ்விந்திராணி). எ-று.

அலரைச்குட்டுதல் திருவடிகளில் மலர்கள் வைத் தல். பல்கூட்டுவைத்ததோர் கொள்கலம், அடுக்குத் தீபமெனினுமாம். கடவுட்கூற்றுதல் பிரதட்சனங்கு செய் தலன்று நின்ற நிலையினின்று தீபங்காட்டு முறைப்படி சுற்றுதல்.

(207)

இனைய தன்மைக ஸியற்றி யிந்திரன்
மனைவி வெள்கியே மடமின் னாரோடுந்
தனது மந்திரந் தன்னிற் போதலு
மனகன் கண்டதற் கருள்செய் தேகினான்.

இ-ள். இனைய தன்மைகள் இயற்றி - இத்தன்மை யான பூசனைக் கிரியைகளைச் செய்து, இந்திரன் மனைவி வெள்கியே மட மின்னா ரொடும் தனது மந்திரந் தன்னில் போதலும் - அவ் விந்திராலையானவள் நாணமுற்று மடமை யுடைய தேவஸ் திரீகளோடும் தன்னுடைய கோயிலிற் செல்லு தலும், அநகள் கண்டு அதற்கு அருள் செய்து ஏகினான் -அச்சுப்பிர மணி யப்பெருமான் திருநோக்கங்கு செய்து (அவள் செய்த) அப் பூசனைக்குத் திருவருள்செய்து (உட்) சென்றருளினார். எ-று.

இனைய இகரச்சுட்டின்மருத். ஏ அசை. இந்திரன் மனைவி மட மின்னாரொடுங் கூடிவந்து பூசனைப்பரிந்து சென்றது தனியே வந்து அங்கனங்குசெய்தற்கு நாண முற்றனறு. அப்பூசனைக்கு வேண்டிய உபகரணங்களை உடன்கொண்டு வருதற்கென்க. போதலும் உம் மீற்று வினையெச்சம்.

(208)

கோல மாமணி குயிழ்றிப் பொன்னரி
மாலை நாற்றியே வனப்புச் செய்திடுஞ்
சாலை புக்கனன் றனக்கு வேறொரு
மூல மில்லதோர் முதலின் வந்துளான்.

இ-ள். தனக்கு வேறு ஒரு மூலம் இல்லாதோர் முதலில் வந்துளான் - தமக்கு (தம்மின்) வேற்றாரு மூலமில் லதா கிய முதற் பொருளாகியபரமசிவனிடத்துத் தோன்றிய அச் சப்பிரமணியப் பெருமான், கோலமாமணி குயிற்றிப் பொன்றுமிமாலை நாற்றியே வனப்புச்செய்திடும் சாலை புக்கனன் - அழகாகிய பெருமையையுடைய அரதனங் கணள் அழுத்திப் பொன்னிய மாலைகளைத் தாக்கி அழுகு செய்யப்பட்ட திருமணச்சாலையுட் சாந்தருளினார். எ-று.

அரிய என்பது அரி என இறுதிகுறைந்துறின்றது. ஏயும் ஒரும் அசைகள். தாமே அநாதியாயிருத்தலோடு வேறு வேறாகிய மூர்த்தங்கள் கொள்ளுமிடத்தும் தமதருளினாலே கொள்ளு முதல்வரென்பார் தமக்கு வேற்றாரு மூல முயில்லா தோர் முதல் என்றார்.

(209)

பக்க மாயரி பங்கய னாதியோர்
தொக்கு வந்திடத் தொன்மணி மண்டபம்
புக்கு நம்பி புறந்தர னுய்த்திடு
மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந் தானரோ.

இ-ள். நம்பி - சப்பிரமணியப்பெருமான், அரி பங்கயன் அதியோர் பக்கம் ஆய் தொக்கு வந்திட - விஷ்ணு மூர்த்தி யும் பிரம்மதேவரும் முதலானவர்கள் பக்கத்திற் (குழ்தல்) ஆகித் திரண்டுவர, தொல் மணிமண்டபம் புக்கு - பெருமையாகிய அரிஞ மண்டபத் துட்புக்கு, புறந்தரன் உய்த்திடும்மிக்க பீடத்தில் வீற்றிருந்தானரோ - இந்திரனா விடப்பட்ட (அழுகு) மிகுந்த ஆசனத் தின்மீது வீற்றிருந்தருளினார். எ-று.

ஆதியோர் தேவர்களும் முனிவர்களும் இகைகத் தொன்பது வீற்றும் புதரும். தொல், ஈண்டுப்பெருமை சப் பிரமணியப்பெருமான் அந்திருமணச் சாலையினுள் வந்த ருளியபோது கஷ்டவந்துஇந்திரன் முச் சென்று அம்மண்டபத்திலே அக்கடவுளுக்காக இயற் றப்பட்டிருந்த ஆசனத் தையெடுத்து நிலையில் வைத்து இருந்த ருஞம்படி வேண்டிக் கொண்டாணென்பார். புறந்தரனுய்த்திடு பீட மென்றார்.

(210)

வீற்றி ருந்தபின் வேதனு மாயனுந்
தேற்ற மிக்க முனிவருந் தேவரு
மாந்றல் வீரரு மண்ணை னோவலா
லேற்ற வேற்ற விடந்தொழும் வைகினார்.

இ-ள். வீற்றிருந்த பின் - (சுப்பிரமணியப்பெருமான் (அங்கனம்) வீற்றிருந்தருளிய பின்னர், வேதனும் மாயனும் தேற்றம் மிக்க முனிவரும் தேவரும் ஆற்றல் வீரரும் - பிரம்ம தேவரும் விஷ்ணு மூர்த்தியும் தெளிதன்மிக்க முனி வர்களுந் தேவர்களும் வலி மையைடைய இலக்கத் தொப்பது வீரர்களும், அண்ணைந் ஏவலால் ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொழும் வைகி னார் - அப்பெரு மானுடைய ஏவலினாலே (தத்தமக்கு) ஏற்ற ஏற்ற இடந் தோழுமி ருந்தார்கள். எ-று.

இருந்தபின் என்றதில் பெயரெச்சம் காலப்பெயரெஞ்ச நின்றது. பின் ஈண்டு பிற்காலத்தையுனர்த்தியது. பிருதிவி யாதி சிவாந் தமாகிய முப்பத்தாறு தத்துவஞானத்தெளிவு மிக்கவராதலின் தேற்றமிக்க முனிவரென்றார். ஏற்ற ஏற்ற இடந்தொழும் வைகுதல் சுப்பிரமணியப் பெருமானுக்கு அண்மையிலிருக்கத் தக்கவர் அண்மையிலுங் சேய்மையிலிருக்கத் தக்கவர் சேய்மையிலுமிருத்த லென்க.

(211)

அந்த வெல்லை யவனியில் வாழ்முச
குந்த னேமுதற் கொற்றவர் யாவரும்
வந்து வந்து வணங்கி வழுத்திடக்
கந்த னெந்தை கருணைசெய் தான்ரோ.

இ-ள். அந்த எல்லை - அச்சமயத்தில், அவனியில் வாழ் முககுந்தனே முதற் கொற்றவர் யாவரும் - மன்னு லகத்தில் வாழ்கின்ற முககுந்தராசன் முதலாகிய அரசர் யாவரும், வந்து வந்து வணங்கி வழுத்திட எந்தை கந்தன் கருணைசெய்தனரோ - வந்து வந்து (தந்திருவாடகளை) வணங்கி வாழ்த்த எந்தையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான் கிருபை செய்தருளினார். எ-று.

மூலமும் உரையும்

அந்த அகரச்சுடின் மருது... எயும் அரோவும் அசை கள் வந்து வந்து என்றது அடுக்குமொழியன்று தனத்தனி முறையே வந்து என்னும் பொருளினின்றவென்க. எந்தை எமது தந்தை என்றதன் மருது...

(212)

ஆன காலை யரியய னாடொணா
ஞான நாயக னங்கையுந் தானுமோர்
மான மேல் கொண்டு மாயிருங் சாரதர்
சேனை குழ்தரச் சேணிடைத் தோன்றினான்.

இ-ள். ஆன காலை - அச்சமயத்தில், அரி அயன் நாடு ஒணா ஞான நாயகன் - விட்னுமூர்த்தியாலும் பிரம தேவராலுந் தேடுதல் கூடாத ஞானநாயகராகிய சிவபெருமான், நங்கையும் தானும் ஓர் மானம் மேல் கொண்டு மா இரும் சாரதர் சேனை குழ்தரச் சேணிடைத் தோன்றினான் - உமாதேவியாருந் தாழும் ஒருவிமானத் தின்மீது இவர்ந்து பெருமையாகிய பூதசேனை குழ ஆகாயத்திற் ரோன்றியருளி னார்.எ-று.

ஆன அகரச்சுடின் மருது. நாடு முதனிலைத்தொழிற் பெயர், நாட என்பது இறுதி அகரந் தொகுத்ததெனினுமாம். ஓண்ணாத என்பதனிறுதி உயிர்மெய்யும் இடை னாகரமெய் யுங் குறைந்து ஒணா என நின்றது. ஞான நாயகன் நங்கை யுந் தானுமோர் மானமேல் கொண்டு தோன்றினான் என்பது ஆன்பாலும் பெண்பாலும் விரவிச் சிறப்பினால் ஒரு முடி பேற்றது. மா இரும் ஒரு பொருட்பன்மொழி.

(213)

அம்மை யந்தன தத்தனும் வந்தது
செம்மல் கண்டு சிறப்புடை யேரகையரய்
விம்மி தங்கொண்டு மேதகு மன்பினா
விம்மெ னக்கடி தேயெழுந் தான்ரோ.

இ-ள். தனது அம்மையும் அத்தனும் வந்தது செம்மல் கண்டு - தம்முடைய அன்னையாகிய உமாதேவியாரும் தந் தையாகிய சிவபெருமானும் வந்தருளியதைச் சுப்பிர மணியப் பெருமான் கண்டு, சிறப்பு உடைஞக ஆய் விம்மிதம் கொண்டு -

மூலமும் உரையும்

மிகுதியினையுடைய மகிழ்ச்சியாகி அங்புதம பைந்து, மேதகும் அன்பினால் இம்மெனக்கடிதே எழுந்தானரோ - மேன்மையாகிய அன்பினாலே விரைவி லெழுந்தார்.எ.று.

வந்தது இறந்தகால இடைநிலைபெற்ற தொழிற்பெயர். உடைய என்பது இறுதி குறைந்து நின்றது. இம்மென விரைவுக் குறிப்பு. இம் மெனக்கடிது என்றது மிக்க விரை வில் என்னும் பொருட்டந்தது. ஏயும் அரோவும் அசைகள்.

(214)

கண்ண னாதிக் கடவுளர் யாவரு
மென்னி லாமுனி வோர்களு மெம்பிரா
னன்னி னானிங்கு நாமுய்ந் தனமெனாத்
துண்ணை னாவெழுந் தார்கை தொழுதுளார்.

இ-ள். கண்ணன் மூதிக் கடவுளர் யாவரும் -விஷ்ணுமூர்த்தி முதலாகிய தேவர்கள் யாவரும், என் இலா முனிவோர்களும் - அளவில்லாத முனிவர்களும், இங்கு எம் பிரான் கண்ணினான் - இங்ஙனம் எமதி நைவராகிய சிவபெரு மான் வந்தருளினார், (அதனால்) நாம் உட்பந்தனம் எனா -யாங்களுயின்தோமென்று சொல்லி, கை தொழுது உளார் துண்ணெனா எழுந்தார் - கையாற்றொழுதுளராகி விரைவி லெழுந்தார்கள். எ.று.

இலாத என்பது இறுதி குறைந்தது. துண்ணெனா என் பதன் இறுதி யகரம் நீண்டது. கைதொழுதல் கை கூப்பி வணங்குதல். தொழுதுளார் என்னும் வினைமுற்று வினை யெச்சமானது.

(215)

அனைய காலையி லாதியம் பண்ணவ
னினிது மானத் திழிந்து கணத்துடன்
புனித நீடு பொலன்மனிச் சாலையுள்
வனிதை யாளொடும் வந்துபுக் கானரோ.

இ-ள். அன்காலையில் மூதியம் பண்ணவன்மானத்து கணத் துடன் இனிது இழிந்து - அச்சமயத்தில் மூதிகர்த்தா வாகிய

சிவபெருமான் விமானத்தினின்று பூதசேனையோடு இனிதாக இறங்கி, புளிதும் நீடு பொலன் மணிச் சாலையுள் வனிதையா ஸொடும் வந்து புக்கானரோ - தாய்மை மிகுந்த பொன்னாலு மணியாலுமாகிய திருமணச்சாலையினுள்ளே உமா தேவியாரோடும் வந்து சார்ந்தகருளினார். எ-று.

அனய அகரச்சுட்டின்மருஷ.. அம் அல்வழிச் சாரியை. சிவபெருமான் விமானத்தினின்று உமாதேவியாரோடு இறங்கி மலை யில்வரக் கணங்களும் ஆகாயத்தினின்று இறங்கி மலையிலுடன் வந்ததுபற்றிக் கணத்துடனிறங்கி என்றார். ஆதியம் பண்ண வன் வனிதையா ஸொடும் இனிது மானத்தி மிகுந்து கணத்துடன் புனித நீடுபொலன்மணிச் சாலையுள்வந்து புக்கான் என இயைத்துப் போருஞ்செய்ப் பினுமமையும். அரோ அசை.

(216)

அதுகண் நேடந் தறுமா முகவ
நெதிர்கொண் வேவிரைந் திருவோர் பதமு
முதிரன் பொடுதன் முடிகு டினனாற்
கதிருங் கமலங் களுமே வியபோல்.

இ-ஸ. மா அறுமுகவன் அது கண்டு நடந்து எதிர் கொண்டு - பெருமையாகிய ஆறு திருவதங்களையுடைய சப்பிர மணியப் பெருமான் அதனைக்கண்டு (திருமுனிலை யில்) - நடந்து எதிர்கொண்டு, கதிரும் கமலங்களும் மேவிய போல் இருவோர் பதமும் முதிர் அன்பொடுதன் முடி குடின னால் - குரியனுஞ் செந் தாமரை மலர்களுஞ் சேர்ந்ததுபோல அவ்வுமாமகேகவராகிய இருவருடைய திருவடிகளையும் முதிர்ந்த அன்போடு விரைந்து தம்முடைய திருமுடியிற் குடினார். எ-று.

பதமும் என்றதிலும்மைமுற்றோடு உயர்வுசிறப்பு ஆல் அசை. கதிர் முடிக்கும் கமலங்கள் திருவடிகளுக்கும் உவ மையென்க. மேவி யது என்னும் தொழிற் பெயரி விறுதிகெட்டது.

(217)

வந்தஞ் சலிசெப் துவணங் கியதோர்
கந்தன் றனையங் கவர்கை கொடெடாத்

தந்தம் முரனா தேழிலி முறையே
முந்தன் பொடுயிர்த் தனர்முச் சியையே.

இ-ள். வந்து அஞ்சவிசெய்து வணங்கியதோர் கந்தன் றனை - எதிர்கொண்டு வந்து கைக்ப்புதல் செய்து வணங் குதல் (புரிந்த) சுப்பிரமணியப்பெருமானை, அங்கவர் முந்து அன்பொடு கைகொடு ஸ்டா - அவ்வுமா மகேசுவர் முதன் மையற்ற அன்போடு திருக்கரங்களாலெடுத்து, முறையே தும்தம் உரனாடு தழிலி முச் சியை உயிர்த் தனர் - முறையே தத்த மார்புடு (அணைத்துந்)தழுவி உச்சியை மோந்தார்கள். எ-று.

வணங்கியது தொழிற்பெயர். ஒரும் ஏ இரண்டும் அசை கள். அங்கவர் ஒருசொல்.

(218)

முதுவா னவரும் முனிவோ ரெவரும்
மதுகு தனனும் மலர்மே லயனுஞ்
சதவேள் வியனுஞ் சகமீன் றவர்தம்
பதமீ மிசைவந் துபணிந் தனரால்.

இ-ள். முது வானவரும் - பெருமையாகிய தேவர்க ஞம், முனிவோர் னவரும் - முனிவர் யாவரும், மதுகு தனனும் - விள்ளுனுமுர்த்தியும், மலர் மேல் அயனும் - தாமரை மலர் மீதி ருக்கின்ற பிரமதேவரும், சதவேள்வியனும் - இந்திரனும், சகம் ஈன் றவர்தம் பதம் மீமிசை வந்து பணிந் தனரால் - உலகத் தையீன் றருளிய அவ் வுமா மகேசுரருடைய திருவடிகளின்மேல் வந்து வணங் கினார்கள். எ-று.

முதுமை ஈண்டுப் பெருமை. வானவர் - வானுலகத் துள்ளவர். முனிவர் - காமாதியை வெறுத்தவர். முது குதனன் - மதவெள்ளுமகரனைக் கொன்றவன். அயன் பிறப்பில்லா தவன். சதவேள்வியன் - நூறி யாகத்தைச் செய்தவன். சகம் ஈன்டு உலகத்தையும், உலகத் திலுள்ள உயிர்களையு முணர்த்தி நின்றது. மீமிசை ஒருபொருட்பன் மொழி. ஆல் அசை.

(219)

தாழ்வற் றிடுவோ ருமைசங் கரணைச்
குழ்வற் றுவலஞ் செய்துகுழ் வினையு
டாழ்வற் றிடுபன் மையகன் றடியேம்
வாழ்வற் றனமென் றுவமுத் தினரால்.

இ-ள். தாழ்வற்றிடுவோ - (அங்கனம்) வணங்கியவர் கள் (யாவரும்), உமை சங்கரனைச் சூழ்வற்று வலம் செய்து - அவ்வுமாமகேகவரரைச் சூழ்ந்து வலப்பிரதட் சினஞ் செய்து, அடியேம் குழ்வினை ஊடு ஆழ்வற்றிடு புன்மை அகன்று வாழ்வ உற்றனம் என்றுவமுத் தினரால் - அடியேங்கள் சூழ்ந்த வினையினுள் ஓள் ஆழ் ந் த எளிமைநீங் கிப் (பெரு) வாழ்வையடைந்தேமென்று துதித் தார்கள். எ-று.

அநாதியே பந்தித்த மும்மலத்துளொன்றாதவின் குழ் வினைன்றார். வினை நல்வினை தவினையென இரண்டு வகை, அது சஞ்சிதவினை பிராரத்துவவினை ஆகாமிய வினையென மூன்று பிரிவாகும். ஆல் அசை.

(220)

உன்னற் கரிதா கியிர்க் குயிராய்
மன்னுற்றவனை மலைமங் கையுடன்
பொன்னிற் புனையும் புதுமன் நஞ்மனை
தன்னிற் குமரன் கொடுசார்ந்தனனால்.

இ-ள். குமரன் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், உன்னற்கு அரிதுஆகி உயிர்க்குஉயிர் ஆய் மன்னுற்றவனை - (மனத்தாலும்) நினைத்தற்க ரிதாகியும் (எல்லா) உயிர் களுக்கும் உயிராகியும் நிலைபெற்றிருப்ப வராகிய சிவபெ ருமானை, மலைமங்கையுடன் பொன்னில்புனையும் புதுமன்றல் மனை தன்னில் கொடு சேர்ந்ததனால் - மலை மகளாகிய உமாதேவியாரோடு பொன்னினாற் செய்யப்பட்ட புதுமையாகிய திருமணச் சாலையுட் கொண்டு சேர்ந்தார். எ-று

அனாதிமல முத்தனாகியும் றிஷ்களனாகியும் முதலிடைக்கடை யில்லாத வனாகியும் அசலனாகியும் அவிகாரியும் அப்பிரமேயனா

கிபுமிருத்தல் பற்றி உன் னற்கரிதாய் என்றார். சடமாக்கிய உட வினாள் உயிர் நின்று அதனை ஆட்வெதுபோலாத் தாஞ்செறிந்து நிற்றல் இல்லை யாயின் அசைவில்லாது சடம்போலக்கிடக்குந் தன்மைத் தாய் உயிரிலுட்செறிந் துநின்று ஆட்டுதலால் உயிர்க் குயிராய் என்றார். ஆஸ் அசை.

(221)

ஆகியதொர் போழ்துதனி வாணைமுறை தன்னான் மாகநெறி வந்தொரு மணித்தவிச் நண்ணத் தோகை யுடைமங்கஞ்சூயறும் தோற்றமுடை மாதோர் பாகமுற வாயிடை பராபர னிருந்தான்

இ-ள். ஆகியதொர் போழ்துதனில் ஆணைமுறை தன்னால் ஒரு மணித்தவிசமாக நெறி வந்து நண்ண - (அச்செயல்) நிகழ்ந்த தாகிய காலையில் ஆணை முறையினாலே ஓரிரத்தினாசனம் அகா சவழியினால்வந்து (அத்திருமணச்சாலையுட்)சார, ஆயிடை பராபரன் தோகை உடை மங்கஞ் உறும் தோற்றும் உடை மாது ஓர் பாகம் உறு இருந்தான் - அங்கனம் சிவபெருமான் தோகையினையுடைய மயிலைநிகர்த்த தோற்றுத்தினையுடைய உமா தேவியார் ஒரு பாகத்திற் பொருந்த வீறிருந்தருளினார். எறு.

ஓர் அசை. ஆணை சிவபெருமானதானை. உடைய என்னு மிரண்டும் உடை என இறுதி கெட்டு நின்றன. ஓர்பாகம் ஈண்டு வாமபாகம்,

(222)

மங்கையுமை யுஞ்சிவனும் வள்ளறனை நோக்கி யிங்குவரு கென்றுபி னெடுத்தினிது புல்லித் தங்கள்வயின் வைத்துநனி தன்னாளி புரிந்தா ரங்கது தெரிந்துதொழு தம்புய னிசைப்பான்.

இ-ள். உமை மங்கையும் சிவனும் வள்ளறனை நோக்கி இங்கு வருகவென்று - உமாதேவியாருஞ் சிவபெருமானும் சுப்பிரமணியப்பெருமானைப் பார்த்து இங்கு வருக வென்றமூத்து, பின் எடுத்து இனிது புல்லித் தங்கள் வயின் வைத்து நனி தன் புரிந்தார் - பின்னரும் எடுத்து இனிது தழுவித் தங்கள் ஆசனத்

தின்கண் இருந்தி மிகவுமிருள் புரிந்தார்கள், அங்கது அம்புயன் தெரிந்து தொழுது இசைப்பான் - அதனைப் பிரமதேவர் கண்டு வணங்கிக் கூறுவார். எ-று.

வருக என்னும் வியங்கோளின் இறுதி அகரங்கெட்டது. இறந்நது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றோக்கது. வயின், இடம், ஈண்டு ஆசனம். அங்கது ஒருசொல்.

(223)

முன்னமொரு வைகறனின் மூவிரு முகத்தோன்
நன்னையசு ரப்படை தழிந்திட விடுத்தா
யன்னபரி சேயவுண ராயுளரை வீட்டி
நென்னலிமை யோர்சிறையுநீக்கியருள் செய்தான்.

இ-ள். முன்னாம் ஒரு வைகறனின் மூவிரு முகத்தோன் நன்னை அகரப்படை தழிந்திட விடுத்தாய் - (எங் களிலைவரே) முன் ணொருநாளில் ஆயுதிருவதனாம் களையுடைய இச்சுப்பிரமணியப் பெருமானை அகரப் படையை அழிக்கும்படி விடுத்தருளினீர், அன்ன பரிசே அவுணர் ஆய் உளரை வீட்டினென்னல் இமையோர் சிறைய நீக்கியருள் செய்தான் - அத்தன்மையாகவே (இப்பெருமான்) அகரரா கியுள்ளவரை அழித்து நெரு நலிற்றேவரது சிறையையும் நீக்கியருள் புரிந்தார். எ-று.

படையைக் கூறவே படையையுடைய குரனாதிய அரசரை யுமென்பது பெற்றாம். அன்ன அகரச்சுட்டின் மருஉ. ஏ அசை, உம்மை எச்சம்.

(224)

நன்றியித ணைக்கருதி நாங்கள் புரி கைம்மா
றோன்று மிலையென்னினு முளத்தெழும்விருப்பால்
வென்றியசு ரேசர்கிளை வீட்டுகும ரேசுற்
கின்றுமக வான்மகளை யீந்திட நினைந்தான்.

இ-ள். நஞ்சி இதனைக் கருதி நாங்கள் புரி கைம்மாறு ஒன் றும் இலை என்னினும் - செய்ந்தந்தியாக்கிய இச் செயலை என் ஸியாங்கள் செய்யும் பிரதியுபகார மௌன்று மில்லையாயினும்,

மூலமும் உரையும்

வென்றி அசுரேசர் கிளை வீட்டு கும ரேசர்கு மகவான் உள்ளத்து எழும் விருப்பால் இன்று மகளை ஈந்திட நினைந்தான் - வெற்றி யையடைய (குரனா திய) அசுரத்தலை வர்களையும் அவர் களுடைய சுற்றுத் தையும் அழித்தருளிய இச்சுப்பிரமணி யப்பெரு மானுக்கு இந்திரனானவன் உள்ளத்தெழுந்த விருப்பினாலே இன்று (தன்) மகளாகிய தெய்வயானையும் மையைக் (கன் னி காதானமாகக்) கொடுக்க நினைந்தான். என்று.

முழுதுலகுடையவர்க்கு அவ்வலகிலுள்ளார் கொடுப் பதொன் றில்லையாதலின் நாங்கள் புரி கைம்மா நோன்றுமிலை என்றார். விஷ்ணுவர்த்தி முதலிய பல ரோடும் போர்ப்பிந்து வெற்றி கொண்ட வராதலின் வென்றி யசுரேசர் என்றார்.

(225)

அற்றமி விரக்கமுட னாருயிர்கண் முற்று
நிற்றலு மளித்தருன நேரிழையு நீடு
மற்றிது பகந்பொழுதில் வந்தனிர்க ளென்றாற்
சிற்றாடிய ரேங்கள்செயல் சீருளதை யென்றான்.

இ-ன். அற்றம் இல் இறக்கமுடன் ஆர் உயிர்கள் முற் றும் நிற்றலும் அளித்தருஞும் நேர் இழையும் நீடும் - சோர்தலில்லாத இரககத்தோடு (புவனத்தில்) நிறைந்த ஆஸ்மாக்கள் முழுவதையும் எந்நாளுங் காத்தருஞ்கின்ற நேரமையாகிய ஆயரணத்தையணிந்த உமாதேவியாருந் தேவரீரும், மற்றிது பகல் பொழுது வந்தனிர்க ளென்றால் - இற்றைப்பொழுது (ஸண்டு) வந்தருளினிர்களென்றால், விர்களென் நால்-சிற்றாடியரேங்கள் செயல் சீர் உளதை அன்றோ - சிறிய அடியேங்க ஞடைய செயல் சிறப்பு எதென்றோ. என்று.

அருயிர், அரிய வயிரெனினுமாம். மற்று அசை. இது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் ஈண்டுச் சுட்டுமாத்திரையா நின்றது. பகந்பொ முது இருபெயரொட்டு. ஜ சாரியை. ஒ எதிர்மறை. அன்றோ என்றது பலரும் தேற்றும்.

(226)

என்றினைய நான்முக னிசைத்திடலு மீச
னன்றென மகிழ்ச்சிகொடு நாழுமிது காண்பான்

முஸ்ரும் உரையும்
மன்றங்மலர் கூந்தன்மலை மங்கையுட னிங்ஙன்
சென்றன மிதற்குரிய செய்கவினி யென்றான்.

இ-ள். என்று இனைய நான்முகன் இசைத்திடலும் - என்று இவற்றைப் பிரமதேவர் கூறுதலும், ஈசன் நன்று என மகிழ்ச்சி கொடு நாழும் இது காண்பான் மன்றல் மலர் கூந்தல் மலைமங்கையுடன் இங்ஙன் சென்றனம் - சிவபெருமான் நல்லதென்று மகிழ்ச்சிகொண்டு யாழும் இதனைக் கானுதற்கு (இயற்கை) வாசனைபரந்த கூந்தலை யுடைய மலைமகளோடு ஈண்டு வந்தோம், இனி இதற்கு உரிய செய்க என்றான் - இனி இத்திரு மனத்துக்குரியனவற்றைச் செய்யக் கடவீரன்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று.

இசைத்திடலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். உம்மை எச்சம். காண் பான் பானீற்று வினையெச்சம். மலர்க்கூந்தல் என்றபாலது மலர்கூந்தலென விகாரத்தாற் ககரந் தொகுத்தது. எனக்கொண்டு மலரையனிந்த கூந்த லெனினுமாம். இங்ஙனம் என்றபாலது இங்ஙனம் எனற் பாலது இங்ஙன் என நின்றது.

(227)

நாதனிவை கூறுதலு நன்குமகிழ் வெய்தி
மாதவனு நான்முகனும் வாசவனை நோக்கி
வேதமுறை யான்முருகன் வேட்டருள வுன்றன்
கோதைத்தனையன்பொடுகொணர்ந்திடுதியென்றார்.

இ-ள். நாதன் இவை கூறுதலும் நன்கு மகிழ்வு எய்தி - சிவபெருமான் இவற்றை திருவாய்மலர்ந்தருளுதலும் இனிது மகிழ் வடைந்து, மாதவனும் நான்முகனும் வாசவனை நோக்கி - விரிஞ்ஞா மூர்த்தியும் பிரமதேவரும் இந் திரினைப்பார்த்து, முருகன் வேத முறையால் வேட்டு அருள உன்றன் கோதைகளை அன்பொடு கொணர்ந்திடு என்றார் - சுப்பிரமணியப்பெருமான் வேதவிதிமுறையி னால் திருமணங்கு செய்தருள நின்னுடைய மகளாகிய தெய்வயானை யம்மையை அன்பொடு கொணர்வாயென்று கூறினார்கள். எ-று.

கூறுதலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். வேதம் ஆகுபெயர். முறையால் ஆலீற்று வினையெச்சக்குறிப்பு.

(228)

அந்தவமையை யந்தனி வதற்கிசைவு கொண்டே
பைந்தொழிந்தல் லார்களமர் பாங்கர் தனி லேகி
நந்தமை யளித்தருஞ நங்கைவரு கென்னா
விந்திரன் விளித்திடலு மேந்திமை யெழுந்தாள்.

இ-ள். அந்த அமையந்தனில் - அச்சமயத்தில், இந்திரன் அதற்கு இசைவு கொண்டே பைந்தொடி நல்லார்கள் அமர் பாங்கர் தனில் ஏகி - இந்திரனானவன் (அரியும் அயனுங்கூறிய) அவ்வார்த்தைக் கிசைதல் கொண்டு பக்கமையாகிய வளை யல்லயணிந்த மகளிர் களிருக்கின்ற இடத்திற் சென்று, நந்தமை அளித்தருஞும் நங்கை வருக வென்னா விளித்திடலும் - எம்மைக் கூத்தருஞ்கின்ற நங்கையே வருக என்று அழைத்தலும், ஏந்திமை எழுந் தாள் - ஏந்து கின்ற ஆபரணத்தையணிந்த தெய்வானை யம்மையார் எழுந்தார். எ-நு.

அந்த அகரச்சுட்டின்மருஷ் ஏ அசை. நங்கை அண்மை வினியாதலின் இயல்பானது. வருக என்னும் வியங்கோளி னிறுதி கெட்டது. விளித்திடலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். ஏந்திமை வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

(229)

கல்லுயர் பொருப்பினிடை காமரடி செல்ல
வல்லனகொ லென்றுமணி நூபரு மரற்ற
மெல்லிடை வருந்துமென மேகலை யிரங்க
வெல்லவரு முண்மகிழ வெம்மனை நடந்தாள்.

இ-ள். கல் உயர் பொருப்பினிடை காமர் அடி செல்ல வல் லென கொல் என்று மணி நூபரும் அறற்ற - அழகிய திருவடி கள் கல்லாகிய உயர்ந்த மஸையின்கண்ணே செல்லுதற்கு வல்லெனகொலென்று மணிச்சீலம்புகள் அறற்றவும், மெல் திடை வருந்துமென மேகலை இரங்க - மென்மையான இடையானது வருந் துமேயென்று என் கோவைமணி இரங்கவும், எல்லவரும் உள் மகிழி - (கண்டோர்) யாவரும் மனமகிழவும், எம் அனை நடந்தாள் - எம்மன்னையாகிய தெய்வயானையார்யையார் நடந் தரு என்னார். எ-நு.

வல்லெனகொல் என்றது வல்லனவல்ல என்னும் பொருடந்து நிற்றவின் ஈண்டு எதிர்மறைப்பொருட்டு மனி அழகு எனினுமாம். மேகலை அரையிலணியு மாபரணங்கள் எனினுமாம். அன்னை அனையென இடைகுறைந்தது. அற்றலும் இரங்கலும் ஒலித்தலுக் கும் அழுதலுக்கும் பெயராதவின் அச்சொற்களைப் புணர்த்தி நாபு மும் மேகலையும் அடிக்கும் இடைக்குமாக அழுவனவாகச் சம்பா வனை செய்து அடியின் மென்மையையும் இடையின் சிறுமையை யும் விளக்கினாரென்க.

(230)

பஞ்சிதனின் மெல்லடி பனிப்பவரை யின்பாற்
குஞ்சரி நடந்த கூறுபது மைத்தோ
செஞ்சுக்டர்வை வேலுடைய செம்மலடி தீயே
னெஞ்சக வடுக்கலினு நின்றுலவு மென்றால்.

இ-ள். செஞ்சுக்டர் வை வேல் உடைய செம்மல் அடி தீயேன் நெஞ்சு அகம் அடுக்கலினும் நின்று உல்லவும் என்றால் -செம் மையாகிய சுடரினையுங் கூர்மையை யுழுடைய வேற்படையைத் தரித்த சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருவடிகள் திமையை யுடை யேனது மனமாகிய கல்லினிடத்தும் நிலைபெற்று உலாவு மென்றால், பஞ்சிதனில் மெல் அடி பனிப்ப வரையின்பால் குஞ்சரி நடந்த செயல் கூறு புது மைத்தோ - பஞ்சிதிலும் மென் மையாகிய திருவடி கள் நடுங்க அம் மலையின் கண் னே தெய்வானையும்மையார் நடந்தருளிய செயல் சொல் லுகின்ற புதுமையினையுடைத்தாரோ. எ-று.

ஒகாரம் எதிர்மறை. நெஞ்சு அகம் இருபெயரோட்டு, நெஞ்சாகிய இடுமெனினுமாம். பஞ்சிதனிலும் என்றதிலுள்ள உயர்வு சிறப்புமை விகாரத்தாற்றிறாக்கது. அடுக்கலினும் என்றதிலும்மை நெஞ்சைநோக் குழிட்த்து இழிவு சிறப்பு. நிற்றலை நோக்குமிடத்து உயர்வுசிறப்பு.

(231)

தந்திமுன் வளர்ப்பவரு தையன்மிக நொய்ய செந்தளி ரொதுங்கமிளிர் சீறாடி யொதுங்கி

யிந்திரையு நாமகனு மேனையரு மேத்தப்
புந்திகளி கூர்தரு புந்தரன்முன் வந்தாள்.

இ-ள். தந்தி முன் வளர்ப்ப ஒரு தையல் - ஜராவ தயானை முன்னர் வளர்க்க வளர்ந்த தெய்வயானை யம்மையார், மிக நொய்ய செம் தளிர் ஒதுங்க மிலிர் சீற்றி ஒதுங்கி - மிகவும் நொய்ய செம்மையாகிய தளிர்கள் (எதிர்நிற்கலாற்றாது) ஒதுங்கும்படி விளங் குகின்ற சிறிய திரு வடிகளால் நடந்து, இந்திரையும் நாமகனும் ஏனை யரும் ஏத்த - திருமகனும் நாமகனும் ஏனைய மகளிர்களுந் துதிக்க, புந்தி களி கூர்தரு புந்தான் முன் வந்தாள் - உ-ள் எப் களிப்பு மிகுகின்ற இந்திரனுக்கு முன்னே வந்தார். எ-வ வளரு என்பது இடைகுறைந் தாநின்றது. தளிரினின்றும் நொய்ம்மையுஞ் செம்மையும் மிலிர்தலுமுடைய அடி யென்பார் மிக நொய்ய செந்தளிரோதாங்கமிலிர்சீற்றி என்றார்.

(232)

இன்ன வெல்லையி லிந்திரன் நெய்வதக்
கன்னி தன்னைக் கடிமணச் சாலையின்
முன்ன ருய்ப்ப முனிவருந் தேவரு
மன்னை வாழியென் நேயடி போற்றினார்.

இ-ள். இன்ன எல்லையில் - இச்சமயத்தில், இந்திரன் தெய் வதக் கன்னிதன்னைக் கடி மணச்சாலையின் முன்னர் உய்ப்ப -இந்திரனானவன் தெய்வயா ணையம் மையாரைச் சிறந்த திருமணச் சாலையின் முன்னே (கொண்டந்து) விட, முனிவரும் தேவரும் அன்னை வாழி என்றே அடி போற்றினார் - முனிவர்களுந் தேவர்களுந் தாயே வாழ்கவென்று (அவருடைய) திருவடியைப் போற்றி ணார்கள். எ-வ.

இன்ன இகரச்சுட்டின் மருஉ... அன்னை அன்மைவிழியா தலின் இயல்பானது. ஏ அசை. மிகுதியாகிய உயர்ந்த முனிவருந் தேவரும் போற்றினாரெனவே எனையரும் போற்றினாரென்பது குறிப் பினானமையுமென்க.

(233)

கணங்கொள் பேரவை கைதொழ வாண்டுறு
மணங்கு தன்னுட ணாதியந் தேவனை

வணங்கி வேலுடை வள்ளலை நோக்கியே
சுணங்கு சேர்முலை துண்ணென வெள்கினாள்.

இ-ள். சுணங்கு சேர்முலை - தேமல்சேர்ந்த முலை யினை யுடையராகிய அந்தெய்வயானையம்மையார், கணம் கொள் பேர் அவை கைதொழு தூண்டு உறும் அணங்கு தன்னுடன் ஆதியந் தேவனை வணங்கி - கூட்டத்தைக் கொண்ட பெரிய சபையிலுள் ளார் கை(கூப்பி) வணங்க - அங்ஙனஞ்சு சார்ந்தருளிய பார்ப் பதிதேவி யாரோடு முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானை வணங்கி, வேல் உடை வள்ளலை நோக்கியே துண்ணென வெள்கினாள் - வேற்படைக்கலத்தினையுடைய சுப்பிரமணியப் பெருமானைப் பார்த்துவிரைவில் நாணமடைந்தார். எ-று.

அவை ஆகுபெயர். ஏ அசை. சுணங்கு சேர்முலை வினைத் தொகைப் பற்றதுப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

(234)

மங்கை தாழ்தலும் வாலிதி நோக்கியே
யங்க ணாத ணருள்செய வண்ணலைக்
கொங்கை யாற்குழழ வித்தவள் கோல்வளைச்
செங்கை யோச்சிச் சிறுபுற நீவினாள்.

இ-ள். மங்கை தாழ்தலும் - தெய்வயானையம்மையார் வணங்குதலும், அங்கண் நாதன் வாலிதின் நோக்கியே அருள் செய - அழகாகிய விழியினையுடைய சிவ பெரு மான் தூய்மைதாக நோக்கி திருவருளைப்புரிய, அண் ணலைக் கொங்கையால் குழழ வித்தவள் கோல் வளைச் செம் கை ஒச்சிச் சிறுபுறம் நீவினாள் - அச்சிவ பெருமானைத் திருமுலையாற் குழழுச்செய்த உமாதே வியார் கோலிய வளையலை யணிந்த திருக்கரத்தை நீட்டி ஏருத் தத்தை தடவியருளினார். எ-று.

தாழ்தலும் உம்ரீற்று வினையைச்சும். ஏ அசை. பிறர்க்குப் போலாது நெற்றியிற்றனிக்கண்ணோடுகூடி முக் கணனாகி அழகு செய்தல்பற்றியும் உலகத்துக் கொளி ணைச் செய்கின்ற சந் திராதித்தர் செந்தீக்கடவுளாகிய முசுகடரும் முக்கண்ணாயிருத்தல்

பற்றியும் அங்கண் என்றார். அருளினையுடைய தோக்கமாதல் பற்றி அங்கண் என்றாரெனினுமாம்.

(235)

திருத்த குந்திற்ற சேயையுஞ் சேண்மிசை
யருத்தி பெற்ற வணங்கையு முற்படும்
பெருத்த பொன்மணிப் பீடிகை மீழிசை
யிருத்தி வைத்தனள் யாவையு மீன்றுளாள்.

இ-ள். யாவையும் ஈன்றுளாள் - எல்லாப் பொருள்களையு மீன்றுளி யவராகிய உமாதேவியார் திருத்தகும் தீறல் சேயையும் சேண் மிசை அருத்திபெற்ற அணங்கையும் - அழகு தகுந்த வலியினையுடைய (தம்) புத்திரராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமானையும் (அப்பெருமான் மீது) மேலாகிய ஆசையைப்பெற்ற தெய்வானை யம்மையாரையும், முன் படும் பொருத்த பொன் மணிப் பீடிகை மீ மிசை இருத்தி வைத்தனள் - முன்னர்ப் பொருந்திய பெருத்த பொன்னாலும் மணியாலுமாகிய ஆசனத் தின்மீது இருத்தி வைத்தரு எனார். எ-று.

சேண் மிசை ஒருபொருட்டபன்மொழி. சேண் என்றதற்கு வானு லகத்துள்ள என்று பொருள் கூறினுமமையும். சேண் மிசையருத்தி பெற்ற வணங்கையும் என்றதற்கு வானு லகத்துள்ளார் மேலாகிய ஆசையைப்பெற்ற தெய் வயானையம்மையாரையும் என்று உரைப் பினுமமையும், ஈண்டுச் சேண் ஆகுபெயர். மீ மிசை ஒருபொருட்டபன் மொழி.

(236)

அதிர்கழ லீசனோ டம்மை யிருந்தன்
கெதிரெதிர் விம்ப மிலங்கிய வாபோல்
வதுவை யணிந்திடு மைந்தனு மாதுங்
கதிர்மணி தோய்கன கத்தவி சுற்றார்.

இ-ள். அதிர் கழல் ஈசனோடு அம்மை இருந்தாங்கு - ஓவிக் கின்ற வீரக்கழலைத்தரித்த சிவபெருமானோடு உமாதேவியா ரெழுந் தருளியிருந்த அவ்விடத்து, எதிர் எதிர் விம்பம் இலங்கியவா போல - (அவர்களுக்கு) எதிரெதிரே (அவர்களுடைய) பிரதி விம்பம் விளங்கியவாறு போல, வதுவை அணிந்திடு மைந்தனும்

மாதும் கதிர் மணி தோய் கனகத் தலைசு உற்றார் - திருமணக் கோலத்தை யணிந்த சுப்பிரமணியப்பெருமானுந் தெய் வயா வணயம்மையாருங் கிரணத்தையுடைய அரதனங்கள் அழுந் தப்பெற்ற பொன்னாசனத் திள்ளிது இருந்தார்கள். எ-று.

இருந்த என்றதன் இறுதி அகரந்தொகுத்தது. இலங் கியவாறு என்றது இலங்கியவா என இறுதிக்குறந்தது. வதுவை ஆகுபெயர்.

(237)

தெய்வத மாதொடு செங்கதிர் வேலோன்
வெவ்வரி யேற்றானை வேவுதல் காணா
வெவ்வெவ ருந்தொழு தேத்தின ரீந்ற
வவ்வையு மத்தனு மாரருள் செய்தார்.

இ-ள். தெய்வத மாதொடு செம் கதிர் வேலோன் - தெய் வயானெயப் மையாரோடு செம்மையாகிய கிரணத்தையுடைய வேற்படைக் கலத்தைத் தரித்த சுப்பிர மணியப்பெருமான், வெவ்வரி ஏற்று அணை மேவுதல் காணா - கொடிய ஆண் சிங்கங்கள் (தாங்கு கிண்ற) ஆசனத்தி லிருத்தலைக்கண்டு. எவ்வெவரும் தொழுது ஏத்தினர் - எவ்வெவரும் வணங்கித் துறித்தார்கள், ஈன்ற அவ்வையும் அந்தனும் ஆர் அருள் செய்தார் - (அச்சுப் பிரமணியப் பெருமானெப் பெற்றநுளிய உமாம கேகவரர்கள் நிறைந்தகிருபை செய்தருளினார் கள். எ-று.

எவ்வெவரும் என்றது எவ்வகைப்பட்ட மேன்மையை யுடைய யாவரும் என்றுபடி.

(238)

அண்டர் தமக்கிறை யாங்கவர் கோலாங்
கணடு புகழ்ந்து கரந்தொழு துச்சி
கொண்டு மிளிர்ந்து குளிர்ந்திடு தேற
லுண்ட சுரும்பினு முண்மகிழ் வற்றான்.

இ-ள். அண்டர் தமக்கு இறை ஆபங்கு அவர் கோலம் கண்டு - தேவர்களுக்கு அரசனாகிய இந்திரன் அங்களும் அவர்களைய திருமணக் கோலத்தைக் கண்டு, புகழ்ந்து - புகழ்ந்து, காம்

உச்சி கொண்டு தொழுது - கரங்களை உச்சி மேற்கொண்டு வணங்கி, யிலிர்ந்து குளிர்ந்திடு தேறல் உண்ட சுரும்பினும் உளமகிழ்வு உற் றான் - விளங்கிக் குளிர்ந்த மதுவினையுண்ட வண்டினும் மன மகிழ்ச்சியற்றான். எனு.

ஆங்கு ஈண்டு அவ்வாசனத்திடம் ஆங்கவர் ஒரு சொல் லெனினுமாம். தேறலுட்கொண்ட சுரும்பு யிக்க மகிழ்ச்சி யோன் ரேயுடைத் ததாயிருத்தல்போல இந்திரனுடைய உள்ளமும் பிற வழிச் செல்லாது மகிழ்ச்சி யோன்றின் கண்ணே தங்கியிருத் தலபற்றித் தேறலுண்ட சுரும்பினுமுண் மகிழ்வற்றானென்றார்.

(239)

நெஞ்ச மகிழ்ந்த நெடுங்தகை சொல்லான்
மஞ்சன மாமலர் மற்றுள முற்று
மெஞ்ச விலாவகை யேந்தி யவைக்க
னஞ்சமு மஞ்ச வருஞ்சசி வந்தாள்.

இ-ள். நெஞ்சம் மகிழ்ந்த நெடுங்கதை சொல்லால் - (ஆங்நனம்) மகிழ்ச்சியற்ற பெருந்தன்மையுடையனாகிய இந்திரனுடைய சொல்லினாலே, அரும் சசி - அருமையாகிய இந்திராணியா னவள், மஞ்சன மாமலர் மற்று உள முற்றும் எஞ்சல் இலா வகை ஏந்தி - திருமஞ் சனத்தையும் பெருமையாகிய மலர்களை யும் மற்று முள்ள பூசனைத்திரவியங்கள் முழுவதையுங் குறைத வில்லாதபடி ஏந்திக் கொண்டு, அவைக்கண் அஞ்சமும் அஞ்ச வந்தாள் - சபையின் கண்ணே அண்ணக்கூம் அஞ்சும்படி வந்தாள் எனு.

நெடுமை ஈண்டுப்பெருமை. மற்றுமுள்ளவை தூபத்திபங்களா தியவை. அண்ணத்தின் நடையினின்றுஞ் சிறந்த நடையையுடைய ஜென்பார் அஞ்சமுமஞ்ச வருஞ் சசி வந்தாள் என்றார்.

(240)

அன்னதொர் காலையி ஸந்தர நாதன்
பன்னிரு மொய்ம்பு படைத்திடு புத்தேண்

மூலமும் உரையும்
முன்ன ரிருந்து முறைப்பட வன்னான்
பொன்னடி பூசை புரிந்திட லுற்றான்.

இ-ள். அன்னதோர் காலையில் அந்தர் நாதன் - அச்சமயத்தில் சுவர்க்கலோகாதிபதியாகிய இந்திர னானவன், பன்னிருமொய்ம்பு படைத்திடு புத்தேள் முன்னர் இருந்து - பன்னிரண்டு திருப்புயங்க ணைக் கொண்ட சுப் பிரமணியப்பெருமானது திருமுன்னிலையி லிருந்து, அன் னான் பொன் அடி முறைப்பட பூசை புரிந்திடலுற றான் - அப்பெருமானுடைய பொன்போன்ற திருவடிகளுக்கு முறை மையாகப் பூசை புரியலுற்றான். எ-று.

அன்னது அதுவென்பதன் மருஉ, அது ஈண்டு அகரச்சட்டு மாத்திரையானின்றது. ஓர் அசை. அந்தரம் ஆகுபெயர். முறைமை - பூசனை விதிமுறை. அன்னான் அவென்பதன்மருஉ.

(241)

சொல்லரு நாணைடு தோகை மடந்தை
நல்லதோர் கன்ன னாபும்புன லுயப்ப
வெல்லவ ரும்பக ழிந்திர ணையன்
மெல்லடி பற்றி விளக்கினி னம்மா.

இ-ள். சொல் அரு நாணைாடு தோகை மடந்தை நல்லது ஓர கன்னல் நாபும் புனல் உய்ப்ப - சொல்லுதற்கரிய நாணத்தோடு மயில் போலும் இந்திராணியான வள் நல்லதாகிய ஒரு கரகத்தினின்று நறிய நீரைவிட, எல் வைரும் புகழ் இந்திரன் ஜயன் மெல் அடி பற்றி விளக் கினனம்மா - யாவரானும் புகழப் படுகின்ற இந்திரனான வன் சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய மென்மை யாகிய திருவ டிகளைத் தொட்டு விளக்கினான். எ-று.

சொல் முதனிலைத் தொழிற்பெயர். ஓடு அடை மொழிப்பொரு னினின்றது. மடந்தை ஈண்டுப்பெருவங் குறி யாது பெண்ணென்னும் பொருபந்து நின்றது. இந்திரன் திரிலோகங்களுக்குந் தலைவனா தலின் எல்லவருமென்றது திரிலோகங்களிலுமுள்ள யாவருமென்க. பற்றல் ஈண்டுத் தொடுதல். அம்மா வியப்பின்கட்ட குறிப்பு, அசை நிலை யெனினுமாம்.

(242)

செம்மல் பதங்கள் செழும்புன ஸாட்டிக்
கைம்மலி யுங்கள பந்தனை யூட்டி
யம்மலர் குட்டி யகிற்புகை காட்டி
நெய்ம்மலி பூஞ்சுடர் நீட்டின னன்றே.

இ-ள். செம்மல் பதங்கள் செழும்புனல் ஆட்டி - அச்சுப் பிர
மணியப் பெருமானுடைய திருவடிகளள வளவிய நீரினாலாட்டி,
கை மலியம் களபந்தனை ஊட்டி - கையில் நிறைந்த கலவைச்
சாந்தையப்பி, அம் மலர்குட்டி - அழ காகிய மலர்மாலைகளளச்
குட்டி, அகில் புகை காட்டி - அகிலினாலாகிய தூபத்தைக்
காட்டி, நெய் மலி பூம் சுடர் நீட்டினனன்றே - நெய் நிறைந்த
பொலிவாகிய தீபத்தை நீட்டினான் (அவ்விந்திரன்). எ-று.

கை நிறைய அள்ளியகளம் என்பார் கைம்மலியுங்களப மென்
றார். ஊட்டுதல் ஈண்டு அப்புதல் மலர் ஆகுபெயர். அன்றும் ஏயு
அசைகள்.

(243)

இவ்வகை பூசை யியற்றுத லோடு
மவ்வயி ராணி யயிற்படை யோன்றாள்
செவ்விதி னாட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக்
கைவகை யேந்தியொர் காப்பிடை யும்த்தாள்.

இ-ள். இவ்வகை பூசை இயற்றுதலோடும் - இவ்வாறு இந்திரன்
பூசைபுரிதலும், அவ்வயிராணி - அவ் விந்திராணியானவள், அயிற்
படை யோன் தாள் செவ்விதின் ஆட்டிய தீர்த்திகை தன்னைக்
கை வகை ஏந்தி ஒர் காப்பிடை உட்புத்தாள் - வேற்படைக்
கலத்தை யுடை யராகிய சுப்பிரமணியப்பெருமானுடைய திருவடிக
ளளச் செவ்விதாக தீர்த்தத்தைக் கைவகையாலேந்தி ஒரு பாத்தி
ரத்தில் விட்டாள். எ-று.

இயற்றுதலோடும் உம்மீற்று வினையெச்சம். கைகளாற் பல
முறையுமேந்தி யென்பார் கைவகையேந்தி என்றார். இந்திராணி
கர கத்தினின்று நீரைவிட இந்திரன் மெல்லடி பந்தி விளக்கி
னானென்று மேற் கூறி ஈண்டு அவள் அயிற் படையோன்றாளாட்டிய
தீர்த்திகை தன்னைக் கை வகையேந்தி என்று கூறியிருத்தலின்

ஒரு கையால் நீரை விட்டு மற்றைக்கையால் எந்தினளென்று கொள்ளவேண்டும். அங்கனம் ஒரு கையால் நீரை விடுதலும் ஒரு கையாலேந்துதலு மரியாதையன்று: ஆதலினது பொருந்தாது. ஆதலின் இந்திரன் மெல்லடிப்பற்றி விளக்கும் பொழுது நீரைவிட்டானென்றும் பின்னர் இந்திரன்றானே முறைப்படி செம்மல் பதங்கள் செழும்புனலாட்டினா என்றும் அப்பொழுது அவள் இரண்டுகைகளாலும் மேந்தினாளான்று முய்த்துனர்க. நீரைப் பறத்தே செல்லவிடாதிருத்தலின் பாத்திரத்தைக் காப்பென்றார்.

(244)

அன்னுழி யிந்திர னாறு முகேசன்
றன்னொரு கையிடை தந்தியை நல்கி
னின்னடி யேனிவ ஜோர்ந்தன என்னாக்
கன்ன லுமிழ்ந்த கடிப்புன லுய்த்தான்.

இ-ள். இந்திரன் அன்னுழி ஆறுமுகேசன் தம்மென ருகையிடை தந்தியை நல்கி - இந்திரனாளவன் அப் பொழுது அப்பொழுது ஆறு திருவதனங்களையுடைய சப்பிர மணியப்பெருமானது ஒரு திருக்கரத் தின் கண்ணே தெய்வயானையம்மையாரைக் கொடுத்து, நின் அடி யேன் இவள் நேர்ந்தனன் என்னாக் கன்னல் உமிழ்ந்த கடிப் புனல் உய்த்தான் - தேவாரீருடைய அடியனாகிய யான் இவளைத் தந்தே என்று கூறிக் கரகமுமிழ்ந்த நறும ணத்தினையுடைய நீரைவிட்டான். எ-று.

அன்ன என்றும் அகரச்சுட்டின் மரு. இறுதிகுறைந்து நின்றது. உழி, இடம், ஈண்டுக்காலம். ஆறுமுகேசன் றன்னொரு கையிடை தந்தியை நல்குதல், சப்பிரமணி யப்பெருமானது திருக்கரத் தின்கண்ணே தெய்வயா னையம்மையாரது திருக்கரத்தை வைத்தல்.

(245)

மருத்துவன் மாமறை மந்திர நீரா
ஸொருத்தி பொருட்டினி ஸொன்புன லுய்ப்பக்
கரத்திடை யேற்றன னாற்கழல் சேர்ந்தார்க்
கருத்திகொன் முத்தியு மாக்கமு மீவோன்.

இ-ள். கழல் சேர்ந்தார்க்கு அருத்தி கொள் முத்தியும் ஆக்கமும் ஈவோன் - (தமிழ்முடைய) திருவடிகளைச் சேர்ந் தவர்க்கு ஆசை கொள்ளுகின்ற மோட்டுத்தையும் சுவர்க்க முதலாகிய செல்வத்தையுங் கொடுத்தருகின்ற சுப்பி ரமணியப்பெருமான், மருத்து வன் மா மறை மந்திர நீரால் ஒருத்தி பொருட்டினில் ஒள் புனல் உய்ப் பக்கரத்திடை ஏற்றனனால் - இந்திரனானவன் பெருமை யாகிய வேதமந்திர முறையினால் தெய்வயானையும் மையாரைக் (கொடுத் தல்)காரணமாக ஓள்ளிய நிரைவிட திருக்கரத்திலேற்றருளினார்.எ-று.

மறையமந்திரநீர்மை - வேதமந்திரங்களைச் செபித்துக்கொடுக் குமறை. ஆல் அசை. சேர்தல் ஈண்டு இடைவிடாது நினைத்தல். அருந்திக்கொண்முத்திய மாக்கமுமென்றது, முத்தியிச்சையுடைய வர்க்கு முத்தியும் ஆக்கலிச்சை யுடையவர்க்கு ஆக்கமுமென்க.

(246)

செங்கம லத்திறை சிந்தையி னாற்றி
யங்கையி வீந்திட வாண்டகை கொண்ட
மங்கல நாணை மணிக்கள மார்த்து
நங்கை முடிக்கொர் நறுந்தொடை குழந்தான்.

இ-ள். ஆண்டகை - ஆண்டகையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், செம்கமலத்து இறை சிந்தையின் ஆற்றி அம்கையின் ஈந்திட கொண்ட மங்கலநாணை - செம் மையாகிய தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற பிரமதேவர் மனதி னாலியற்றி அழகியகரத்தினாற் கொடுக்கக்கொண்ட திருமங்கலநாணை, நங்கை மணிக்களும் ஆற்றது - தெய்வயானை யம்மையாருடைய அழகியகமுத் திற் கட்டி, முடிக்குள் நறும் தொடை குழந்தான் - (அவருடைய) முடியின் கண்ணே ஒரு நறி யமலர் மாலையைச் சூட்டி யருளினார். எ-று.

அங்கையினீந்திட என்றதற்கு சுப்பிரமணியப் பெருமானுடைய திருக்கரத்திற்கொடுக்க எனினும்மையும். குவ்வருபு கண்ணுருபின் திரிபு

(247)

மாவொடு வாழை வருக்கைகொள் பைங்காய்
தீவிய கன்னல் செறிந்திடு செந்தே
னாவருள் பாலிவை யண்டர்கள் செம்மன்
முவிரு மாழுக ணனநூகர் வித்தான்.

இ-ள். அண்டர்கள் செம்மல் - தேவராசனாகிய இந் திரனான
வன், மாவொடு வாழைவருக்கை கொள்பைங்காய் - மாவும்
வாழையும் பலாவுங்கொண்ட பழங்களும், தீவிய கன்னல் -
இனிமையாகிய கருப் பஞ்சாறும், செறிந்திடு செம் தேன் -
(இனிமை) செறிந்த தேனும், ஆ அருள்பால் இவை - தெய்
வப்பக்கொடுத்த பாலுமாகிய இவற்றை, மா முவிரு முகனை
நுகர்வித்தான் - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங்களையுடைய
சுப்பிரமணியப்பெருமானைத் திருவு முது செய்வித்தான். எ-
று.பைங்காய் கன்னல் ஆகுபெயர்கள். சுப்பிரமணியப்பெருமா
நுக்கு ஆறுதிரு முகங்களுண்மையின் மாம்பழுமதலிய ஆறு
பதார்த் தங்தளையுந் திருவழுது செய்வித்தா னென்பாருமூள்.

(248)

வார்த்தொகை குழ்தரு மத்தளி தக்கை
பேர்த்த வலம்புரி பேரி கலித்த
வார்த்தனர் வீர ரருங்கண நாதர்
தீர்த்தனை வந்தனை செய்து களித்தார்.

இ-ள். வார்த் தொகை குழ்தரு மந்தளி தக்கை போர்த்த
வலம்புரி பேரி கலித்த - வர்க்கூட்டஞ் குழப்பட்ட மத்தளியுந்
தக் கையும் பெருமையற்ற சங்கும் பேரிய மாரவாரித்தன, வீரர்
ஆர்த்தனர் - (இலக்கத்தொன்பது) வீரர்கள் (களிப் பினால்)
ஆறுவாரித்தார் கள், அரும் கண நாதர் தீர்த்தனை வந்தனை
செய்து உகளித்தார் - அரியழுதுப் படைத்தலைவர்கள் தூய
வராகிய சுப்பிரமணியப்பெரு மானை வந்தனை செய்து குதித்
தாடனார்கள். எ-று.

வார்களாலியுக்கிக் கட்டப்பட்டிருத்தலின் வார்த்தொகை குழ்
தருமென்றார். பேர்த்த பெருமையென்னும் பண் படியாகப் பிறந்த

பெயரெச்சம். வந்தனை செய்துகளித்தார் எனச்சொல் வகுத்துப் பொருள் கூறினும்மையும்.

(249)

தண்டுள வண்ணல் சரோருக மேலோ
னெண்டிசை பாலக ரிந்திர னென்போ
னன்டர்க னேனைய ராங்கவர் கோலங்
கண்டு சிறந்தது கட்புல மென்றார்.

இ-ள். தண் துளாவு அண்ணல் - குளிர்மையாகிய துளாய் மாலை யையணிந்த விள்ளுமூர்த்தியும், சரோருக மேலோன் - தாமரைப்பு விள்ளிருக்கின்ற பிரமதேவரும், எண்டிசை பாலகர் - எண்ணப்படு கின்ற திக்குப்பாலகர்களும், இந்திரன் என்போன் - இந்திரனும், அண்டர்களும் - தேவர்களும், ஏனையர் - மற்றையரும், ஆங்கு அவர் கோலம் கண்டு கண் புலம் சிறந்தது என்றார் - அங்கும் அச்சுப்பிரமணியப்பெருமானதும் தெய்வ யானையம்மையா தூந் திரு மணக்கோலத்தைக்கண்டு (எங்கள்) கட்பொறி யாலாகிய புலஞ்சிறந் தது என்று சொன்னார்கள். எ-று.
இந்திரனும் அட்டதிக்குப்பாலகர்களிலொருவனாதலின் எண்திசை பாலகரென்றதற்கு அட்டதிக்குப்பாலகரென்றால் பொருந்தாதென்க. ஏனையர், முனிவரும் தேவகணங்களும் பூலோகத்துரசருமென்க.

(250)

ஆயது போழ்தினி லம்புய முற்றோன்
காயெரி தந்து கலப்பைகள் கவித
தூய மனம்புரி தொன்முறை வேள்வி
நாயகனைக் கொடு நன்றுசெய் வித்தான்.

இ-ள். ஆயது போழ்தினில் - அச்சமயத்தில், அம்புயம் உற்றோன் காய் எரி தந்து - தாமரைப் பூவிலிருக்கின்ற பிரமதேவர் கூடுகின்ற அக்கினியை மூட்டி, கலப்பைகள் கவி - (வேண்டும்) உபகரணங்களை வரச்செய்து, தொல் முறை தூய மனம் புரி வேள்வி நாயகனைக் கொடு நன்று செய்வித்தான் - பழமையாகிய (வேத) முறைப்படி தூய்மையையுடைய திரு

மணங்குசெய்யும் வேள்வியைச் சுப்பிரமணியப்பெருமானைக் கொண்டு நன்றாகச் செய்வித்தார். எ-று.

ஆயது அதுவென்பதன்மருஉ. அது ஈண்டு அகரச்சுடு மாத்திரையாக நின்றது. ஏரி வேள்விக்குரிய காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினியம் ஆகவனீயம் என்னும் முத்தே. வேண்டுமொகர ணங்கள் சமிதை நெய்மலர் தளிராதியன.

(251)

உலகருள் காரண நொண்ணுத லோடும்
வலமுறை யாக வயங்கனல் குழந்து
சிலையிடை யன்னவள் சீறாடி தந்தான்
மலரய னுச்சியின் மேலடி வைத்தான்.

இ-ள். மலர் அயன் உச்சியின்மேல் அடி வைத்தான் -தாய ரைப் பூவிலிருக்கின்ற பிரமதேவரது சிரத்தின்மீது திருவடியை வைத்தருளிய சுப்பிரமணியப்பெருமான், உலகு அருள் காரணன் ஒண்ணுத லோடும் வயங்கு அனல் வலம் முறை ஆக குழந்து அன்னவள் சீறாடி சிலையிடை தந்தான் - உலகத்தைக்காக்குங் கடவுளாகிய விச்னுவூர்ந்திக்கு மகளாகிய ஓண்மையாகிய நெற்றி யினையுடைய தேய்வயானையாம்மை யாரோடும் விளங்கு கின்ற ஓமாக கினியை வலமுறையாகச் சூழந்து அவ்வாமையாருடைய சீறிய திருவடியை அம்மியின் மீது தூக்கிவைத்தருளினார். எ-று.

மலரயனுச்சியின் மேலடிவைத்தான் உலகருள் காரணன் என இயைத்து பிரமதேவர் முடியிலடிவைத் தவரும் உலகத்துக்கருஞங்காரணருமாகிய சுப்பிர மணியப்பெருமா னெனினுமையும். ஒண் னுதல் பண் புத் தொகைப் புறத் துப் பிறந் த அன்மொழித்தொகை. அன் னவள் அவளென்பதன் மருஉ. தருதல் ஈண்டு இலக்கணை.

(252)

மாவினி காளீகண் மாமல ராட்டி
பாவி நிறத்தி பராயினர் குழங்
சாவினி மங்கலை தன்னொடு கண்டான்
வேவினின் மாவினை வீழ வெறிந்தோன்.

மூலமும் உரையும்

இ-ள். மாவினி காளிகள் மாமல்ராட்டு பாலின் நிறுத்தி பராயினாகும் - கொற்றவையுங் காளிகளும் பெருமை யையுடைய தாமரையாளராகிய இலக்குமியும் பால்போலும் வென்னிறமுடையளாகிய சரஸ்வதியீந் துதித்துச் சூழ, மங்கலை தன்னொடு வேலினின் மாவினை வீழ எறிந்தோன் - மங்கலையாகி தெய்வயானையும் மையா ரோடு வெற்படையினாலே (குரணாகிய) மாமரத்தை வீழும் வண்ணம் ஏழுந்தருளிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், சாவினி கண்டான் - அருந்ததியைப் பார்த்தருளினார். எ-று.

மாவினி கங்கை யெனினுமாம். புராயினர் என்னும் வினை முற்று வினையைச் சமானது. தெய்வானையும் மையாருக்கு அருந்ததி யைக் காட்டும்போது தாழும் பார்த்தலின் காட்டுதலை மங்கலை தன்னொடு கண்டாலென்றார். எறிந்தோன் வினையால்லையைப் பெயர்.

(253)

இவ்வகை மன்ற வியற்றிய பின்னைத்
தெய்வத மாதரோடு செங்கதிர் வேலோ
அவ்வையோ டத்தனை யன்பொடு குழந்து
செவ்விதின் முழ்முறை சேவடி தாழுந்தான்.

இ-ள். இவ்வகை மன்றல் இயற்றிய பின்னை - இவ்வாறு திருமணச்சடங்கைச் செய்தருளிய பின்னர், தெய்வத மாதொடு செம் கதிர் வேலோன் - தெய்வயானையும் மையாரோடு செம் மையாகிய கிரணத்தையுடைய வேற் படைக்கலத்தைக் கொண்ட சுப்பிரமணியப் பெருமான், அவ்வையொடு அத்தனை அன்பொடு குழந்து செவ் விதின் முழ்முறை சேவடி தாழுந்தான் - தாயாராகிய உமாதேவி யாரோடு தழ்தை யாராகிய சிவபெருமானை அன்போடு பிரதக்கணஞ் செய்து செவ்விதாக மூன்றுமறை செம்மை யாகிய திருவடிகளை வணங்கினார். எ-று.

மன்றல் ஆகுபெயர். தெய்வதமொதொடு அவ்வை யொடத்தனை என்ற வற்றில் ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் அன்பொடு என்றதில் ஒடு அடைமொழிப் பொருளிலும் நின்றது.

அடித்த லத்தில்வீழ் மக்களையிருவரு மார்வத் தெடுத்த ணைத்தருள் செய்துதம் பாங்கரிலிருத்தி முடித்த லத்தினி லுயிர்த்துமக் கெம்முறுமுதன்மை கொடுத்து மென்றன ருவகையான்மிக்க கொள்கையினார்.

இ-ள். அடித்தலத்தில் வீழ் மக்களை இருவரும் ஆர் வத்து எடுத்தணைத்து அருள் செய்து - (தங்கடிருவடிகளிற் நாழ்கின்ற மருமகனையும் மகனையும் அவ்வுமாதே வியாராஞ் சிவ பெருமானும் ஆசையினாலே) எடுத்து அணைத்து திருவருள் செய்து, தம் பாங்க ரிலிருத்தி - தத்தம்பக்கத்திலிருத்தி, முடித்தலத்தினில் உயிர்த்து - உச்சியின்கண்ணேமோந்து, உவகையால் மிக்க கொள்கையினார் - மகிழ்ச்சியான் மிக்க தன் மையினர் களாகி, உமக்கு எம் உறு முத ன்மை கொடுத்தும் என்றனர் - நுமக்கு எங்களைச் சார்ந்த முதன் மையைத் தந்தே மென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார்கள். எ-று.

அடித்தலம் முடித்தலம் ஒரு சொற்கள், அடியிடம் முடியிட மெலினு மையும். உமாதேவியார் தெய் வயா ணையம் மையாரையும் சிவபெருமான் சுப்பிரமணியப் பெரு மாணையும் எடுத்தணைத்து அருள் செய்து இருத்தி உயிர்த்துக் கொடுத்துமென்றார்கள். கொள்கை யினார் என்னும் வினைமுற்று வினைபெச்சமானது.

மலைம டந்தையு இறைவனு மைந்தற்கு மகட்குந் தலைமை செய்தருள் புரிதலுஞ் சாலையு ஸிருந்த வலரு வன்முத ஸமரங் முனிவரு மணங்கின் குலம டங்கலு மவரடி முடிமிசைக் கொண்டார்.

இ-ள். மலை மடந்தையும் இறைவனும் மகட்கும் மைந்தற் கும் தலைமை செய்து அருள் புரிதலும் - இம யோற் பருவத புத்திரியாராகிய உமாதேவியாராஞ் சிவபெருமானும் மருமகளாகிய தெய் வயாணையம் மையாருக்கும் புத்திராகிய சுப்பிரமணியப் பெருமா னுக்குந் (தத்தம்) முதன்மை கொடுத்துத் திருவருளைச்

ஸுஸ்ராம் உரையும்

செய்தலும், சாலை உள்ளிருந்த அலரவன் முதல் அமரரும் முனிவரும் அணங்கின் குலம் அடங்கலும் அவர் அடி முடிமிசைக் கொண்டார் - அத்திருமணச்சாலை யுளிருந்த பிரமதேவர் முதலாகிய தேவர்களும் முனிவர்களும் தெய்வமடந்தையர் குலமுழுவதும் அவ்விருவருடைய திருவடிகளைச் சிரத்தின்மீது கொண்டார்கள். எ-று.

மலைமடந்தை தலைமைசெய்தது மகட்கும் இறைவன் தலைமை செய்தது மைந்தற்குமாதலின் இது முறை நிற்றிலை. அருள் செய்தது இருவருக்கு மென்க. அவர்-சப்பிரமணியப்பெருமானும் தெய்வயானையம்மையாரும். அடி முடிமிசைக்கொள்ளல், அடியின் முடிபட வணங்குதல்

(256)

ஆறுமுக ஸ்றானை யணங்கினை யவையுளோ ரெவரு முறையில் வந்தனை செய்தலு முழுதருள் புரிந்து கறைவி ளங்கிய கண்டனுங் கவுரியுங் கடிதின் மறைத லுற்றனர் பரிசனந் தன்னொடு மன்னோ.

இ-ள். அறுமுகன்றனை அணங்கினை அவையுளோர் எவரும் முறையில் வந்தனை செய்தலும் - ஆறு திருவ தனங்க ளை யடைய சுப்பிரமணியப்பெருமானையுந் தெய்வ யானையம் மையாரையும் அச்ச பையுளிருந்த யாவரும் முறைமையினால் வழிபாடுபூரிதலும், கறை விளங்கிய கண்டனும் கறையும் முழுது அருள்புரிந்து - ஆலாகலம் விளங்குகின்ற திருமிடற்றினையுடைய சிவபெருமானும் உமாதே வியாரும் பூண்கிருப்பூறந்து, பரிசனந் தன்னொடு கடிதல் மறைத லுற்றனர் - (தங்களை சூழ்ந்துவந்த) பரிசனர்களோடு மறைந்தருளி ளார். எ-று.

செய்தலும் உம் மீற்று வினையெச்சம். மன்னும் ஓயும் அசைகள்.

(257)

மறைந்த காலையில் விம்மித ராய்மனைச் சாலை யுறைந்த தேவரு முனிவரு முயிர்களுக் குயிராய்

முலமும் உரையும்

நிறைந்தமேலை யோர்நிலைமையை நினைந்துதம் வாயா
லறைந்து கைதொழுதவர் பெயரெடுத் தெடுத்தார்த்தா.

இ-ள். மறைந்த காலையில் - (அங்கனம்) மறைந்த நூளிய
காலையில், மணச்சாலை உறைந்த தேவரும் முனிவரும் விம்பித
ராய் - அத்திருமணச்சாலை யுளிருக்கின்ற தேவர்களும் முனி
வர்களும் அற்புத முடையராகி, உயிர்களுக்கு உயிராய் நிறைந்த
மேலை யோர் நிலைமையை நினைந்து - (எல்லா) ஆன்மாக்
களுக்கும் பரான்மா வாயிருக்கின்ற மேலானவர்களாகிய உமா
மகேசவர்களது தன்மையை நினைந்து, தம் வாயால் அறைந்து
- (அதனைத்) தங் கள்வாயாற் கூறி, கை தொழுது - கைகளால்
வணங்கி, அவர் பெயர்எடுத்து எடுத்து ஆர்த்தார் - அவர்களுடைய
திரு நூமங்களை எடுத்தெடுத்து (உரைத்து) ஆழவாரித்தார்கள். எ-று.

ஆன்மாக்களினுள்ளே சிவமுறைதலில்லையாதவின் அவையு
முடல் கள் போல இயங் குதலின் மையின் உயிர்க
ளுக்குயிராயென்றார். சிவமும் சக்தியும் அபே தமா யிருத்
தலின் உயிர்களுக்குயிராய் நிறைந்த மேலை யோர் என்றார்.
நிலமை ஈண்டுத்தன்மை.

(258)

வரை படைத்தவர் மறைந்துழி வானவர் பலரு
நிறைப் படைத்துள முனிவருங் கவன்றது நீத்தார்
திறைப் படைத்துள வாழ்க்கடற் பட்டுளோர் சிறந்த
கரைப்படைத்தென வணங்கொடு குமரனைக் கண்டு.

இ-ள். வரை படைத்தவர் மறைந்துழி - வரையின்ற சிவ
பெருமானும் உமாதேவியாருமறைந்த காலையில், வானவர்
பலரும் நிறை படைத்துள முனிவரும் - தேவர்கள் யாவரும் வரி
சையைக் கொண்ட முனிவர்களும், கவன்று - கவலையுற்று,
திறைப்படைத் துள ஆழ் கடல் பட்டுளோர் சிறந்த கரை படைத்தென
- திறையி னைக்கெனாண்ட ஆழந்த கடலிடைப்பட்டவர்கள் சிறந்த
கரையினைப் பெற் றாற்போல, அணங்கொடு குமரனைக்கண்டு
அது நீத்தார் - தெய்வயானையம்மையாரோடு சுப்பிரமணியப்
பெரு மானைக்கண்டு அக்க வலையை யொழித்தார்கள். எ-று.

மூலமும் உரையும்

வரைபடைத்தவர், மூங்கிலீன்ற சிவபெருமானும் இமயமலை பின்ற உமாதேவியாருமென்க, கைலாசகிரியை தமக்கு உறைவிட மாகக் கொண்டவர் எனினும்மையும். உழி ஈண்டுக்காலம். பலரும் ஈண்டு யாவரும்.

(259)

உமையு மீசனு மிருந்திடு பீடிகை யும்பர்க் குமர நாயகன் நெய்வதக் களிற்றோடுங் கூடி யுமர வன்னது காண்டலு மகிழ்ச்சிறந் தன்னார் கமலமெல்லடி தொழுதனா வழுத்தினர்களிப்பால்.

இ-ள், உமையும் சசனும் இருந்திடு பீடிகை உம்பர்க் குமரநாயகன் தெய்வதக் களிற்றோடுங் கூடி அமர - உமாதேவியாருஞ் சிவபெருமானும் இருந்தருளிய ஒசுசனத் தின் மீது சப்பிரமணி யப்பெருமான் தெய்வயானையம்மை யாரோடுங் கூடியிருந்தருள், அன்னது காண்டலும் - அதனைக் காண்டலும், மகிழ் சிறந்து - மகிழ்ச்சி யிருந்து, களிப்பால் அன்னார் கமல மெல் அடி தொழுதனார் வழுத் தினர் - களிப்பினாலே அவர்களுடைய தாமரைமலர் போலு மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்கி வாழ்த்தினார்கள் (அத்தேவழுமுனிவர்கள்). எ-று.

குமரநாயகன், குமரனாகிய நாயகன், அது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. அன்னது அது என்பதன் மருத். அன்னார் அவரென்ப தன் மருத். தொழுதல் என்னும் வினைமுற்று வினையெச் சமானது.

(260)

இனைய காலையி ஸரியனைப் பீடநின் றிழியா வனைவ ருந்தொழு துடன்வர வாறுமா முகத்துப் புனித நாயகன் மங்கல விசையொடுப் போந்து தனது கோயிலுட் புக்கன னிறைவியுந் தானும்.

இ-ள். இனைய காலையில் - அச்சமயத்தில், மா ஆறுமுகத் துப் புனித நாயகன் - பெருமையாகிய ஆறு திருவதனங் களை யுடைய தாயவராகிய சுப்பிரமணி யப் பெருமான், அரி அனை

மூலமும் உரையும்

பீடம் நின்று இழியா - சிங் காசனமாகிய பீடத் தினின் நிறங்கி, அனைவரும் தொழுது உடன்வர - (அங்குள்ள)யாவரும் வணங்கி உடன்வர, இறை வியும் தானும் மங்கல இசையொடும் போந்து தனது கோயி லுள் புக்கண் - தெய் வயானையம்மையாருந் தாழும் மங்கல வாத்திய முழக்கத்தோடு சென்று தமது திருக்கோயிலினுட் சார்ந்தருளினார். எ-று.

இளைய இகரச்சுட்டின் மருட. அது ஈண்டு அகரச்சுட்டுப் பொருட்ந்தது. அரியணைப்பீடம் புனிதநாயகன் இரு பெய் ரொட்டுப் பண்புத் தொகைகள். மங்கலவிசை ஆகுபெயர்.

(261)

வேலை யன்னதிற் குமரவேள் வேள்விகா யகற்கு மால யன்முத லமரர்க்கு மற்றுளார் தமக்கு மேல வேவிடை தந்துதன் பரிசன மெவையு மால யந்தனிற் கடைமுறைபோற்றுமா நளித்தான்.

இ-ள. அன்னது வேலையில் - துச்சமயத்தில், குமர வேள் - சுப்பிரமணியப்பெருமான், வேள்வி நாயகற்கும் மால் அயன் முதல் அமரர்க்கும் மற்றுளார் தமக்கும் ஏலவே விடை தந்து - யாகாதி பதியாகிய இந்திரனுக்கும் விஷ் ஞாமூர்த்தியும் பிரம தேவரு முதலா சிய தேவர்களுக்கும் மற்றுமுள்ளவர்களுக்கும் முன்னர் விடை கொடுத்து, தன் பரிசனம் எவையும் ஆலயந்தனில் கடை முறை போற்றும் ஆறு அளித்தான் - தம்முடைய பரிசனங்களெல்லாந் திருக் கோயிலின் வாயிலை முறையே காக்கும்படி (விடை) கொடுத் தருளினார். எ-று.

அன்னது அது என்பதன் மருட. அது ஈண்டு அகரச் சுட்டு மாத்திரையா நின்றது. இல்லுருபு பிரித்துக் கூட்டப் பட்டது. குமர வேள் இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை, குமரன் சிறப்புப் பெயர். மற்றுளார் முனிவரும் தேவ கணக்களும் பூலோகத்துரசரும். ஏ அசை பரசனம் உயர்த்திணைப்போருடாகுமோ ர:நினைச் சொல் வாதவிள் அதற்கிணைய எவையுமென்றார்.

(262)

இன்ன தன்மைய தாக்கே மெய்மையீன் ரெடுத்த வன்னை தன்னுட் னறுமுக னுறையுளி னடைந்து

பொன்னின்மஞ்சமேற் படுத்துமெல்லமளியிற்புவன
மன்னு யிர்த்தொகையும்ந்திட முயங்கிய வைகினனால்

இ-ள். இன்ன தன்மையது ஆகவே எம்மை ஈன்று எடுத்த அன்னை தன்னுடன் ஆழமுகன் உறையுளின் அடைந்து - இத் தன்மையதாக (ஆன்மாக்களாகிய) எங் களைப் பெற்றெடுத்த அன்னையாகிய தெய்வயானை யம்மையாரோடு ஆழுதிருவதனங்களையுடைய சுப்கிரமணியப்பெருமான் திருக்கோயி வினுட்சார்ந்து, பொன் னின் மஞ்சமேல் படுத்தும் மெல் அமளியில் புவன மன் உயிர்த் தொகை உயர்த்திட முயங்கு வைகினனால் - பொன்னாலாகிய மஞ்சத்தின் மீது இடப் பட்ட மென் மையாகிய சயனத் தின் கண் ஞே புவனங் களிலுள்ள நிலை பெற்ற உயிர்க்கூட்டம் உய்யும்படி (அவ்வம்மையாரைக்) கலந்து வீற்றிருந்தருளினார். எ-று.

இன்ன இகரச்சுட்டின் மருஉ. எ அசை. சிவபெரு மா ஹுக்குஞ் சுப் பிரமணியப் பெருமானுக்கும் அபேதமுண்மை யின் தெய்வயானையம்மையார் சுப்பிரமணியப் பெருமா னுடைய சத்தியாதலின் எம்மை யீன்றெடுத்த அன்னை யென்னார். தெய்வயானையம்மையார் தவஞ் செய்து இவ்வாறு பெரும்பேறு பெற்றமையையுனியிர்கள் தவஞ்செய்தல் விருப்பமுறுதல் பற்றிப் புவனமன்னுயிர்த் தொகை யும்ந்திட முயங்கி வைகினன் என்றார், கந்துக்கைகோள் உலகினிகழ்த்தங்குக் காரணமாதல்பற்றி எனிலும்மையும், உயிர்கள் புணர்க்கியின்பமுறுதல் காரணமாகவென் பாருமூளர். அதற்கு முன்னுயிர்கள் அவ்வின்பமுறாதிருந் ததில்லையாதலினது பொருந்தாதென்க. ஆல் அசை.

(263)

சேனு தித்திடு தெய்வதக் களிற்றினைச் செவ்வே னாணி னிற்கட்டி நகரிடைத் தந்துநற் கலன்கள் பூனுதற்றுறு மங்குசங் கைக்கொடு புயமாந் தூனு றப்பினித் தணைத்தனனருளொனுந் தொடரால்

இ-ள். செவ்வேள் - செம்மையாகிய சுப்பிரமணியப் பெருமான், சேண் உதித்திடு தெய்வதக் களிற்றினை நாணினில் கட்டி -

தேவ லோகத்திற் ரோன்றிய தெய் வயானையை நாணினாற்கட்டி, நகரி டைத் தந்து - நகர்க்கட்டகொண்ந்து, நல் கலன்கள் பூனு தல்துறும் அங் குசம் கைக்கொட்டு - நல்ல அபரணங்களைப் பூனுதல் செறிந்த அங்குசத்தைக் கொண்டு, அருள் எனும் தொடரால் புயம் ஆம் தூண் உறப் பிணித்து அணைத்தனன் - திரு வருளாகிய சங்கிலியினாலே புயமாகி யதூணிற் பொருந்தப் பிணித்து அணைத் தருளினார். எ-று.

தெய்வயானையென்னும் பெயருக்கியைய நாணினிற்கட்டி நகரிடைத் தந்து அங்குசங்கைக்கொடு தொடரால் நூறுறப் பிணித் தணைத்தனென்றார். நாண், மங்கலநாண். நகர் கோயில், அங்கு சம், அழகாகிய தனம்.

(264)

மருந்து போன்மொழிக் குமரியுங்குரமுமனந்தாங் கிருந்த வெல்லையில் விரிஞ்சனு மாலுமேனையரும் விரைந்து தத்தமக் கியன்றுதொல்லிருக்கையின்மேவப் புரந்தரன் பரிசனரொடுந் தன்மனைபுக்கான்.

இ-ள். மருந்து போல் மொழிக் குமரியும் குமரனும் அங்கு மனைந்து இருந்த எல்லையில் - அமிர்தம் போலும் (இனிமையாகிய) மொழியினையுடைய தெய்வயானையும் மையாருஞ் சுப்பிரமணியப் பெருமானும் அங்ஙனம் புணர்ந் திருந்தருளியகாலையில், விரிஞ்சனும் மாலும் ஏனையரும் விரைந்து தத்தமக்கு இயன்ற தொல் இருக்கையில் மேல் - பிரமதேவரும் விள்ளுமர்த்தியும் மற்றையரும் விரைந்து தத்தமக்குப் பொருந்திய பெருமையாகிய இருப் பிடங்க ணைச்சார, புரந்தரன் பரிசனரொடும் தன் மனை புக்கான் - இந்தி ரணானவன் பரிசனர்களோடுந் தனது மாளி கையிற் சார்ந்தான். எ-று.

என்றும் இளமைப்பருவமுடையவராதலிற் குமரியும் குமரனும் மென்றார். ஏனையர் முனிவரும் இந்திரனொழிந்த ஏனை திக்குப் பாலகர்களும்.

(265)

முகிலு யர்த்தவன் முசுங்த னேமுதலுள்ள வகில் மன்னர்க்குந் தேனுவின் பலபயனருத்தித்

மூலமும் உரையும்

துகிலு மாரமு மனிகளு மிருநிதித் தொகையும்
விகல மின்றியே கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான்.

இ-ள். முகில் உயர்த்தவன் - முகில்வாகனத்தை யெழுதிய
கொடியையுர்த்துகின்ற இந்திரன், முசுகுந்தனே முதல் உள்ள
அுகில் மன்னர்க்கும் தேனுவின் பல பயன் அருந்தி - முசுகுந்தராச
னையே முதலாகவுள்ள பூலோகத் தரசர்களுக்குந்
தெய்வப்பகவினது பல பயன்களையுழட்டி, துகிலும் ஓர
மும்மனிகளும் இரும் நிதித் தொகை யும் விகலம் இன்றியே
கொடுத்தனன் யாரையும் விடுத்தான் - ஆடைகளையும் மனிவடங்
களையும் இரத்தினங்களையும் பெரு மையாகிய பொற்றிரள்
களையும் வேறுபாடின்றிக் கொடுத்து (அவர் கள்) யாவரையும்
அனுப்பினான். எ-று

முகில் ஆகுபெயர். முசுகுந்தனே என்றதில் ஏகாரம் தேற்றம்.
உம்மை தேவர்களாதியவர்களுக்கு வேண்டிய சிறப்புச்செய்து
விடை கொடுத்ததன்றி என்று பொருள்படுத்தின் எச்சவும்மை.
தேனுவின் பலபயன், தெய்வப்பக உண்டாக்கிய அன்ன
மாதியவுணவுகள் விகல மின்றியே என்றதில் ஏகாரம் அசை.
கொடுத்தனன் என்னும் வினை முற்று வினையெச்சமானது.

(266)

எல்லை யன்னதின் முசுகுந்தனாதியா மிறைவர்
கல்ல கந்தனி லிழிந்துதஞ் சேலையின் கடலை
யொல்லை கூடியே வேறுபல்புலந்தொறுமொருவித்
தொல்லை யூபுகுந் திருந்தினர் வீறுந்தொடர்பால்.

இ-ள். அன்னது எல்லையில் முசுகுந்தன் ஆதி ஆம்திறவை
அச்சமயத்தில் முசுகுந்தன் முதலாசிய அரசர்கள், கல்ல
கந்தலீல் இழிந்து தன் சேலையின் கடலை ஒல்லை சுடியீ -
திருப்பங்குன் றத்தினின் றிறவ் கித் தத்தஞ்சேனா சமுத்திரத்தை
விரைவிற்கூடி, வேறு பல் புலந்தொறும் ஒருவி - பேறாகியபல
இடங் கடோ ரும் நீங்கி, தொல்லை ஊர் புகுந்து வீடு உறும்
தொடர்பால் இருந்தனர் - பெருமையாகிய (தத்தும்) நகரங் களை
யன்று மேட்டத்தை யணையும் பற்றினால் இருந்தார்கள் எறு

மூலமும் உரையும்

அன்னது அதுவென்பதன் மருஉ. அது ஈண்டு அகரச் சுட்டு மாத்திரையாறின்றது. இல்லாருபு பிரித்துக்கூட்டப் பட்டது எ அசை. வேறு பல்புலம், தத்தமூர்க்குச்செல்லும் பலவழியிடம் தொல்லை ஈண்டுப் பழமை. தொடர்பு ஈண்டு சுப்பிரமணியப்பெருமான் மீது பற்று வைத்தல்.

(267)

மன்னர் யாவரு விடைகொடு போதலு மகவான் றன்னதாகிய கழிமனைக் கிழத்தியுந் தானு மின்ன றீர்தரு போகமதாந்றின் னிருந்தா னன்ன பான்மையிற் சில்பக லகன்றன வன்றே.

இ-ள. மன்னர் யாவரும் விடைகொடு போதலு - (பூமியி வுள்ள) அரசர்கள் யாவரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு செல் லுத லும், மகவான் தன்னது ஆகிய கடி மனைக்கிழத்தியும் தானும் இன்னல் தீர்தரு போகமது ஆற்றினன் இருந்தான் - இந்திர னானவன் தன்னு டையதாகிய சிறந்த மனைக்கு உரியவளாகிய இந்திராணியுந் தானுந் துன்பம் நீங்கிய போகத்தைச்செய்து கொண்டிருந் தான், அன்னபான் மையில் சில் பகல் அகன்றனவன்றே - அவ்வாறாகச் சின்னாள்கள் கழிந்தன. எ-று.

போதலும் உம்மீற்று வினையெச்சம். மகவான் கழிமனைக் கிழத்தியுந் தானும் ஆற்றினனிருந்தான் என்றது ஆண்பாலும்பென் பாலும் விரவி உயர்வினாளொரு முடிபேற்றது. இன்னீர் தரும் போகம் இன்பத்தையுடைய காமப்புணர்ச்சி. ஆற்றினன் என்னும் வினைமுற்று வினை யெச்சமானது. அன்ன அகரச்சுட்டின் மருஉ. அன்றும் ஏயும் அசைகள்.

(268)

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்
மூலமும் உடையும்
முற்றுப்பெற்றன

கச்சியப்ப சிவாசாரியார் திருவடிவாழக.

மூலமும் உரையும்

தெய்வொன்னையம்மை திருமணப் படலம்

வாழ்த்து

வான்முகிழ் வழாதுபெய்க் மலிபவளஞ் சுரக்கமன்னன்
கோன்முறையரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்களோங்க நற்றுவம்வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குகவுலகழிமல்லாம்

வேவும்மிலுந் துணை

வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகத்தின் வெளியீடுகள்

1. வல்வெட்டித்துறை வரலாற்றுச் சுவடுகள் - 1997
முதற்பதிப்பு, ந.நகுலசிகாமணி
இரண்டாம் பதிப்பு, 2006
2. உடுப்பிட்டி அ.சிவசம்புப்புலவர் - வாழ்க்கை வரலாறும்
அவரது ஆக்கங்கள், 2010 ந.நகுலசிகாமணி
3. சமுத்து வரலாற்று சுவடுகள். 2010 ந.நகுலசிகாமணி
4. மனோமணிமலர்கள். கனக மனோகரன், 2008

மீள்பதிப்பு செய்த நூல்கள்

- 1.கைலாயமாலை. 1619 – முத்துராச கவிராசர்
2. யாழ்ப்பாண வைபவ மாலை. 1884 – மாதகல் மயில்வா
கனப் புலவர்.
3. யாழ்ப்பாண வைபவ கெளமுதி. 1918 –கல்லடி
க.வேலுப்பிள்ளை
4. அருணகிரிநாதர் அருளிய கந்தரலரங்காரம். வல்வை
இயற்றுமிழ் போதகாசிரியர் ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை
இயற்றிய உரை. 1912 பதிப்பு
5. கந்தவனநாதர் நான்மணிமாலையும் பதிகமும், திருப்
பள்ளி எழுச்சியும், முதற்பதிப்பு 1928 மலேஷியா.
நவாலி யூர் சோமசுந்தரப்புலவர்.

6. போன்னம்பலம் அருணாசலம் அவர்களின் சரித்திரம். முதற்பதிப்பு - 1954.
  7. நவரத்தினசாமி நீச்சு வீரன் வாழ்க்கைச் சரித்திரம் 1954, காவலூர் கவிஞர் ஜி.எம். செல்வராஜ்
  8. தொண்டைமானாறு செல்வச்சந்திதியும் வரலாறும். 1974 சே.நா.கவிங்கம்.
  9. அனைத்துலக நீதிச்சபைமுன் இலங்கைத்தமிழர் பிரச்சனை, 1973 தந்தை செல்வா சமர்ப்பித்த அறிக்கை.
  10. S.J.V.CHELVANAYAKAM a tribute – 1978.
  11. RE – OPENING OF NORTH – CEYLON PORT – 1951 (வல்லவைக் கப்பலின் அமெரிக்க பயணம் அடங்கிய நூல்)
  12. கண்ணகம் வரதராஜபண்டிதர். சிவராத்திரிபுராணம், வல்லவை இயற்றமிழ் போதகாசரியர் ச.வயித்திலிங்க பிள்ளையின் உரை 1881.
  - 13 திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய நன்னெறி தாலாட்டு, யாழ்ப்பாணம் வல்லவை வ.ஞா.கணேசபண்டிதர் - 1919.
  14. கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப்படலம், இயற்ற மிழ்ப் போதகாசரியர் ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் உரையுடன் - 1955 இரண்டாம் பதிப்பு.
  15. கந்தபுராணம் தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம், இயற்றமிழ்ப் போதகாசரியர் ச.வயித்தியலிங்கபிள்ளை அவர்களின் உரையுடன் - 1956 இரண்டாம் பதிப்பு.
- ~~~~~

வெளியீடு:
வல்லவ வரலாற்று
ஆவணக்காப்பகம்
தனி
www.vvthistory.com